श्रीरस्तु

शंकरनारायणाय नमः

गोमतीशंकरेश्वराभ्यां नमः

इदं

स्कन्दपुराणान्तर्गतं

हरिकेशवनमाहात्म्यम्

शंकरनारायणक्षेत्रमाहात्म्यं नामग्रन्थः

वत्सवंशसम्भूतदक्षिणवारायिवास्तव्य

श्रीवत्सगोत्रसम्भवश्रीवेदान्तमहादेवानां

श्रीशिवासशास्त्रिणां संशोधनेन

इदानीं

काशीशास्त्रप्रवासिनाकुलशिखामणिना

शंकरशास्त्रिणा तत्पुत्रेण

श्रीवेंकटनारायणशास्त्रिणा

कनकमंगलनाम्ना ... परिशोधितस्य

... करवेणीमुद्राक्षरशालायां

मुद्रितो जेजीयतेतराम्

शंकरनारायणक्षेत्रमाहात्म्यं

சங்கரநயினார்கோவில் க்ஷேத்திர மான்மியம்.

1919௵ மார்கழீ

श्रीशिवाय परब्रह्मणे नमः

PRINTED AT THE M. V. PRESS,

VEPERY, MADRAS.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௧॥

[illegible] ௨॥

ஸர்வபுராணாம் ஜநநம் ஸ்வயம்பூ ஜநநம் தேஷாம் வி-
ரோதயம் ஸிம்ஹாக்ஷேத்ரே ணவஸாம்ராஜ்ஞே தத்ஸஹஜே ஶ்ரே-
ஷ்டஸஹிஷ்ணு ப்ராவணம் । ஸம்ப்ரத்யாக்ஷ்ய ஸாவஸ்ய ஶ்ரு-
வண தத்த்வம் வாஹிவஸ்ய யோவிநிஹ்ர ப்ராபேவஸ்ய ஶ்ருதி
ஶ்ருஹேயோ ஸ்ரஹ்வவாஸம் தயோ: ॥ ௩॥

நாமா நாம ஸ்வ ஸாரஸா தத்ஸஹாம் ஸ்ருஷ்ட்யம் ஶதீநு
ஸம்ராயம் விஷ்ணுபுராணயிகாஸ்ரிவாஸ பரஸ்வதிஹ ஶோஹ
ரா ஸ்வேதிதஸ் । ஸ்வஸ்தார ரவிஶவாஸ்ய வாஸக்ஷிவரா ஸ்வ
ரஸஸ்வ த்ருதாரா தஸ்வஸாஸஸரணம் தயோக்ஷ்ம ஜ்ஞ
நாஸர்வதீதீயவஸ் ॥ ௪॥

க்ஷஸ்ய ஸ்வஸ்யவகுராவேதம் ஜஜ்ஞேஶவாஸ்ய ஶாஶநஷ்ய
க்ருதிம் தள நாமள நிஜவக்ஷவாஹகுஹள ஸர்வளவர
ஜ்ஞளவிரம் । காஶ்யாஶ்ரி ஶவாஸி வஸ்யவர தாம்ஶ்ரகா
வ்யவிஶ்வாஸிதேவிஹ ஹேவஸஸாஶவாவதாரயஶ்ரோதம்
த்ருதீயேமரம் ॥ ௫॥

வஶ்யம் தள ஸர்வம் தஹா தம்மரரணா ப்ருஷ்ளய
வாம் காவிதிநகாஹேவமரரம் க்ருதம் ஜஜ்ஞே வாடாவாவா
ஶஹீஶம் கர: । விஷ்ணுபுராணயிகோவஹேஹிதிஹவாநுநிஶ்வி
த்யேஷவ வயோபஶ்ரகாவாக்யஶிஹம் தயோ: ப்ருதிவஶோ
யஸ்த்வத ஶௌபர்ண: ॥ ௬॥

வஸவம் ஶோருஜயா நிஜாவநய நாஹேஹஸ்வரஸவம்
ஜிஶேத்யம் ப்ராக்ஷிதணவஶம் ஹரயதாம் தவக்ரம் தவ:
ஶ்ரேஷ்யஸ் । ஸாவந்நாமவநப்ரயாணமஶநாஹேவே
ஶபூதீம் த்ரேஷ்யக்ஷ்யதா கேருஸாத்தம் விநிமபுதாஶரம
ணோரஸ்யாய கேவம் வஹ ॥ ௭॥

ஶ்ரீவாஸநாமவநேஶீஶம்ஹ்ர ஸாதயாதவே தவஸ்ஹ்
ஜீதே தேவேத்ர ஜமக ப்ரபோயஹ்ரத யேஜ்ஞாநஸ்ர
போயேஶிரம் । ப்ராதாநந்ஶவாக ப்ரியாதா ருவர்த்தம்
விஷ்ணுரூபம் ஸகம்தஸ்யாதமுயிதம் ப்ரஜாவதிஶ
வேஷ்டேர்தவேஶ்மிவ: ॥ ௮॥

தர்ஷ்டா கேஸரகாநி ந ஸவாரக: ப்ரத்யக்ஷிதம்
ஶ்ருதிநா விஷ்ணும் மவிஸக்ஷிதாவவர்ஷம் ப்ரத்தா
வ்ருத்வேவேஷிகே: । கஷித்ரதம்ஸவதாப்ரதர்ஶ்ஶவஶயா
ரூபம்ஸதாஷேஹிநாம்ஸாதவம் ப்ரியயேத்ர வ ஸஹ
வாது ஸம்ப்ராகஷிதஶம்கர: ॥ ௯॥

உக்தவாம் மாராணாராஶ்வாயநயநாஹேதஸ்வம்ஶ்வே
ஷிதள மகாகேஸரகாநநம்ஹர்ஶ்ஶதாதர்ஷ்டம் வஹ
யஜுகம் । வாகாதம்தவவேடஸாதீகஷுசஶம் ஸா
காதாதவிஶுஹீயகா வகதாரஜநேத்ரசமவம்தீ
வம்தவஸ்வஶே ॥ க௦॥

ப்ராகாஶேஷசவாஜுஜளவாதவஸ: வதஸ்வ்ர
த்ரம்ஶிவ: சத்ரூபவஸ்ததயா: ப்ரதஶுயிமளஶக்ர
ஸவத்ராத்ரநா । ஐத்ரக்ஷிஶஸஹஸ்ருஹணிநாஶம்வே
ஸ்வ்ரத்ரம்தயா ப்ராதேதகவாரதோஷ்டசேஷாஜமயோ
விஷ்ணுரூபபோஸவக ॥ கக॥

வரூவம்வ்ரஹ்வாரஸ்விஷ்ணயஶிநோஜாதாஸாதா
தக்ஷிணாவேயவ்ரம்வஶ்ர ஸத்ரக்திஶநிநாவாணிமா
ஹீதாமதா । தஹோகேநநிர்வக்ரேமஹவிஸவாதீகஷுர
டநேதகவராதம் மாராணாஶவேத்ரவாஸநவ்ஶேஶா
ஜாஶிவாவுரவரா ॥ க௨॥

𑌷𑌾𑌡𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌸𑌾𑌹𑍃𑌵𑌿𑌗𑌲𑌲𑌾𑌯𑌾𑌲𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍍𑌵
𑌦𑍋𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌶𑌂𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌯𑌶𑍋𑌭𑌾𑌢𑍍𑌯
𑌤𑌾𑌂 । 𑌨𑍀𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌯𑌾𑌲𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌭𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌦𑍇𑌶𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂
𑌮𑌣𑍋𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌦𑍋𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌨𑌂𑌦𑌶𑍍𑌨𑍁𑌵𑌕𑍀𑌯𑌂
𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌂𑌕𑌦𑌾𑌵𑌿𑌶𑌃
𑌵𑌸𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑌿𑌂
𑌤𑌯𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑍇𑌸𑍍𑌵𑌮𑌣𑍇𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲 𑌵𑍇 𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌮𑍇𑌗𑌾
𑌦𑌲𑌵𑌂 ॥ ௧௪ ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌤𑌕𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌹
𑌭𑍋𑌗𑌲𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌵𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨
𑌦𑌸𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾 । 𑌸𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌮𑌣𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑍇
𑌸𑌾𑌕𑌾𑌮𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌮𑌣𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌭𑍈
𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑌵𑌤𑌾𑌦𑌭𑌾 ॥ ௧௫ ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂𑌦𑌨𑌵𑌨𑌾𑌭𑍀𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌭𑍋𑌶𑌾
𑌨𑌿𑌮𑍍𑌚𑌾𑌭𑌾𑌜𑌤𑌵𑌵𑍍𑌤𑌂𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌨𑌂 𑌭𑌂𑌹𑌾𑌸𑌶𑌾𑌭𑌾𑌯𑌯
𑌨𑍍𑌨𑍁 । 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍇𑌭𑌾𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸 𑌵𑌵𑍍𑌯𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲
𑌵𑍇𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌦𑌭 𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌹𑍀𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌤𑌭𑌾𑌵𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑍀𑌭𑍇𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵 𑌸𑌾𑌲𑌿𑌗𑌾𑌮𑌿𑌂𑌮𑍇
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌨𑌕𑌂𑌦𑌦𑍇𑌵𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑍇𑌦𑍇
𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌵𑍇𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾 𑌭𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌶𑍇𑌸𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌕𑌭𑍋𑌦𑌃 ॥ ௧௭ ॥

ஸ்வேநவ்ருஷ்டிதகிம்கரேண ஸ்வரவதேஶகாஷ்டிதிம்
தாம்க்ஷயாஹாதம் தத்ரஸமாகதஸ்யவிவிநம்மாயாஸர
ஸ்யாம்விகா । ஹக: பஶுவிஶுவிஞ்வெ பஶுமயோமாயாப
ஶுநாநஸம் க்ருகாவாவஷ்பேதம்மவஶிவத: பெஷெவ
ரம்தீக்ஷ்யோ: ॥ கஅ॥

விம்ஶ்யாக்கெஸரகா நநா கஶுபஜோபுவா ஸஹா
யேமாமநிஶ்ருஷ்டா பம்கரஶுர்ஸ்யக்க ஹாதமயோமம்ஹ்ரம்
பஹாமாநயக் । பாணஸ்ஸெஸ்வப்ரஹஜஸ்யதவத:
பாத்ராத்ஶ்மயாஷுநாரொமமெத்ய நிமஷதுஸதக்ருஷ
வியளவ்யெத்ராஹவக்ஷொமஶெ ॥ ககூ॥

க்ருவிஹயமிவாஜ்ஞயா வபமதீஷாதம் ஸதாஹ
வதெத்வ்ருத்ராஞக்ஷணவீக்ஷயாஸர நதீம:கபாஷ்யஸம்
ஸ்ராவ்யதம் । வ்ருத்யாஸவஷ்பெஷ்ஷாய ஸ:வரம்பு
ஸதீக்ஷ்யஸ்ய வெமாஹத்ம்யம் வதிமராஷயெம ந்ருவதி:
ஷ்ராயாக் வநஸாபயம் ॥ உo॥

சொஹொவீரஸ பெவரோ த்விஜம்ருஹெஹத்ராத்விஜ
ஸம் நிஶிதஷொஷாதஸஷம்ருஹஸ்யமநாயாஶுாத்ய
தீக்ஷ்யாப்நம் । ஸாக்ஷாதீக்ஷ்யஶதெஷஷஶுநவரக்ஷெ
த்ருஷ்ஹமளவாரதுஸ்யாநம்ஷமரவ:ரம்யயள மயஶ்ரீ
வம்சாஷ்டாஷபெஸெவிதம் ॥ உக॥

ஹமயோர்விமஹஷீஶிதஸ்வ நமரம்மம்தம் ஷ்திஷ்
ஷிதபொஹவெதத்ரமஹொக ஸ்வஞ்சகதக்ராஷ்ர
ஷம்ஸமாமாக ஸ்வயம் । ப்ராஜாவ்யவரம்ஸதத்ரவிஹ
வம்வம்சாக்ஷரஸ்யாமஶும் வாப்ரளஷ்ஷிவமஶுணீவ்யவஹீ
தவெஶ்வகொநவிம்பெநருவ: ॥ உஉ॥

[illegible] ॥ ௨௩॥

[illegible] ॥ ௨௪॥

[illegible] ॥ ௨௫॥

[illegible] ॥ ௨௬॥

[illegible] ॥ ௨௭॥

[illegible] ௨௮॥

[illegible] ௨௯॥

[illegible] ௩௦॥

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

சிவமயம்.

முகவுரை.

—:o:—

இதனால் கனவான்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் தெரியப்படுத்திக்கொள்வது யாதெனில்:—

முன் சோலைநகரில் வசித்தவராயும் கருவைநகரில் அரசுபுரிந்த வரதுங்கபாண்டிய மகாராஜா அவர்களுடைய வேதாந்த குருவாகிய ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்களுடைய வம்சத்தில் செனித்தவராயும், கௌசிககோத்திரத்தில் உத்பவித்தவராயும் இப்பொழுது காறிசாத்தான் கிராமத்தில் வசிப்பவராயும் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலூகா காருகுறிச்சி மிட்டா ஜமீந்தாரவர்களாகிய மகாராஜா ராஜஸ்ரீ மகாகனம்பொருந்திய சுந்தரேசுவர மய்யரவர்களாகிய பிரபுவினாலுமவர்கள் கனிஷ்ட சகோதரர்களாகிய மகாராஜஸ்ரீ அருணாசலமய்யரவர்கள் மகாராஜஸ்ரீ நாராயணசுவாமி அய்யரவர்களாலும் அவர்களுடைய பிதுருவியராகிய மகாராஜராஜஸ்ரீ இராமசந்திர அய்யரவர்கள் பௌத்திரர்களாலும் ஆதரித்துவரப்பட்டவராயுமிருக்கிற வேங்கடநாராயண சாஸ்திரிகளால் இப்பூகைலாசமான்மியமென்ற சங்கரநாராயணர் கோவில்ஸ்தல புராணமானது அநேக இடங்களில் கிடைத்த நாலைந்து பிரதிகளை பரிசோதித்து ஒன்றுக்கொன்று சரிபார்த்து பிழையற சீர்திருத்தி யெழுதியபிரதியை தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அச்சமஸ்கிருத சுலோகங்களையும் தமிழ் உரையுடன் சகல செனங்களுக்கும் நன்றாய் விளங்கும்படி அச்சிடப்பட்டது. இதில் யேதாவது குற்றங்களிருந்தால் வித்வான்களும் கனவான்களும் அன்னமானது நீரைநீக்கி பாலைக்கிரகிப்பதுபோல் குற்றங்களை பரிகரித்து ஈசுவரபக்தியினால் பகவத்குணகணங்களை மாத்திரம் கிரகித்து யென்னை கனப்படுத்துவார்களென்று நம்புகிறேன். இதில் குற்றங்கள் பிழைகளை சிற்றறிவுடைய யெனக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அடுத்த பிரஸ்ஸில் சீர்திருத்தி அச்சிடக் காத்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

வேங்கடநாராயண சாஸ்திரிகள்.

விக்நேஶாதிப்ராதஸ்ஸ்மரணாதிஶ்லோகா:

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ||

ஸந்துஷ்டஸந்ததம் தநோதகஶ்ரீ ஸமுத்ராபிஷிக்த
தாவ்யயஹேதுகாராநிரயமதவிவந்தி வஹந்தம்ஶம்பு
வத்ஸாராஜஸ: | ஶஶ்வத்ஸ்ரீகரபுஜாதவ்யநாஸோ
நவ்யாஜஸஹ்யஶ்ரீஷண்முகாம்பிகாப்ரஸூநைவ: க்ரியாவத்ர
ணஶ்ரோணிவாஹந: ப்ராதஸ்மிதோ: || ௧||

ஹஸ்தேகவாலேநோஜ்ஜ்வலப்ரபாவபரவ்ருத்தேந
மதீலோகபக்வரத ப்ராகாரதரைப்யவிகரஸுத
ஹாயோமஹீமோநிஷண்ணம் | ஸாஸாரவ்யாயிவேதஸ்மஸுக
ஶ்ரீஜநநதாஶம்பவதாஷ்டிதாம் ஸ்ரீமோதகம் பாலஸே
தம் ஹரிஹரவம்ஷம்ஶாகரேஶாநதாதி || ௨||

வஞ்ஜாமஶாஸிவநமோலித வர்ணைமேமோதாயாவ
ஶ்ராஹிக்ருததீஸமுவிராஜநாதே | ஸ்ரீராஜநாதவர்ணதக்ஷ
க்ருதாயிவாஸ: ப்ரயேதயோதிஶதம்ஸதமோததீஶ: || ௩||

அஜ்ஞாநத்வாந்தஸூர்யாய ஜ்ஞாநதீபப்ரதாயிநே |
ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபாய ஶங்கரேஶாய தே நம: || ௪||

வொரஸம்வொரதெஸுராம்வராக்ஷாதத்வவிஜ்ஞாநஸவ்யம் ।
யோகிஹ்ருத்தத்வநிருபம்வம்தெஹரிஹராத்மகம் ॥ ௫॥

ஏம்கமெரஹம்வெதாஸ்யுாயஷவிதாநம்தாந நலிநெ ।
ஶ்ரீநாரஷிதஜநந்த்யஷ்டிஶ்ரீநாராயணாரணாவிநெ ॥ ௬॥

வெயராவ்யாஜீந ஷிதஆாவலமயம் தீக்ஷம்கரோராம தமாராம்வம்கெஹரீகண்டகம்வநய தம் ஸவெந்தநெரேவொ ணிலி: । யூயெதஸ்த ஜடாகிரீடாஸிரஸம்ஶ்ரா ஶாஸ்தரா ஸ்ரம்விலாம் கிம்ஸிதக்ஷநுநாடநெநத்ரவிநுஸதெஹம் ஹரே ராஸ்தகம் ॥ ௭॥

ஆராதிமொவாரணோம்த்ரம் விஶாநநாதிநம் ஷெவிதாம்ஸம் தநோமம் ஶயிஷ்ட ஶம் கஜாதிஸவெதிதநிஜஸஜ மெராஶ்யவாணோ ஷாஶஸ்வ:। வாடராமராணஸெதத்வஶய மணஶணிஶ்ரீவிஜ்ஞாநஷிதம் யஸ்ய்செவஶ்ஶெதெமாயாம ஷஸணியாதம் தத்தாயம்மம்வநணாஶி ॥ ௮॥

வாநராநாரநாகஞ்சொாடிஷுகடதடஶணிகொாடிகொா டீரதெநு நாஜநாஶநாதிவெநாராணிதஷகநுதிகவ் வா ஷாம்தராஷா । ஶ்ரீநாரொநாநாவிலிவி: வாராஹாராஶணீ ஷத்ஶம்தராவஶ்யெஶெநுரொநுராஶ்ரீயம்ஷாதிஶதாஷமவதீ ஶ்ரீஶதீமெஶதீந: ॥ ௯॥

ஶ்ரீஶம்ஸகெஷாசகாநநாம்கதிநுயமாரவெக்தாக்ஷவெநும்ஷி ஷுதிம்ஶஸ்கா கணஜாநுமெஷிதகாஶம்ஶாம் தீணொ தெத்ராஜநும் । ஶ்ரீஶவ்கராநாயகமஷ்ஶஷிஷிம் ஷிதாம்ஷ ராம்ஶஶஷாம் ஶ்ரீஶஸலீநவயொயராம் யூதஜடாம்யா யாஶிதாம்ஶாஶதீம் । ௧௦॥

ஷஶாஶிஸம் மாயாநகெஶவநவம் நாஶஷி தெலீஶமமொாஶ தீம்வ । நஶாஶிநாமெமம்த்ரக்ர ஷம்ஷிதீஸஞ்ம் ஶ்ரீவாணயரா ஜாஷ்வாரீம்நஶாஶி ॥ ௧௧॥

ஶ்ரீஶிவாயவாநயூஷணெநஶ:

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧॥

[illegible]
[illegible] ௨॥

[illegible]
[illegible] ௩॥

[illegible]
[illegible] ௪॥

[illegible]
[illegible] ௫॥

[illegible]
[illegible] ௬॥

[illegible]
[illegible] ௭॥

[illegible]
[illegible] ௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥
[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

தேஷாம் ஸங்கல்பஜாதாநாம் ஹேதுரேகா ப்ரகீர்த்திதா |
தாம் விநாஶ்ய த்ருடாஹ்ருதா நாஶே த்ருஷ்ணாம் சைவ சைவ ஹவம் ||

பரம் வைராக்யமாஸாத்ய க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோ: |
ஏகத்வம் பஶ்யதாம் தத்த்வம் ஸம்ஸாரச்சேதகாரிணீ ||

ஸதேஹ்யோ நித்யயோகேந ஏகத்வம் ப்ராப்ய யோகிந: |
கிம் ஸம்பாதயிஷ்யந்தி தேஹ ஸம்பந்த ஏவ ஹி || ௨௩||

ஏஷ தாபோ ஹி தத்ஸ்யா: ஸம்ஸ்காரோ தேஹதேஹிநோ: |
ஸ்வப்நாந்தே சைவ ஸர்வாணி ஸதாஶ்யாநி ஸமஸ்த்யபி || ௨௪||

யஸ்தாத்ருஶ ஸம்பந்தஸ்ய ஸதா வ்யோம ஸமத்வத: |
ஸ்வாத்மாவர்ஜநம் யாதம் ஸம்ஹாரஸம்ஸ்ருதம் || ௨௫||

விபேதோ ஜாயதே தேஹாத் த்ருஷ்டாஜ்ஞாநேந ஸதா நந: |
ஸம்பவாஸ் ப்ரபஞ்சாநாம் ப்ராணிநாம் ஸம்பவோதித: || ௨௬||

ஸத்கிமேதோ ஜநத்ரு த்ரு ஶாந்தமிதிஶ்ரத்தாத்ம: | ௨௭||
ஸர்வம் ப்ரஷேயந்நாஸாஹி: கோவிதாநாணிகோத்த

நிஸ்ஸங்கம் யஸ்மாந்நவதத்த்வத்ஸம்ஹிதாநா: |
உத்திஶ்ய தவ ப்ரஶம் பாரம்பர்யம் ஸப்ரபஞ்சகம் || ௨௮||

க்ருதக்ருத்யோ ஹவத்யாஸ்ய ஸாக்ஷாத் த்ருஷ்ட்வா விபா: |
கிம் பஹூக்த்யா ஹவேந த்ருஷ்டவாந் ஸர்வதா பவி || ௨௯||

வாசஸ்பதி யதா த்ருஷ்டா த்வாத்ரிம்ஶம் வர: |
ஜத்வா த்யக்த்வா நிஸ்ஸங்கே ஸ்வஸ்தம் ஸ்வஸ்தஸ்யாநஸ: ||

ப்ரஸாந்த மேவ தேஷாம் வக்த்வா ஹதோதரம் |
யத்யம் தபோ விஶ்வாஸ: ப்ரணா ஸ்வஸ்தவேதிந: || ௩௧||

இதி ஜ்ஞாத்வா த்வயா ஶ்ரேயஸ் ப்ரஸ்யம் தயா க்ருத: |
நாஜ்ஞாத்வா ஸக்திர்நி நாப்யாஸேநா ப்ருஜந்த்ரயே || ௩௨||

அஶ்ரீ தஜஸ்தாத்தஸவஸவமஜயாதஸ்க்ரவயாவரம் ।
தஸ்யாஷ்ரூஷ்ஸக்ரதஸ்யாஸ்யப்ருஸ்தஸ்யாத்தரஜஸ்ய தே ॥

ஶ்ருஙீயாமதவவிநாமஜெஜந்மதாராமலாமுஶாஸ்திந: ।
யக்ஷப்ருமஜநாமத்ருணாஸவளவ:வெரிஹாவித: ॥ ௧௪॥

உத்தரப்ருவணாநக்ரமஜ்ஜிதாஸ்யஞஸம்ஶய: ।
யஶாப்ருமெஜநஃஶ்ரீதிரத்தரப்ருவணேவிவ: ॥ ௧௫॥

யஜ்ஞஹூயாத்தஹாவக்தஸ்யெஞாஷேஜாயதேஹ்ருஶம் ।
வரதோஜஸவெரூவிர்ரூப்ஶிவஸ்யாநதீஶ்ருக்ஷயா ॥ ௧௬॥

ஸவாக்ருஶாவிஸ்யவாகாநைவாக்ஷிவயஜாமதா: ।
யஜெஹக்ஷவிஷயப்ருஸ்த:க்ருதாயஷ்டாஷிரவவ ॥ ௧௭॥

மைகரஶ்சிஷ்ணவரஶ்வாக்நந்ஹ்யகேயுஷ்தேதலாவி ஸம்ஶ்ரிஹி: ।
நவயம்தாக்ருஶாரஶ்லோஸவமதைகேவக்ஷ்வாநீந: ॥ ௧௮॥

ஶ்ரீமத்யாஸப்ருஸாநேநயஷ்டுஸ்வப்ருந்யாநரவத: ।
உத்தரம்வந்ஜநயஶாணாஜம்ஸாவயாநத: ॥ ௧௯॥

இதிஜயாரவசோஹிஶ்ராவயஞு தத்ரஸவாநஷித

ஸுஜயவ்ருத்தீநவ்வேஷ விஜ்ஞாதநிஷ்டாஞு । நிஶிதஜதிஸஜ

தாஜைஞஶ்ரீயாநஹஷீநயிமதவரஜாஸாநாக்ருதாம்

ஷ்ராம்ஶ்வகார ॥ ௨௦॥

इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे

शिवक्षेत्रप्रशंसायां

भूकैलासमाहात्म्ये

प्रथमोऽध्यायः

முதலாவது அத்தியாயம்.

முன்னொருகாலத்தில் அனேகவிதமான விருக்ஷங்களினால் நிறைந்ததாயும் ஆறுரிதுக்களும் யெப்பொழுதும் நிறைந்திருப்பதால் சகல வைபவங்களினால் பிரகாசிப்பதாயுமிருக்கிற நைமிசாரண்ணியமென்ற புண்ணியபிரதேசத்தில் மகான்மாக்களாயும் யெப்பொழுதும் களங்கமற்ற மனத்தர்களாயும் புத்தியாகிற ஓடத்தினால் கரையற்ற சம்சார சாகரத்தைக் கடந்தவர்களாயும் அக்ஞானமாகிர இருளை நிவிர்த்தி செய்வதில் சூரியன்போல விளங்குகிறவர்களாயும் பரப்பிரமத்தையே நாடுகிறவர்களாயும் பாவமாகிரகாட்டுக்கு காட்டுத்தீபோலிருப்பவர்களாயும் பொறுமையாகிய கொடிக்கி கொழுகொம்புபோலொற்றவர்களாயும் மேன்மையான மனத்தர்களாயும் அதுவே இதுவென்ற வாக்கியார்த்தத்தையே சாதிப்பவர்களாயும் கொடியதவமுடையவர்களாயும் உலகங்களனைத்துக்கும் ஆதிகாரணமான பிரமத்தையே யெப்பொழுதும் சிந்திப்பவர்களாயும் பரிசுத்தமான அந்தரங்கமுடையவர்களாயும் ஒருவராலும் செய்யக்கூடாததபசைச் செய்கிறவர்களாயும் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தை துரத்தினவர்களாயும் யெப்பொழுதும் பரமசிவத்தையே தியானித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும் உலகவாழ்க்கையினின்றும் நன்றாய் ஒழிந்தவர்களாயும் உதாரமனமுடையவர்களாயும் சாந்தியை கைக்கொண்டவர்களாயும் சகல ஆசைகளையும் யெளிதாக துறந்தவர்களாயும் மோக்ஷத்தையே இச்சித்தவர்களாயும் பரமசிவதியானத்தால் வெகுகாலங்களை கணமாக கழித்துவருகிறவர்களாயும் யெப்பொழுதும் தவம் உபவாசத்துடன் கூடியவர்களாயும் வேதசாஸ்திரங்களை கரைகண்டவர்களாயும் தானே முதிர்ந்தகாலத்தில் நேரிடுகின்ற மிருத்துபோல சுத்தர்களாயும் சடைமர உரிகளை தரித்தவர்களாயும் ஒருவர்க்கொருவர் விரோதமில்லாது அன்புடையவர்களாயும் யெப்பொழுதும் சிவகதைகளையே கேழ்ப்பதில் விருப்பமுடையவர்களாயும் கருணைநிறைந்த கண்களின் பார்வையால் உலகங்களனைத்தையும் யெப்பொழுதும் பரிசுத்தஞ்செய்பவர்களாயும் புண்ணியத்துக்கு விரைபோல விளங்குகின்ற மனதையுடையவர்களாயும் சத்தியத்துக்கு முக்கியஸ்தானமாக விளங்குகிறவர்களாயுமிருக்கிற சௌனகர்முதலான முனிசிரேஷ்டர்கள் மனதில் ஒருபலன்களையும் இச்சியாமல்

சிவப்பிரீதிகரமாயும் பன்னிரண்டுவருஷத்தில் முடிவதாயுமிருக்கிற ஒரு யாகத்தை நடத்திவந்தார்கள். 10

அந்த நைமிசாரண்ய முனிவர்களை காண்பதற்க்காக பேரின்பமே நிறைந்த மனத்தூறும் வியாசமுனிவருடைய தவபலமே உருக்கொண்டுவந்ததுபோலொற்றவருமிருக்கிற சூதமாஹாமுனிவர் ஒருகாலத்தில் அவ்விடம் எழுந்தருளினார். 11

அந்த சூதமுனிவர் அங்குள்ள முனிசிரேஷ்டர்களை வணங்கி நின்றார். அப்பொழுது நைமிசாரண்ய முனிசிரேஷ்டர்கள் அச்சூத முனிவரைப்பார்த்து புளகாங்கிதர்களாய் ஆதரவுடன் நமஸ்கரித்து நல்வரவுவிசாரித்து அதிசீக்கிரத்தில் மேன்மையுடன் உயர்ந்த ஆசனத்திலிருத்தி அதிதியாகவந்த முனிவரை வேண்டிவண்ணம் அதிதி பூஜைகளினால் உபசரித்தார்கள். 13

அப்படிக்கு உபசரித்த ரிஷிகளினுடைய நடுவில் வீற்றிருப்பவராயும் சகலபுராணங்களையும் அறிந்தவராயுமிருக்கிற சூதபுராணிகரை அன்னைமிச முனிவர்கள் நோக்கி ஒப்பற்ற சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

பிற்பாடு மஹாத்மாக்களான அச்சவுனகாதி முனிவர்கள் யாகம் முடிந்தபிற்பாடு பரமசிவனுடைய கதைகளை கேழ்ப்பது அரிதென்று நினைத்து பிரசன்னமான முகமண்டலத்தையுடையவராயும் சந்தோஷமடைந்த மனமுடையவராயுமிருக்கிற அச்சூதமுனிவரை நோக்கி அன்புடன் கேழ்கிறார்கள். 15½

ரிஷீஸ்வரர்கள்! ஓய் வியாசசிஷ்யராயும் எல்லாம் தெரிந்தவராயும் பௌருணிகர்களில் உத்தமராயுமிருக்கிற சூதரே இவ்வுலகின்கண் சகலபுராணங்களை அறிந்தவராகிறீர். உம்முடைய சஞ்சாரத்தினால் உலகமானது சூரியனால் பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசிக்கின்றது. தெய்வானுகூலத்தால் தாங்கள் எங்களுடைய கண்களுக்கு புலப்பட்டீர்கள். முன்னாலேயே வியாசபகவானானவர் தன்னால் சொல்லப்பட்ட புராணங்களுக்கு சகல ஜனங்களுடைய பாக்கியவசத்தால் அக்ஷயபாத்திரமாக தங்களை ஏற்படுத்தினார். தாங்களிப்பொழுது அநேக சிவக்ஷேத்திரங்களையும் அதிலுள்ள தீர்த்தங்களையும் அதுகளுடைய மான்மியத்தையும் பரமசிவனுடைய லவபவங்களையும் சொன்னீர்கள். அதுநிற்க பரமசிவனுடைய அநேகமான மூர்த்திபேதங்களையும் சொன்னீர்கள்.

அதுகளில் சங்கரநாராயணமூர்த்தியொன்று தங்களால் சொல்லப்பட்டது. அம்மூர்த்தியைத்தவிர மற்ற மூர்த்திகளுடைய பேதங்களையும் அதுகளுடைய வைபவத்தையும் சிவக்ஷேத்திரங்களில் முன்னாலே சொன்னீர்கள். அந்த சங்கரநாராயணமூர்த்தியினுடைய மாசாத்துமியமும் ஒரு ஸ்தலத்திலும் உம்மால் சொல்லப்படவில்லை. இவைகளைத் தவிர வேறு எந்தக்ஷேத்திரத்தில் சிவ விஷ்ணுக்களுடைய ஐக்கியமான ஒரே மூர்த்தியானது யிருக்கிறது. என்ன நிமித்தம் யாருடைய காரணத்தால் பரமசிவனால் அபேதமில்லாமல் அம்மூர்த்தியானது தெரிசனம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த க்ஷேத்திரத்தையும் அந்த மான்மியத்தையும் கேழ்க்கப்பட்ட எங்களுக்கு விஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கடவீர்கள். யாதொரு காரணத்தால் தாங்கள் சகல சந்தேகங்களையும் நிவிர்த்திசெய்வதில் வியாசபகவானுக்கு ஒப்பானவராய் எழுந்தருளி யிருக்கிறீர்களோ, தங்களுடைய முக கமலத்தில் நின்றும் பெருகாநின்ற சிலாக்கியமான சிவகதையாகிற அமிர்தத்தை பானம் செய்த புத்திமானை எந்த பிராணிக்குத்தான் திருப்தி யுண்டாகும். சம்சார பாசத்தினால் கட்டுண்டவர்களா யிருக்கிற பிராணிகளுக்கு விமோசன முண்டாவதற்காகவே தாங்க ளவதரித்து எங்கும் தங்கு தடையில்லாமல் உலக மெங்கும் சஞ்சரித்து வருகிறீர்கள். இந்தப் பிரகாரம் எங்களால் கேழ்க்கப்பட்ட சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்வதற்கு தங்களைத்தவிர வேறொரு பொருளைக்கருதில்லை. ஆகையால் தாமே நாங்கள் கேட்ட சந்தேகத்தை சொல்லக்கடவீர்கள். ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுபோல் விளங்குகின்ற வியாசபகவானானவர் சகல புராணத்தையும் விஸ்தாரமாக உமக்கு உபதேசித்து தான் கிருத கிருத்தியரானார் அனேகமாகச் சொல்லுவதில் பயனென்ன தாங்கள் தேவலோகத்தில் வியாழபகவா னெப்படியோ பாதாளத்தில் ஆதிசேஷ னெப்படியோ அதுபோல் இப்பூ உலகில் சகல தர்மங்களையும் புராணங்களையுஞ் சொல்ல சமர்த்துடையவர்களென்று சகல நைமிசாரண்ணிய முனிவர்களாலுங் கேழ்க்கப்பட்ட சூதமுனிவரானவர் மனதில் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து முனிவர்கள் கேட்ட கேழ்விவசனங்களுக்கு சரியான உத்தரஞ் சொல்லத் துடங்கினார்.

30½

சூதர் சொல்லுகிறார் ஓய் சௌனகாதி முனிவர்களே நீங்கள் தவங்களினால் தெளிந்த மனமுடையவர்களாயும் யதார்த்தத்தை அறிந்தவர்களென்றும் நீங்கள் கேட்ட கேழ்வியால் யானறிந்தேன். இம்

மூவுலகங்களிலும் யென்னுடைய குருவாகிய வியாஸபகவானால் அறியப்படாதது ஒன்றுமில்லை அந்த வியாஸபகவானிடத்தில் நின்றும் அவருடைய கிருபையினால் சிலாக்கியமான புராணார்த்தங்களும் சகலமும் என்னால் கற்கப்பட்டது. ஆகையால் நீங்கள் கேட்ட கேழ்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படப்போகிறது. நீங்கள் சகல தபோதனர்களுக்குள் அத்தியந்தம் பாக்கியசாலிகள் யாதொரு காரணத்தால் நீங்கள் யென்னிடம் கேழ்வி கேட்டதினாலேயே பாபக்கூட்டங்களெல்லாம் பரந்து போய்விட்டதோ அதினால் நான் சொல்லப்போகிற உத்தரத்தை நீங்கள் கேழ்ப்பதினால் உடனே மோக்ஷமானது சித்தமாய் உண்டாகும் சந்தேகமில்லை எப்படி உங்களுக்கு என்னுடைய பதிலுத்தரக் கேழ்வியில் மனவிருப்ப முண்டாயிருக்கிறதோ அதுபோலவே உத்தரஞ் சொல்லப்போகிற யெனக்கும் அடங்காத சந்தோஷ முண்டாயிருக்கிறது நான் சிவக்ஷேத்திரங்களை தெரிசிப்பதற்காக பூமியெல்லாஞ் சஞ்சரித்ததிலும் உங்களைப்போலொத்த புண்ணியசாலிகள் யென்னுடைய கண்களுக்கு புலப்படவில்லை, எதினாலென்றால் சிவ விஷ்ணுக்களுடைய அபேத விஷயமான கேழ்வியானது உங்களால் கேழ்க்கப்பட்டதோ அதினால் உங்களுக்கு சமானமான பெரியோர்களை நான் காணவில்லை சில வித்துவான்களினால் சிவனைத்தவிர விஷ்ணு வேறாக ஒருவரிருக்கிறாரென்று சொல்லப்படுகிறது, நாங்க ளெப்படிச் சொல்லப்பட்டவர்களல்ல பரமசிவனுக்கே விஷ்ணு முதலான சகல ஆண்டாக்களிலும் வியாபகத்துவத்தை வாதிக்கிறவர்கள் ஆகையால் ஸ்ரீ வியாசபகவானுடைய அநுக்கிரகத்தால் உங்களுடைய கேழ்விக்குச் சரியான உத்தரஞ்சொல்லுகிறேன் நீங்கள் சாக்கிரதையாகக் கேளுங்கள் முனிவர்களே என்று இனிய வாக்குக்களினால் அந்த சகல முனிவர்களையும் சிலாகித்து மருபடியும் சந்தோஷ சித்தர்களாயும் கூர்மையான புத்தியை உடையவர்களாயும் உத்தரவாக்கியத்தைக் கேட்க ஆவலுடையவர்களாயும் யதார்த்தத்தை தெரிந்தவர்களாயு மிருக்கிற நைமிசாரண்ணிய முனிவர்களை 40
மிகுந்த ஆதரவு பாராட்டினார்.

பூகைலாச மான்மியத்தில்

முதலாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।

ெவெநெதயஸ்யதாக்ஷ்ர்யஸ்யகத்ருஜாநாஂசஹொகிநாம் ।
ஸ்வஸ்வஜாத்ருக்ருதெயஂஜஸஹவக்ஷஸஹாத்த்ரம் ।
நியஂஜ்யதாஂவிரஂஹாத்ராதாக்ஷெ்ணாதிதாஸ்வி நா ॥ அ ॥

ஞஶஂக்ஷ்விநதாவாத்ராஞாதீயாநாஂவராஜயம் ।
சநஞவுஜவாஹ்ராத்ரநிஹாயாஷளஷணாஹ்ரதஃ ॥ கூ ॥

ஞெஸஞாவிநதாஸஂநாஂஶாஸண்ரஂெததாஸ்வி நஂ ।
தாஷாவாஃகாஜ்ரவெயாெஷ்குணதாஃவாஞெபாரஜாஂ ॥

துஜெஷ்வபக்ஷிராஜாயநஜஃவெத்ராயாயதெ ।
நஜஷ்காக்ஷ்ராஹியாநாயஜஹாஸுவாஸ்ரதெ ॥ கக ॥

விநதாநாஞாஸவாயவிஶ்வஂஹாரவஹாயதெ ।
ஸவஜஂஹஸுரஸவாயஶ்ஜொஜயஹாத்ததெ ॥ கஉ ॥

ஹ்ரதாஜ்ரதாயஜெவாநாஂஶிஷதாஂதாஸாஞிவி
வுஶஜய்ஹாஞாஜெதஃவுாகாராவாவகாதகஂ ॥ கங ॥

ஜாதாஃவியக்ருதெதாஹ்ஂநஜஃவஞகஹொஜிநெ ।
ஞஶஷநாஜெவஸவெஷாஂஜெஷிநாஂக்ஷெஞகாரிணெ ॥

வாதயிக்ஷாஷிதாஜெத்ராஂஶ்வருக்ஷஹாஜாஞஂவ்ரயெ ।
விரயாஂகாரநஜஷ்காஹ்ரஂவிஷ்ணவெயாயிஜிஷ்ணவெ ॥ கரு ॥

ஷ்காவதொவிநயெஶ்ஶாஞாநநஞாதீநுஷணிஶ்வாரநு ।
சநாகஂவெக்ருவாஞ்ரஷ்ராயாஷாகாஂவிரதிஜாநஹாஂ ॥ கசு ॥

வ்ருணீஷ்வஂவாரஜிெத்ரவதாநவொஅதவக்ஷிராட் ।
சயெதவிநதாவாத்ரஜயாஅஞாத்ஹஸஷணாஂ ॥ கஎ ॥

வ்ருணீஜெஹவாரஂசெவதக்ருதாசஂஜாஸ்வுஹொாவயாஂ ।
வாதாவதாஜஹாஸத்காஷ்வியிவத்ரிகாஜெஶ்வரெ ॥ கஅ ॥

𑌪𑌰𑌮𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌂 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌪𑌦𑌿𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌚𑌨𑌾 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍋𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌪𑌾𑌲𑌕 ।
𑌪𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌨𑌘 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍𑌪𑌰𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑌕𑌟𑌕𑌾𑌚𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌕𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌗𑌤𑌾𑌶𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ௨௬॥

𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌦𑍇𑌯𑍂𑌰𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌂 ।
𑌪𑌟𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌣𑍍𑌠𑌹𑌾𑌪𑌟𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍇 ॥ ௨௭॥

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌹𑍁𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍁𑌶𑌂𑌪𑌂 𑌚 𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌿𑌕𑌿 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌭𑍁𑌪𑌨𑌃 ॥

𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌭𑍁𑌪𑌦𑌿𑌭𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌨𑌾𑌮𑌜𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ॥ ௨௮॥

𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌟𑌕𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌷𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍋𑌭𑌯𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌹𑌰𑌃 ।
𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌂𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌪𑌸𑌾𑌵𑌿𑌭𑌂 ॥ ௨௯॥

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑌾𑌪𑌕𑌾𑌭𑍁 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂𑌶𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌷𑌾𑌦𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌭𑍃𑌤𑌾 ।
𑌶𑌂𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌪𑌿𑌤𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌪𑌿𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௩௰॥

தத்ராபஸ்வம்வேஷதாராதிகங்கணாஹீமாநவ்யயஃ |
வ்யதரீவத்நாஸ்யத்வுஹத்ராஹிவாம்ஶதஃ || ௫௧||

கத்ருர்ணாத்ததூபுவர்யாயாவம்சத்ரதரதைவ்யாஸ்ஸ ||
தயோவபூவநஶாகண்டூச்தூவாயமூர்ஹோஜநா || ௫௨||

உத்ரூர்ணாஜாநேதஶநவேசதாதளவியாதஸுக்விஸ்ஸமே |
வ்யாதாஜுனவதளமாவவாதளதத்ராநயோஷிரம் || ௫௩||

மவம்ரூர்மூர்ஷயரவகௌஶஹாவசூமதக்ஷகஃ |
காமேறபாடகமாவர்ஹிகவேதூவேஷஹூவிதெநதர்ஃ || ௫௪||

ததஷக்ரூஷூ மநிதேநவஜ்ஞாதர்வாவயபூர்கேரூகவி |
நிஶஸ்யானூயஶவமவோஸாரதீர்வெயஸவேஷியா || ௫௫||

தயாவதமதாம்தேஷீம்தக்காரேஶயாரயஜ்ஞூரி |
மதாஷ்டேஶேவதீவதவாஸாகதிவிஸ்ஸரஃ || ௫௬||

தயாவுாவிரஸம்தேதுவஸாரதீஸாக்ரூதாதநாஃ ||
நீஸ்கூாஶத்தகேநேவோவகோர்விஷஹிஷஸ்மஃ || ௫௭||

தேயாஶ்சூர்வ்யயாநேதூநதமேறாகோவாவஸாஸம் |
காஞ்சுவெயாஷ்டஶாஸவெபூவியாஸசுவாயயாரர்ஹி || ௫௮||

சுநக்ஷும்கேவிஶாவெஸஶர்வபூாஸர்கிவதயாவமே |
க்ஷீராம்வர்ஹாமிஶஸூவம்கேரூாஸமிவமேஸிதம் || ௫௯||

ததவ்யாநாமதாரூரஷ்டாமாவவதஸம்ஹோஶராஸ ||
விஜ்ஞாவ்யஸஸ்நாஶாயதஶநர்ஜ்ஞார்வர்ரஸம் || ௬௦||

பவிஸஶாஹிமம்மோகராஸாஶ்வதாரஸாஸ்கம் |
ஶூபேரூக்ஷூஸகரூாதுஹூதூநஹயவூஶவம்சவபூகம் || ௬௧||

உளவதர்வபூவநஞேஷாஶர்வவஸிதஹயவஹம் |
அஹோராக்ஷஜதகாதயபூஶவயோமத்ருவஸ்ஸேதாஃ || ௬௨||

ஸவ்யேதரேண துண்டா³ஸ்த்ரம் ஸௌவர்ணம் [illegible] |
ஸஹஸ்ரத்⁴ருத வஜ்ரஸ்ய தேஜஸா தோஷிதாக்³னய: ॥ ௪௩ ॥

விஶிஷ்டவாஸஸ்தல்பம் [illegible] ஸஹஸ்ராம்ஶு: |
அவோசத்ஸ ஸர்வஜ்ஞஸ்ய [illegible] ॥ ௪௪ ॥

ஸஞ்சிந்த்ய [illegible] ஸகலாஸுரநாயகம் |
யாவத்காலம் [illegible] ஸர்வதைத்யா: ॥ ௪௫ ॥

இதி ஶ்ருத்வா [illegible] ஸர்வலோகம் |
[illegible] ॥ ௪௬ ॥

ஸாக்ஷாத் [illegible] |
[illegible] ॥ ௪௭ ॥

அவாப [illegible] |
[illegible] ॥ ௪௮ ॥

த்ரைலோக்ய [illegible] ஶ்ரீநாயகம் [illegible] |
ஸதா³ஶிவ [illegible] ॥ ௪௯ ॥

ஶம்போ⁴ [illegible] ஸ்ஸர்வகாம [illegible] |
[illegible] ॥ ௫௦ ॥

தத்ஸ்தம்பா⁴ [illegible] |
தத்³தே³வ விஷ்ணோ: [illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] |
ஶம்போ⁴ [illegible] ॥

[illegible] |
தத்³ருஷ்ட்வா [illegible] ॥ ௫௩ ॥

இதி [illegible] ஶ்ரீவிஷ்ணோர்வஜ்ரத³ம்ஷ்ட்ரிண: |
[illegible] ॥

யாவயோ: காஷ்டவாஹோயஸ்மாத்ஸம்ஸ்ப்ருத: |
ஸாயம் தாவிநிர்க்ருத்ய தாஸ்ஸர்வபரிதோஷம்॥ ௫௫॥

அநந்தா வவிஶ்ராவித்ராஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்ட்வாஸ்யாஸதாந் |
வஸிஷ்டாதீந் மஹர்ஷீந் ப்ராப்ய ஸம்ஸேவ்ய தக்ஷவாஹிந: ||

ஐதச்சாஸ்த்ரே தேவவநிஷி: ஸ்ருஷிதளஸம் |
தயேதி தள் விநிர்க்ருத்ய ஸஹாயாத்ஸ்மணாஸ்ரிதா ॥ ௫௭॥

ஸ்வகஸ்வ த்வஸாநந்தம் தோஷயிக்வா வாஸகம் |
ஜூஹாவேதவரேதாஸ்யம் யத்ராஶ்ரமம் யயாவதி ॥ ௫௮॥

தோஷிதா த்வஸாநா தாவாஸ கேஶவோஶீஸ்வராந் |
ஸர்வம் ஸ்வரஶர் த்ராஹ்யம் பரதா: ஶ்ரீஷதாநவஸ ॥ ௫௯॥

இதி ஶ்ரீ ஸ்காந்தே புராணே
ஶ்ரீகேதாரமாஹாத்ம்யே ஸம்வாதே
ஶக்திவர்ணநம் நாம த்விதீயோऽத்யாய:
ஶ்ரீ ஶிவாய பரப்ரஹ்மணே நம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லுகிறார், ஓய் முனிவர்களே இப்பொழுது நான் சொல்லப்போகிற கதையானது உங்களுடைய புண்ணிய வைபவத்தினால் இதற்கு முன் ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்திலும் என்னால் பிரகாசப் படுத்தப்படவில்லை அதை யிப்போது உங்களுக்குச் சொல்லுகிறே னென்று சொல்லிவிட்டு பிற்பாடு சூதமுனிவரானவர் இதற்கு முன் யெந்த ஸ்லத்தில் தவத்தினால் பார்வதியின் பொருட்டு பரமசிவனானவர் சங்கர நாராயண ஸ்வரூபத்தை தெரிசனஞ் செய்துவைத்தாரோ அப் படியே எந்தஸ்தலத்தில் சங்கபத்மர்களுடைய மஹிமைத்தையும்

நிவர்த்தி செய்தாரோ அந்த திக்கைநோக்கி அம்மகாமுனிவர்களுடைய நடுவிலிருந்துகொண்டே சங்கர நாராயணமூர்த்தியாகிய பரமசிவனை மனதில் தியானித்து வணங்கிக்கொண்டு மயிர்க்கூச்சலெறிந்த சகல அவயவங்களை யுடையவராய் அம்முனிவர்களை சந்தோஷப்படுத்திக் கொண்டு யதார்த்தத்தை விளக்கும்படியான அக்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினார். 4½

கேளுங்கள் முனிவர்களே காசிபப்பிரஜாபதிக் கேகத்துருவென்று பெயர்பெற்ற ஒரு தேவியும் அப்படியே அந்த காசிப பிரமாவுக்கே வினதையென்ற மற்றொருதேவியு முண்டானாள் அவர்களிருவர்களுக் குள் கத்துருவென்ற தேவியினிடத்தில் தக்ஷகன் முதலான சர்பர்கள் உண்டானார்கள் வினதையென்ற தேவியினிடத்தில் வேதமயமான இரகுகளையுடைய கருளன் உண்டானார் அந்த வினதா சுதனுக்கும் கத்துரு புத்திரர்களாகிய சர்ப்பங்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் மாதாக்கள் நிமித்தம் பெரிதான யுத்தமுண்டாச்சுது. 7½

தங்களுக்கு சகோதரனும் மகா பெலசாலியாயு மிருக்கிற கருட னோடு வெகுகாலமாய் யுத்தஞ்செய்கின்ற தன்னினத்தார்களாகிய சர் பங்களுக்கு அக்கெருடனால் அபஜயமுண்டாகுமென்று மனதில் கருதி அனந்தன் முதலான எட்டு சர்பராஜாக்களும் சகோதரர்களாகிய மற்ற சர்ப்பங்களை விட்டுவிட்டு மகா வேகசாலியாகிய வினதா புத்திரனை சர ணமடைந்தார்கள். 9½

பிற்பாடு கத்துரு புத்திரர்களாகிய அனந்தன் முதலான சர்பங்கள் அக்கெருடனைப் பாதங்களில் வணங்கித் துதித்தார்கள். 10

பக்ஷிகளுக்கெல்லாம் ராஜாவாயும் ரக்கைகளையே ரதமாக உடைத் தானவனாயும் தார்க்ஷியனென்று பெயர் பெற்றவனாயும் மகா பலத்தை முன்னிட்டவனாயும் வினதைக்கு ஆனந்தத்தை செய்பவனாயும் மகா விஷ்ணுவை தோளில் வகிப்பவனாயும் சகலமங்களங்களே உருக்கொண் டவராயும் வேதமயமான இறகுகளை யுடையவனாயும் மாதாவுக்காக தேவர்கள் எப்பொழுதும் கண்விழித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே தன்னுடைய றக்கைக் காற்றுகளினால் அக்கினிமயமான கோட்டையை அவித்து சீக்கிரமாக தேவலோகத்திலிருந்த அமிருதத்தை அபகரித்துக் கொண்டு வந்தவனாயும் சர்ப்பங்களை புசிப்பவனாயும் தெரிசனத்தினால் சகலப் பிராணிகளுக்கும் க்ஷேமத்தை செய்கிறவனாயும், மகாவிஷ்ணு

வக்ஷக சஞ்சரிக்கின்ற இறகுகள் நெடிதான கால்களினால் சத்துருக்களா யிருக்கிற அசுரர்களை அடித்துத்தள்ளி பிரியம் செய்பவராயும் யுத்தத்தில் ஜெயசீலரா யிருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 15

இந்த பிரகாரம் வணக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தவர்களாயும் சர்வமடங்கியவர்களாயு மிருக்கிற அனந்தன் முதலான சர்பராஜாக்களை கருடனானவர் கருணையுடன் கூடிய நேத்திர பார்வையினால் அன்பு கூர்ந்து ஓய் சர்பராஜாக்களே நான் உங்களிடத்தில் சந்தோஷமுடையவனானேன். உங்களுக்கு வேண்டிய வார்த்தைக் கேளுங்களென்று சொன்னார். 16½

பிற்பாடு அந்த வினதா புத்திரனை நோக்கி சர்பர்கள் ஏ! பிரபோ, நாங்கள் கிருதார்த்தர்களானோம் பக்ஷி உலகங்களுக்கெல்லாம் நாயகராகிய உம்மிடத்தில் இவ்வளவு காலம்வரை சேர்க்கையில்லாதவர்களா யிருந்தோம் தாங்கள் எங்களிடம் சந்தோஷத்துடன் வரம் கொடுப்பவரா யிருக்கும் பக்ஷத்தில் எங்களிடம் கிருபை கூறவேண்டும். தங்களால் தங்களுக்கு குற்றஞ்செய்த நாங்கள் ஆபரணங்களாக அணியப்பட்டால் எங்களுடைய குற்றம் நீங்கிவிடும். எங்களுக்கு உம்மைத்தவிர வேறு கெதியில்லாதவர்களா யிருக்கிறோம் ஓய், பக்ஷி ராஜனே! கருணை நிறைந்த கண்களையுடைய உம்மை சரணமடைந்தோம். சரணமடைந்தவர்களிடத்தில் அன்புடையவரா யிருக்கிற நீர் எங்களுடைய மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேத்தி வைக்கவேணுமென்றும் நாங்கள் தங்களுக்கு பூஷணமாக பாவிக்கவேண்டுமென்ற வார்த்தை கேட்கிறோமென்று யாசித்தார்கள். 20½

இந்தப்பிரகாரம் சர்பராஜாக்களினால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட கருடனானவர் சந்தோஷ சித்தராய் அச்சர்பர்களை நோக்கி நீங்கள் சொல்லிய வசனமானது எனக்கும் மிகுந்த சந்தோஷந்தான் அப்படியே உங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்து கொள்கிறேனென்று சொல்லி அந்த சர்பராஜாக்களினால் தன்னுடைய சரீரத்தை அலங்காரம் செய்துகொண்டார். 22

அஃது எப்படியெனில்; விஷ்ணுவுக்கு நண்பராயும் வினதாபுத்திரனாகியு மிருக்கிற கெருடனானவர் அனந்தனை இடக்கைக் கடகமாகவும், தக்ஷகனை அரைஞாணாகவும், கார்கோடகனை கழுத்தில் ஆரமாகவும் வாசுகியை முன்னூலாகவும், பதுமனை வலக்காதிலும், மகாபதுமனை,

இடக்காதில் குண்டலங்களாகவும், குளிகனை, வாகுவலயமாகவும், சங்கனை சிரோ பூஷணமாகவும் தரித்தார். 24½

இப்படி அருண சகோதரனை கருடன் தன்னுடைய சரீரத்தில் அந்த சர்பங்களை அலங்கரித்துக்கொண்டு மறுபடியும் அந்த சர்பராஜாக்களை அதிகமாக சந்தோஷப்படுத்தி வைத்தார். 25½

அது முதல்கொண்டு அந்த அனந்தன் முதலான சர்பராஜாக்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஒவ்வொரு அம்சங்களினால் பக்ஷிராஜனை அலங்காரம் செய்து வைத்துக்கொண்டு அவரால் விடைகொடுக்கப்பட்டு மறுபடியும் நாகலோகமடைந்தார்கள். 26½

பிற்பாடு, கருடனுடைய கையில் கடகமாயிருக்கிற அனந்த னானவர் மகாவிஷ்ணுவினுடைய பிரபாவத்தை பார்த்து அந்த ஹரியை நோக்கி தபசுசெய்து விஷ்ணுவுக்கு சயனமானார். 27½

வாசுகியோ; வென்றால் அப்பொழுதே சர்வேசுவரனை பரம சிவனை தபசினால்; சந்தோஷப்படுத்திவைத்து அவருடைய கிருபையால் அவருக்கு சிரோபூஷணமாக ஆனான். 28½

அந்த அனந்தனும் வாசுகியும் இந்தப்பிரகாரம் பெரிய ஸ்தானத்தை அடைந்து இப்பவும் சுகமாக வசித்துவருகிறார்கள். 29

இப்படிக்கு வசித்துவருகிற அனந்தன் முதலான நாகங்களுக்குள் சங்கன் யென்றும் பத்மனென்று மிரண்டு நாகராஜாக்கள் அதிக மேன்மை யடைந்திருந்தார்கள். 30

அவர்களில் சங்கனானவன் வாசுகியை சினேகித்து வசித்தான் பதுமனானவன் சேஷனை சினேகித்தான். 31

பிற்பாடு ஆதிசேடனும் வாசுகியும் தங்களுக்கு சினேகிதர்களான சங்க வாசுகிகளை தவஞ்செய்யும்படி சொன்னார்கள். 31½

அவர்களுடைய வசனத்தைக்கேட்டு சங்கபதுமரிருவர்களும் தங்களுக்கு இயற்கையான வாயுமயமான ஆகாரத்தைக் கூடத்தள்ளிவிட்டு சித்தசுத்தி உண்டாவதற்காக அப்பாதாளத்தில் தானின ஒரு இடத்தில் சென்றார்கள் அப்படிப்பட்ட சங்க பதுமர்களுக்குள் சங்கனுக்கு மகா பதுமனும் தக்ஷகனும் பணிவிடை செய்துவந்தார்கள் கார்க்கோடகனும்

குளிகனும் பதுமனுக்கு வெகுகாலம் இஷ்டமான பணிவிடை செய்து வந்தார்கள். 34

பிற்பாடு முதலில் சங்கனானவன் ஒருதடவை கெட்டமாத்திரத்தினால் சகல வித்தைகளையு மறியவேணுமென்று பிரம பத்தினியாகிய சாரசுவதியை மனசில் தியானித்து தவஞ்செய்தான் அப்படியே பதுமனும் அதுபோல மனதில் க்கோரி அந்த சாரசுவதியைத் தானே தியானித்து தவஞ்செய்தான். 35½

அப்படியே அவர்களுடைய கடினமான தவத்தால் சில வருஷங்கள் சென்றது. அப்படி இருந்தாலும் நிச்சயபுத்தியுடன் கூடிய அவர்களுக்கு அந்த சாரசுவதி பிரத்தியக்ஷமாகவில்லை. 36½

பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்களுடைய இரண்டு முகங்களில் னின்றும் ஜ்வாலைகளோடு கூடியதாயும் விஷத்தினால் பயங்கரமாயு மிருக்கிற அக்னியானது வெளியில் வியாபித்தது. அதினால் அப்பாதாள உலகம் மிகுந்த பயத்தை யடைந்தது. 37½

அப்பொழுது கத்துரு புத்திரர்களாகிய சகல நாகங்களும் இரண்டாகப் பிரிந்து சிலர்கள் பாற்கடல் நடுவில் வசிக்கும் ஆதிசேஷனையும் சிலர்கள் கைலாச சிகரத்தில் வசிக்கின்ற வாசுகியையும் அடுத்தார்கள்.

பிற்பாடு தங்களிடம் வந்தவர்களையும் சங்கபத்மர்களுக்கு சகோதரர்களா யிருக்கிற நாகங்களை சேஷன் வாசுகி இருவர்களும் பார்த்து அவரவர்களுக்கு எஜமான்களான பரமசிவன் விஷ்ணுக்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு அந்த சகல நாகங்களுடன் அதிசீக்கிரமாக தங்களுடைய பாதாள உலகமடைந்து (நாகங்களுக்கு) உண்டாயிருக்கிற பயம் இவ்விதமென்று அறிந்து சகோதரர்களாகிய சகல நாகங்களையும், பார்த்து நீங்கள் பயப்படாதேயுங்கள் என்று அபயப்ரதானஞ் செய்து அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற பய நிவிர்த்தியாகும் வண்ணம் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். 41½

ஆச்சரியம் சகல தேவர்களுக்கும் மேலானவரான பரமசிவனையும் அப்படிக்கொற்ற விஷ்ணுவையும் உங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகவே இப்பொழுது நாங்கள் அடுத்திருக்கும்போது உங்களுக்கு பயமென்ற வார்த்தை யேது உங்களுடைய பயத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது வாசுகியானவர் பிரத்தியேகமாக சகல

நாகங்களையும் பார்த்து சகல தேவர்களுக்கும் அதிபனும் நாயகனுஞ் சர்வக்ஞனுமா யிருக்கிற பரமசிவனை யான் அடுத்து சிவித்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஓய் நாகங்களே உங்களுக்கு பயமேது ஆகையால் பயப்படாமலிருங்கள் யென்று சொன்னார். 45

இந்தப்பிரகாரம் சேஷனும் வாசுகியும் அந்த சர்பர்களை சந்தோஷப்படுத்தி வைத்துவிட்டு அவரவர்க ளிருப்பிடஞ் சென்றார்கள். 45½

பிற்பாடு பிரமபத்தினியாகிய சரசுவதிதேவி யானவள் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் கூடியவளாய் தவஞ்செய்யப்பட்ட அந்த சங்கபத்மர்களுக்கு அவர்கள் இஷ்டப்படி வரங்கொடுத்தாள். 46½

பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் சரசுவதியினிடத்தில் நின்றும் வரத்தைப்பெற்று சந்தோஷத்துடன் கூடியவர்களாய் அவரவர்கள் நாயகர்களாகிய சேஷ வாசுகிகளுடைய சமீபம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அதுமுதல் சங்கன் முதலான சர்ப்பங்களுக்கும், விஷ்ணுவின் பாதசேவை செய்துகொண்டிருக்கிற அனந்தனுக்கு இஷ்டனான பத்மனைத் தவிர, பரத்துக்கும் பரனான அந்த சதாசிவனிடத்தில் அதிக பக்தி யுண்டாச்சுது. 49

பிற்பாடு விஷ்ணு பக்தனான பத்மனானவன் பரமசிவனுக்குத் தான் சர்வேசுவரத்துவ முண்டென்று சொன்ன வாசுகியின் வசனத்தைக்கேட்டு அதிகப் பொறாமை கொண்டான். 50

பிற்பாடு நிச்சயப்பட்ட மனதையுடைய பத்மனுக்கு யதார்த்தத்தை அறியவேணுமென்ற இச்சையானது உண்டாச்சுது அப்பொழுதே பத்மனென்ற சர்பனானவன் உலகமானது விஷ்ணுவினுடைய சுவாதீனம் விஷ்ணுவே ஈசுவரன் யென்று சாதிப்பதற்காக வாதத்தினால் சங்கனை ஜயிக்கவேணுமென்று மனதில் கருதினான். 51½

பிற்பாடு சங்கனும் வாசுகியினுடைய வசனத்தால் உலகமானது பரமசிவனுடைய சுவாதீனம் அவரே சகலத்துக்கும் ஈசுவரன் யென்று நினைத்தான் அதினால் பரமசிவனிடத்தில் அதிகபக்தியை அடைந்தான்.

அன்றைகலோகத்தில்தானே சங்கனானவன் பரமசிவனே உலகங்களுக்கு ஈசுவரனென்றும் பத்மனும் விஷ்ணுதான் உலகங்களுக்கு ஈசுவரனென்றும் பிரதிக்ஞை செய்தார்கள். 53½

இந்தப்பிரகாரம் பிரதிக்ஞை செய்தவர்களாயிருக்கிற அந்த சங்கபத்மர்களை சகல நாகாளும் பார்த்து இப்பொழுது எங்களுடைய முன்பாக்குச் செய்துகொண்ட இந்த விவாதமானது உங்களுக்கு பயன்படாது ஆகையால் நீங்கள் இப்பாதாளத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பி பூமியிலெங்குஞ் சஞ்சரித்து உங்களுக்கு இசைந்தவர்களாயும் யதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவர்களாயுமிருக்கிற வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிகளை குருவாக அடைந்து சகல வித்தியைகளையும் நன்றாய் அப்பியாசஞ்செய்துகொண்டு அவரவர்களுடைய விவாதத்தை சாதியுங்கள் யென்று
சொன்னார்கள். 56

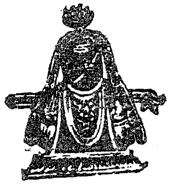
அப்பொழுதே அந்த சர்பர்களினால் பூமிக்குச் செல்லும்படி அனுப்பிவிக்கப்பட்ட சங்கபத்மர்கள் அப்படியே ஆகட்டுமென்று அந்த சர்ப்பர்களுடைய சபையில் நின்றும் வெளிப்பட்டு தங்களுடைய தவத்தினால் சேஷனையும் வாசுகியையும் சந்தோஷிக்கச்செய்து அப்படிக்கி தபசினால் சந்தோஷ சித்தர்களான சேஷனிடத்தில் நின்றும் வாசுகியினிடத்தில் நின்றும் தங்கள் மனம்போல் யெந்தரூபமும் தரிக்கும்படியான வரத்தை அடைந்தார்கள்.
58½

இந்தப்பிரகாரம் சங்கபத்மர்களிருவரும் சேஷன் வாசுகி இருவர்களிடமிருந்து வரத்தைப்பெற்று சந்தோஷத்துடன் கூடியவர்களாய் எங்குஞ் சஞ்சரித்தார்கள்.
59

ஸ்ரீகைலாச மான்மியத்தில்

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸஹித: ।

[illegible] ।
ஸ்ராவ்யா [illegible] ॥ ௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮॥

[illegible] । [illegible]
[illegible]

பவோபிர்விதிஹாபைஸ்ஸ்தாபாவாபிரஸ்வஸமாதநாம் |
வேதைந்தத்ரதந்த்ராக்தாக்ஷணாநிஸஹஸ்ரஸ: || ௧௦||

வணயந்ரூக்திபத்பேஷுணபசஸாயீஜதாம்பர: |
ஸஹாயஜந்ஞஸம்பூர்வபேசமபைவதம் || ௧௧||

தயாவிபஸம்யக்ஷ்ம நஜமஹாபாரஹம்க்ருதி: |
ஆசூநாவிசூதிஜ்ஞாதஜநூம்ஸாயிதம்பரம் || ௧௨||

தஸ்ஸாயகாரூர்யா ஸூதாநாம் ப்ரதாநிவஹஸாமிதே: |
ஸவகீயஹ்ருஸம்ஸம்பர்விஜிதீஷ்டபிவாஸவஸ் || ௧௩||

பாநஸம்பாவிதேநாக்தாக்ஷணோபாரஹ்க்ஷணம் |
க்ருதாஸஸாஸவஸவநாநுப்ரணயாஜாஸதாக்ருஷீஷு ||

தயாவிநாயகாஸாவாத்ஸ்ஸமாயாம்ஸமாஸஹ: |
ஜிதம்ஸம்பநஸம்ஸ்லேகபைவதம்பதாஜநஸ் || ௧௫||

இதிவக்தம்நஸக்தாபேஸ்வமேவாஸ்வயேசதஸ்: |
ஜ்ஞாதாதஜ்ஞாயஜாநாதஜ்ஞாஸ்வஜநாதலோஹத: || ௧௬||

தேத்ருவிஸ்யம்ஹஜதாஹ்ஷோம்பரஹபேணவபோஷ்ரீ |
ஜீஹாஸம்பாவிபாதேநவஹம்ஹ்ருஷ்டாஸஸாஸ்விதாஷு ||

அபோவஹ்நிஸும்யயம்வஸ்ஸஜபஸ்விதஜபஜ |
பூதவஜந்ஹாஸ்பிரணவஸ்வஸாஜ்ஞ:கரணாநாம் ||

ஐதேத்ருவம்வநதஸ்ஸஸ்ஸம்பஸ்ஜயஸாநிந: |
விப்ராக்ருவிநயம்ஸபேஷீஷியாவிஹயம்யய: || ௧௯||

தேதாநிஸம்கிதாதாநஸ்த்ஸ்பாஜிமதம்ஜதம் |
ஸோஹயம்தஜபேதேஷ்டாஜ்ருஷீணாம்ஜமதாய்யாதி || ௨௦||

ஆரோஹிரேயதாபாஜிஸிதஜேதஜிஜ்ஞாதய: |
பக்ஷ்யதேசவிஷ்ஜாவஹா:ஸ்ஹேதூர்வாபரம்பரஸிஷோ: || ௨௧||

தேஷாம் கேசித்விஜஶ்ரேஷ்டா: ஸம்வஸிஷ்டா ஜகதீஶ்வரே ।
அநேந்த்ரியைவைத்வஸ்வவக்ஷ்ஷாவக்ஷிரேவாஸ ॥ ௨௨ ॥

தத்ராத்ரிஶ்ச பகவாந் வைஶ்வாநர யோகயோகிந: ।
ஸம்ஹாரே வா விநாஶே லோகாந் ஸ்ருஜத்யபி வா புந: ॥ ௨௩ ॥

தஸ்ய ஸ்ரீகர்மநய ஸஹஸைர்ஸா ஸ்திவாஷ்வது ।
தஸ்ய நிந்த்ரஶயா ஜிஹ்வா ஸோம திதிவிநிர்ணய: ॥ ௨௪ ॥

ஶ்ருத்வா விதேஷாம் வசநம் விஷ்ணோராத்மவஶாஸ ।
ஸர்வவித்யாஹித நந்தஸஸ்ஜயேஷிணா ॥ ௨௫ ॥

த்ருஷ்டா தஸ்ய பகவாந் திஷ்ட்வா ஸ்தவமேவம் ஸமாகதி: ।
அஸ்வீக்ஷிதம் தத்வாக்யம் வாக்யவிஶாரத: ॥ ௨௬ ॥

அஹோ விஸ்மிதம் வாக்யம் கேஶவோக்தம் ஸமாது ।
நிவ்ருத்திரஸ்ய ஸத்த்ரஸ ஸஹாய ஸஹவிஷ்ணுதி ॥ ௨௭ ॥

தத்ர பகவாந் பரமம் ஶ்ரேஷ்டம் வாக்யமுவாச ஜஸா ।
தமேவாதி வசோக்தம் ஸுரவஹஶ்ஜ தஸ் நிஷ்பலா ।
அநந்தஜ்ஞாந தந்த்ர நிர்ஶ்ருத்யேஷு ஶ்ருத்வா தந்மே நாதத்ம் ॥

ஸர்வபூதவ்யாபிந ஹாரி யேஶகாஸ்த்ராவிபேஶ பராக்ருத: ।
யே நதஹ தாஸமஜந்மஜ த்ரிவ்யாரயிணா ॥ ௨௮ ॥

நிஷ்ஸ்ஸஙகதோ த்ருஷ்டா தம் நாகாஷ தீகாம் ।
ஸர்வஸ்த்ராவயாதஸ் தேவ்ய திதாவச: ॥ ௩௦ ॥

ஸஙக த்ருஷ்டா ஸேவா யாஶா மதநயா ரணீதமுக்த ।
விஷ்ணுப்ரஸாத ஸ்ஸமவாவிஷ்ஷ ஸமவஞ்ஸிதிஸிஜ ॥ ௩௧ ॥

ஶ்ருத்வா தந்நிஷ்ஸ்தோ தாவா கத்வா ஸஸ்மாக் கிம்விஷயாஷ்த ।
அக்ருத்ரிமவஶோமார்தீர் தைக்கவம்விரோயக: ॥ ௩௨ ॥

தஸ்யா விஹஸந்தீநாயா கேஷாஞ்சித் கேசபாசஸ்தீர்ணீ ।
வ்யாஸாதய ஸ்தாநதிதாம் ப்ரகாச்ய ஸ்ம்ருதய வாஸனா ॥ ௩௯ ॥

அஸ்தவாம்ஸம்பத்ஸ்ம்ருதாஸ்யம் பூரயாம்ஸஷ்ஷிதிஃ ।
நாதிதபேரவஸமா ஹாரவிஷஸ்தம் பீவ்யபேதாநாம் ॥ ௪௦ ॥

தஸ்ய கிதம் நம்ருசம் பாஸாம் பவநளஸமா க்ஷணஃ ।
ப்ராவதேஷு த்ருஷ்டீம் வஸ்தாம் ப்ருஷ்யக்ஷு நவஸளஸாரம் ॥

அதிநகயோஜநாயாஜாஜாயாஜாஸஷவிஷ்டாநாம் ।
விதாநிதவ்ய ஸுஸ்வாபிவ்யாஸாம் வவிஸதவாஜநாம் ॥ ௪௧ ॥

ஜேநவ்ரிம் ஹவஸபேஸ்ஸ் ஹேரவஹாஸுவ்யவியஸவிபேத்தஃ ।
ஐணீதவபுண்ணஸம்கீர்ணே ப்ராஜபேநநவபோஹிபேதைஃ ॥

நிம்சீபூதாம்வநூவிஸ் பிப்தேக்வ்யஸஸ்விஜ தாநுரவ்ருநுஃ ।
விஷ்ஷிரேகாதபஸிரஷ்ஷ்யிரிபேதஸ்யபேதைஃ ॥ ௪௨ ॥

ப்ரபேத்ர வபுவாஸிராதிபேத்ர்வி வெஜவ்யா ம்வேஜவ்யஷ
மேமாஸிதாம் । த்ருயஸ்ம்பஜகோடிவ வேநவ யாநண
தயாஸிதாம் ॥ ௪௩ ॥

ஷிஷிவிஸவபவிபே வஸாஜிதபேஷஜஸமா தவிஃ ।
ஸஸாம்வஸ்யாவிகாஜாநாம் தவோஷிஃக்ரிரவாபோபோஃ ॥

உவபுஸிவ்யஜ வெவேவவுநவேஷ்யிபேத்ஷவ்வ யஜ்ஜபேநஃ ।
க்ருவாஜாராயாம் தவஸாஜநிதாம்வேஷ்வ்வ வோயதாஜ ॥

ப்ராதாம் கஜாவிகஷ்ய்விக்விஜஜ ஜேநாவிபேநஃ ।
கிம்சிஸ் தஜகோக்ஷவிவேஷ்யாஜ தம் வாராம் ராஃ ॥ ௪௪ ॥

ஸாஜாஸ ரஜ ஸ்த்ருஃ கஸாந் தவேபவஜநிஜநிதாம் ।
கௌஜம் வஜம்ஸஜ ப்ஷ்யகவபுதாம்வஜஸந்தவஃ ॥ ௪௫ ॥

வியாயவிஷ்கம் தவஸாம்ஸஜகேதாம்ஸஸேநதாநாஜ ।

[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லுகிறார் பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் பிரமத்தை அரிய மனதில் கருதி பதஞ்சலி முனிவரை அடைந்து அவரை பிரார்த்தித்து அவரிடத்தில் நின்றும் சகலவித்தைகளையு மப்பியசித்து சகல வித்தியைகளையும் முடிவுபெறச்செய்து வித்வான்களுக்குள் சிரேஷ்டர்களானார்கள். 1½

பிற்பாடு அவர்கள் அந்த மகானாகிய பதஞ்சலி முனிவரிடம் விடைபெற்று தங்களுடைய மனோ நோக்கப்படி வெளிப் புறப்பட்டார்கள். 2

அவர்கள் மானிட ரூபத்தை யெடுத்து ஒருவரிடமும் சேராமல் தனிமையாக பூமண்டலத்தில் தங்கள் தங்கள் தேவப் பிரியங்களான அநேகவித தீர்த்தங்களில் சஞ்சரித்தார்கள். 3

தெய்வானுகூலத்தா லச்சங்கபத்மர்க ளிருவரு மொன்று சேர்ந்து ஸ்நானஞ் செய்வதற்காக காசிஸ்தல மடைந்தார்கள். அவ்விடத்திலும் இவ்விருவர்களுக்கும் சைவ வைஷ்ணவ உண்மையை அரியும் நிமித்தம் விவாதமுண்டாச்சுது. 4

சங்கனானவன் தன் தெய்வமாகிய பரமசிவனை யுக்தி வாதங்களினால் பரப்பிரமமென்று சொன்னான் அப்படியே பத்மனும் யுக்திவாதங்களினால் விஷ்ணுவை அப்படிப்பட்ட பிரமமென்று சொன்னான். 5

இத்தப்பிரகாரம் விவாதஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற அந்த சங்கபத்மர்களுக்கு வெகுகாலஞ் சென்றது. 5½

அந்த சங்கபத்மர்களுடைய விவாதத்தைக்கேட்டு அத்திரி முதலான சகல ரிஷிகளு மவ்விடம்வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்படிக்கு வந்தவர்களாயும் சபை கூடிக்கொண்டு அநேகங் கதைகளை பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களாயு மிருக்கிற சகல ரிஷிகளையும் எப்பொழுதும் சைவ வைஷ்ணவ கதைகளை விவாதஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற சங்கபத்மர்கள் பார்த்து அந்த ரிஷிகளுக்குக் கேழ்க்கும்படி அவர்களுடைய முன்னிலையில் தங்கள் தங்களுடைய கக்ஷியை ஸ்தாபிப்பதற்காக யெடுத்து வாதஞ்செய்தார்கள். 8

அப்பொழுது சங்கரனானவன் வேதவாக்கியங்களினாலும் ஸ்மிருதி வசனங்களினாலும் புராண வசனங்களினாலும் இதிகாசங்களினாலும் பெரியோர்களுடைய ஆசாரங்களினாலும் இவ்வுலக மனைத்தும் பரமசிவனையே ஒரே தெய்வமாக உடையதென்ற அர்த்தத்தை உறுதிப் படுத்தினான். 9½

புத்திசாலிகளுக்குள் உத்தமனான சங்கரனானவன் பத்மனால் அந்த வசனங்களிலும் சொல்லப்பட்ட அனேகமான தூஷணங்களையும் யுக்தி வசனத்தினால் கண்டித்து உலக மானது சிவனையே ஒரேதெய்வமாக உடையதென்று சாதித்தான். 11

அப்படி சித்தாந்தித்தபோதிலும் பத்மனானவன் தூரகங்காரத்துடன் கூடியவனாய் தன்னுடைய கக்ஷியை விடவேயில்லை தன்னால உறுதிசெய்யப்பட்டிருக்கிற அர்த்தத்தையே மேலானதாய சாதிப்பதற்காக அதற்கு உபயோகமான வேதவாக்கியம் முதலானதுகளினால் சங்கரனை யெடுத்தெறிந்து தான செயிக்கவேணுமென்ற கருத்துடையவனாயிருந்தான 13

மறுபடியும் சங்கரனானவன அந்த பத்மனால சொல்லப்பட்ட தூஷண வசனங்களையெல்லாம யெடுத்தெறியும்படியான தூஷண வசனங்களினால பரிகரித்து அச்சபையிலுள்ள சகல முனிவர்களையும் திருப்திசெய்து வைத்தான். 14

அப்படிக்கிச் செய்தபோதிலும அச்சபையில நாயகனில்லாததினால இவ்வுலகமெல்லாம பரமசிவனையே முக்கியமான தெய்வமாக உடையது யென்று சொன்ன சங்கரனால செயிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுவதற்கு அச்சபையோர்கள் சக்தியற்றவர்களாய் அசைவற்ற மனமுடையவர்களானார்கள். 15½

அச்சபையில உள்ளவர்களில சிலர்கள ஆத்மஞானத்தை அடைந்தவர்களாயும சிலர்கள அறியப்போகிறவர்களாயும சிலர அறிகிறவர்களாயும மூன்றுவிதமான பேதத்தை அடைந்தவர்களா யிருக்கிறபடியால அச்சபையோர்களுடைய வசனமானது ஒருவித மில்லாமல் பலவிதமாக உண்டாச்சுது. 16½

பிறபாடு சங்கரனானவன் வாதத்தினால் பத்மனை செயித்து விட்டு அச்சபையோர்களைப்பார்த்து ஓய சபையோர்களே உங்களுக்கு நான்

சொன்னது நன்றாய்த் தெரிந்ததா நீங்களும் உங்கள் மனதுக்கு எட்டிய மட்டும் புத்தியால் ஆலோசித்து எனக்குச் சொல்லுங்களென்று சொன்னான். 18

இந்தப்பிரகாரம் சொன்ன ஜயசாலியாகிய சங்கனுடைய வசனத்தைச் சகல ரிஷிகளும் பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தார்கள். 1

பிறகு அச்சபையிலுள்ள பிராமணர்கள் மனதில் சந்தேகமில்லாமல் தைரியத்துடன் கூடியவர்களாய் அவரவர்கள் புத்தியில் தோன்றிய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும்படி செய்பவர்களைப்போல் அந்த முனிவர்களுடைய முன்பில் எப்படிப் புத்தியில் தோன்றுகிறதோ அதைச் சொல்லுகிறதற்கு ஆரம்பித்தார்கள் அவர்களுக்குள் சிலர் சிவபக்தியினால் சங்கனுடைய சித்தாந்தமே மேலென்று சொன்னார்கள் சில பிராமண சிரேஷ்டர்கள் விஷ்ணுபக்தியினால் பதுமனுடைய சித்தாந்தமே மேலென்று சொன்னார்கள் 22

அப்பொழுது அவர்களுக்குள் அத்திரிபகவானானவர் சகல முனிவர்களையும் பார்த்து பரமசிவன் தான் சகல உலகங்களையும் படைத்து இரக்ஷித்து அழிக்கிறவரென்று சொன்னார். 23

அதைக்கேட்ட சகல முனிவர்களும் நன்று நன்று அந்த பரமசிவனைத் தவிர விஷ்ணுவானவர் வேறில்லை நிச்சயம் நிச்சயமென்று சொன்னார்கள். 24

அம்முனிவர்களுடைய வசனத்தைக்கேட்டு அந்த சங்கபதுமர்கள் வாதத்தில் சினமும் ஒழிவடைந்தார்கள் ஆனால் தங்கள் தங்கள் வித்தியாமத்தத்தினால் ஒருவர்க்கொருவர் செயிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களானார்கள். 25

அந்த சங்கபதுமர்களை மகா புத்திசாலியாய் வாக்சமர்த்துடையவராயுமிருக்கிற அத்திரிமுனிவர் பார்த்து கஷ்டம் உங்களுடைய கலகமானது பெரிதாயிருக்கிறது வாதத்தை விடுங்கள் இந்த விவாதத்துக்கு தேவேந்திரனுடைய சபையில் நிவிர்த்தி உண்டாகப் போகிறது நீங்கள் சீக்கிரமாக அங்குசென்று சிரேஷ்டரான தேவகுருவைக் கேளுங்களென்று சமாதானத்துடன் கூடியதாய அக்காலத்தில் தகுந்ததாயும் ஒருவார்த்தை சொன்னார். 27

அந்த சங்கபத்மர்கள் கொஞ்சங்கூட லஜ்ஜையில்லாதவர்களாய் அப்படியே அத்திரிமுனிவருடைய வசனத்தை சிரசில் தரித்துக் கொண்டு அந்த முனிசிரேஷ்டர்களால் விடைகொடுக்கப்பெற்று பிரயாணத்திற்கு பெத்தனஞ்செய்தார்கள். 28

அக்காசியில் விசுவநாதருடைய சந்நிதானத்தில் தானே சங்கபத்மர்கள் சாபவடிவை நீக்கி தேவ உருத்தரித்து யோகமார்க்கத்தினால் தேவலோகஞ் சென்றார்கள் 29

பிறபாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் சுவர்க்கத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டு வருகிற மகதியென்ற வீணையைக் கையிலேந்திய நாரதமுனிவரைக்கண்டு மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கி அவரைநோக்கி ஐய பிராமணோத்தம நாங்கள் உலகமானது சிவமயமா விஷ்ணுமயமாவென் றறிய வேண்டி பூமியில் நின்றும் தங்களைப் பார்ப்பதற்காகவே வந்தோமென்று சொன்னார்கள் 31

பிறபாடு நாரதமுனிவர் அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுக் கொஞ்சம் சிரித்து யதார்த்தமான வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை வெகுகாலம் அப்பியசித்து ஆத்மஞானத்தை அறிந்தவர்களாயிருந்தாலும் சிலர்களுக்கு துக்கத்தை விளைவிக்கிறது மாயையானது பெரிது வியாசாதிகளான மகான்கள்கூட அம்மாயையைக் கடப்பதற்கு சமர்த்தர்களல்ல அப்படியிருக்க நீங்களோ சாமானியர்கள் எப்படி அறிவீர்கள் அதுவிருக்கட்டும் இந்திராஸ்தானமென்ற தேவசபையில் பெயர்பெற்ற பிரகஸ்பதிபகவானிருக்கிறார் அவரே உங்களுடைய சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்பவர் அச்சபையும் சமீபத்திலிருக்கிறது சீக்கிரமாகத்தானே அச்சபையை அடையுங்களென்று சொன்னார் 34

இப்படிச் சொன்ன மகாத்மாவாகிய நாரதருடைய வசனத்தைச் சங்கபத்மர்கள் கேட்டு அதிகசந்தோஷத்துடன் கூடியவர்களாய் அந்த திசையிற்பாயும் வெகு ஜோரான நீரூற்று அதில் பாசி அகலத்துடன் கூடியதாயும் மேல்கட்டியா லலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விசித்திரமான கொட்டகையாகிய கூடத்தில் ஏழுக்கு தோரணங்களிட்டிருக்கின்ற வெண் சாமரங்களையுடையதாயும் மேற்றுகின கொடிமுடி போன்ற ஸ்தம்பங்கள் ஆகாயத்தில் முழுகிக்கொண்டிருக்கிறதுகளாயும் ரத்தினக்கம்பங்களால் நிறைந்ததாயும் சாமரங்களினால் பிரகாசிக்கின்றதுகளாயும் அளவிட முடியாத உத்திரங்களை வரிசைப்படுத்தியிருக்கிற ஸ்தம்பங்களினால் தேவராஜனின் சந்தோஷத்திற்கு நிர்மிக்கப்பட்டதாயும

அதிதி புத்திரர்களாகிய அஷ்டவசுக்கள் யேகாதசருத்திரர்கள் துவாதசாதித்தர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள் முதலானவர்களால் நிறைந்து விளங்குகின்றதாயும் சாதாரணமாக முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களால் நிறைந்ததாயும் சப்தரிஷிகளாலும் இதரர்களான மகாத்மாக்களாலும் வசிக்கப்பட்டதா யிருக்கிற அத்தேவசபையை அடைந்தார்கள். 39½

பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் அதிக உக்கிரமான தபசுகளினால் தன்னுடைய தேவசம்பத்தை அடையவேணுமென்ற ஆசையுடையவர்களுடைய தவங்களுக்கு தன்னா லனுப்பிவிக்கப்பட்ட ஊர்வசி முதலான தேவப்பெண்களினால் கெடுதல்செய்து தன்னிடம் வரவழைக்கப்பட்டவர்களாயும் தன்னைக் கண்டவுடன் சீக்கிரமாக தலையை வணங்கி நிற்பவர்களாயு மிருக்கிற தபோதனர்களை ஓரிடத்தில் சிலகண்களினால் பார்த்தும் மற்றொருபக்கத்தில் தேவர்களைத்தவிர இந்திரபதவியை உத்தேசித்து அதிகத்தவஞ் செய்கிறவர்களா யிருக்கிற தேவாசுர மனுஷியர்களுடையவும் மற்ற ஜனங்களுடையவும் தவங்களுக்கு கெடுதி செய்து தன்னிடங்கொண்டு வருவதற்காக தேவகன்னிகளை புன்சிரிப்புடன்கூடிய முகத்துடன் அனுப்பிவிக்கிறவனும் மற்றொருபக்கத்திலரம்பை முதலான தேவகணிகைகளால் செய்யப்பட்ட நடனத்தை சில கண்களால் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனும் மற்றொருபக்கத்தில் இந்திராணியுடன் மகாத்மாவான திரிபுரங்களை யெறித்த பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தை கானஞ்செய்யப்பட்ட தும்புரு முதலான சாத்தியர்களையு மியக்கர் கெந்தர்வ கின்னரர்களையும் கந்தர்வ சாலம்போல் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனும் ஒருபக்கத்தில் தன்னுடையபதவியைக் கருதி தொண்ணூற்றொன்பது யாகங்கள் செய்தவர்களை சில கண்களினால் பார்த்து தன்சமீபத்தி லிருத்திக்கொண்டிருப்பவனும் மற்றொருபக்கத்தில் உலகத்தில் பிரசித்தர்களாய் சந்திரசூரிய வம்சங்களில் ஜெனித்தவர்களா யிருக்கிற ராஜ சிரேஷ்டர்களை தானே அடிக்கடி ஆதரிப்பவனும் மற்றொருபக்கத்தில் அப்படியே பிரமக்ஞானிகளான வசிஷ்டர் முதலான மகாரிஷிகளை சில கண்களினால் பார்த்து ஆதரவுடன்கொண்டாடுகிறவனும் இந்தப்பிரகார மாயிரங்கண்களுடையதொழில்களினால் அச்சபையை நாலுவாக்கிலும் நடத்துகிறவனு மாயிரம் கண்களினால் சகல சபையோர்களிடத்து மொன்றுபோல் கடாக்ஷிப்பவனும் விசேஷமாக எப்பொழுதும் பிரகஸ்பதி பகவானுடைய முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனும் சகலதேவர்களால் சூழப்பட்டவனும் சசிதேவியுடன் கூடியிருப்பவனும் தேவசபைக்கு நாயகனு மிருக்கிற தேவராஜனைப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

பூ கை ல ா ச ம ா ன் மி ய த் தி ல்

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஹரிகேசமாஹாத்ம்யே அஷ்டாவிம்ஶோத்யாய꞉

ஸூத꞉ ||

ததஸ்ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸந்நிதிம் ப்ராப்ய பூர்வஜ꞉ |
அயிஷ்டிதாஸ்ஸஹஸ்ரஸ்ய ஸம்ஸதிஸேவார்த்தமாஜகு꞉ || ௧ ||

தேஷாம் ஸர்வவிஷ்டாநாம் தேவாநாம் ஸவிமோயோகிநாம் |
ஸமஸ்தைதைத்ய ப்ராரம்பே ஸம்ப்ரவ்ருத்தாந் கர்மதோயாமவாந் ||

திஸ்ரஸ்ஸஹஸ்ரமதாவத்ர ப்ராகாரே ஸ்வஸ்தசே |
தஸ்ஸ்வய்யாயவயோர ப்ரத்யாதம்ஸ்வதி தேவர்ப꞉ || ௩ ||

ஸ்திதஞ்ச நாப்ராகாரமண்டபஸ்தம்ஸ்தாநிதம் |
க்ருதாஞ்ஜலிர்வாடிலம் ஸகாவேராவதம் ஸ்ப்ராவிஶவம꞉ ||

காமப்ராஸ்ஸாமதவிஸ்ரஸாவம்ப்ரஸ்ஸ்வவசஸ்ஸ்வம் |
தத்தேத்ரவா நிஶிஷலம் ஸகா வாஸேநவிவாசிய ||

நிஸ்ரயோவிதாயஸ்துஷ்ட் ஸ்தேஷாஞ்சிதிஸ்மாஸிதே |
ப்ராகாரேரமதாவத்ர விஶிதகச்சிதமந்ரோ || ௫ ||

தாஸ்ரம் மப்ரமிதி ஸ்ரோத்ர ஸ்வஸ்தஸ்ஸ்த்ர தத்ஸ்ஸேஸக்ஷத |
கிம்விஶிவக்ஷிதாவேஸ்ஸாதஞவாவஸ்திம்ஸ்ப்ருதி || ௭ ||

அயமஸேஸ்ராவதச்ஸேஸய்யிஷணம் வாதிநாவம |
வஸ்த்வ்யம்தத்ரலவதாலவதாத்ரத்யாநயோ꞉ || ௮ ||

மகேரமஶிஷ்ய்திதயா ப்ராதிவிக்ஷாயாதநி |
ஐத்ரஸ்ரவ்ருத்ரஹாதத்ரமாமா தத்ஸ்விஷ்ணுவலம் ஹ ||

வாவஸ்ரேத்ராலமவதாமீஷத்திஸ்ரேஷு ஸவஸஸ꞉ |
ஸூக்ஷ்மாக்ராநிஶிஷாநு ஸம்ப்ராநவஷீம்ஸேவஸம்ஸ்ப்ரிஸ் || ௯ ||

நிமஷிஷ்ரதியசந்த்ராவநதீவிஷஸமஸ்ரோமா꞉ |
தஸ்யாஸ்யாஸம்வஸநாவாநாம் தாஸ்வயமிஶிம்ஸ்ருதி || ௧௦ ||

வச்சந்தி ஸர்வதாயேவ ஸ்வர்க்கம் ப்ராஞ்ஜனா: ।
ஷோடசத்தின் தாவத் த்ரிம்சத் தஸ்மாத் ப்ரோக்தம் ॥ கஉ ॥

அப்ரமாணகாத் ப்ரமாணம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரபவம் ।
அர்த்தவத்தின் மாநமேவம் யத் ப்ரமாணம் தாவத: ॥ கங ॥

ப்ரமாணஸ்தி: ॥

அஹோமிஷாமயஸ்யாஸ்ய ஸர்வஜ்ஞந்தாஜ்ஞ ஸங்ஞ: ।
அஸ்ய ஸ்வர்யோபாயகமாத்யம் ஸர்வஜ்ஞமாத்ரகேநா: ॥ கச ॥

வேதவாக்யாகமாகாரவஸ்வக்ருதிதஸ்யவசநயோ: ।
விவாதஜின்யவ்யாஜாத்ப்ரஸ்துதாமேவாஸ ஸதி ॥

யத்கீர்த்தநாத்ஸ்வப்ரவணாத்ஸ்வப்ரமாணஸ்யோபாதாநாத் ।
ஸ்நேஹயஸம்ஸ்கார்யோபகாரஹிதேதஸ்வப்ரஸஸ்வேத ॥ கரு ॥

இதி ப்ரமாணாந்தாதேநபாராணஸ்யவாதின: ।
ஸ்வாதந்த்ர்யம் தாரம்பரஷ்யஸ்ய ஸ்வாமநஸ்ய தந்யாஸ்தி து ॥ க௬ ॥

ப்ராமாண்யம் ஸ்வதஸ்ஸித்தம் ஸ்வகார்யே வோபயோ: ஸ்வதஸ்ஸ்யா ।
அஸ்வஸ்வதஸ்ஸ்வதோ தஸ்மிந்ப்ரமாணமேவ நஸ்திய ஸ்ய: ॥

ஷஷ்ய: ॥

அதோ வ்யக்தாஸ்வஸ்வக்ருதிநாகம்ணி ஸ்வதஸ்ஸ்வேவ ।
யத்தஸ்ய ஷ்ரவணாந்தேந ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸ தேஷா ராணிகோக்தத: ॥

க்ருதா தந்த்ராஸ்த்ரக்ருதாதந்த்ராஸ்த்ரக்ருதாதந்த்ராஸ்த்ரவாசோவேதத: ।
அந்யாநிவாயாஸதேகயபாவாவநீக்ருதா: ॥ உ0 ॥

ஸவ்யஜ்ஞோபஷயஜ்ஞகயாஸ்வஸோ ஜ்ஞாநஸ்ஸ்வஸ்ஸ்கா: ।
ஸ்வஸ்யஷ்டஷ ஸஞ்ஜ்ஞேஸ்வஸ்ஸவேத நிரவதா ॥ உக ॥

தத்வேதம் ஸர்வம்ஸாமாந்யகயம்தேவேதமோஹவத்ணீ ।
வாமஸ்வவஸம்ஸ்த்ருஷ்ஜோஸ்வமஹிமோஹேத ॥ உங ॥

இதி ஸ்ருஷ்டா: ஸஹஸ்ராக்ஷஸம்ஸ்துதம் வைப⁴வாணி கோத்தம: ।
யதா²வ்ருத்தம் ப⁴வ்யவ்ருத்தம் தத்³வசஸ்தத்ஸமந்தத: ॥ ௨௪ ॥
ஸம்ஸ்தத: ।

தத்ர ஸ்வாஸ்தீர்ணமத்⁴யம் ஸம்ஸ்பூர்தாவஸீஸநம் ।
ஸஹாஸஸ்ருதாஸஸ்வபூர்ணிஷ்வ ப்ரத்யஸ்வ க்ருதே ॥ ௨௫ ॥

யாவாம் க்ருதாத்மஸஹஸ்ரம் யாஸ்ஸமாஹிதாத்மஹ ।
இதிஸஸ்வேக்ருதாத்மஸ்ஸஹாஸஹவஸ்திதா: ॥ ௨௬ ॥

ஸர்வேஷாம் க்ருதிநஸ்ஸர்வேயந்த்யாயாந்த்யாயம் ப⁴வந்தி: ।
ஆயம் ஸ்ரஹ்ம த்ரைஜாத்ஸ்யப்⁴ரஷ்ட்ராந்த்ரக்ராஸிதா ॥ ௨௭ ॥

இதி ஶ்ரீப⁴விஷ்யோத்தரபுராணே

ஶிவக்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யே

ஸூதஶௌநகஸம்வாதே

த்ருதீயோऽத்⁴யாய:.

நான்காவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லுகிறார். பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் மிகுந்த ஆசாரத்துடன் கூடியவர்களாய் வச்சிராயுத தரனை தேவராஜன் சன்னிதானத்தை அடைந்து அங்கிருக்கின்ற பிரகஸ்பதி பகவான் முதலான பிராம்மணர்களை நமஸ்கரித்து நின்றார்கள். அப்பொழுது அங்கிருக்கின்ற அந்ததேவர்கள் முனிவர்களுடைய நடுவில் முன்னாலே அசுரகுருவாகிய சுக்கிரபகவானானவர் நீங்கள்யார் சிலாக்கியமான தேவரூபந்தரித்து யெதற்காக எங்கேயிருந்து வருகிறீர்கள் உங்களுடைய சகல விருத்தாந்தத்தையும் தேவராஜாவானவர் கேழ்கவேணுமென்றிச்சிக்கிறாரென்று அவர்களைக்கேட்டார். ३

என்று சொன்ன சுக்கிரபகவானுடைய வசனத்தை சங்கபத்மர்கள் கேட்டு அஞ்சலிசெய்து கைகுவித்து ஓ மகா புத்திசாலியாகிய

குரோ நாங்கள் காசியில் எங்களுடைய சர்பசரீரத்தைவிடுத்து தேவ உருவத்தைத் தரித்து சிவனைத்தவிர இரண்டில்லை யென்ற விஷயத்தில் உண்டாயிருக்கிற எங்களுடைய விவாதமானது தங்கள் முகமாக நிற்ணயமாகப் போகிறதென்று அத்திரிமுனிவரிடமிருந்து கேழ்வியுற்று காசியில் நின்றும் இவ்விடம் வந்தோம் இதுதான் யதார்த்தமென் றறியு மென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்ட சுக்கிரபகவானானவர் அந்த சங்க பத்மர்களால் குருவென்று சுட்டிக்காட்டி சொல்லப்பட்டபடியால் அப் பொழுது பிரகஸ்பதிபகவானைக் குறித்து ஏதோ கொஞ்சஞ் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்போல் தோன்றுகின்றதென்று அறிந்து தேவராஜாவைப் பார்த்தார். 7

பிற்பாடு இந்திரனானவன் வாக் சாமர்த்திய முடையவராயும் தனக்கு ஆசாரியனாயு மிருக்கிற பிரகஸ்பதிபகவானைப்பார்த்து சொல்லு கிறான் ஓய் குருவே பூச்சியனாயிருக்கிற உங்களால் இப்பொழுதுகேட்ட இவர்களுடைய விஷயத்தில் அப்படியே நன்றாக இந்திரனாகிய நானும் வேதத்தினால் உருதிப்படுத்தி யிருக்கிற அத்துவைதமா யொன்றே பிரமமென்றதிலேயே பிரவேசிப்பேனோ அப்படியே சொல்லத்தகுந் தது யென்று குருவைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு அச்சபையில்தானே வாயை மூடிக்கொண்டிருந்தான். 9

இந்தப்பிரகாரந் தேவராஜனால் சொல்லப்பட்டு தூன்றிலுந் தூவேஷ மில்லாத பிரஸ்பதிபகவான் அச்சபையிலுள்ள சகல தேவர்களையும் முனிவர்களையும் பார்த்து இப்பொழுது தேவகுருவாகிய நம்முடைய முகத்தில் நின்றும் யாதொருவசனம் புறப்படபோகிறதோ அதி னுடைய அர்த்தமானது சகல தேவர்களுக்கும் தாற்ப்பிரியப்படப் போகிறது யென்றுசொன்னார். 11

இந்தப் பிர்காரந் தேவ்குருவானவர் சொன்னஉட னிந்திரன் முத லான சகல தேவர்களும் ரிஷிகளும் என்னசொல்லுகிறாரென்று அவ ருடைய முகத்தையே பார்த்திருந்தார்கள். 12

பிற்பாடு வார்த்தைசொல்லுவதில் சாமர்த்தியமுடைய வியாழ பகவானானவர் சந்திரனை சிரசில தரித்தவராயும் சர்வக்ஞராயு மிருக்கிற பார்வதி நாயகனுடைய பாதகமலத்தை தியானித்துக்கொண்டு ஆச்சரியம் சகலதேவர்களே ரிஷிகளே நான் சொல்லப்போகிற வார்த்தையை நன்

ருய் கேளுங்கள் இந்தப்பிரகாரம் விஷ்ணு சிவசுவரூபங்களுடைய ஒன்றாகிய கதையானது தபசு யோகத்தினால் கூடக்கிடைப்பதரிது நாம் பூர்வத்தில்செய்த புண்ணியத்தினால் சங்கபத்மர்களுடைய வாதத்தை நிர்ணயஞ்செய்கின்ற சாக்ஷி விச்சபையில் அந்த கதையானது பிரஸ்தாபிக்கப் படப்போகிறது எதைச்சொன்னதினாலும் கேட்டதினாலும் உத்தரபிரத்தி யுத்தரங்களினாலும் சகலர்களும் சமமான க்ஷேமத்தை அடைவார்களோ அந்தக் கதையானது புகழப்படப் போகிறதென்று சொன்னார். 16

பிற்பாடு இந்தப்பிரகாம் மகாத்மாக்களான நைமிசாரண்ணிய வாசிகளான முனிவர்கள் ஆச்சரியகரமான சூதமுனிவரால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு புளகாங்கிதர்களாய் ஒரே நிலைமையுடைய புத்தியுடையவர்களாய் அந்த சூதமுனிவரை அனேகமாக சிலாகித்து சந்திரன்போல் விளங்குகின்ற முறுவலுடன் கூடிய முகமண்டலத்துடன் ஆச்சரியம் யாதுகாரணத்தால் வியாசபகவானுக்கு பௌராணிகோத்தமராயும் வாக் சாமர்த்திய முடையவராயு மிருக்கிற சூதரானவர் இவ்வண்ணமோ அதினால் அந்த வியாசபகவானவர் இம் மூவுலகத்திலும் சகல புண்ணியசாலிகளுக்குள் முதன்மையானார் நாங்களெல்லோரும் இந்த திவ்வியமான கதையினால் பரிசுத்தர்களானோம் நாங்களே கிருதார்த்தர்கள் கிருதார்த்தர்களென்று அடிக்கடி கொண்டாடிச் சொன்னார்கள். 21

இப்படிக்கி நைமிசாரண்ணிய முனிவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு அக்கதையைக் கேழ்க்க ஆசையுடையவர்களாய் சந்தோஷித்தர்களாய்க் கொண்டு அதற்கு பிற்பாடு அத்தேவசபையில் பிரகஸ்பதி பகவானுடைய வாக்கில் நின்றும் அந்த அத்துவைத விஷயமான கதையானது எப்படி உண்டாச்சுது ஓய் மகாபுத்திசாலியாகிய சூதரே அதை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். 2½

இந்தப்பிரகாரங் கேழ்க்கப்பட்ட மகாபாக்கியசாலியான பௌராணிகர்களுக்குள் உத்தமரான சூதமுனிவரானவர் வணக்கத்துடன் கூடியவராய் எப்படி பூர்வத்தில் நடந்ததோ அப்படியே அந்த பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தைச் சொன்னார். 24

சூதர் சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே அச்சபையிலே தேவகுருவானவர் நன்று யாலோசித்து அந்த சங்கபத்மர்களையும் அச்சபையோர்களாகிய தேவர்கள் முனிவர்களையும் பார்த்து ஓய சங்கபத்மர்களே நீங்கள் ஒரே நிலைமையான புத்தியுடையவர்கள் கிருதார்த்தர்களுங்களுக்கு மங்கள முண்டாகக்கடவது இச்சபையி லுள்ளவர்களும் கிருதார்த்தர்களாக ஆனார்கள் சகலமான நீங்களும் புண்ணியசாலிகள் நாங்களும் புனிதர்களானோம் இந்தக்கதையானது ஒருவிடத்திலும் ஒருகாலத்திலும் பிரகாசிக்கப்படவில்லை அதிரகசியமாயும் புதிதாயு மிருக்கின்றது சொல்லுகிறேனென்று சொல்லத்துடங்கினார். 27

பூகைலாச மகாத்மியத்தில்

நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ப்ரஹஸ்திः ||

கஷாதிக்ஷுராளகௌ ஶுராலஸவ்ஸ்ரீவ்ராணலஸலதே |
ஸாவாஸீ ஜம்வயாவத்ம் ஸா௱ஜலக்ரூதரோவாம் || க||

அக்ரூத்ரூஜவசோஜளஜிமாருாயிதவஜாம்வாஜம் |
யோமிஜ்ஞாலெ ஜகவிஷயம்ஸவவ்யோஹ்ரீஸ்வரேஸ்வரம் || உ||

ஸவ்ருஜாகநிஜா ஜா தவஸம்கவும்ஸவெயேஷணம் |
வாரம்வ்ஹூவாரஜ்ஜோதிःவாரம்யாஜவாரகவாரம் || ௩||

ப்ரக்யோம்வரோரெவ்ராஜாஜவாராவாராஜ ஜம் |
வாராயணம்வத்ராயகஸவரூாகநிவஸீஜம் || ௪||

ஜஷ்டாருாவெ ஜஜெவெஸம்ஷ்ணயிகாஸஜாஸிவம் |
ஷ்ணிஷத்ராகஸயஞ்தஜிஜாஹஸாதாமிரேः || ரு||

ஸாஜிதுஸவஜமஹாயஷ்ரஸீஜஜயிஸகர |
ஸாஜிதுஷ்ரஸீஜஸவராதநிஜகாராஜஜெவிதம் || சா||

ஜம்த்ரிம்ஜஸம்பஜஸம்ஹோஸிவவிஷ்ணுஹயாதகீம் |
ஜதிதவஸ்ராவவஸ்ரூகாஜாஹம்த்ரும்விஷயாநிதः || எ||

உவாவஹமவாம்ஹம்ஹஃவாவதீம்வீணாயம்ஹிவः |
ஸ்ரூணாஜெவீதயாகாயராஞவெஷம்ஜாரூஹம்வமேரேः ||

ஜகெவமும்தவஸ்ரீத்ராஜஸயிஷ்ராஜிளாகிகம் |
கிம்தாவித்ராமஜாயாயதவஸாஜாஸ்ரரேணதெ || கூ||

ஞ்வ்யாதெதவம்ஜஹெஸஜதயாகதாஜஜாவதீ |
தவொஹம்யஸஜாயிஸாவாவதீவரஜெஸ்ரீ || ௰||

அவொவஜிகஸம்தவஸஸும்வ்ஹம்ஹிஜஹோஸ்ர |

ஶம்ஸ: ॥

ஜஜஸ்த்ராஶ்ரணீயஶ்ருவதஸ்ய தேக ஸம்ஸலவ: ॥ ௧௧ ॥

யத்ர ஸேவிதா நிரேஷ்டாஶி தவாம் ஞாமஹஶாஷ: ।
தவஶ்யாஞ்சிஜ்ஜுஶவம்ஷ்டஷ்டாம் ஸரிஸாரா தகம் ॥ ௧௨ ॥

ஸவத்ரஷ்ட ஜெவெதஷ்டாதிசிர காம்க்ஷிதம் ।
ஜஷிஞஜிதம் ஜாத்ராக்ஷாஜஜ ஶவாரவாவதேஜ ॥ ௧௩ ॥

ஸ்ரயதொஜஜஹஷ காரஜநத்ரஜதயொஸ்ரயம் ।
ஶ்ராவாயப்ரகாலே நவ நஸாணா க்ஷலெவெஜ ॥ ௧௪ ॥

தஸ்ரா[illegible]க்ஷாதவ:கரஜஹாஜநா: ।
[illegible]நத்ரகாய[illegible]ஹித்ர[illegible]தஜநாஹவ ॥ ௧௫ ॥

ஶ்ரு ஶ த்ரபரியிஷ்ரஜி [illegible]ஶாகரவெவஷ்ணவீம் ।
தத்ரஜஷஜந:[illegible]திப்ரராய[illegible]வி தாதவ ॥ ௧௬ ॥

நிவஸாவஷ்ட்ரஶ்ரவா[illegible]ரம் த்ராராணவ்ரிரணவிதிம் ।
தஸாஜெவீ ஸயெ தலிஸ ஶெலெஜொஸெய தெஹயதெ ॥

ஶராவதேவ வஷ்டஶ்ரய வ[illegible]ஸிஜயிரரித: ।
ஸ்யுமாதஜஸவிஸ்ராவ ராஜெவஸ்ஸாவஜா[illegible]யாஜ ॥ ௧௮ ॥

உத்தஜம் ஸாரணா[illegible]ஜவஜ[illegible]வவஷ்ஜஸிநா ।
ஶ்ரவாஜெஷ்ரவஜஸாஜவீம் ஶெஜதெ நாஜ ஶ்ரய: ॥ ௧௯ ॥

க்ஷ்யவா தஷ்டி ஜஸாஜெவ[illegible]ரதவஸிதிவிதாம் ।
ஜநஜ்ஞாவஷ்டயாரே வாஜஸநகாதீம் வயொஹிந: ॥ ௨௦ ॥

வலகாரஜநவொயீராஜஸாதா நமஜஜவெ யயஜ ।
ஜவீதவொஷ்டநஜ்ஞாதா[illegible]ஜஷ்டாஜதயெதிஸர ॥ ௨௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௧॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩॥

யத்ராமத்ஸ்த்ரிஶிகாவிதவ்யோமகாநநே |
கரிஷ்யந்தஸ்ஸவஸ்வாவிதத்ராயாம் தாயாமயாமே ||௪௪||

இதி ஶ்ரீஸவிஷ்ணுதாரவ்யாராணே

ஸப்தகோடிருத்ரஸம்ஹிதாயாம்

பஞ்சமோऽத்யாய:.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

——:o:——

பிரகஸ்பதிபகவான் சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் சபையோர்களே முன்னொருகாலத்தில் சகல தேவர்களினால் நிறைந்ததா யிருக்கிற கைலாச பர்வதத்தில் சுகமாக சிங்காதனத்தில் வீற்றிருப்பவராயும் சகல பிராணிகளுக்கும் நாயகனாயும் பாதிப்பிறையை தலையில்சூடி யிருப்பவராயும் கபடமற்ற ஞானிகளுடைய சிரசுக்கூட்டங்களால் வணங்கப் பட்ட திருவடித்தாமரைகளை யுடையவராயும் யோகிகளுடைய இதை யத்தில் தியானத்தினால் தோன்றுகிறவராயும் சகல யோகிகளுக்கு மீசு வரனும் சகல உலகங்களுடைய படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென முத்தொழிலையுமே தன் சங்கல்பமாக உடையவராயும் சர்பத்தையே ஆபரணமாக அடைந்தவராயும் பரப்பிரமமாயும் பரஞ்சோதியாயும் பரந் தாமாவாயும் பராத்பரராயும் யாதொன்றானது இதரர்களா லறிவதற் குப் புலப்படாததோ அப்படிப்பட்ட அபராவரமாயும் உத்தமனாயும் எதானது சர்வவியாபகமாயும் பரிசுத்தமாயும் சகல லோகங்களிலும் வசிக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட சதாசிவத்தை பர்வதராஜகுமாரியான உமாதேவியானவள் இன்பமான வசனங்களினால் சந்தோஷப்படுத்தி நமஸ்கரித்து சகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாயும் சகல ஆன்மாக்களி லும் வசிப்பவராயும் சுவாமியாகிய சங்கரனே என்னிடங் கிருபை செய்யும் யென்னுடைய மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றும் யென்று பிரார்த்தித்து ஓய் பரமசிவம் எனக்கு இப்பொழுது உம்முடைய சங்கர நாராயண ரூபத்தை தெரிசனங் கொடுக்க வேணுமென்று சொன்னாள்.

இந்தப்பிரகாரம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட தேவியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு பகவானான பரமசிவனானவர் ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஆச்சரியத்துடன் ஆலோசித்து பார்வதியை சந்தோஷப்படுத்திவைத்து ஏ! தேவீ கேளு இதரர்களால் அடையக்கூடாத யென்னுடைய திவ்விய ரூபத்தை கேவலமாயும் லௌகிகமாக உன்னிடமிருக்கிற சந்தோஷத்தினால் காண்பிவிக்க முடியாது ஆகையால் மனதை ஒரே நிலைமையாக நிறுத்தி தவஞ்செய்தையேயானால் அத்தபசினால் நான் பிரசன்னனாகி உன்மனதில் இச்சித்தபடி கிடைக்கக்கூடாத அந்த சைவ வைஷ்ணவ ரூபத்தை தெரிசனங்கொடுக்கிறேனென்று ஆக்ஞாபித்தார். 9

இப்படிக்கி பரமசிவனால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக்கேட்ட பரமேசுவரியான பார்வதியானவள் அப்படியே தவஞ்செய்ய மனதில் கருதி மறுபடியும் ஹே மகேசுவர நான் சமாதியிலிருந்து தவஞ்செய்ய வேண்டிய ஸ்தலத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்டாள். 10½

அப்பொழுது பரமசிவன் சொல்லுகிறார் ஹே தேவீ என்னுடைய பக்தனாகிய அகஸ்தியமுனிவனானவன் யெந்த திக்கில் வசிக்கிறானோ அவ்விடத்தில் சில முனிசிரேஷ்டர்கள் புன்னை விருக்ஷங்களுடைய நிழலிலிருந்துகொண்டு இனிமேல் உன்னால் தெரிசிக்கப்படப்போகிறதோ அப்படிப்பட்ட சங்கர நாராயணாத்மகமான யென்னுடைய ரூபத்தை தெரிசிப்பதற்காக தவஞ்செய்கிறார்களோ வெகுகாலமாய் இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னுடைய ரூபத்தைப்பார்த்து இந்த உலகமனைத்தும் என்னைத்தவிர வேறில்லையென்று அறிந்து வேறொன்றிலும் புத்தியைச் செலுத்தாதவர்களாய் அத்தியந்தம் ஏகத் ஸ்வரூபமாக யென்னை தியானித்துக்கொண்டு என்னுடைய சாரூப்பியத்தை அடைந்தவர்களாய் வெகுகாலம் சென்று மறுபடியும் என்னுடைய அசைவற்ற பிரமசுரூபத்தை அடைவார்களோ அந்த திக்கில்போயிருந்துகொண்டு வேறே காரியங்களை யொழித்து எப்பொழுதும் யென்னுடைய தெரிசனத்தையே மனதில்கருதி நிலைமையான மனதையுடையவளாய் பெரிதான தவஞ்செய் நான் அவ்விடம் வந்து சங்கர நாராயண ரூபத்தை தெரிசனங்கொடுக்கிறேன். ஹே! தேவி! வெகுகாலமாக அந்த ஸ்தலத்தில் வசிப்பதற்கு மனசிலபிப்பிராயமிருக்கிறது உனக்கும் இஷ்டமாயிருக்கும் நீயும் நானும் வெள்ளியங்கிரியில் வசிப்பதை விட்டு அந்த ஸ்தலத்தில்போய் வசிப்போம் அப்படிக்கி நாம் வசிப்பதினால் அந்த ஸ்தலமானது பூகைலாச க்ஷேத்திரமாகு மந்த பூகைலாச

க்ஷேத்திரத்தில் யுகந்தோரு மிமயமலையைக் காட்டிலும் இருப்பிடமானது மனசுக்கு திருப்தியாயிருக்கிறது. பின்னாலே அத்தலமானது என்னுடைய சகல க்ஷேத்திரங்களைக்காட்டிலு முக்கியமாயுஞ் சகல பிராணிகளுக்கும் நினைத்தமாத்திரத்தினால் முத்தியைக் கொடுப்பதாயுமாகப்போகிறது இப்படிக்கி அளவிட முடியாத பிரபாவத்துடன் கூடிய மகாதேவரானவர் சமாதானப்படுத்தி சந்தோஷப்படுத்தி வைத்து அந்த தேவியை தவசுக்குச் செல்லும்படி ஆக்ஞைசெய்து தவஞ்செய்வதில் மனோநிலைமையுடைய தேவியைவிட்டு யேகாக்கிறசித்த முடையவர்களாயும் திடமுடையவர்களாயு மிருக்கிற சில தேவர்களுக்கு மப்படியே சனகர் முதலான யோகிகளுக்கு மாத்மாநந்தத்தை போதித்துக் கொண்டிருந்தார். 20½

பிற்பாடு அந்த தேவியானவள் பரமசிவனை வணங்கி அஞ்சலி செய்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அப்படியே தவஞ்செய்யப்போகிறேனென்று பரமசிவனிடம் விடைபெற்று வெள்ளியங்கிரியில் நின்றும் வெளியில் புரப்பட்டாள். 21

பிற்பாடு சகல தேவகணங்களும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் கூட்டங்கூடி சந்தோஷத்தினால் நிறைந்த மனத்தர்களாய் மிகுந்த பக்தியுடன் அந்த பார்வதிதேவியினுடைய பின் செல்வதற்காக தேவியினுடைய முன் மங்களங்கூறி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு முன்னாலே சென்றார்கள். அப்படிக்கிக்கூட வருகின்ற தேவர்களையும் முனிவர்களையும் தேவியானவள் நோக்கி கருணையுடன் கூடிய திருஷ்டியால் பார்த்து ஓய் தேவர் முதலானவர்களே யான் தேன்திசையில் விளங்குகின்ற புன்னைவனத்தில் அரியதவஞ்செய்து அத்தபசினால் என்னுடைய நாயகனான தேவதேவனை சந்தோஷப்படுத்தி சகல உலகங்களுக்கும் க்ஷேமத்தைச் செய்வதாயும் திவ்வியமாயு மாச்சரியமாயும் என்னுடைய மனதில் கோரியிருக்கிற விஷ்ணு சிவ ஐக்கிய ரூபத்தை தெரிசித்து என்னுடைய மனோபீஷ்டத்தை அடைவதற்காக இப்பொழுது போகிறேன் நீங்க ளிப்பொழுது பூமிக்கு வரவேண்டாம். ஆகையா லிக்கைலாயத்தில் நின்றும் முன்போ லவரவர்கள் உலகத்தை அடையுங்கள் என்று சொன்னாள். 26½

இப்படிக்குச்சொன்ன தேவியினுடைய வசனத்தைக்கேட்டு சகலதேவர்களும் ஓய் உலகமாதாவே நாங்கள் உன்னுடைய கிருபையால

மேலான அந்தந்த ஸ்தானங்களை அடைந்தோம் ஆகையால் லோகமாதாவாயிருக்கிற ஹே கௌரீ மங்களகரையாயிருக்கிற உன்னை ஆருதிப்பதற்கு உன்னுடன் கூடவருவதற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 28½

இப்படிக்கிச்சொன்ன தேவலோகவாசிகளான அந்த தேவர்களுடைய வசனமானது நமக்கு பிரியகரந்தான் யென்று நினைத்து தேவியானவள் இப்படிக்கிச்சொன்ன தேவர்களைப்பார்த்து கெம்பீரமாக ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறாள். 29½

தேவியானவள் சொல்லுகிறாள், ஓய் தேவர்களே நீங்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஒவ்வொரு அம்சங்களோடு அந்தப் புன்னைவனத்தில் நாநாவிதங்களான விருக்ஷங்களாகபவித்து அந்தந்த மலர்கள் கனிகள் முதலானதுகளினால் தபசுசெய்கின்ற யென்னை விதிமுறைப்படி பூசை செய்து வாருங்கள் உங்களுடைய அனுமதியினால் உங்களுடைய ஸ்திரீகளும் காமதேனுவிடத்திலிருந்து செனித்து கோரூபத்தை அடைந்தவர்களாக தங்களுடைய நெய் தயிர் பால்கள் முதலானதுகளினால் அன்புடன் ஆராதித்துவரட்டும் அக்கோக்களினால் யெனக்கு கோமதி யென்றபெயரானது உலகில் பிரசித்தமாகப்போகிறது, (ஆவுடையாள்) யென்னுடைய பக்தியுடன்கூடிய உங்களுக்கு யெப்பொழுதுஞ் செயமுண்டாகும். யாதொரு காரணத்தால் வெள்ளியங்கிரியிலும் சிவலோகத்திலும் காசியிலும் கோகரணத்திலும் ஸ்ரீபர்வதத்திலும் விருத்தகெங்கைக்கரையிலும் ஸ்வர்ணமுகிதீரத்திலும் க்ஷீரநதிமணிமுத்தாநதி காவேரி வேகவதி தாம்பிரபர்ணி இன்னமும் சமுத்திரசங்கமமாகின்ற யெவ்வளவு நதிகளுண்டோ அவ்வளவு நதிதீரத்திலும் யெவ்வளவு பரமசிவனுடைய க்ஷேத்திரங்களிருக்கிறதோ அவ்வளவு க்ஷேத்திரங்களிலும் ஓய் தேவர்களே ஜயத்தை இச்சித்தீர்களானால் யெப்பொழுதாவது யெந்தஸ்தலத்திலாவது மிகுந்த பிரயத்தனஞ்செய்து தேடி சிரமப்படாமல் விஷ்ணுவினிடமன்புடையவராயும் மங்களரூபியாயும் பராத்பரனுமிருக்கிற ஈசுவரனைக் காணமுடியாதோ அதினால் புன்னைவனத்தில் யென்னுடைய தபசினால் சகலஸ்வரூபனான பரமசிவன் பிர

த்யக்ஷமாகப்போகிறார். ஓரிடத்தில் பார்த்திவலிங்கமாகவும் ஓரிடத்தில் அப்புலிங்கமாகவும் ஓரிடத்தில் தேஜோலிங்கமாகவும் ஓரிடத்தில் வாயுலிங்கமாகவும் ஓரிடத்தில் ஆகாயலிங்கமாகவும் ஓரிடத்தில் சூரியலிங்கமாகவும் ஒரு இடத்தில் சந்திரமயலிங்கமாகவும் பிரபுவாகிய பரமசிவனுடைய சிலாக்கியமான அநேகலிங்கங்கள் உண்டாயிருக்கிற அந்தந்த ஸ்தலத்திலும் அநேகமான சக்திகளுமிருக்கிறது. அந்தந்த ஸ்தலங்களிலேயும் பரமசிவனானவர் பேற்றுக்குறைவில்லாமல் தன்னுடைய சக்தியினால் தன்னை உபாசிக்கின்ற சகல ஜீவர்களுக்கும் அபீஷ்டமான வரத்தைக்கொடுக்கிறார். அப்படிக்கி இருந்தாலும் எந்தத்திக்கில் அகஸ்தியமுனிவர் வசிக்கின்றாரோ அந்தத்திக்கில் பரமசிவனானவர் தன்னுடைய சகல அம்சங்களோடு சான்னித்தியமாயிருக்கிறார். ஆகையாலந்த திக்கில் புன்னைவனத்தில் ஓரிடத்திலிருந்து தவஞ்செய்யப்போகிறேன், நீங்களும் யுகந்தோறும் அவ்விடம் வந்துசேருங்கள். 44

பூகைலாச மான்மியத்தில்

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧॥

உத்³விக்³நம் மநஸா நாயேதி வ்ருஷாவாஶ்ரித்ய காமணாநு |
ததஸ்ஸ்வய ரணாவந்து³ நாமஸம்ஸமேது ஸதா³ஸ்யம் || ௧௨||

ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶாநாம் ப்ராப்ய ஸ்பர்ஶஸ்வயமேவ தவ: |
மூர்த்திவிஶேஷாந்வோ ப³ஹுமதோபமாஸ: || ௧௩||

ஸத்ஸ்வயோகா³தி³க: ஶ்ரீகாகவீயாத்ரிமுக்த்யஸாத³ம் |
ராஜதாஶ்ரமா பௌ⁴ஷ்ஷ்ணு பௌ⁴ஜதா⁴த்வம் || ௧௪||

ஶ்ருத்வா ஸ்வ்ருஷபம் ஸாக்ஷாத்³ ந்ருப ஶிவோஜ்ஜீவாஶ்ரம் |
ராஜதந்த்ரஜய ஸ்தோத்ராஸ்த²ம் தாஶீவோத்³யதம் || ௧௫||

நிமுக்³த⁴ம் தஜ்ஜேதாவம் பேகுரா ஸாசப்ரஷப⁴ஜம் |
தத்ப்ரவே ஹ்ருஷ்ணிஷ்டாத்³யாதீ³ஷேயா ராராத⁴ய: || ௧௬||

ஸிஜஸாயோராமகணாஸ்த்ராமயவக்ஷ்ஞரா: |
யக்ஷரக்ஷாமணாயீபா ஸ்த்ராவந்த்யேவயாநய: || ௧௭||

க்ருதாஞ்ஜலிர்வப்⁴யஸ்ய ஸ்வஸ்வஸமேது³ ஸிநம்பதா⁴த³யா |
ந்ருத்யேஷாலிவமாயம் தஸ்யாவத்⁴வஸ்வஜந்தி || ௧௮||

ஸந்நாமேவ ஹவேக்ஷாபேது ஸ்தேவம் ஸமேவாஸிரே |
அயஶ: ஸ்ம்க்ருவாத்ருஷ்டாத³ ஜாராவிரு நிஜப்ராநு ||

வியாய ப்³ரஹ்மவிஷ்ணு தத்³வஸ்வாந்வஸாஜின: |
உவாவஸம்பி⁴ரோக்த்யாத³ வாஜிவியக்ரயோ: || ௨௦||

ஶம்பு⁴: ||

ஶிவதந்வஹாலிஷ்டாபோவாதிமுந்தோமோராமநு |
அஹத³ந்யாவநம் மந்தாந்யோ ந்ருபிஜாக்ருதே || ௨௧||

தவஸ்ரதிஸாத³ஷ்டோஜாவயோ ரேக்ஷேவாயிதம் |
ஸமேதிம்விராயகந்தும் ஸௌஷஸ்யஸிஷ்டஸ்வாக்ருதிம் || ௨௨||

ப்ரகார்த்தே த்ரவஸஹஸாய த்ருஶப்ராணவல்லபா |
கிம்வக்ஷ்யம் விதிநிம் த்ருஶ்யதே கபாரணாஜதி || ௨௫||

ஜாநீஹோதவிபே நாஸத்யா தாவிஸ்வஸ்தேகவத்ரும் |
பேநாவிஸே ... விபோவாஶ்யுஷ்டம் ஹிதோவிம்யுவத்தி: ||

த்தவிஸ்ரமதேஷ்யவாஜாஶ்ரீதிரஸிஜாநவே | [த்தி: ||
ஸோவிதவே ... தைத்யகஶ்ரதவாஹஸ்ராஹிவிஶ்வஶ்ர

தவோவிபாஜதஸாகவத்தாவேஷ்டஹாஜாந்தி: |
அதோமளயுக்தஸம் த்ருணோவதேவஸதிஜத்த || ௨௬||

யேஷாம்யேஷவிகாரேஷாஹவஞோயிக்ருதேஜயா |
தேஷாம் த்ஷா தயாகா யத்ரம்காவ ம்தஸம் தாஜஶ்ரியா: ||

நிவதத்ஜதவஸ்வேத்யபயம்ஜமாஸநாதிதா: |
ஜதோ தீயத்ஜஹா ஜவேகிம்வி ப்ரிதவே ராமயே || ௨௮||

ஸ தஸ்யவாரா ... ஸ்வாதஜவோவதிஜ விதி: |
வியா வா ஜரிம்ஜப் ... ஜவதேவம்க்ருவாநியம் || ௨௯||

இத்யேவஜ ... நதஜளரிஶம் வ்ருஷாயிர்பஜம்காப
கேதாரமே | ஸ்ரீத: ப்ராணஜ்யாஸக்ர ஜகஸ்தே ... ஜஶ்ரா
வாஜயாஜாஸவஜக்ஷப த்ரம் || ௩௦||

இதிஶ்ரீ ஸவிஷ்யோத்தரபுராணே

ஸப்தகோடீஶ்வரமாஹாத்ம்யே

ஷஷ்டோऽத்யாய:.

ஶ்ரீ ஶிவாயபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லுகிறார், இந்தப்பிரகாரம் தேவியானவள் இந்திரன் முதலான தேவகணங்களை ஆக்ஞைசெய்துவிட்டு பூவுலகத்தை பரிசுத்தம்செய்வதற்காக பர்வதராஜனை கைலயங்கிரியைவிட்டு தன்னுடைய சகிஜனங்களுடன் தெற்குதிக்கில் அகஸ்தியர் வசிக்கின்றாரோ அந்ததிக்கை உத்தேசித்து பிரயாணப்பட்டாள். 2

பிற்பாடு அந்த தேவியானவள் தாம்பிரபர்ணியின் சகியாகிய சித்திராநதிக்கி வடக்கில் கிருபாநிக்ஷேபநதி சகியாகிய கவுதமியென்ற காகநதிக்கி தெற்கில் புன்னைவனத்தில் ஓடத்திலிருந்து யோகிகளுக்குக்கூட கிடையாத அதிக உக்கிரமான தபசுசெய்தாள். 3½

பிற்பாடு பகவான் சம்புவானவர் மாயாவிலாசமான உலகவியாபாரத்தை யொழித்து ஆத்மாநந்தத்தில் லயித்தவராக தன் தேவியை நினைக்கவேயில்லை. அப்பொழுது தவஞ்செய்கின்ற அந்த தேவிக்கு தேவவருஷத்தி லாயிரம்வருஷஞ்சென்றது. 5½

அந்தகாலத்தில் பார்வதீ நாயகனாகிய பரமசிவனானவர் அநேகம் முனிவர்களுக்கு இடைவிடாமல் மகாயோக இலக்கணத்தைக் காண்பித்து உபதேசித்துக்கொண்டிருந்தார். 6½

பிற்பாடு சகலதேவர்களும் துவாரபாலகனை நந்தியோடு பரமசிவனிடஞ்சென்று ஸ்தோத்திரப்பிரியனான ஈசனை நமஸ்கரித்து அநேகஸ்தோத்திரங்களினால் துதித்து வெகுகாலமாய் தாங்கள் கோரிக்கொண்டிருக்கிற மனோபீஷ்டத்தை பிரார்த்திக்கிறவர்களாக தேவரான பரமசிவனிடம் சிலாக்கியமான தேவியினுடைய தபோவிருத்தாந்தத்தை தெரியப்படுத்தினார்கள். 8½

பிற்பாடு தெய்வாநுகூலத்தால் பார்வதிபதியாகிய பரமசிவனானவர் தன்னுடைய நிஷ்டையைமுடித்துவிட்டு வெகுகாலமாக தபசுசெய்கின்ற தேவிக்கி பிரசாதஞ்செய்வதற்கு சன்னத்தரானார். 9½

பிற்பாடு கிரிஜாபதியான பரமசிவன் தேவிக்கு வரங்கொடுப்பதற்காக பூமியிலகஸ்தியதிக்கை உத்தேசித்துப் போவதற்காக மனதில் கருதினார். 10½

இப்படி பரமசிவனுடைய மனோபிப்பிராயத்தை நந்திகேசுவரர் அறிந்து தன் சமீபத்திலிருக்கின்ற பிரமதகெணங்களைப்பார்த்து ஓய் கணங்களே நீங்களிப்பொழுது பிரயாணம்போவதற்கு சன்னத்தர்களாக யிருங்களென்று சொன்னார். 11½

பிற்பாடு பிரயாணசங்கேதமாக அடிக்கப்பட்ட படகவாத்தியசப்தமானது அதிகமாக முழுங்கியதுகள் பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் யமன் நிருருதிவருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன் முதலான தேவர்களு மசுரர்களும் தங்கள் தங்கள் சத்தியலோகம் முதலான உலகங்களில் நின்றும் புரப்பட்டு பரமசிவனை சேவிப்பதற்காக மிகுந்த அன்புடன் வெள்ளியங்கிரி அடைந்தார்கள். 14

அப்பொழுது பக்தியினால் தன்னுடன் கூடவருவதற்கு சன்னத்தமாய் சாக்ஷாத்தாய் மூர்த்திகரித்துவந்த கைலாயபர்வதமோவென்று தோன்றுகின்ற இடபத்திலாரோகணித்து கைலாயத்தில் நின்றும் வெளியில் புரப்பட்டிருக்கிற விருஷபத்துவஜனாகிய பரமசிவனை விஷ்ணு முதலான தேவர்களும் நாரதர் முதலான முனிவர்களும் சித்தர் சாத்தியர் உரகர் கந்தர்வர்கள் கின்னரர்கள் இயக்கரரக்கர் மற்றுமுள்ள சகல தேவகணங்களும் பார்த்து கைகுவித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அடிக்கடி நிருத்தனங்கள்செய்தும் கானங்கள்செய்தும் ஸ்தோத்திரங்கள்செய்தும் அவரவர்களுடைய ஜன்மத்திற்கு அநுரூபமான ஸ்தோத்திரங்களினால் உபாசித்தார்கள். 18½

பிற்பாடு பரமசிவனானவர் மற்ற சகலதேவர்களைத்தவிர பிரமன் இந்திரன் இருவர்களுடைய முகங்களை கிருபாதிருஷ்டியால் பார்த்துவிட்டு விஷ்ணுவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 20

ஹே விஷ்ணுவே இந்திரன் முதலான சகலதேவர்களையும் அவரவர்களிருப்பிடத்திற்கு திரும்பிப்போகும்படி அனுப்பிவை நான் பார்வதிநிமித்தமாய் பூமியை அடைவதற்கு ஆயத்தனாயிருக்கிறேன். நம்முடைய தேவியானவள் நம்மிருவர்களுடைய ஐக்கியத்தினால் ஒன்றாகிய வென்னுடைய சங்கரநாராயணமூர்த்தியை தெரிசிப்பதற்காக வெகுகாலமாய்த் தவஞ்செய்கிறாள். ஆகையால் யெந்த இடத்தில் நம்முடைய பிராணநாயகியானவள் தவஞ்செய்கிறளோ சீக்கிரமாக அவ்விடஞ்சென்று அவளுக்கு அந்தரூபத்தை தெரிசனங்கொடுக்கப்போகிறேன் ஆனால் நீயும் பிரமாவுமிந்திரனும் என்னையே முக்கியமான

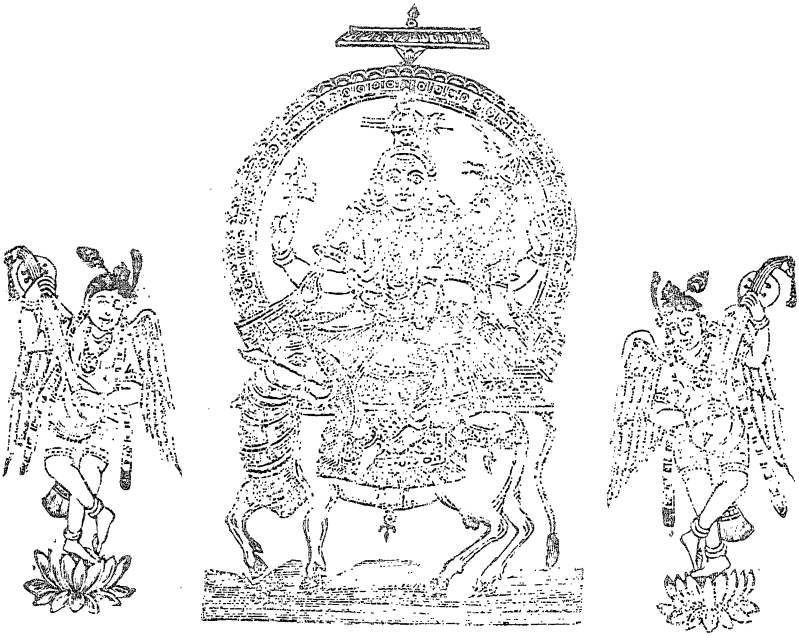
கெதியாக அடைந்தவர்களென்று நாமறிவோம். அப்படியிருந்தபோதிலும் யாரொரு முனிவரால் வாதாபியென்ற அசுரனானவன் சாம்பலாகவே ஆனானோ யெவரால் சமுத்திரமானது வற்றடிக்கப்பட்டதோ யெவரால் விந்தியபர்வதமானது தம்பிக்கப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட அகஸ்தியமுனிவரிடத்தில் யெனக்கு மிகுந்த சந்தோஷமுண்டாயிருக்கிறது. அம்முனிவரும் யெனக்கு சந்தோஷமுண்டாவதற்காக புரமாயிருக்கிற உலகச்செயல்களை மறந்து பரிசுத்தமான மனமுடையவராய் தபசுசெய்துகொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் யெனக்கு அவ்விடத்திலேயே தேவியுடன் வசிக்கவேண்டுமென்ற கருத்து உண்டாயிருக்கிறது. நீங்கள் நம்மால் யெந்தெந்த அதிகாரங்களில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களோ அந்தந்த அதிகாரங்களிலிருந்து யெனக்கு அன்பர்களாக அந்த காரியத்தை நடத்திவாருங்கள் நீங்கள் சகலர்களும் நம்முடைய ஆக்ஞையால் இவ்விடத்தில் நின்றும் திரும்புங்கள்யென்று ஆக்ஞாபித்துவிட்டு பரமசிவனானவர் கொஞ்சம் விருஷபமாகி யரதத்தை நடத்தினார். உடனே பிரமன் பார்த்து பரமசிவனுடைய முன்னால் நின்றுகொண்டு தலைமேல்கைகுவித் தஞ்சலிசெய்துக ருணைக்கிருப்பிடமாகிய பரமசிவனை நோக்கி விஷ்ணு முதலான நாங்கள் எல்லோரு மும்மைத் தவிர வேரில்லை ஆகையால் உமக்கு சுவாதீனர்களாயிருக்கிற யெங்களுக்கு நீரேகெதியாக யிருக்கிறீர். ஓய் மகேசுவரரே யெங்களுக்கு உம்முடன்கூடவருவதே உசிதம். நீரோ உம்மை வணங்குகிறவர்களுக்கு பிரசாதிக்கிறவர் பக்தர்களுக்கு சுவாதீனப்பட்டவர் ஆகையால் தங்களுடன் நாங்களும் கூடவரவேணுமென்று யாசிக்கிறோமென்று பிரார்த்தித்தார். 29

இந்தப்பிரகாரம் தர்ப்பைக்கொடியுடைய பிரமாவானவர் பரமசிவனுடைய முன்னால் நின்றுகொண்டு தலையால்வணங்கினவராய் தக்கனுக்கு சத்துருவாயும் விருஷபவாகனத்திலேறி பிரயாணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவனை பிரார்த்தித்து வணங்கி அடிக்கடி தங்களுடைய அபீஷ்டத்தைக்கருதி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்.

பூகைலாசமான்மியத்தில்

ஆறாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ശ്രീ [illegible] ॥ ബൃഹസ്പതിഃ ॥

ഇത്യേകേനാവിധിനാ ദേവോ ഭഗവാൻ ഗിരിജാപതിഃ ।
ഉവാച [illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

ஶ்ருணுஷ்வ ஸர்வயா ஸ்தோத்ரம் ஸ்தோத்ரம் ஸ்துவதாம் ஶுபம் ।
ஸ்ரீ வாஸுதேவ [illegible] ॥

நமஸ்தே [illegible] நமஸ்தே [illegible] ரூபிணே ॥ ௬॥

பாபநாஶந [illegible] ஸர்வலோகைகநாயக ।
நமஸ்தே [illegible] ஸர்வாய தே நம꞉ ॥ ௭॥

நமஸ்தே [illegible] ஸர்வாய நமோ [illegible] ஆய தே ।
நமஸ்தே [illegible] நமோ [illegible] ஆய தே நம꞉ ॥ ௮॥

நமஸ்தே [illegible] நமஸ்தே [illegible] ஆய தே ।
நமோ [illegible] நம꞉ ॥ ௯॥

[illegible] ஆய ரூபிணே ।
[illegible] நமோ [illegible] ஆய தே ॥ ௧௦॥

[illegible] நமஸ்தே [illegible] ஸாக்ஷிணே ।
[illegible] ஆதயோ ஸுரா꞉ ॥

[illegible] நாமபி꞉ ।
[illegible] கர꞉ ॥ ௧௨॥

[illegible] ஸ்தீகரோ [illegible] ய꞉ ।
[illegible] ஸ்வாய [illegible] ஸர꞉ ॥ ௧௩॥

[illegible] வபோ [illegible] வேஷ்டித꞉ ।
[illegible] ॥ ௧௪॥

[illegible] கஷ்டக꞉ ।
[illegible] ॥ ௧௫॥

[illegible] நமோ நம꞉ ।
[illegible] ஸஹவிகோப꞉ ॥ ௧௬॥

9

ஜடாஜூடதடகங்கா தரங்கோத்ஸவஹாரிணே: ।
சந்த்ரார்த்த ரூபவாஸ்தவ நாமதேஹாய தே நம: ॥ கஎ ॥

ஸ்வீ த்ரிவிஷ்டபாக்ஷாய நேத்ராக்நிதக்தகாமாய ।
ஹாஜ்ஞாய ஸ்ம்ருதமாத்ராய ப்ரஸந்நாய நம: ॥ கஅ ॥

ஸர்வலோகநாத ஸர்வஜ்ஞாய ப்ரஹ்மவாதிநே ।
நமஸ்தேஸ்து ஜ்ஞாநஸ்வரூபாய ஜ்ஞாநதாத்ரே ॥ ககூ ॥

காகாஸுராந்தகாய விஷ்ணவே விஜ்ஞாநிநே நம: ।
சிதாநந்தஸ்வரூபாய வேதஸாராய தே நம: ॥ உ0 ॥

சிதம்பரநிலயாய ஸர்வலோகேஶ்வராய நம: ।
மஹாதேவாய ஸ்ரீகண்டாய மஹேஶாய தே நம: ॥ உக ॥

உமாப்ரியாய ஸர்வாய பஶுபதயே நம: ।
ஸோமஸூர்யாக்நிநேத்ராய த்ரிலோசநாய தே நம: ॥ உஉ ॥

ஶங்கராய ஶம்பவே ஸர்வஜ்ஞாய ஶிவாய நம: ।
ஶரண்யாய ஶர்வாய ஶிவதமாய தே நம: ॥ உங ॥

விநாயகாய ஸ்கந்தாய நந்தீஶ்வராய வந்த்யாய ।
ஸத்யாய நித்யாய ஸர்வேஶ்வராய தே நம: ॥ உச ॥

லோகநாதாய வேதாந்தவேத்யாய ஸர்வாத்மநே ।
ஶிவாய ஶாந்தாய ஸர்வஸாக்ஷிணே தே நம: ॥ உரு ॥

வாமதேவாய ஸர்வமங்கலாய ஶிவாய நம: ।
ஈஶாநாய தத்புருஷாயாகோராய தே நம: ॥ உசு ॥

கபாலமாலாதராய கங்காதராய தே நம: ।
பஞ்சவக்த்ராய பரமேஶ்வராய தே நம: ॥ உஎ ॥

வ்ருஷபவாஹநாய ஶூலபாணயே ஶிவாய நம: ।
பராத்பராய ஸர்வகாரணாய தே நம: ॥ உஅ ॥

[illegible]
[illegible] ௨௯

[illegible]
[illegible] ௩௰

[illegible]
[illegible] ௩௧

[illegible]
[illegible] ௩௨

[illegible]
[illegible] ௩௩

[illegible]
[illegible] ௩௪

[illegible]
[illegible] ௩௫

[illegible]
[illegible] ௩௬

[illegible]
[illegible] ௩௭

[illegible]
[illegible] ௩௮

[illegible]
[illegible] ௩௯

[illegible]
[illegible]

ஷிவீதநஹொத்ரவஸாஸுர்ஷீஷ்டிவஸாஜஸிஃ ।
விஸ்வஸ்ஸவிஸ்வபவஸ்வக்ஷொத்ரமமுமுஷ்ரஃ ॥ ௪௧ ॥

ஸவொஷ்டாத்ரஜஸதந்நாஜகொஸவாஸ்ருவவாஷ்டதஃ ।
யஃவெமொஷ்ணயாசாவிவவருஹுகாஜநவாஸ்யாஸ ॥

இதஃவ்ருவஸந்நாஹமவாஸ்ஷுரேத்ரமெவேதாஷம்காஜஃ
ஸவொவஷிஸஸ்ஜெவீக்ஷம்வஜம்வஜயஷவ்ருதெ ॥ ௪௨ ॥

தெவ்யவாச ॥

ஷமஜவருயமாவவ்ருதம்ஹவஜஸ்வ்ருாணவருஹஃ ।
ஸதெத்ருவகாத்ரவாநிஷ்ஸம்காஜஷவருஜஹிநாம் ॥ ௪௪ ॥

இதிமளரீவஜஸ்ஸாஜஸ்திரும்தஷெத்ருவதாம்ஸிவஃ ।
ஷம்மொவ்யஷிம்மரவெணதயாஷஹஷஜொவஜெ ॥ ௪௫ ॥

ஸ்ணதம்ஸம்வவஜளவாம்ஜெதிருஹருஸிஹாஜாதக்ஷீ ।
ஜ்யமொவஜாவெத்ரவஸாஹெஜஸாஜமஷிஷ்டித ॥ ௪௬ ॥

இத்ருஷ்ணரம்வவஜளதளவவருஜாஜளவ்ருஹஷதிஃ ।
விஜஜாஜததஸ்வவஜளதஸ்வாஜவெவிநள ॥ ௪௭ ॥

ஷஸ்வாதஜெவயிஷணம்ஷவருமாத்ராஸுதொவிஜம் ।
ஸவ்ருஷ்டதாம்வாநவ்ருத்ரஷமயாம்விநயொஜ்வுள ॥ ௪௮ ॥

வ்ருவீஜஷமவாஹுகாத்ருதஸ்வ்ருவும்ஷரீதஷ்டெ ।
தாம்ஜ்யவணருஷ்டவ்யெவாயக்யவாநிக்ஷவகாதெ ॥

ஸநஜஷ்டவ்டஜதாவசுஜஹருவிஷீஷ்டெ ।

வ்யஹஷதிஃ ॥

ஸ்ஸ்பதாம்ஸம்வவஜாஷ்ணதஸ்வ்ருவுஷ்டாவிருாம்ஷநம் ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।

ஞுவா த்ருஷ்டா நவா நாஜிகாவசுஜளவாரதஜவ: || ௬௨||

யாவயோ வ்ருத்துய த்ராஸ் தவ:கதுசம் ப்ராவாஸ்திதி: |
தவ்ஸாசகீம்ஜிதிவாமெயலாமசாசிப் த்யஸம்கர: || ௬௩||

அவிஞுப்ராதிஉவிஷ்ாவவ்ரு தஅ:உரசவிணீம் |
உஜதிசும்ஷகியாஉாசிப் த்ருஷ்ரஸவெஞவாம்ஹவிஷ்யதி|| ௬௪||

ப்ராசெகவதசவபாரவஜ்ரஸ்யவவநம்யக்வசவசுகம் |
ஸாவசும்வவாவஉாஉாயதத:ஷ்ரவ்யஹாவஸ்ஸும் || ௬௫||

ஸம்ஹ்ருஷ்டளமசவெராவசுாவம்ஸஉாஉாயஉநஸிநள |
ஸம்ஸ்வஸாஸும்ஸாஉாஉாயஜமுதாஉசுகஷிணாம்ஷிஸம் || ௬௬||

தத்ரஜ்ஞாகவாமாராகிராஸவஉவொாநுாமகாநநம் |
அவொாவசவஉஉாயெசுாத்துஉிஉெவெதிதஸ்ஸும் || ௬௭||

ஸ்ரீ த்ருாதவெஉத்ருதளஸம்வவஉளஜ்ஞாகவாஸசெஉவதம் |
உஉஸசுதாஸ்ரஞளதஞடாகம்செஉவிகம்வவெந || ௬௮||

தசேதஉவஜ நிவெஹஉசுஞெஸ்ஸவாசெதஅயஹாவ:ர |
ஸம்வஸ்ரவிஸவசுாணிகவஸம்வகசுஷாரஹம் || ௬௯||

வரிசெதாயொஜநாமம்யிஹ்ருயஉம்ஜுஉாஉசெ |
அயொசவாடத்யதடாகாநுாநுநாஉஸம்வாநுஸ்வாஞுதுஃ ||

நிவ்ருஜ்யா தசவயொாராஸம்வகாசெதிஅயுஉாதுஉம் |
அநாயாசெலநஉநவிஸ்ராரம்லெணஸஉநிதள || ௭௧||

ஸஉாஹிதஉஸா்ஸ்கிஸ்ரஜஉாஸ்ரஉஉாதுசெநா: |
தத்ருவ்ஷாகவாயாமயொாந்த்யம்தவ்த்தாம்ஜ்ருகம்வஉாரதிம் || ௭௨||

ஞுஸாஉ்யவநஉயெ்யாவீசும்தடாகாசகிவிஉாஸஸிம் |
ஷ்ரத்யவம்ஸவிஞுஉாமெசுணஸாக்ருசெநததஸஞாச| ௭௩|

ஜக்³ருஹுஸ்தத்ர தே³வா: ஸ்வஸ்வாம்ஶைஸ்தத்ர ஸர்வஶ: |
ஸர்வே ஸம்ஹ்ருஷ்டதே³வாஶ்ச ஸ்வாம்ஶாந் ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வத: ||

தவஸ்தவ ஶங்கராம்ஶாயை ததஸ்தம் ப்ராஹ ஸந்தத: |
விரகாருணநாராயணீ தத்ஸாதோஷவ்ருந்தமந: || ௭௫ ||

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தே³ புராணே

ஸஹ்யகௌமாரஸம்ஹிதாயாம்

ஸப்தமோऽத்⁴யாய:

ஏழாவது அத்தியாயம்.

இந்தப்பிரகாரம் பிரமாவினால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பார்வதீபதியாகிய பகவான் தேவனானவர் மறுபடியும் பிரமாவைநோக்கி ஆனால் நீங்கள் யென்னை தெரிசிப்பதற்காக தங்கள் தங்கள் ஒவ்வொரு அம்சங்களோடு அந்தப் புன்னைவனப் பிரதேசத்தில் யெப்பொழுதும் வசியுங்கள்யென்று காரணத்துடன் சொன்னார், 2

இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனானவர் இந்திரன் முதலான சகல தேவர்களையும்பார்த்து ஆக்ஞாபித்துவிட்டு அக்கைலாயத்தில் நின்றும் சீக்கிரமாகப் புரப்பட்டு சகலதேவகணங்கள் முனிகணங்களோடு தென்திசையையடைந்து பார்வதீதேவியின் சமீபமடைந்தார். பிற்பாடு சகல தேவர்களும் பார்க்க தன்னுடைய சங்கரநாராயணரூபத்தை அந்ததேவிக்கி தெரிசனங்கொடுத்தார், 4½

பிற்பாடு தேவியானவள் தபசைவிட்டெழுந்து தானிச்சித்திருந்த சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து மிகுந்த பக்தியோடு ஐந்துஸ்தோத்திரங்களினால் ஸ்துதிசெய்தாள்.

தேவி ஸ்துதிசெய்கிறாள்.

சகல உலகங்களுக்கும் காரணனாயும் சகல ஸ்வரூபியாயும் முப்புரங்களுக்கு சத்துருவாயும் மதுவென்ற அசுரனுக்கும் முரனென்ற அசு

னுக்குஞ் சத்துருவாயுஞ் சூலத்தையும் சக்கிரத்தையுங் கையில்தரித்தவராயுஞ் சரத்காலமேகம்போல் வெண்மையாயும் கார்காலமேகம்போல் கருத்த திருமேனியையுடையவராயு மிளம்பிறையையும் மயில்தோகையையும் சிரசில் பூஷணமாக அணிந்திருப்பவராயும் பினாகமென்கிற வில்லையுஞ் சாரங்கமென்கிற வில்லையுந்தரித்திருப்பவராயும் சிவனும் விஷ்ணுவாயும் யோகிகளுக்கெல்லாம் பதியாயும் திலகம்போல் விளங்குகின்ற பாதிநெற்றிக்கண்ணை உடையவராயும் மானைத்தரித்தவராயும் சேஷதல்பத்தில் சயனித்திருப்பவராயுஞ் சேஷனை கடகமாக அணிந்தவராயுந் தோள்வளையாக அணிந்தவராயும் யானைத்தோலையுரித்தவராயும் கஜேந்திரனை ரக்ஷித்தவராயுமிருக்கிற உம்மை நமஸ்காரஞ்செய்கிறேனென்று தொழுதுபோற்றினாள். 11½

தேவியானவள் மகாதேவனைத் துதிசெய்தபிற்பாடு பிரமா முதலான சகலதேவர்களும் ஆச்சரியகாரரான பரமசிவனைப் பார்த்து நூற்றியெட்டுத் திருநாமங்களினால் துதிசெய்தார்கள். 12½

ஓ பகவானே நீரே சகல உலகங்களுக்கும் நன்மைசெய்கிறவர் சிவரூபம் பாதி விஷ்ணுரூபம் பாதியாக உடையவர். பார்வதிக்கு மிலக்குமிக்கும் நாயகர். சங்கபத்மர்களால் பூசிக்கப்பட்டவர், சிவபாகம் விஷ்ணுபாகம் பாதியான திருமேனியையுடையவர். தமோகுணசத்துவகுணரூபி. சிவபக்தர் விஷ்ணுபக்தர்களால் பூசிக்கப்பட்டவர். தோல் வெண்பட்டுடுப்பவர். தாடங்கம் மகரகுண்டலங்களை உடையவர், சிவ விஷ்ணுவென்கிற பேதத்தை நாசஞ்செய்கிறவர். சகலத்தையுமழித்தும் காப்பதுமுடையவர் வெள்ளெருக்கு மகிழம்பூ மாலையைத்தரித்தவர். கொல்வது இரக்ஷிப்பதென்ற காரியங்களைச்செய்பவர். திருநெற்றியில்நேத்திரம் திலகங்களையுமுடையவர். திருநீற்றையும் சந்தனத்தையும் பூசிக்கொண்டிருப்பவர். கண்டகோடாலி சங்கங்களைக் கையிலேந்தியவர். பவராயுங்கேசவராயுமிருப்பவர். சடைபாதி மணிமகுடம் பாதியை உடையவர். தும்புருநாரதர்களால் கானஞ்செய்யப்பட்டவர். சீக்கிரமாயும் தாமசமாயு மனுக்கிரகஞ்செய்பவர். வெளுப்பாயுங் கருப்பாயுமிருக்கிற பெரிய சரீரமுடையவர். அபயம் சிங்ககர்ண முத்திரையையுமுடைய கரகமலங்களை உடையவர். சர்ப ஆரம் கௌஸ்துபமணிகளைத்தரித்தவர். விஷத்வஜத்தையும் ஸ்ரீவச்சமென்கிற மருவையுமுடையவர். [illegible] ஆதிசேஷனையுமணையாக உடையவர். மைத்துனன் மாப்பிள்ளை

ரூபத்தை உடையவர். வெண்மையாயும் கருப்பாயுமிருக்கிற நாவுடையவர். தந்திமுகனுக்கு பிதாவாயும் அம்மானுமிருப்பவர். அஸ்திரத்தினமாலையையுடையவர். துளவம் வில்வங்களினு லர்ச்சிக்கப்பட்டவர். கைலாயம் பார்க்கடலில் வசிப்பவர். நிர்மலராயும் நீலராயுமிருப்பவர். கைடபனையும் மெதுவையுங் கொன்றவர். விருஷப கெருடவாகனர் கௌரி லக்ஷ்மீநாயகன் பர்வதராஜன் சமுத்திரராஜர்களாகிய மாமனார்களால் பூசிக்கப்பட்டவர். உமையை சகோதரியாயும் பாரியாகவுமுடையவர். சிவநாராயணனென்ற திருநாமந்தரித்தவர். நாரதாகஸ்தியமுனிவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவர். பெட்டுத் திருநாமங்களினாலும் பனிரெண்டு திருநாமங்களினாலும் விளங்குகிறவர் மதுவையுமந்தகாசுரனையுஞ் சேதித்தவர். மல்லர்களையும் வெங்கைப்புலியையுஞ் சங்கரித்தவர். முரனுக்கும் பஸ்மாசுரனுக்குஞ் சத்துரு. விரூபமாயுந் தாமரைபோன்ற நேத்திரங்களுடன் கூடியவர் பினாகமென்றும் சார்ங்கமென்றும் வில்லையுடையவர். மகாபலி தக்கர்களுடைய யாகத்தை அழித்தவர். சுப்பிரமணியருக்கு பிரமாவுக்கு பிதா உருத்திரத்தினாலும் விஷ்ணுமந்திரங்களினாலுந் துதிக்கப்பட்டவர். முத்தியையும் போகத்தையும் கொடுப்பவர். க்ஞானகர்மபலன்களைக் கொடுப்பவர். பீமனென்றும் வாமனனென்ற ரூபந்தரித்தவர். உருத்திராக்கம் முத்துமாலையையுமணிந்தவர். இடதுதுடையில் லக்ஷ்மியையும் பார்வதியையும் வைத்திருப்பவர். உருத்திரன் மாதவனும் ஒருருவானவர் முத்து இந்திர நீலவர்ணமுடையவர் லிங்கமாயும் விக்கிரகமாயும் ரூபமுமுடையவர். கபாலசங்கங்களையுடைய கரகமலங்களையுடையவர். யானைத்தோல் பீதாம்பரங்களை உடுத்தவர். மயானத்திலுந் துவாரகையிலும் வசிப்பவர். பிராம்மணராயும் க்ஷத்திரியராயுமிருப்பவர். சந்திரகண்டம் மயில்தோகையுடன்கூடிய சடையையும் ரத்தினகிரீடத்தையுமுடையவர் சரத்காலசந்திரன்போலும் காலமேகமும்போன்ற காந்தியுடையவர். விபூதித் திரிபுண்டிரத்தினாலும் கஸ்தூரித் திலகத்தினாலும் விளங்குகின்ற நெற்றியுடையவர். நந்திகேசுரன் விஷ்வக்சேனர்களால் சேவிக்கப்பட்டவர். சுப்பிரமணியருக்கும் மன்மதனுக்கும் பிதா. புல்லாங்குழலையுஞ் சூலத்தையுந்தரித்தவர். பர்த்தாவாயும் பத்தினியாயுமிருப்பவர். பர்வதம் சமுத்திரங்களுடைய குமாரிகளுக்கு நாயகர். தாருகாவனத்திலும் பிருந்தாவனத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கிறவர். மலையிலும் பாற்கடலிலும் வசிப்பவர். நாககுண்டலத்தினாலும் மாணிக்ககுண்டலத்தினாலும் விளங்குகின்ற காதுகளையுடையவர். சர்பத்தையும் ரத்தின அரைஞாணையுந்தரித்தவர். உஷ

ணம்பரதி சிதம்பரதியான திருமேனியுடையவர். பாவிகளை சிக்ஷித்தும் இரக்ஷணையுஞ்செய்தவர். விராட்டாயும் விக்கிரகரூபத்தையுமுடையவர். சூரிய சந்திரன்போல் பிரகாசமுடையவர். கோபனும் கோபதியாயுமிருக்கிறவர். முப்புரத்தையும் மூவுலகத்தையு மதிக்கிரமித்தவர். இடபத்தையும் கெருடனையுங் கொடியாகத்தரித்தவர். குருவாயுஞ் சிஷ்யராயுமிருப்பவர். பூசிக்கப்பட்டவராயும் பூசிக்கிறவராயுமிருக்கிறீர். வணங்கத்தகுந்தவராயும் வணங்குகிறவராயுமிருக்கிறீர். யாகங்களுக்கு நாதராயும் யாகரூபியாயுமிருக்கிறீர். மூகாசுரன் மாரிசர்களை சங்கரித்தவர். வேடனென்ற கோபனென்ற வேஷந்தரித்தவர். புட்டுபால்களுடைய ருசியை அறிந்தவர். மோகனும் மோகினியாயும் ரூபமுடையவர். சாஸ்தாவுக்கு பிதாவாயும் மாதாவாயுமிருப்பவர். மானுஞ் சக்கிரத்தினலும் விளங்குகின்ற திருக்கைகளையுடையவர். ஆதியில்லாதவராயும் ஆதியுடையவராயுமிருப்பவர். தெரியப்பட்டவராயும் தெரிந்துகொள்ளுகிறவராயுமிருப்பவர். உலகங்களுக்கு விதைபோலும் பூமிபோலுமிருப்பவர். கங்கணமாயும் அணியாயுமிருக்கிறவராகி. ஆதிசேஷனையுடையவர். பிரளயாக்கினி சுவாலையையும் செந்தாமரைமலரையுந்தரித்தவர். இரண்டு மூன்றுகண்களையுடையவர். அனந்தரூபத்தையும் அனந்தமான அறிவையுமுடையவர். நித்தியம் ஜெனிப்பதையுமொருநாளும் ஜெனனமில்லாமலுமிருக்கிறீர். பிதா மாதா ரூபமாயிருக்கிறீர். ஒருநாளும் இறக்காதவராயும் பிரளயகால அறிவையுடையவராயுமிருக்கிறீர், ஆத்மாவாயும் ஜீவரூபியாயுமிருக்கிறீர். உலகத்துக்கு காரிய காரணர் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தையும் சிம்மமுகத்தையுமுடையவர். முக்தியையு மிச்சாபலத்தையுங்கொடுப்பவர். பிர்மாவினுடைய தலையைக்கண்டித்தவராயும் அப்பிர்மாவுக்கு உற்பத்திஸ்தானமாயுமிருக்கிறீர். உலகரூபமாயும் அதற்குமேலானவராயுமிருக்கிறீர். பூமியை சரீரமாகவும் ஆகாரமாகவுமுடையவர். அர்ச்சுனனுக்கு வரங்கொடுத்தவராயும் தேர்ப்பாகனுமிருப்பவர். சகலத்துக்கும் ஈசுரனும் சகலரூபியாயுமிருப்பவர். போக, மோக்ஷ பலன்களைக்கொடுப்பவர் இந்த சங்கரநாராயணருடைய நூற்றெட்டு (108) திருநாமங்களை யாதொருவன் படிக்கிறானோ கேட்கிறானோ அவன் சகலமான பாபங்களை தொலைத்து சகலமான மனோபீஷ்டங்களையும் அடைவான். 43

இப்படிக்கி தேவியாலும் தேவர்கள் முனிவர்களாலும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட பகவான் சங்கரரானவர் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன்

கூடியவராய் தேவியைப்பார்த்து ஹே தேவி உன்னுடைய தபசானது ரொம்ப நன்றாச்சுது உனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளென்று சொன்னார். 44

தேவி சொல்லுகிறாள், ஓய் பிராணநாதரே முன்போல உம்முடைய சுவயரூபத்தை அடையும் இந்த ஸ்தலத்தில் தானே ஒரு இடத்தில் சகலப்பிராணிகளுக்கும் க்ஷேமத்தைச் செய்கிறவராய் சான்னித்தியஞ் செய்துகொண்டிருக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்தாள். 45

இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன வசனத்தை பரமசிவன்கேட்டு அந்த சங்கரநாராயண ரூபத்தைமறைத்து அந்த உமாதேவியுடன் லிங்கரூபத்தோடு அந்தஸ்தலத்தில் தானே சந்தோஷத்துடன் வசிக்கிறார்.

கேளுங்கள் சங்கபத்மர்களே நீங்கள் தபசினால் அந்த சங்கரநாராயணரூபத்தை தெரிசித்தீர்களானால் உங்களுக்கு பேதபுத்தியானது போய்விடுமென்று பிரகஸ்பதி பகவானானவர் சர்பராஜாக்களாகிற சங்கபத்மர்களைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு வாயைமூடிக்கொண்டார் பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் அவரடிகளில் வணங்கி மிகுந்த வணக்கத்துடன் கூடியவர்களாய் அத்தேவசபையில் தானே சகலசாஸ்திரார்த்தங்களையு மறிந்தவராயிருக்கிற பிரகஸ்பதி பகவானைப்பார்த்து கேழ்க்கிறார்கள். 49

ஓய் தேவகுருவே யெங்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யும் நீர்சொன்ன அந்த ஸ்தலமானது யெந்த நதீதீரத்திலிருக்கிறது தாம்பிரபர்ணிதீரத்திலா கிருபாநிக்ஷேபநதிதீரத்திலா வேறே அன்னிய நதீதீரத்திலாயிருக்கிறது அதை தாங்களே சொல்லக்கடவீர்களென்று கேட்டார்கள். 50½

பிரகஸ்பதி பகவான் சொல்லுகிறார். ஓய் சங்கபத்மர்களே யெந்த ஸ்தலத்திலுங்களுடையதபசுக்கு பலன்கிடைக்குமோ அந்தஸ்தலத்தினுடைய அடையாளத்தைச் சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் யாதொரு நதியானவள் சமுத்திரத்தை அடைந்து அதிசிலாக்கியங்களான முத்துக்களைப்பெருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட தாம்பிரபர்ணியென்று பிரசித்தமான நதியொன்றிருக்கிறது. வடக்குமுகமாகப் பிரவகித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்நதியின் மேல்கரையில் யெந்தஸ்தலத்தில்

மனோகரங்களாயும் தனக்குத்தானே அதிக வாசனைநிறைந்ததாயுமிருக்கிற ஜலங்களினாலும் அதும்போலவேயிருக்கின்ற மலர்களினாலும் மகான்கள் பரமசிவனைப்பூசைசெய்து உபசாரஞ்செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட பரமசிவனுக்கு பிரீதி கரமாயும் மூங்கில்வனமென்று பெயருடைய ஸ்தலமொன்றிருக்கிறது. 54

அத்தலத்துக்கு வடக்கில் திரிகூடபர்வதத்திற்கு ஈசானதிக்கில் யெந்தஸ்தலத்தில் யெமனாவது அவனுடைய தூதர்களாவது போகமாட்டார்களோ அவ்விடத்தில் பரமசிவனுக்கு பெரிதான கிளாவனமொன்றிருக்கிறது. ஓய் சர்ப்பராஜாக்களே யெதினிடமிருந்து இவ்வுலகமானது நுழைந்தும் வெளிப்பட்டுக்கொண்டுமிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட விராட்புருஷனுடைய சுழிமுனையில் விளங்குகின்ற சித்துருவமேலிங்கமாக சிலாகிக்கப்படுகிறதோ யெந்த லிங்கத்தில்நின்றும் பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்கள் ஒடுக்கந் தோற்றங்களையடைகிறதுகளோ அப்படிப்பட்ட லிங்கரூபியான பிரபுவாகிய பால்வண்ணநாதர் முகலிங்கமென்ற திருநாமத்துடன் அந்த ஸ்தலத்தில் வசிக்கிறார். அத்தலத்தில் பார்த்தமாத்திரத்தில் சகலஜனங்களுடைய பாதகங்களையும் நிவிர்த்திக்கப்பட்டவளாயும் அதிகமேன்மைபெற்றவளாயுமிருக்கிற நிக்ஷபயென்ற நதியானவள் அத்தலத்துக்கு மேல்புரமாகவந்து வடக்கேசெல்லுகிறாள், அத்தலத்துக்குத் தெற்கில் ஆருகூப்பாடுதூரத்தில் ஸ்தலமொன்றிருக்கிறது. பெரியோர் அத்தலத்தை புன்னைவனமென்று சொல்லுகிறார்கள். 61

அந்த பூகைலாசமென்ற ஸ்தலத்தில் பரமசிவன் சகலதேவர்களசுரர்களோடும் தேவியோடும் ஒருவர் கண்களுக்கும் புலப்படாமல் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். 62

அவருடைய இடக்கண்பார்வையிலிருக்கிற பூமியில் ஒரு தீர்த்தாவளமிருக்கிறது. முன்னால் தேவியின்னிமித்தம் தேவர்களால் அந்த இடத்திலுண்டாக்கப்பட்டுது அந்த உத்தமமான தீர்த்தத்தைத்தானே உங்களுடைய கூர்மைகளாயிருக்கிற பற்களால் நன்றாய்வெட்டி அதில் ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்தில் தானே தவஞ்செய்யுங்கள் உங்களுக்கு தபசுசெய்வதற்கு யெங்கு நிச்சயமான இடம் யேற்படுகிறதோ அதற்குக்கொஞ்சம் அக்கினிமூலையில் பரமசிவனைவர் அத்வைத வேதவாக்கியத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடப்பாகத்தில் விஷ்ணுரூபத்

தையுடைய தன்னுடைய மூர்த்தியை தரித்து உங்களுக்கு பிரத்தியக்ஷ
மாவார். 66

பிற்பாடு அதிக யுக்திபூர்வமாய்ச்சொன்ன அந்த பிரகஸ்பதி பக
வானுடைய வார்த்தையை சங்கபத்மர்கள் கேட்டு தேவரூபத்தைவிட்டு
சர்பரூபங்களைத்தரித்து மண்ணுலகை அடைந்து குருவினுடைய வச
னத்தை நன்றாய் மனதில்தரித்து மிகுந்த சந்தோஷமுடையவர்களாய்
தங்கள் தங்கள் பக்தியை உருதிசெய்துகொண்டு தென்திசையைநோக்
கிச் சென்றார்கள். 68

அப்பொழுது சங்கனென்பவன் தேவகுருவால் சொல்லப்பட்ட புன்
னைவனமானது இதுதானென்றறிந்து பத்மனைநோக்கி இதுதான் தேவ
குருவால்சொல்லப்பட்ட ஸ்தலமென்று சொன்னான். 69

பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அந்த
ஸ்தலஞ்சென்று அவரவர்கள் தெய்வத்தை தியானித்துக்கொண்டு அவ்
வனத்தில் சஞ்சரித்து தேவநிர்மிதமான அத்தடாகத்தைக்கண்டார்கள்.

பிற்பாடு தங்களுடைய வச்சிராயுதம்போன்ற பற்களினால் முன்
னிருந்ததுபோல வெட்டினார்கள். பிற்பாடு முதலில் சங்கனென்பவன்
பார்வதியினுடைய கூந்தல்பட்டதினால் மிகுந்த வாசனையுடன் கூடியதா
யும் காலுவாக்கிலும் ஒருயோஜனைதூரம்வரை வீசுகின்ற பரிமளமு
டையதாயுமிருக்கிற ஜலத்தை உண்டாக்கினார்கள். 71½

பிற்பாடு தங்களுடைய வால்களினால் அதிலடர்ந்திருக்கிற மரக்
கூட்டங்களையெல்லாம் பிடுங்கியெறிந்து ஒரு துரும்புமுதலானதுகளில்
லாமல் ஜலப்பெருக்குடன்கூடிய தீர்த்தத்தை உண்டாக்கினார்கள். 72½

பிற்பாடு மனசில் சிரமமில்லாமல் காரியாசக்தியுடன் கூடியவர்க
ளாய் தங்களுடைய சிரமமுண்டாகிறவரை ஒப்பு பக்தியுடையவர்க
ளாய் அந்ததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து தங்களுடைய வா
யுபக்ஷணத்தைக்கூட விட்டுவிட்டு அத்தடாகத்தில் நின்றும் கொஞ்சம்
நிரிதிமூலையில் அந்தப்புன்னைவனத்தின் நடுவை அடைந்து தினந்தோ

ரும் தாங்களிருக்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றும் தங்களால்செய்யப்பட்ட பிலத்துவாரவழியாக ஒருவர் கண்களுக்கும் புலப்படாமல் மெள்ளமெள்ள தீர்த்தமடைந்து விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து புத்தியை சிலாக்கியமாகச்செய்துகொண்டு அடக்கமுடையவர்களாய் வெகுகாலமாகாரமில்லாதவர்களாய் மனதிலுண்டாயிருக்கிற பிரமாநந்தத்தைத் தானே ஆகாரமாக உடையவர்களாய் தங்கள் தங்களிஷ்ட தேவதைகளை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு அந்த பிலதுவாரத்தில் தானே இருந்து உக்கிரமான தவஞ்செய்தார்கள். 77

பூகைலாச மான்மியத்தில்

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸூக்தம் ||

தவ ஸ்துத்யம் தயோரேவ பரதோऽஸ்மத்ய ஸ்ஸர: |
ஶதாஸ்யாதிவிஶ்வாத்மா தத்ரஸ்யஸம்பவதயோ: || க||

ஶ்ருஸஜ்ஞாஸஶமாம்ஸம் ஸ்ருஶம் தயது ஸாம்ஶரஜ்ஞதம் |
அஶஶய்யாதயோநம் நிதாஸதிம்தரவிஶ்ராந்தகம் || உ||

அஸ்வ வீஜவ்ருணிவதேத்துதம் வஸ்வெதக்ருதேஜிஜா: |
ஸாரிநந்தீயவெதாஸ்யம் ஸ்ரீதவந்திஸதுஷணீ || ௩||

உதாரதாபிவதேத்வாவத்தாதெதக்ஷ்தத்ருஷ்டதநாஸயம் |
ஜத்தாதெத்தாஸாவநம்தெ நஸம்ஸீஷ்டவதஜ்வநா: | ௪||

வயஸ்ஸவத்தாந்தநஶம் ஸோஶஷாயாத்ரதவாதரா: |
அநந்தஜீவாஸ்ஸெஷாஶஷீவவெஶஶர: || ௫||

தஸாத்துவெஸ்வவெதவஸ்வயம் ஸவெத்தவிஸதய: |
ஸவாவஸஶவாஸ்ஸம்ஸஸாஸதேஜஶதேதாதத || ௬||

தஶஷ்யிஷ்யதிதத்ருவம் ஸ்யம்வாதாம்ஶஸம்ஸ்ருதம் |
தௌக்ருதவெதயிஷ்யம் தாம்ஶ்ருத்திதஸ்கவெவாயிதா || ௭||

ஜத்தாத்தாஞாயாஷிஷ்டர ஞஸத்வி தஜீஶமெர |
ஜகம் தஜ்கம் கணாஸீஶவ்ருாகமித்தவெஸாவிஶ்கர: || ௮||

தயோர்வ்ருஸாதஸம் தெதஷ்டம் சதெஶம்வவதயோ: |
அநந்த்ருஷ்டயஜ்ஶஸ்ரீவ்ருாகஸ்யம் தீதேதாஷயஜ ||

ஶஜம்த்தெவதசாக்ராஜஜ்கர ஸம்தத்ராஜஸ்யெஶவர: |
அஜஜ்ஞஷ்ஜடாஸாரஜ்ஞ ஶ்ரீகஸ்ஸாவகம் || க0||

அஜஜ்ஜஸ்வதஜீகாக்ஷதஜத்தாதித்ருகாஜ்ஞம் |
கணெத்வதக்ஷிணெயத்ரகாகாகெதரகஸ்ஸாயிவ || கக||

அஜாபத்ராஞ்சகண்டஶோத்தமாஞ்சிதம் |
அஜ்ஞவிதாரதா³நீருசாதாஜ்ஞஸர்ஷீஜ்ஞம் || ௧௨||

ஸமராவ்ருக்ஷகேயபரமிரஜமாலவாஹகம் |
மணிராஜ்ஞகேயபவரிஶோஹிதக்ஷிணம் || ௧௩||

ஹலாத்க்ஷவர்ஷாஶ்ஹ்யம்ஸவ்யகைபரே |
ஆருவிதரஹாமயேரஜ்ஞகட்ரம்ஸமம்ஸுகம் || ௧௪||

வீதவாலவஸ ந்ருத்யகடிதேஶஸர்வஜ்ஞம் |
ஸவ்யரவ்யாண்ஸராஜிராஜிதாஶார்வஶ்ரியம் || ௧௫||

ஸர்ஜாமவாதகடகஸவர்த்ரவத்ரம்பஜ்ஜெ |
ராவம்ரப்ரவம்வர்ஜ்யக்ஷாதேவதேவோத்தஶிவ꞉ || ௧௬||

தயோராவிரஸஷ்த்தர்நாஸாஸளம்ஶ்வவதயோ꞉ |
ததத்ஸ்ருஷ்டஸஹதளதேவம்ஶைவவைஷ்ணவருஷிணம் ||

த்ருக்கஶாதீஸஷக்ஷாதஷ்டர்வாதேஸதாஶிவம் |
ஜயமரீவதேஶம்ஹோஜயஸ்வஞ்ஜமதீஶ்வர || ௧௮||

ஜய தேவ ஜக³ந்நாத² ஜய ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர |
ஜய ஸ்வாஞ்ஜக³தா³தா⁴ர தே³வதே³வ நமோ(அ)ஸ்து தே || ௧௯||

ஜய ஶங்கர விஶ்வாத்மந் நாராயண நமோ(அ)ஸ்து தே |
அஜ்ஞவிஜ்ஞாநஹாஸாய நீருஜேவாஜ்ஞவிஷ்ணவே || ௨௰||

பரஶ்வஶாஹீதிஶம்வலிஹகணாங்கவாணயே |
நஶ்வரூராவதம்ஸாயகிரீடாஜ்ஞஜடாத்⁴ருதே || ௨௧||

த்ரிவர்ணஜ்ஞரூராஜ்ஞநிடிரூராயநமோ நம꞉ |
நாகா³ஹாரணஸௌஷாய நாநாரதவர்ஷஹாரிணே || ௨௨||

க்ருத்திவீதாஶர்கவேத்ரக்ஷகடிதேஶாயதே நம꞉ |
அஜ்ஞநாராயணாங்கா³யவ்ருஷவ்ருஷவிஹாரிணே || ௨௩||

ஶர்வாந்தஸ்வ யஶஸா ஸாயமனீஶாய ந மோ நமஃ |
அபார்ந நந்தி பொஜா தஜமெ ஶாமா வார்ரபார ஸ ந || உச ||

அபார்நா வா யொஜஃ ரஹஸ ய க்ரு தாஷ்ஶ்ரெஹா |
ரஜெ ஈ வாஸஶா ஸயஸ்ருஜஹெ யக்ஷ ராஜ மக || உரு ||

தமெ வஶவி தஹ ஶா யாய ல கு வாந்தஃ |
தமா தஶவ ஶாஶ ய ஸாஹ ஸ்த்ரு காக்ரு ரவிணெ || உசா ||

நமஃ ரராஜாய பஜஶா நாய தெ நமஃ |
யஜுர ஈவெ யதொரா ரஶஷ்ஸெஷ ராயிதெ || உஎ ||

யஜுதி ஶா நம ஹ்யஹ்யொயஜு மொ வெ நமொ நமஃ |
காருகாருாய தநிக்த்யாகாரு ரவாயதெ நமஃ || உஅ ||

ஶாயயா ஶ்ரி தஜீவாயவ்ருத்த ஶாயாய வாக்ஷிணெ |
ஶ ஜாயவொயா ஈவாயஜ்ரா தீர ஈவாயதெ நமஃ || உகூ ||

இதிஷ்டுதெ தாஶ ஷாத்ருவஶ்ருஷ மூர கிரிஜாவதிஃ |
அவ வீஷம்வெ தள தள வரம்வ்ருணா தஶிக்த்ஷீ || ௩௰ ||

தயொ ஷ்ஷஶ ஶஃப நா நஶ ஹா மர தித ஜதொஃ |
அஶ்ரு ஶ தாரிவெமொ த்ரு மிர மாஜ விரா வஃ || ௩௧ ||

தமெ தாஹஷ்ய ஶாவ ஜாவஹிராஜ வவெ வ தாம் |
ஷாஶிமெணுவவரக்ஷிஶ்ஷஷிக்ஷஶ்ஶவ ந ஶ்ருதெ || ௩௨ ||

ஸுவ்ஹவிஷ்ணாயஷ வெஷவெவா ஸொஶ்ரு யஷாவரார் |
ஜீவாஶ கொடிமொ நி த்ரு ஷ நஜ திஜ்ரவ || ௩௩ ||

ஶதிர ஷ்ரவயொ ஷ த்ரு ஷ்ரு த்ரு தஶமா துநாஃ |
கிம்வஶம்ஹொக்ஷரஷ்யஶம்ஶொ மெகுாமெஶஷாஷமு ||

நிவஸதெஹி நா தக்ஷ்யம்வரஜெ ஶவராகா |
தீம்பஜெதஶவ ராகண ஶாவாஷ்ரம்வ்ருமித ஹாவி ||

நாமதீஸுப்தி விஹ்யாதிம் ஹஜதாஸ்க்ருபயா தவ ।
பஹ்ஸாகவா த்ரூபவத்ரி ம்ஹ்ரு மேஷ்டோ வோரவோஷ்யூஸவப்ரீம் ॥

ஸஜா ஜெநவாஷிஸந ஙிோ ாதிஸநாதநீம் ।
த்ருவயோஸப்ர பதர்ஸ ாவ யோரஸாவவரயோ: ॥ ௧௭ ॥

அம்ப த்ருவவஸ ஸப்ரயோஜஸ நியளதவஸவப்ரஜா ।
ஸவமேவவராஹ்கா ஸ ஹாஸ்ஹ்ரு மேஸ உர: ॥ ௧௮ ॥

ஸவ்ருஷவ்ாம்விகஸம் ஸஹணஸுங்கமேஸஸ: ।
தமேத்ருவா ஜ்ராயாஹ விஸப்ர விஷ்ய்ஹிம் ஹரவேஹாகீ ॥

அநேநதவஸாஸம் ஷேயஷாஹ்ருஷ்டவெ ஜிதஃ ।
வாரீ ஹாஸஹெதஆஸவவஹணாஹ்ருதெரா: ॥ ௨௦ ॥

அ்்ா தம்வரிதம் ஸ்ரீஜய்ா மெஸமெநா ௸யயாவரா ।
தமேயோவ ருவணாதெவநருணாம்ஸவப்ரகஸப்ர ஸாயகம் ॥

உதம்வரம் வக்ஷ்யாமிஹவதாம் ஸிவவெதஸாம் ।
ஹரிமெகமேஸஸஸ் தெதவிநுவர்ண்யாகோ ஸ்ரீ த்தமயாஜிஜா:

இதி ஸ்ரீ ஸ்காந்தே புராணே
ஹரிமெகமேஸமாஹாத்ம்யே
அஷ்டமோத்யாய:

எட்டாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே அப்படிக்கு உக்கிரமான தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற சங்கபத்மர்களுக்கு அனேக வருஷஞ்சென்றது அப்படியிருக்குமளவில் சகல சுவரூபராய் அந்தஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனவர் பிரசன்னராய் ஆச்சரியமான விஷ்ணு அம்சத்துடன் கூடிய சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தை மனதில் சிந்தித்தார்.

பிற்பாடு அணையாக அமைந்திருக்கிற ஆதிசேடனானவர் சகல
சுவரூபனான மகாவிஷ்ணுவைப்பார்த்து நமஸ்கரித்து பத்மனுடைய
காரணமாய் ஓய்ஸ்வாமி என்னைச்சேர்ந்த பத்மனென்பவன் இப்பூமி
யின்கண் சங்கரநாராயணர்களுடைய ஐக்கியமான சுவரூபத்தை தான்
பார்க்கவேண்டுமென்ற யெண்ணத்துடன் வெகுகாலமாக தவஞ்செய்கி
றான் யென்று சொன்னார். 3½

இந்தப்பிரகாரஞ் சேஷனால் சொல்லப்பட்ட மகாவிஷ்ணுவான
வர் மறுபடியுஞ் சேஷனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். பிரமா முதலான
சகலதேவர்களும் நாமும் சர்வசுவரூபராயிருக்கிற பரமசிவனுடைய
அம்சர்கள் சகல சீவர்களும் அவருடைய அம்சர்கள் சகல அம்சங்க
ளுடன்கூடியவர் பரமேசுவர் ஆகையாலந்த தேவனுடைய மாகாத்மி
யாம்சர்கள் நாமெல்லோரும் அந்த பரமேசுவரன் தானே யெனக்கும்
அவருக்கும் அபேதமாயும் யெங்களுடைய ஐக்கியத்தை தெரிவிக்கிற
தாயும் வேதாந்தத்தினாலறியப்பட்டதாயுந் தன்னுடைய இடப்பாகத்தி
லமைந்திருப்பதான யென்னுடைய ரூபத்தையுடையதாயுமிருக்கிற
தன்னுடைய அந்த சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தை காண்பிக்கப்போகி
றார் யென்று சொல்லிவிட்டு பரமசிவனிடமைக்கியமாவதற்காக அந்
தர்த்தானமடைந்தார், 7½

இந்தப்பிரகாரமே பரமசிவனுடைய திருக்கையில் கங்கணமாயி
ருக்கிற வாசுகியால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சங்கரனானவர் அந்த சங்கபத்
மர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்வதற்கு ஆரம்பித்தார். 8½

பிற்பாடு பரமசிவனானவர் பிரார்த்தித்தவளாயிருக்கிற கௌரியை
யெந்தரூபத்தினால் சந்தோஷப்படுத்தவைத்தாரோ அவளுடைய பிரார்
த்தனையால யெந்தரூபமானது மறைவாகயிருந்ததோ அப்படிப்பட்ட
ரூபமானது ஒருபக்கத்தில் காணப்பட்டதாயும பாதிச்சிரசில ஜடாபார
மும் பாதிச்சிரசில் கிரீடமும் பாதிநெற்றியில சுவலிக்கின்ற கண்ணும்
பாதிநெற்றியில் பிரகாசிக்கின்ற திலதமும் வலதுகாதில் சர்பராஜனை
தரித்தும் இன்னொருகாதில் உத்தமமான மாணிக்ககுண்டலத்தினலல
ங்கிருதமாயும் பாதிக்கழுத்தில விடத்தினால் நீலமாயும் பாதிககழுத்து
களங்கமற்றதாயுந் சுவர்ணமயமான கேயூரத்தினால் விளங்குகின்ற
இடதுபுயத்தையுடையதாயும் நவரத்னமயமான கேயூரத்தனால விள
ஙகுகின்ற வலப்புயத்தையுடையதாயும் விபூதிப்பூச்சினால் விளங்குகி

ன்ற வலப்பாகத்தையும் கஸ்தூரியால் பூசப்பட்ட இடப்பாகத்தை உடையதாயும் பாதி இடுப்பில் தோலை உடுத்ததாயும் மற்ற இடுப்பில் பீதாம்பரத்தினால் பிரகாசிப்பதாயும் இடது திருவடியில் அணிந்திருக்கிற நூபுரத்தினால் வெட்டிநிற்குச்சநும் பிரகாசிப்பதாயும் மற்றத்திருவடியில் சர்ப்பத்தைக் கடகமாக அணிந்ததாயுமிருக்கிற சங்கரநாராயணரூபமாகிய திருமேனியைத்தரித்து அந்த சங்கபத்மர்களுடைய முன்பில் பிரத்தியக்ஷமானார். 16½

பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் சைவவைஷ்ணவரூபியாய்ப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற சதாசிவனைப்பார்த்து தங்களுடைய சைவவைஷ்ணவ பேதபுத்தியை ஒழித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். 17½

கௌரிநாயகனும் மங்களகாரனும் உலகங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரராயுந் தேவனும் ஜகன்னாயகனும் சர்வேசுவரனும் மூவுலகங்களுக்கு ஆதாரனும் தேவர்களுக்குந் தேவனுமிருக்கிற நீர் ஜயத்தை அடையும் உம்மை வணங்குகிறோம். சகல சுவரூபராயுஞ் சங்கரனென்ற திருநாமமுடைய நீர் ஜயத்தை அடையும் உம்மை வணங்குகிறோம். நாராயணனென்ற திருநாமத்தைத்தரித்தவராயும் பாதி பவழம்போல சோபிப்பதாயும் பாதி நீலமேகம்போலுமிருக்கிற சரீரத்தை உடையவராயும் கண்டகோடாலி அபயம் சங்கம் சிம்மகர்ணமுத்திரைகளையுங் கையில்தரித்தவராயும் சந்திரனை சிரசில்தரித்தவராயும் பாதிஜடை பாதி கிரீடத்தையுந் தரித்தவராயும் பாதித்திரிபுண்டரம் பாதி கஸ்தூரிப் பொட்டுக்களையும் நெற்றியில்தரித்தவராயும் நாகங்களாகிற ஆபரணங்களினாலலங்கிருதராயும் அநேகவித ரத்தினமயமான ஆரங்களை அணிந்தவராயும் யானைத்தோலாலும் பீதாம்பரத்தினாலும் விளங்குகின்ற இடுப்பை உடையவராயும் பாதி விஷ்ணுசரீரத்தையுடையவராயும் இடபத்தின் முதுகிலே சஞ்சரிப்பவராயும் கருடனுடையதோளிலாரோகணிக்கிறவராயும் கௌரிக்கு நாயகனுமிருக்கிற உம்மை நமஸ்கரிக்கிறோம். ஓய் திரிபுரங்களை நாசஞ்செய்த பரமசிவ யெப்பொழுதுதான் எங்களுடைய தபசானது பூர்த்தியாச்சுது. இப்பொழுதுதான் எங்களுடைய ஜன்மமானது தங்களால சபலமாகச்செய்யப்பட்டது. ஆச்சரியம் தாங்களே ரஜோகுணத்தை அவலம்பித்து உலகமனைத்தையும் சிருஷ்டிக்கிறீர். அப்படியே சத்துவகுணத்தை அவலம்பித்து சகலத்தையுமிரக்ஷிக்கிறீர். அப்படியே தமோகுணத்தை அவலம்பித்து சகலத்தையுஞ் சங்கரிக்கிறீர். அப்படிக்கு செய்யப்பட்ட காலரூபியாயும்

யாகங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவாயும் யஜமானனும் யாகரூபியாயும் நல்லபலன்களை கொடுப்பவராயும் யாகத்தில் புசிப்பவராயும் யாகங்களை இரக்ஷிப்பவராயும் காலனுக்குங்காலனும் எப்பொழுதுங் காலரூபியாயும் மாயாலீலையால் சகலசீவர்களிடத்திலும் ஆசிரயித்திருப்பவராயும் பிரகாசிக்கின்ற மாயையையுடையவராயும் சகலத்துக்கும் சாக்ஷியாயும், பரிசுத்தராயும் அரிவேரூபமாயும் சோதிவடிவாயுமிருக்கிற உமக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்கிறோம். 29

இந்தப்பிரகாரம் சங்கபத்மர்களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட பரமசிவனானவர் பிரசன்னராய் அவர்களைப்பார்த்து ஓய் சர்பர்களே உங்களுக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேளுங்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். 30

அச்சிவவசனமானது சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தை தெரிசித்த ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவர்களாயிருக்கிற அந்த சங்கபத்மர்களுடைய காதில்கேளாததால் வெகுகாலம்வரை அவர்களிடத்தில் நின்றும் ஒருவார்த்தையுமுண்டாகவில்லை. பிற்பாடு அந்த சங்கபத்மர்கள் கொஞ்சநேரஞ்சென்று சந்தோஷத்தினால் பூரித்தவர்களாய் ஓய் சுவாமி உம்முடைய தெரிசனத்தைத்தவிர யெங்களுக்கு வேறொருவரமுமில்லை. பிரமா விஷ்ணு இந்திரன் முதலான தேவர்களும் அசுரர்களும் சகல சீவகோடிகளும் உம்மைத்தவிர வேறில்லையென்பது நிச்சயம். சுபாவமாக தமோகுணத்துடன்கூடிய யெங்களுக்கு சத்தியமான ஒரு புத்தியேற்பட்டிருக்கிறது. அஃதென்னவெனில் இந்த பூகைலாசமாகிய மகாஸ்தலத்தில் நீரெப்பொழுதும் சகலப்பிராணிகளுக்கும் வரத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு வசிக்கவேணும் யெங்களாலுண்டாக்கிய இந்த தீர்த்தமானது உம்முடைய கிருபையால் நாகதீர்த்தமென்ற பெயருடன் பூமியில பிரசித்தியையடையவேண்டும் இந்த தீர்த்தத்தில் யெவன் ஸ்நானஞ்செய்து உம்முடைய மகாலிங்கத்தையுந் தெரிசித்து இராத்திரியிலு பவாசமாயிருப்பனோ அவன் சிவ விஷ்ணு வென்ற பேதபுத்தியைவிட்டு ஆனந்தமான முக்தியையடைவானென்று மருளவேண்டு மும்முடைய தெரிசனத்தில் தானே யெப்பொழுதும் மனமுடையவர்களான சங்கபத்மர்களான யெங்களுக்கு உம்முடைய சன்னிதானமாகிய யித்தலத்தில் தானே யெப்பொழுதுமிருப்பிடமானது உண்டாகவேணுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். 31½

இந்தப்பிரகாரஞ் சந்திரசேகரனான பரமசிவன் அவர்கள் கேட்டபடி வரத்தைக்கொடுத்துவிட்டு சகலதேவகணங்களோடு இடபவாகனத்துடன் தேவியுடனுமப்பொழுது தானே அந்தர்த்தானமடைந்து சங்கபத்மர்களுடைய தவத்தினாலு மூலகஜனங்களுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தினாலு மினிமேல்தோன்றப்போகிற மகாலிங்கத்தையடைந்திருந்தார்.

ஓய் முனிவர்களே இந்த சங்கபத்மர்களுடைய சரித்திரமானது முன்னால் வியாசபகவானால் யெனக்கு யெப்படிச்சொல்லப்பட்டதோ அப்படியே சகலமனுஷியர்களுக்குஞ் சகல அபீஷ்டங்களையுங் கொடுக்கப்பட்ட இச்சரித்திரமானது உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அதற்குப்பிற்பாடு சிவனிடத்திலேயே மனதுடையவர்களாயிருக்கிற உங்களுக்கு அந்தப் பூகைலாயஸ்தலத்திலின்னமுஞ் சில புண்ணியகதைகளிருக்கிறது அதுகளையுஞ் சொல்லுகிறேன். 42

பூகைலாசமான்மியத்தில்

எட்டாவது அத்தியாயம

முற்றிற்று.

ஶிஷ்ய: ||

அதிதேர்வஸவோஜ்ஜாதா: த்வஷ்டாகஞ்ஜ நந்தகேஶவோ |
யஶஸ்த்ரயம் விதாவஸ்தாநே த்ருணாஸாத்யே ஸமந்த்ரக: || ௧||

தத்யோவரஸ்வர்ணாஸ்யஹோரஸ்ரீ ஸ்தூலவாஜ நாராயணா || ௨||

வக்த்ரஸஹஸ்ரவிஸஸ்தவஜ்ரஸம்ப்ரகேஶவஸ்யே வேவஸ்வம் |
கஷ்டவிரஸம் தத்ரதேவாதஸம்பதீவேஶயஸ்வகார: || ௩||

நிகேஶ கஶ்யேஷ்டாவிகேஸாயம் தேஸீஸா வாமதேவஸவஸ |
ஸாதநேவவாரஸம்ப்ரதஶப்ரேஸா க்ருஷ்ணோஸ்தவயம் || ௪||

த்யாகஸ்யாஸோத்யாநக்ரகவா ப்ரம்ஸீஸவ: க்ருத: |
ஸாகத்யம்ஶஸவாராஜேஷ்டா ஸ்ருவேஷ்ட்ரம்ஸ்ஜா க்ஷஶா: ||

விஷ்ணுஶ்ஶேஷ்டிநாஸாஸம்ஜ்ஞவயேஷ்ட ஸ்ஹாஸாய: |
கஷ்டீநஸஸகஸவஸோஷாதேவதாத்யாயீ ப்ரஸீக்ருதீ || ௫||

ஸதாவாரப்ரஸஹ்யஸ்தஸ்ரீஷ்யா நத்யாவயதுஸதா |
கவிஸ்ரஸ்ருத்ராணீவம் தாம்வாயதுஸ நராஸஸ்விஸ || ௭||

தாத்ரஸஸ்யாயநாஸாஸம் தக்ஷிணா தஸ்யகந்யகா |
ஜாவண்யத்ரவிணாயாராகதேவஹிஸீயதேத: || ௮||

யதேதவநஸவோஸாவித்ரப்ரயுக்தாஸாஸாத்ரியாஸநா |
த்ரயஷ்டாதாம்கோவிகாஸீதோதஸ்யதே நதக்ஷிணாம்ஶ: ||

ஶ்ரேஷ்டஸாரவஸம்வநாம்ஸ்யம்வஞ்ஜீதேஜ: ப்ரியா: |
அத்ருஷ்டவஞ்சதாயாரணீம்தேநஸவந்ஶ: || ௧௦||

நநாஜநகம்தஸ்யாஉ வாரம்ஸ்ஶஜகஶம்: |
ஸத்யகீர்த்திவிவ்யாதஸ்ய தர்வாஷ்டரஶநா: || ௧௧||

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௧௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௮॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂𑌚𑍈𑌵𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍀𑌶𑌤𑌾 |
𑌇𑌤𑌿𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌃 || ௨௨||

𑌉𑌵𑌾𑌚𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂𑌤𑌯𑌿𑌵𑌾𑌯𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 |
𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌃 || ௨௩||

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂𑌨𑌾𑌵𑌭𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤 |
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌯𑌂𑌚𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 || ௨௪||

𑌵𑌂𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌿𑌵𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌹𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌸𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾 |
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌭𑍇𑌦𑌾𑌯𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑌵𑌃|| ௨௫||

𑌕𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌳𑌭𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌹𑌾𑌣𑌾𑌚𑌨𑌿𑌶𑌾𑌕𑌰𑍇 |
𑌨𑍀𑌵𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂𑌦𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌵𑌵𑌾𑌰𑌭𑌃 || ௨௬||

𑌦𑍃𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌚𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂𑌭𑍃𑌤𑌹𑍇 |
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌤𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇𑌵𑌦𑌿𑌂𑌦𑌨𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 || ௨௭||

𑌸𑌂𑌭𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁𑌨𑌿𑌂𑌦𑌿𑌤𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌯𑌃 |
𑌜𑌨𑌤𑍀𑌯𑌹𑍁𑌣𑌾𑌭𑍇𑌷𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌦𑌿𑌜𑌾𑌃 || ௨௮||

𑌜𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌃𑌕𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌜𑍍𑌵𑌰𑌂 |
𑌭𑍇𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌦𑍂𑌷𑌕𑌃 || ௨௯||

𑌵𑍇𑌦𑍇𑌚𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌚𑌵𑌿𑌮𑍋𑌜𑌨𑌿𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 |
𑌦𑌾𑌰𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ||

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑌂𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌗𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 |
𑌜𑌵𑌾𑌂𑌭𑌹𑌾𑌤𑌿𑌯𑌜𑌯𑌾𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂𑌭𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌪𑍀𑌛𑌿𑌤𑌃 ||

𑌨𑌿𑌂𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌭𑍋𑌹𑍍𑌯𑌪𑌗𑌹𑌿𑌰𑍍𑌤𑌃 |
𑌦𑍃𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌕𑌜𑍍𑌜𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂𑌨𑌰𑌕𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌂 || ௩௨||

𑌜𑌹𑌰𑍍𑌜𑌸𑌳𑌸𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍀𑌦𑍃𑌷𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 |
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌤𑌲𑌾𑌯𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌹𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍀𑌨𑍋𑌰𑌾𑌗𑍀𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 || ௩௩||

அப்ஸுகேநாவிவர்ணேநகஸ்யவிதேஶ்யஜநந: |
ஸவத்தாம்ஶ்வகோம்கயத்வேதஸ:வர்ணஶாஸ்த்ரிந: || ௧௪ ||

விதஷ்டகாயாம்க்ரேஸரீத்ரஶாரநிஶ்வதைவத: |
தத்தைவஸஹாத்ராவிட்ஜ்ஞாகாவேவவஷ்ரேஜாத்ரம் || ௧௫ ||

அத்ராஹ்யஷ்டிஜரேத்ரஹ்வம்ஷ்வத்ராவிஶிநாவந: |
வைஶ்யாமாநேத்ரதாயஸாத்தத்ஸ்வாவஸ்ரவஸ்வஸள ||

ஜதைஹவக்ஷம்ஷ்டஷ்:வாநாம்ஹாத்ரம்ஹ்ஸ்ரீஸ்வசர்வேயிவாநு |
தக்ஷிணாவ்ரதஸதீவிப்ராசவிணீஶ்ரீததீதயா || ௧௭ ||

வர்நஸஶேஷ்விஶ்ரீசஸ்கேஶ்ராஸம்ஸரவேஸவிதம் |
ஶ்ராஸாவஶ்யவஹக்ராநாம்ஶ்வாதவித்ஶிதேதே || ௧௮ ||

ஶ்ராயசம்விஜஹளயஸாஸ்ஹாயத்ராம்ஶ்ரீமார்ணாநிதாம் |
நிராமவீம்தாம்ஹதேத்ரகதைவதாம்ஸர்கஸ்ரேஜாஸஹவாம் ||

கநவத்ராம்வரீஷாம்க்ஷீயளவநாஷ்டக்ராசவிணீம் |
ஶ்ரேராவ்ரதோஷம்கேநாவிவ்ராஜேநாஸ்வாம்ஸ்ர்க்ஷ்ர்சக்நா: ||

தோஷாதயம்ஸவம்தஸ்வாவஹத்ரஹோக்ராஷ்டிஹாமத: |
ஸவாஜநிவிசவத்விநவக்ரசஸ்ரீஹ்ர்வளரஷம் ||

ஜதா ர்தாத்ரஶம்த்ர:வஶ்ராவஸாத்ரக்ராதாநமா |
ஸத்ரக்ஷீதிஜ்ஜஹேஸாவிதம்வத்ராதேத்வஜநேநா: ||

வர்ஶஶதயம்வ்ரகாவிவிநரத்ர்ஷிஹதா: |
அஜ்ஞாகேஷ்வதயோரேகசஹநஸ்வேத்ரகேஷ்டேந ||

ததேவயோஷிஹாவேநஸயவர்த்ராத்ரவஜநநி |
தாசஷாம்வநிதாம்த்ரக்ராசத்ரதோரம்தசநாதயம் || ௨௪ ||

தக்ஷிணாவிசவேயவ்ராஶ்ராவ்ராஸஹ்ரம்ஷயஜ்ஜதை: |
அவஷசஹதீம்ஷிம்தாசநத்ரரசணீசத்ராம் || ௨௫ ||

அஹோராத்ரக்ரமாஜ்ஜாதா நாநாவித்ருணாதவராஜிதம் |
உஹ்யஸ்தியதாஜ்ஜாதா தாவம்ஶாயத நவத்யக꞉ ‖ ௪௬‖

வித்ருதாத்ரக்ரமீ நாநாவித்ருணாம்வாரக்ஷ்மபஸ்திதி꞉ |
இதி தாம்ஶிம்தயாயா க்ரூரம்ரோதீம்விஜனே நவனே ‖ ௪௭‖

ததஶ்ஶுமாரோவேயே ஶ்ரீதேவே நாஸ்ய꞉ஶ்ருதோஷித꞉ |
ததஸ்தாதக்ஷிணாதேவாதாபதாக்ஷமாருவாதித꞉ ‖ ௪௮‖

ஸவிதேதிதோஜ்ஞாக்வாஸம் ஸ்தேஷ்வஜநவஸ |
வைதவ்யாத꞉ ஸ்வபுஷஸூதநஸ்வாத்யம்ஸ்வகதஜம் ‖ ௪௯‖

அவஸீயஜநவஸ்பெஸ்யாதாக்ரதஷ்ஷ்வத்வே |
ஶிவக்ஷேத்ரஷ்ஷாவேபுஷ்டீகேப்புஷ்டவிவியேவ்ஷவி ‖

வாஞ்சீஸம்யஸாஜாதாகாமோநஜநாஸதீ |
தநஸ்ஸ்வஸஞ்சேவாஸ்யஶிவக்ஷேத்ரஷ்டகஹிதிஸ ‖ ௫௧‖

தயாவிநாஸவஶிஷ்யாஸ்ஸ்யாவத்யாதேவஸாம்க்ஷய꞉ |
ஸேதிஸம்ஶிம்த்யத்ரஸ்யநநாநேதிஜ்ஜும்ஸ்யே ‖

அதநதததக்ஷேத்ரஶிவஸாக்ஷாஜ்ஜவேதி |
க்ருதஸம்கேதயாவாவிக்ஷிணாதிமநாயயா ‖ ௫௩‖

விவஶாத்யா தயாகாம் தம்த்ருஷ்டவே ஞாமகாநநம் |
தத்ரஸாதேவஸாதம்தம்தபாகாவீக்ஷ்யநிஜும் ‖ ௫௪‖

வஹம்தம்வஶிதஶாரம்மயிநிவத்யாஜதேவய꞉ |
ஸ்நாக்வாதேவயமாஸாஸ்தும்தபாகேஶிவம்ஜநம் ‖ ௫௫‖

வியாயாமநஸ்தம்ஸவஸஜ்ஞாக்வாய தாவஸீம் |
நவஸத்ருத்யஶித்ரக்ஷிணாயஜவாரிணீ ‖ ௫௬‖

இதி ஶ்ரீ ஸ்காந்தே த்ரிவேணிமாஹாத்ம்யே
ஸஶிகேஶவஸாஹாத்ம்யே நவமோऽத்⁴யாய꞉.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

முனிகள்சொல்லுகிறார்கள் ஓய் சூதமுனிவரே யாதொருகாரணத்தால் தங்களுடைய வாக்கினால் இந்த உத்தமமான வைபவத்தைக்கேட்டோமோ அதினால் இப்பொழுதுதான் யெங்களுடைய ஜன்மமானது அத்தியந்தம் சபலமாச்சுது இன்னமுமதுபோலவே கேட்டமாத்திரத்தினால் சகலபாபங்களையும் நிவர்த்திசெயயப்பட்டதாயிருக்கிற பூகைலாசமான்மியமாகிய பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தை யெங்களுக்குச் சொல்லக்கடவீர். தேவியுடன் மறைவாக இருந்த சங்கரனானவர் யெப்படி வெளிப்பட்டார். யாருடைய பூசைமுதலான பணிவிடையால் சகல பிராணிகளுக்கும் வரங்கொடுக்கிறவரானார். ஓய் சூதமுனிவரே இதை நன்றாய் அரியவேணுமென்று நாங்கள் இச்சிக்கிறோம் ஆகையால் யெங்களிடம் கிருபைசெய்து அந்த சகலவிபரத்தையும் தவறாமல் சொல்லும்யென்று கேட்டார்கள். $4\frac{1}{2}$

சூதர்சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் பிராம்மணோத்தமர்களே இவ்வுலகந்தோன்றி முன்னூற்றிப்பதினாயிரங்கோடி வருஷஞ்சென்றகாலத்தில் பிரமபுரியென்ற பட்டிணத்தில் நல்லவம்சத்தில் செனித்தவராயும் மகாபுத்திசாலியாயும் புண்ணியசாலியாயும் சத்துவகுணத்தோடுங் கூடியவராயும் வேதங்களை நன்றாயப்பியசித்தவராயும் யெப்பொழுதுமாசாரமுடையவராயும் சகலமுந்தெரிந்தவராயும் விஷ்ணுசர்மாவென்று பெயருடைய ஒரு பிராமண சிரேஷ்டரானவர் தன் கிரகத்தில் தானேயிருந்துகொண்டு யெப்பொழுதும் சிஷ்யர்களுக்கு வேதங்களைச் சொல்லிவைத்தும் ஓரிடத்தில் சாஸ்திரங்கள் படிக்கிறவர்களுக்கு சாஸ்திரங்களைச் சொல்லிவைத்துக்கொண்டும் வசித்துவந்தார். 7

அப்படிப்பட்ட அந்த பிராம்மணனுக்கு டௌந்தரியவதியாயுஞ் சந்திரகலைக்கி ஒப்பானவளாயும் மங்களவடிவுடையவளாயு மாகாயத்தில் நின்றும் மின்னல்கொடிகளை விரட்டுகின்ற காந்தியையுடையவளாயும் தெக்ஷிணையென்று பெயருடன்கூடிய ஒரு கன்னிகையுண்டானாள். $8\frac{1}{2}$

பிற்பாடு காசியில்நின்றுந் தென்திசையைநோக்கி வருபவனாயும் புஷ்கரசன்மாவின் புத்திரனாயும் சத்தியகீர்த்தியென்று பெயர்பெற்ற ஒரு பிராமணன் தான் பிரமசாரியாய் இந்திரியங்களை அடக்கினவனா

கயிருந்தாலும் பூமியெங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற தன்னால் இதற்குமுன் பார்க்கப்படாதவளாகயிருக்கின்ற அந்த சௌந்தரியவதியாகிய கன்னிகையைக்கண்டு மோகமடைந்து தான் கர்மானுஷ்டானமுடையவனாகையால் அந்தக் கன்னிகையின்பிதாவை தன்னுடைய பெயரை உச்சரித்து நமஸ்கரித்தான். அதுகண்டு அக்கன்னிகையின் பிதாவானவர் அவனைப்பார்த்து உனக்கு யெவ்விடம் யெந்தவங்கிசத்திலுண்டானவனென்று கேட்டார். 11½

சத்தியகீர்த்தி சொல்லுகிறான் ஓய் பிராம்மணரே நீரிப்படிக்கிக் கேட்டதினால் சொல்லுகிறேன் கேளும் நான் புஷ்கரசன்மாவென்ற பிராமணருடைய புத்திரன் சத்தியகீர்த்தியென்று பிரசித்தன் காசியில் நின்றும் வருகிறேனென்றுசொன்னான். 12½

அந்த சத்தியகீர்த்தியினுடைய வசனத்தைக்கேட்டு விஷ்ணுசர்மாவானவர் அந்த பிராம்மணனைப்பார்த்து ஓய் பிராம்மணா உம்மை முன்னாலேயே யானறிவேன் இப்பொழுது தெய்வானுகூலத்தால் யென்னுடைய கிரகம்வந்துசேர்ந்தீர் ஆகையாலிந்த யென் கன்னிகையை பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொண்டு யென்னுடைய கிரகத்தில் தானே வசித்துக்கொண்டு இந்த சௌந்தரியவதியாகிய பெண்ணுடன் தர்மத்தைச்செய்துகொண்டுவாரும் யே குழந்தாய் நம்முடைய பெரியோர்களெல்லோரும் வனவாசத்தில் தவமடைந்தவர்களாக இருந்தமையால் நான் புத்திரனில்லாதவனாயும் விருத்தாப்பியத்தை அடைந்தவனாயுமிருப்பதால் யென்னுடைய பத்தினியுடன்கூடி வனஞ்சென்று வைகானசவிருதத்தை ஆசரித்து வசிக்கப்போகிறேனென்று சொன்னார். 16

பிற்பாடு சத்தியகீர்த்தியானவன் அப்படியே ஆகட்டுமென்று சம்மதித்து விதிமுறைப்படி அந்த விஷ்ணுசன்மாவுடைய கன்னிகையை சந்தோஷித்தனாய் நல்ல முகூர்த்தத்தில் பாணிக்கிரகணஞ்செய்தான். பிற்பாடு அந்த விஷ்ணுசன்மாவானவர் மிகுந்த சந்தோஷமுடையவவராய் தபோவனமடைந்தார். 17½

ஓய் பிராம்மணர்களே பிற்பாடு ஒருமாசத்துக்குள் பிராம்மணசிரேஷ்டனான சத்தியகீர்த்தியானவன் தெய்வயோகத்தினால் தன்னுடைய தேகத்தைவிட்டுவிட்டு சுவர்க்கபதவியடைந்தான். 18½

முனிவர்கள் கேட்கிறார்கள் ஓய் சூதமுனிவரே கஷ்டம் கஷ்டம் சமானரூபமுடைய இவ்விருவர்களுக்கும் ஒருமாதத்திற்குள் தெய்வத்

தினால் பெரிதாயும் பிரமாதமாயுமிருக்கிற பிரிவானது யெப்படிசெய்யப்பட்டது யென்னவினையினால் அந்த பிராம்மணனுடைய பாணிக்கிரகண மாத்திரத்தினால் அந்த பிராம்மணகன்னிகைக்கு வைதவியம்நேரிட்டது சத்தியகீர்த்திக்கும் திடீலென்று யெப்படி மரணமுண்டாச்சுது. இந்த சகல விருத்தாந்தமும் வியாசசிஷ்யராயிருக்கிற உம்மாலே அரியப்பட்டதே அதிக மறதியையுடைய யெங்களுக்கு இதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். 21½

இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன அந்த நைமிசமுனிவர்களின் வசனத்தை சூதமுனிவர்கேட்டு தான் யெப்படிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறரோ அப்படியே அதை மனதினால் ஆலோசித்து உள்ளபடி சொல்லத் துடங்கினார். 22½

கேளுங்கள் முனிவர்களே அந்த தெக்ஷிணையானவன் பூர்வஜன்மத்தில் நல்லகுலத்தில் செனித்தவனும் வித்துவான்களுக்கெல்லாம் மேலானவனும் சகல சாஸ்திரங்களையே கண்ணாக உடையவனாகவுமிருந்தாலும் யெதார்த்தத்தை அரியாதவனும் யெக்காலமுஞ் சிற்றின்பத்திலாசையையுடையவனும் பவுத்தமதத்தை ஆசிரயித்து யெப்பொழுதுமதிக ஆசாரமுடையவன்போல் டாம்பீகஞ்செய்து அரசர்களை வஞ்சிக்கின்றவனும் அனேகமாக ஜனங்களுக்கு வேதாந்தார்த்தங்களை உபதேசித்து திரவியசம்பாதனஞ்செய்பவனும் சகலசாஸ்திரங்களையும் கரைகண்டவனாக இருந்தாலும் சூரிய சந்திரர்களை ராகுவானவன் கிரகிக்கும்படியான கிரகண புண்ணியகாலங்களில் குருக்ஷேத்திரத்தில் நீசனிடமிருந்து அதமமான திரவியத்தை தானம் வாங்கியும் மத்தியபானஞ்செய்கிறவனும் யெப்பொழுதும் பெண்களை யெகார்த்திருப்பவனும் பாபிகளுடைய கிரகத்திலேயே இருப்புப்படுக்கையையுடையவனும் சரீரத்தையே ஆத்மாவாக வாதிக்கிறவனும் தத்வார்த்தத்தை விளக்குகின்ற வேதத்தை நிந்திக்கிறவனும் கெட்டமார்க்க நடையுடையவர்களுடைய சேர்க்கையினால் ஸ்திரீகளிடங்களில் நல்லசெய்கைகளை நிந்திப்பவனும் அதிதிபூசைக்கு யோக்கியமில்லாத சகலசாதிகளையும் நல்லசாதியாகச்செய்துவைக்கிறவனும் வாக்கினால்கூடச் சொல்லக்கூடாத பாதகங்களையே யெப்பொழுதுஞ் செய்கிறவனும் சிவனடியார்கள் விஷ்ணுவடியார்களையும் க்ஷேத்திரங்களையுந் தூஷிப்பவனும் கெட்ட அன்னங்களை புசிப்பவனும் துன்மதியாயும் பொராண்மை மாச்சரியங்களுடன்கூடியவனும் இரவும்

பகலும் வேறுநினைவில்லாமல் ஸ்திரீசங்கமத்திலேயே காமுகனும் வேதத்திலும் வேதமார்க்கத்திலும் கெமனமில்லாத ஒரு பிராம்மண னாக செனித்திருந்தான். இப்படிக்கு வெகுகாலஞ்சென்றபின் வியாதி களால் பீடிக்கப்பட்டவனும் சரீரமிளைத்தவனும் தன் பெந்துக்களினா லும் இதர ஜனங்களினாலும் நிந்திக்கப்பட்டவனும் பாக்கியமற்றவனு யும் நிந்திக்கப்பட்டவனும் மகாபாபியாயும் தரித்திரனும் தலை சரீ ரத்திலுள்ள ரோமங்களெல்லாம் நரைத்து நல்ல ஆசாரங்களைவிடுத்து ரோகிஷ்டனும் தன் மனையாளால் தள்ளுண்டவனாக ப்ராரப்தகர்மத் தையடைந்து நரகயாதனையை அனுபவிக்க யோக்கியனாக பூமியெங் குஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டு யேதோ ஒரு பூர்வஜென்மத்தில்செய்த புண்ணியபலத்தினால் மகாபுண்ணியசாலியாய் யெப்பொழுதும் பரம சிவனுடைய பணிவிடையையே மனதில்கொண்டவனுமிருக்கிற ஒரு வைசியனுடைய புரந்திணணையை அடைந்து தெய்வகதியால் இரவில் மரணமடைந்தான். $34\frac{1}{2}$

அப்பொழுது அக்கிரகஸ்தனும் மகாத்மாவாயுமிருக்கிற வணிக னானவன் இறந்துகிடப்பவனை பிராம்மணனென்றறிந்து அவ்வேதியனை இதரர்களான சில பிராமணர்களால் விதிமுறைப்படி தகனஞ்செய்து வைத்தான். $35\frac{1}{2}$

இந்த பிராமணனானவன் அனேகபாபங்களைச் செய்தவனாயிருந் தாலும் அந்த சிவபக்தனான வைசியனுடைய கிரகத்தில் மரணமடைந் தமையால் இவ்வுலகில் கொஞ்சந்துக்கங்களை அனுபவிப்பதற்காக ஸ்திரீஜன்மத்தை அடைந்தான். $36\frac{1}{2}$

அவன்தானிந்த பிராமணரூபத்துடன் மகாபாக்கியசாலியாயும் மகாபதிவிருதையாயும் தக்ஷிணையென்ற பெயருடன்கூடிய பெண் இனிமேல் சகலதேவர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டிருக்கிற கைலாசபத வியையடையப்போகிறாள். $37\frac{1}{2}$

ஆகையால் சிவனடியார்களுடைய மகிமையானது பரமசிவனுக் கும் மேலானது இந்த துன்மதியாகிய பிராமணனானவன் முதலில் நல்லகுணமுடையவளாயும் ஒரு குற்றமுஞ்செய்யாதவளாயும் நாய கனையே தெய்வமாநம்பினவளாயும் நல்லகுலத்தில் செனித்தவளாயும் புத்திரனில்லாதவளாயும் ரூபவதியாயும் நல்ல இளம்பருவத்தையுடைய வளாயுமிருக்கிற தன்னுடையமனையாளை யேதோ அவளிடஞ் சிலகுற்

றங்களை சமத்தி தள்ளிவிட்டான். அந்ததோஷத்தினாலிவன் தன்னு டைய பாபபலத்தை அனுபவிப்பதற்கு இவ்வுலகில்வந்திருக்கிறான். 40½

இந்தப்பிரகாரம் இந்த தக்கிணையினுடைய சரித்திரமானது பூர் வஜன்மத்தில் புருஷரூபம் இப்பொழுது வாலைப்பருவத்தில் பூர்வஜென் மபாபத்தை அனுசரித்து அப்படிப்பட்டவை தவ்வியதுக்கத்தை அடைந்தாள். 41

சத்தியகீர்த்தியென்ற அந்த பிராமணனும் காட்டில் கிரீடிக்கவே ணுமென்ற ஆசையினால் முயலுருவந்தரித்துக்கொண்டிருக்கிற தேவ ஸ்திரி புருஷர்களில் ஆண்முயலை பிதுர்தினத்தில் அரியாமல்கொன் ரான். அந்ததேவஸ்திரியின் சாபத்தினால் இந்தசென்மத்தில் தானே ரமிப்பதற்குபிடமில்லாமல் விவாகஞ்செய்த அந்த ஸ்திரியைவிட்டு ரோகமில்லாமலே மரணமடைந்தான். 44

பிற்பாடு தக்கிணையானவள் ஸ்திரி ஜனங்களினால் சகிக்கமுடியாத வைதவியத்தையடைந்து இதர ஸ்திரிகளினால் அரியக்கூடாத பெரி தான கவலையடைந்தாள். 45

கஷ்டங் கஷ்டம் இந்த நம்முடைய வங்கிஷமானது புத்திரனில் லாததாகப் போய்விட்டபடியால் நம்முடைய குலத்திலுண்டான பிதுர் க்களுக்கு நம்மால் பெரிதான பாபமானது சம்பாதிக்கப்பட்டது. பிதுர் வம்சத்திலும் மாதுர்வம்சத்திலுமுண்டான பிதுர்க்களுக்கு யெப்படி நல்லகெதியுண்டாகப்போகிறதுயென்று மானிடசஞ்சாரமில்லாத வன த்தில் தனக்குத்தானே ஒண்டியாக சிந்தித்து ரோதனஞ்செய்துகொ ண்டிருக்கிற அந்தக்கணையை அவளுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தால் ஏவப் பட்டவராய் மகாயோகியாகிய காலவமுனிவரானவர் பார்த்தார். 47½

பிற்பாடு அந்த தக்கணையானவள் தெய்வானுகூலத்தால் யெதிர் ப்பட்ட காலவமுனிவரால் பின்னாலிந்தப்பிரகாரம் நடக்கப்போகிற தென்று அரிந்து தன்னுடைய பாபகன்மத்தினாலுண்டாகிற அநேக துக்ககரமான வைதவியத்தை ஏழுஜென்மங்களிலனுபவிக்க வேண்டி யதுதானென்று மனதிலுருதிசெய்துகொண்டு புண்ணியதீர்த்தயாத்தி ரைசெய்வதற்கு ஆரம்பித்தாள். 49½

பூமியிலுள்ள சகல சிவக்ஷேத்திரங்களிலும் நாநாவிதமான தீர்த்த ங்களிலும் ஸ்நானதெரிசனஞ்செய்து சஞ்சரிக்கின்ற தக்கணையானவள் வெகுகாலஞ்சென்றதினால் அதிகமான வார்த்தீகத்தை யடைந்தாள்.

அப்படிக்கி ஸ்நானதெரிசனங்கள்செய்துமந்த தக்ஷிணையின் மன மானது ஒரு க்ஷேத்திரங்களிலும் தெளியவில்லை. கேளுங்கள் பிராம மணர்களே அதிகமாக இருக்கிருக்கக் குறைந்தது பிற்பாடு அந்த தக்ஷி ணையானவள் நம்முடைய மனமானது இருக்கிருக்க யேன் குன்றுகிற தென்று ஆலோசித்து யெந்தக்ஷேத்திரத்தில் நம்முடைய மனமானது தெளிகிறதோ அந்த க்ஷேத்திரத்தில்தான் பாமசிவன் பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறானென்று மனதில் நினைத்தாள். இப்படிக்கி மனதில் நிச்சயி த்து திக்கற்றவளாய் சஞ்சரிக்கின்ற தக்ஷிணையானவள் மனோகரமாயி ருக்கிற புன்னைவனத்தை கண்ணிற்கண்டாள். 53½

பிற்பாடு அந்த தெக்ஷிணையானவள் அந்தப் புன்னைவனத்தில் நாலுவாக்கிலும் காரணமில்லாமல் வாசனைவீசுகின்றதாயும் மனோகர மாயுமிருக்கிற ஜலத்தையுடையதாயும் நிர்மலமாயும் தேவநிர்மாணமா யுமிருக்கிற தடாகத்தைப்பார்த்து அத்தடாகத்தில் விதிமுறைப்படி ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசையுஞ்செய்ததினால் தன்னுடைய மனதானது பரிசுத்தமாயிருக்கிறதென்றறிந்து தர்மத்தை ஆசரித்துக்கொண்டு தவ முயற்சியுடன்கூடியவளாய் அந்த ஸ்தலத்தில் தானேவசித்தாள். 56

பூகைலாசமான்மியத்தில்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விஷய: ॥

அதகிஂஜாதஸம்பந்தஸ்ய ஸம்ஸ்க்ருதஶாஸ்த்ரஸ்ய |
ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணாம் ஸம்ஸ்க்ருதம் நியதம் தத: ॥ ௧॥

ஸம்ஸ்க்ருதஶப்தஸம்ஸ்கார ப்ரக்ருதிஷா ஸ்தா நாமதீயதே |
நிஶ்சயம் வசனம் தேஷாம் ப்ரஷ்ணாம் ஸம்ஸ்காரதத்தா ॥ ௨॥

ஸம்ஸ்க்ருதாய ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸ்தாவகாஸம்வக்ஷ்யதே |

ஸம்பந்த: ॥

ப்ரஸ்தாவனாஸம்பந்தம் ஸம்ஸ்க்ருதஶாஸ்த்ரஸ்ய |

ஸாதிஜஸ்ஸ்ரீதபாஸ்வாஸம்ஸ்காநியம் ஸம்வக்ஷ்யதே |
ஸம்ஸ்க்ருதாஶப்தாதிஶப்தாநாம் தஸ்யாஸம்ஸ்காராதிஜாதகா: ॥

ஶப்தாதிஶப்தானாம் ஜ்ஞாதவ்யாம் ப்ரயோகிணீம் |
யதார்தோபாஸ்கரஸ்ய யத்ரவ்யாஸ்பஷ்டிஷ்வக்ஷ்யக: ॥ ௫॥

உக்தோபநதிஷ்டேஷு வ்யாக்யாவாதபோதிதவ்யம் |
வக்தாஸ்வதாஸம்ப்ரஹ்வ த்வித்தாரபோதஸ்ய தம் ॥ ௬॥

நிர்ஹ்ருதம் ஹ்ருதயம் நிதீர்கா நாமாஹ்வயீதநி |
ஸ்வஷ்டாஜாதசயம் ஸ்வயம் ஸ்வாஹாஸ்யம் திஜஹாதிநீ ॥ ௭॥

வஜ்ராக்ஷரஶிரம் ஸ்வாமம் ஜலம் தீர்த்யாநவஸம்வக்ஷ்யம் |
ஶ்ருதாயதவ்யக்த தவ்யம் நஸம்யவிசிதே ॥ ௮॥

தத்ஸ்ஸதாஷிதம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநஸ்யாதஸ்யாத்யாஶாத்த: |
காரேணஸம்யஸாராதாத்தநாஸ்ரவாஷிதாஷணும் ॥ ௯॥

ஸம்ஸாஹம்யதணீஸ்ரீஹம்ஸ்ராகாசநதாயிநம் |
அவோசதிஸம்ஸ்வருதாதஸ்ஸ்ரீ ஸம்க்ருதம் ஸ்வரூபம் ॥

உணீஸ்ரீவஸவாநேநாஞ்ஜம்தீஷிதேதா |

தவஸ்த்வரூபேணாயோஸந்த்ஸ்ஸ்ரூபேஷாத்தாஜிஜநந:||

அதோஷிஞயயாஶாஷ்ஷ்உரு தோஉதங்தீம் |
உச்வாஸயவநாதூஷாரூக்கிம்சிரூவிசாஸயது || ௧௨||

ஸவிஷ்ஷவிஸவாநுரஸிஶாவெநஸாவிஶாநஷ: |
அஜ்ஞாஸாகருதிரோதஷிநுதெஶஸாவியாரஞெரெ ||

கவயராஜாஷ்ஶம்ரரஓவொஷம்ஸவிஷராசிஷாபோநுஜணாம் |
தூராவெஷரூராதாஶிஷாசிஉக்ஜிதாஹம்வஶாஸுதீம் || ௧௪||

ஜதெத்வம்ஶம்கரேணொதொஉணிஷ்ணுவொஹணாஶிவ: |
அவொவதஸவா நீஶம்ஷாஞ்ஜுஷிவிநயொஜு: || ௧௫||

உணிஷ்ணுவ: ||

கத்துவ்யகிஞயாவாரூவ்யஸஓத்யாதூராஜ்ஞயாஶூஷொ |
ஷாஜிநெசூம்விஶசூம்வதூஉஹவிஶகஶ || ௧௬||

ஶிவ: ||

கநுகாகவுஉவாவெவ்யம்கஞிநுகாஶுஜநநம் |
ஸவயெவதயாதாவதவஸவ்யாதஜநஸ || ௧௭||

அநரஓவெணகாதெநகவும்தீயஉஷம்ருஹம் |
ஶாஶ்ரூஓஷயாநிஜாகஞம்தொஷயஞ்ஷ்கஉஹி: || ௧௮||

ஸாவியஓதாவஸம்வாதாஉஷம்வ்யாநுஷஜநஹி: |
சூதஜாநீதிஷம்வெஞாநுஷரஓவாநுரணஶாஶ்ரிந: ||

ஞொகொதராநுஷாருவெவஞதஜநஷாஹாஜிநீ |
வெதஞஷ்ம்ஷஶாம்வஶ்ஶாச்ஷூவஞாஜிவஷெஷ்டதி || ௨௦||

அஞ்ஜஜநிவாஞாரகாநநம்ஷஉவெதுஶெ |
விதம்தாஜுரரஷாஷ்தத்ஷவாதஜாஷயம் || ௨௧||

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௪ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ௨௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௨ ॥

उणि श्रीशोणशैलावि संत्यक्ष णवैभवः ।
क्षायां नीलकण्ठेन द्रष्टावद्भिः सेवितं ॥ १३॥

इति प्रार्थ्य तदं प्राक्तं भक्ता द्विजयोगिना ।
इदं पारं तपश्चर्या दक्षिणकैलासस्य वैभवं ॥ १४॥

इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे
भूकैलासमाहात्म्ये
नवमोऽध्यायः.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

நைமிசாரண்ணிய முனிவர்கள் ஓய் சூதபுராணிகரே பிற்பாடு அந்த பூகைலாசமான மகாஸ்தலத்தில் மறைவாக ஆவிர்ப்பவித்திருப்ப வரான சங்கரனுடைய சன்னிதானத்தில் தவம்செய்துகொண்டிருக் கிற அந்த தக்ஷிணையின் தவமானது யெப்படியாச்சுது அதையெல்லாங் கேட்கவேண்டுமென்ற பெரிய ஆசையானது யெங்களுக்கு இருக்கி றது தாங்கள் சொல்லக்கடவீர்களென்று கேட்டார்கள். 1½

பிற்பாடு சூதமுனிவரானவர் மகாத்மாக்களான அம்முனிவர்களு டைய வசனத்தைக்கேட்டு அப்பொழுதே புத்தியினலாலோசித்து தான் முன்கேட்டபடி சொல்லுகிறவரானர். 2½

சூதர்சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களான சகல முனிவர்களே அந்த பூகைலாசமாகிய மகாஸ்தலத்தில் அந்த பிராம்மணஸ்திரீயானவள் விரதத்துடன்கூடி அத்தடாகத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து அதினுடைய கறையிலோரிடத்தில் பர்ணசாலையை நிர்மித்துக் கொண்டு மரஉரியைதரித்து உருத்திராக்கமாலைகளையும் விபூதித்திரி புண்டிரத்தையுந்தரித்தும் விசேஷமாக பாதம்முதல் சிரசுவரை விபூதி யைப்பூசிக்கொண்டு சமதமாதிகுணங்களினால் நிறைந்தவளாய் கிழங்கு கனிகளாகிற ஆகாரத்தைக்கூடத்தள்ளி பத்மாசனமாக இருந்துகொ ண்டு மனதை ஓரிடமுஞ்செல்லாமலடக்கி இரண்டுகண்களையும் நாசி

நுணியில் செலுத்தி தன்கைகளிரு விரண்டுமுழந்தாள்களையும் பற்றிக் கொண்டு முனிவர்கள்போலவ்வனத்தில் சாங்கமாக பஞ்சாக்கரமகாமந் திர்த்தை தியானபூர்வமாகசெபித்து பரமசிவனை யாராதித்துவந்தாள்.

பிற்பாடு பரமசிவனானவர் அந்த தெக்ஷிணையின்மனது நன்றாய டக்கப்பட்டதாய் திடமாயுமிருக்கிறதென்று அரிந்து வெகுகாலஞ்சென்று அவளுடைய மனோபீஷ்டபலத்தைக் கொடுக்கக்கருதி கபடமில்லாதவனாய்த் தன்னை வணங்குகின்றவனாயுமிருக்கிற மணிக்கிரீவனென்ற கணநாயகனையழைத்து அந்தஸ்திரீயினுடைய புண்ணியத்தை மனதில்நினைத்து யே மணிக்கிரீவனே ஸ்திரீகளுக்குஞ் சூத்திரர்களுக்கும் புருஷனுடைய பணிவிடையும் பிராம்மணனுடைய பணிவிடையுந்தான் தவமாகையால் அசாஸ்திரமாக இதரர்களுக்கு உரித்தான தர்மத்தை இவ்வனத்தில் நம்முடைய சன்னிதானத்தில் ஆசரிக்கின்ற இந்த ஸ்திரீயைக் கொஞ்சங்கூட யெண்ணிப்பாராமல் இவ்வனத்தில் நின்றும் ஓட்டிவிடு நீ தேவியின் சாபத்தால் யுகாந்திரத்தி லிந்ததேசத்தில் நீசவடிவுடன் மானிடனாக பவிக்கப்போகிறாய் அப்பொழுது உன்னிமித்தம் லிங்கரூபியாயிருக்கிற நான் மனுஷியர்களுக்கு பிரகாசமாகப்போகிரேனப்பொழுது இந்த ஸ்திரிக்குமுனக்கும் சாசுவதமான முத்தியையுஞ் சாபவிமோசனத்தையுங் கொடுக்கவேணுமென்று நினைக்கிறேன். 14

இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனாலாக்ஞாபித்து அனுப்பப்பட்டவனையும் யெப்பொழுதும் பரமசிவனுடைய பின்செல்லுகிறவனாயுமிருக்கிற கணனான மணிக்கிரிவன் வணக்கத்துடனஞ்சலிசெய்துகொண்டு பரமசிவனைநோக்கி ஓய் பிரபோ சுவாமீ இப்பொழுது விசேஷமான உம்முடைய ஆக்ஞையாலந்த ஸ்திரி யென்னசெய்யவேண்டியது அதையெனக்கு பிரகாசமாகச் சொல்லவேணுமென்று சொன்னான். பரமசிவன் சொல்லுகிறார் அடே மணிக்கிரிவா இந்த ஸ்திரியானவள் கௌண்டின்னியகோத்திரத்தில் செனித்தவள். இவள் தன்னுடைய யேழுசென்மங்களில் கன்னிகையாகயிருக்குங்காலத்தில் தானே தனக்கு சமானனான புருஷனையடைந்து அவனுடனனேக தர்மங்களைச்சம்பாதித்து தன்னுடைய பணிவிடையால் பர்தாவை சந்தோஷப்படுத்திவைத்து சகல பாபக்கூட்டங்களில் நின்றும் விடுபட்டவளாய் தனக்கு சென்மங்களேழு யேற்பட்டிருப்பதுபோ லொவ்வொரு ஜன்மங்களிலும் நல்ல

குணமுடையவர்களாயும் நீதிமான்களாயு முலகத்தில் சிலாக்கியர்களாயுமிருக்கிற ஏழேழுபுத்திரர்களையடைந்து வைதவியத்தையடைந்தவளாயிருந்து கடைசிஜன்மத்திலும் நாயகனை யிளந்தவளாய் சுவர்க்கத்தையடையப்போகிருள். அஃதெப்படியெனில் கடைசிஜன்மத்தில் இந்தப்பதிவிருதை தன்னுடைய யேழுபுத்திரர்களையும்விட்டு விருத்தாப்பியத்துடன் கணவனையிழந்து விதந்துவாய் நம்முடைய புன்னைவனமடைந்து உன்னுல் வெளிப்படப்போகிற யென்னுடைய மகாலிங்கத்தை யென்பக்தியில் சிரந்த அனேகம் ஸ்திரிகளோடு பூசையினுல் யென்னை சந்தோஷப்படுத்தி யெப்பொழுதுமென்னுடைய சேர்வையையே இடைவிடாமல் செய்துகொண்டு வெகுகாலஞ்சென்று சகலபாபங்களில்நின்றும் விட்டுபட்டு தெளிவான மனமுடையவளாய் தான் தானே சாசுவதமான யென்னுடைய சாரூப்பியத்தையடைந்து முக்தியை அடையப்போகிருள். நிச்சயம் ஆகையால் நீ இந்தப்பிரகாரம் நான்சொன்னபடி அவளுக்குச் சொல்லி சமாதானப்படுத்தி திடமான விருதமுடையவளாயும் பிராம்மணகுலத்தில் செனித்தவளாயும் பதிவிருதையாயுமிருக்கிற அந்தஸ்திரியை அவளுடைய கண்களுக்கு புலப்படாதவனுக இருந்துகொண்டு தவத்தைவிடும்படிசெய் இதுமுதல் நீயும் தேவியின்சாபத்தால் மேன்மைகுறைந்தவனுகப்போகிருயென்று சொன்னுர். கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சூதர்சொல்லுகிருர். பிற்பாடு பரமசிவனுடைய உத்திரவை மணிக்கிரிவன் கேட்டு பரமசிவனை வணங்கி சீக்கிரமாக புறப்பட்டு அந்த பிராம்மணஸ்திரீ யெந்த இடத்திலிருக்கிருளோ அவ்விடம்சென்று பிராமணவேடந்தரித்து அவள்முன் னின்ருன். 27

பிற்பாடு அந்த பிராம்மணஸ்திரியானவள் செனுகாரமில்லாத வனத்தில் தன்முன்னிற்கிற அந்த பிராம்மணனைக்கண்டு தன்மனதில் கொஞ்சம் சந்தேகமடைந்தாள். 28

மணிக்கிரிவனென்ற கணநாதனும் தான் அவ்விடம்வந்ததினுல் அந்தஸ்திரீ சந்தேகப்படுகிருளென்றறிந்து பரமசிவன் தன்னிடம் யென்னசொல்லியனுப்பிவைத்தாரோ அதையெல்லாமந்த ஸ்திரியினிடந்தானே சொன்னுன். அவ்வசனத்தைக்கேட்ட அந்த விருத்தஸ்திரியானவள் பிராம்மணவடிவுடைய கணநாயகனைப்பார்த்து யிவ்வேதியன் பரமசிவனுல் அனுப்பிவிக்கப்பட்டவனென்று ஆலோசித்து சீக்கிரமாக

அப்புன்னைவனத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டு அப்பூகைலாசக்ஷேத்திரத் துக்கு ஐந்துகூப்பாடு தூரத்துக்கு வெளியில்சென்று அதைப்போல் புண்ணியமான ஒரு பிரதேசத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்து சிலனாள் சென்று சரீரத்தைவிட்டுவிட்டு முன்சொன்னபடி ஜன்மமெடுத்தாள். மணிகிரிவனென்ற கணநாயகனும் தேவியினுடைய சாபத்தால் பிரமத கணங்களுடைய மேன்மையை யெல்லாமிழந்து பரமசிவனால் சொல் லப்பட்டபிரகாரம் பூமியில் நீசகுலத்தில் ஜென்மமெடுப்பதற்கு நிச்ச யஞ்செய்தான். கேளுங்கள் முனிவர்களே இந்த ரகசியமான விருத் தாந்தத்தை சிவபக்தர்களாயிருக்கிற உங்களுக்குச்சொன்னேன். இன் னமுமிப் பூகைலாயத்தினுடைய பெருமையைச்சொல்லுகிறேன் யெ ன்று சூதபுராணிகர் சொன்னார். 34

பூகைலாசமான்மியத்தில்

பத்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஶ்ரீ நய: ||

கஶ்யபஸ்யாஶ்ரமே ரம்யே த்ருஷ்ட்வா தாம்ஸர்வதோமுகீம் |
நாரதோ ஸ்வர்க்கலோகஸ்தோ ஹரிம் நத்வா ப்ரணம்ய ச || ௧||

யஸ்யாஶ்ரமே ஸ்தி²தோ தே³வோ ரமணீயே வநே ஶுபே⁴ |
தஸ்மாத் ஸர்வம் நதீ²ம் வாப்யாம் ஸர்வகாமப²லப்ரதா³ம் || ௨||

ஸூத: ||

ஸாயம் ஸாயம் ஹி ஜந்தூநாம் ஶ்ரேஷ்டா²ஸ்ரோதா ப்ரத்யக்ஷதோ விபு⁴: |
உத்தமம் ஸ்தா²நதஸ்தஸ்ய ஸ்தா²னம் ஜ்ஞானவாந் க்ருதி: || ௩||

ஸஹஸ்ர வத³நஶ்ரேஷ்ட²ஶ்ரேஷ்டோ² வாஸவ விஷ்வக்ஸேந தி: |
ப்ரஹ்மவிஷ்ணு கிரீடேந ஸர்வதோ ஸாரவிதோ ஶோப⁴நா: || ௪||

தயா விஶ்வம் ப்ரஹ்மாண்டே தவ க்ஷேத்ரம் வ்யாபா ஸாத்⁴யா ப்ரத்யக்ஷம் |
ப்ரத்யக்ஷம் த்வம் ஸாயம் நந்த³ந வந்தோ³ ஹி ஜநஸ்தோத்ர: || ௫||

கலௌ ஸ்வஸாயம் நந்த³நே க்ஷேத்ரே ஜ்ஞாநம் வி நாநாவித⁴: |
ஜ்ஞாநதோ ஜீவதி க்ஷேத்ரம் நந்தே³ தவ யம் வசோ || ௬||

ஶ்ருதம் ஹி தே தஸ்ய ஸம்வாத³ம் நந்த³ கிஞ்சித³ வத³ கிம் |
ஸர்வஸ்வம் ப்ரோக்தோ க்ஷேத்ரஸ்ய மஹிமா க்ஷேத்ரஸ்வம் கா³யதே || ௭||

தத்ர கிம் ஶக்யா தஸ்ய ஸாக்ஷீ ஸர்வ ஸர்வ ஶுப⁴: |
நிவர்த்ய ஸர்வம் விவேர்யே நஜ்ஞாந ஶ்ரேஷ்ட² ஸத³ந த்³வாரம் || ௮||

அஜ்ஞாநம் யதே ஜக³தாம் ஶர்மதம் யகார்யவாந் |
தத்³ஞாந் ஸ்வதந்த்ர் ஸ்வாதீ⁴நஜ்ஞாநம் ஸ்வர்க³த³ம் விஶ்வதி || ௯||

ஸர்வத் யநதே நாஸ்ய நா க்ஷேத்ரஸம் ஜ்ஞாந தர்கா³ணா: |
ப்ரஸாதே³ந நாரோ தோ³ஷோ கேந கி ஸவி தா ப்ரமாண || ௧௦||

அநந்யே ஜ்ஞாநம் தேவ ஸர்வஸ்வம் ஸவித³ விஷ்ணுதி |
ஸாத்⁴வீ ப்ரதிமா ஶ்ரேஷ்ட² தா நாம தக ஶ்ரவித:|| ௧௧||

தத்ரோத்யாநமயோத்யாயாம் த்ரயீஶேகரஸம்ஸ்தம் |
ஜ்ஞாநஞ்ச தாத்ருஶம் ப்ராதாத் ஸ்திதம் ஸர்வஸ்ய ரக்ஷணே || ௧௨||

ரக்ஷணீயா மயா ஸர்வே ஸாஹோ ஸஹிதா நராஃ |
ததஃ ரக்ஷஸி வஶீக்ருத்ய ஜ்ஞாநஸம்ப்ரயயஃ || ௧௩||

வைநதேயஸ்ய நித்யம் காருண்யேந திரோஹிதம் |
ஸ்வத்ருத்யா விதிவத்ஸாதாபேக்ஷயா யதி || ௧௪||

ஸர்வஸ்யாத்மாநந்தஸ்வரூபதிவ்யாஸ்ஸாஸநம் |
ரக்ஷணாரக்ஷநிஷ்ப்ரயோஜநஃ ப்ராயஶ்சித்தாதிநிர்த்தஃ || ௧௫||

ப்ராயஶ்சித்தமேவ ஶக்த்யா த்ரைதந் நிர்வஹணம் |
ப்ராயஶ்சித்திம் ப்ராக்தம் வ்யாப்தாமேநயஸ்ஸ்வயம் || ௧௬||

தத்ர தஸ்ய ரக்ஷஸ்ய ஸ்ரீணாம் ஸத்ருஶமேவ ஹி த்ருதம் |
நதஸ்ஸ்வயம் தக்ஷிணாமேஹே தத்வரூபஶேஷதஃ ||

ஸ்ரீணாம் தத்ரூபம் மநஸா யாத்ருதவ்ருதஃ |
ஸக்ருதேவம் ப்ரபத்யஸ்வ ஸ்வஹ்யஃ ஸஹிதாஶ்ரயஃ || ௧௮||

நக்ஷேபராமாயணக்ஷேத்ரே வஸதி ஶேஷரக்ஷகாயிநீ |
தத்ஜ்ஞாத்ரா விஶேஷேண விஹிதா ஸாபராதம் || ௧௯||

ஸயஶாஸ்த்ரவித்ஸ்வாஶ்ரயம் த்ராணவிஶாரதம் |
ஸக்ருஜ்ஜாபாய தந்நாம ஸங்க்ஷேபராமாயணம் || ௨௦||

தஸ்யாஸ்ஸ்வாநந்தரேயே நமஸ்த்வாவாஸமூர்த்தேஷி |
வஸ்வாஸம் ஸ்வஸாயஜ்யேஷ்டேஷ்ட்யம் விதிவ்ரதா || ௨௧||

இத்யுக்த்வா தக்ஷிணாயாஃ ஸ்வஸ்திதம் ஸம்ப்ரஹோஷிதம் |
யதாஶ்ருதம் யதாவ்யாஸாஸ்வரோக்தஸ்வபோயத || ௨௨||

ஶேஷஃ ||

இதஸ்ஸ்வஸ்ராஸஹோத்வஃ கேநாஸஞ்சாம்ப்ரதம் ப்ராஹுஃ |

ப்ராப்ய ப்ருதக்ஸ்யுதஸ்யாஸ்யா ஸ்க்தஸப்ரும்பஹவிஸ்க்ரூராஸ ॥

ஸூத: ॥

தாத்ருசம் ப்ருதக் தத்ர ஸிகதாவார நாதகம் ।
ந்ருபாணாம் சாக்ஷிணாம் த்யா நாதஸ்தி ஸாயாராணாம்பர ॥

யத்ர ஸ்ரீ ப்ரஸதாம் ந்ருணாம் கணாநுபேவ நிர்யுரா ।
நிவஸத்ஸ்ஜ்ய நாஹஸ்வக்ஷீஸ்வத நஸ்வதீ ॥ ௨௫ ॥

யத்ராயிவஸதாம் தேஷாதாஜ்ஞாதபெசமிராஜம்கை: ।
சாமுவவிப்ர தாஸாக்ஷாஸசெள முள தஸ்வமுராம் கிஸி: ॥

தேஷாம் பாஹூஹூவாம் கஸ்ரித்கூ ந்ரா நாதாஸ்வகத்ருஸி: ।
ராம்தஸ்ராம் கரஹக்த நாத ந்ருணீரஹவஸ்ஹஸி ॥ ௨௭ ॥

ஸராஜராஸர்வதெதஸாஸஸிகதாவார நாதகாஸ ।
த்ருஷ்ணா ஹாமுராஸ்ய ஹ்மீராம் ஸதாயாதிபா நபார ॥

ஸாவதாஸர தஸ்க்ஸ்ய ராஜ்ஞாஸஸகணாராஜ்ஞ ந: ।
யாத:கா ரேசாதஹாம் ஹ்ர ஹொரஸ்ஸவயாக்ஷாவஸிஜா: ॥

கதாதிஸ்ஸஹ்ரதஸ்க்தஸ்ய கரிணாதத்ராமிநா ।
ஸெவிதம் சாஸூயா ர நாயமாந்சத்ரிவரதவ்யம் ॥ ௩௦ ॥

ஸப்ரப்ருணாஹ்ர தாம்பேசெணாஸ்ஸகரீஸ நிராஜவஸ ।
வப்ரக்ரீயாதஸீப்ரசெகப்ரநிவபாதஹ ॥ ௩௧ ॥

தெயாதாப்ருஷிம்த்ரு ஷ்ணாவதிதம்மஜ்யபிவம் ।
விஸ்யா ஹாம்ப்ரவதா ஸாதவராஹ்ரதஸீ தநெ ॥ ௩௨ ॥

நிதாநம்பரிஷி நம்ஸ்க்ஸவ தநம் நாவபாஹ்ரத ।
தத ஸ்க்ராராஜா ஸஸாரஸா ஸ்க்ராரம்காமுதெதவதம் ॥ ௩௩ ॥

ஸுவிஹப்ய தத்ஸ்ராஸ்க்ராவார தஸ்க்ஸ்ஹபவதை: ।
ராஜநிஷாதெசாதஹபெ த்த ஹவிஷ்ரதிமீவம் தவ ॥ ௩௪ ॥

அவிராமிவ நீசாம் காம் ஶால வம் வஶ்யவிஷ்ய ।
தே நாஸ்லா தாவஹேஶஸ்யவரி தம் ஶ்ராஷ்யே தஸ்யா ॥

ஸவஹ ஸ்த்வா வஹா ஶா ஷ்டா தமைத்ரவ வதிஶோதயே ।
த தஃவாஶம் ஶிவய்யா நம் த ந்வ த ஷ்டஸ்ய ஸ்லுவதேஃ ॥ ௧௭ ॥

அஶ்ரு தஸ்ஸஹ ஸூஜிவ்யஃ கோவி நீசாக்ருதிஃவாஹாநு ।
தம்ஷ்ருஷ்ணா ஸ்வா ஶா ஹ்ராக்ஷா காணம் பூர்ணதம் ஸாவி ॥

தண்ப வஸ்வாதயோ ஸஸ்வஸ்யா ஶாஜாவ்யாஶஸ்கா தஸஹஶீ ।
கா தஷ்ட்வா நீவகா த்ரு த்யஃகிம் காய ந்நிகடெஹ ॥ ௧௮ ॥

தவெதா விஶதம் ஸவம் விதநிவஸி தவெ தஸஃ ।
வவ நா ஶ்ரூ தா ஜிஶாஜிதயாஸா தி தவா நநம் ॥ ௧௯ ॥

ஐத்ர் க்து வெஷ்ட நாஶாஜ்ஞா ஸஸ நீவ தெஹா க்ருதிஃவாஶஃ ।
அவ ரவீ ஸ்வர்ண தொஸ ஸ்வாஹ ந்யஹா நஃக்ருதா ஸவ்ய தாம் ॥

க்ருதா ஜ்ஜிவ டெட்டாஸ ஸ்வா தஹ ஶ்ருந்ய வதிம் வ்ருதி ।
ஐஹம்ஜ நந்நீவகா ஶாஜ்ஜா தாவிஜிஹஹீவதே ॥ ௨௧ ॥

ஶெவாஶாஹ ஸ்யஶீம் வஹ்ய க்ஷவ்யம் தம் வெஶாஶயாவநெ ।
ஜீவ ந்ஹ க்திவா ஶெஶஸ்யவஜ்ஜாஸவ்யம் ஶாஜக்வி தாம் ॥ ௨௨ ॥

ஐதொஷெஶா நஹாஶாஜகிம்வி நிஷ்டிஸ்யெஶ ।
மவ்யஜிதிஜிதஹா மெண்ணாஹம் வா ஸ்ஹா மகா நநம் ॥ ௨௩ ॥

அவிஷெவஹயா த த்ர்கா வ்ய தாஶாஹஹ த்தம் ।
வநதாவரிதொஸஜிம்தஷ்டாவஸ்ரீகஹ த்தம் ॥ ௨௪ ॥

தத்ர்ஜா திஸ்வ ஸாவெநகாம் தா ஶ்யமெ ஷணகாவ்யதஃ ।
தர்மொசரோஸஜிவ்யாஹிஸ்ரீஸ்ஸவா க்ஷதம் வஹநு ॥ ௨௫ ॥

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑌣𑍀 𑌨𑌾𑌕𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 |
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 || ௬௯ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇

𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வசநம் । பௌராணிகசிரேஷ்டரான ஓய் சூதரே! பூமியிலெங்குஞ் சிவக்ஷேத்திர சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருந்த அந்ததக்கிணேக்கி பூர்வத்திலுண்டான பாபவினையின் பலமேன் போகவில்லையென்னகாரணத்தினல் பரமசிவனலவனுக்கு ஏழுஜன்மங்கள் வைதவியஞ்சொல்லப்பட்டது. இதையெல்லாம் யெதார்த்தமாகச் சொல்லுமய்யாவென்று கேட்டார்கள். 2

சூதர்வசனம் । ஓய் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே நன்று நன்று நீங்கள்கேட்ட கேழ்வியானது இதற்குமுன் நான் கேட்டதில்லை. உங்களுடைய கேள்விக்கு விஸ்தாரமாக பதில்சொல்வதற்கு பிரகஸ்பதிபகவானுதிசேஷன் தேவராஜா அப்படியே சுக்கிரபகவானிவர்களால்கூட வெகுகாலஞ்சொன்னலும் முடியாது. 4

அப்படிக்கிருந்தபோதிலு மெப்படி வியாசபகவானல் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனே அப்படியே அந்த வைபவத்தை சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறேன் நீங்கள் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் கேளுங்கள். 5

சில வித்வான்கள் ஞானமில்லாமலே கர்மந்தானே மோக்ஷத்துக்கு சாதகமென்று சொல்லுகிறார்கள். சிலர் ஞானமே மோக்ஷசாதனமென்றும் சிலர் கர்மஞானமிரண்டும் வேணுமென்றும் சிலர் பக்தியுடன் பரமசிவனுடைய ஆராதனமே மோக்ஷத்துக்குச்சாதனமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். நல்வினைக்கிப்பலம் மோக்ஷமும் தீவினைக்கி துக்கபலமும் உண்டாகுமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். சர்வேசுவரனுனவர் சகலத்துக்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கிறார். இந்தவிஷயத்தில் யெவன்தான் யெ

ன்னசெய்யமுடியும். ஆகையால் விரோதமான அக்ஞானத்தில் நின்றும் நிவிர்த்திப்பதற்கு பெரிதான ஞானமே சாமர்த்தியமுடையது. சூரியகிரணமானது யெப்படி இருளைப்போக்குகிறதோ அதுபோல ஞானமானது அக்ஞானத்தைத் துறத்திவிடும். கர்மத்தினால் சித்தசுத்தி உண்டாகும் பின்னால் நாளடவில் ஞானமுண்டாகும். 9

கர்மஞானங்களுடைய சேற்கையில் மோக்ஷமுண்டாகும். அதினும் பரமசிவனுடைய கருணையில்லாவிட்டால் யெந்த மனுஷியனுக்கு யென்ன உண்டாகும். யெவனை பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ்செய்கிறரோ அவனுக்கு சகலமுஞ் சித்திக்கும் இந்தப்பிரகாரந் தத்துவக்ஞானிகளால் நான்று விதமான சம்மதஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் யெப்பொழுது புத்தியானது மோக்ஷசாதகமாகிறதோ அதுதான் சிலாக்கியமான பக்ஷம் கர்மங்களினால் சித்தசுத்தியுடையவனுக்கு அப்படிப்பட்ட ஞானமானது மோக்ஷசாதகமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் வித்வானானவன் யெந்த கர்மங்களினால் மனுஷியர்களுக்கு பரமசிவனுடைய பிரசாதமுண்டாகுமோ அப்படிப்பட்ட கர்மங்களை சிவப்ரீதிகரமாக நினைத்துச் செய்யவேண்டியது. அதுகளில் நித்தியமென்றும் நைமித்திகமென்றும் காமியமென்றும் மூன்றுவிதம் பரமசிவனுடைய அனுக்கிரகத்தை விரும்பினவிந்த மூன்றையுஞ் செய்யவேண்டும் அப்படிக்கிச்செய்தால் மனச்சுத்தியுண்டாகுமென்று வியாசபகவானுடைய அபிப்பிராயம். 14½

கேளுங்கள் முனிவர்களே பிராயச்சித்தரூபமான கர்மத்தினால் கர்மமென்ற வினையானது நிவிர்த்தியாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது. பிராயபதத்துக்கு பாபமென்றும் அதுசெய்தோமேயென்று வருத்தப்பட்டு சித்தத்தினால் நிவிர்த்திப்பதே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் யாதொன்று நாயகனுடைய பணிவிடையானது ஸ்திரீகளுக்கு உத்தமமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அதுதான் மேலானது ஆகையால் இந்த தக்கிணைக்கு பூர்வசென்மத்தில்செய்தவினையினால் அந்த தர்மமானது கிடைக்கவில்லை. அந்த முக்கியமான கர்மத்தை அவள் செய்யவில்லை. ஸ்திரீகளுக்கு தீர்த்தயாத்திரை முதலானது சாமான்னியம் முக்கியமில்லை. அப்படிப்பட்ட தீர்த்தயாத்திரையை இந்த தக்கிணையானவள் பரமசிவனிடம் பக்தியுடன்செய்துவந்தமையால் தானது வெகுகாலஞ்சென்று தாமசத்தில் பலத்தைக்கொடுக்கப் போகிறது கேவலமாக சிவக்ஷேத்திரத்தில வசித்ததினால்மாத்திரம்

முக்தி கிடைக்கமாட்டாது. அந்தந்த சாதி தர்மத்துக்குவிரோதமில் லாமல் தங்களுக்குறிய கர்மத்தை ஆசரிப்பதுடன் தீர்த்தக்ஷேத்திர யாத்திரை பக்திசெய்துவந்தால்தான் முக்திகிடைக்கும். 19

இந்த ஸ்திரீயானவள் செய்த கர்மமானது சாஸ்திரமில்லாமலிருந் தபோதிலும் பரமசிவனிடம் பக்தியுடன் கூடிச்செய்தமையால் பூகை லாசக்ஷேத்திரத்தினுடைய தெரிசனமானது கிடைத்தது. இந்த பதி விரதையான ஸ்திரீயானவள் சாஸ்திரவிரோதமாக நடந்தமையால் இப் பூமியில் பாபபலனை அநுபவித்துவிட்டு பிற்பாடு பரமசிவனுடைய சாயுச்சியபதவியை யடையப்போகிறாள். 21

இந்தப்பிரகாரம் முன் வியாசரால் சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற தக்ஷிணையினுடைய சரித்திரமானது அவரிடமிருந்து நான் கேட்டப்பிர காரமுங்களுக்கு சுருக்கமாகச் சொன்னேனென்றறியுங்களென்று சொன்னார். 22

பிற்பாடு சௌனகாதிமுனிவர்கள் சூதரைநோக்கி ஓய் சூதரே அந்த தக்ஷிணையானவள் மருபடியு மத்தலமெப்படி அடைந்தாள் யெதி னாலவளுக்கு பரமசிவன் மனோபீஷ்டங்களைக்கொடுத்தார். அதையெல் லாம் விஸ்தாரமாகச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். 23

அதுகேட்ட சூதபுராணிகரானவர் சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே பிரசித்தமான தாம்பிரபர்ணீநதிதீரத்தில் யெந்தப்பட்டி ணத்தில் அஷ்டைசுவரியத்துடன் இலக்குமியானவள் நல்லகுணத்தை யடைந்தவள்போல சகலஜனங்களிடத்தும் மகாவிஷ்ணுவினுடைய இத யத்தில் யெப்படிவசிக்கிறாளோ அப்படியே நீங்காமல் வசிக்கின்றாளோ யெந்தப்பட்டிணத்தில் அரசர்களுடைய பயத்தினாலவர்களுடைய ஆக் ஞையை வேற்றரசர்கள் மாலைபோல் சிரசில்தரிக்கிறார்களோ அப்படிப் பட்ட சிகதாபுரமென்ற சிறப்புற்ற ஒரு பட்டிணமானது தென்பாண் டியர்களான அரசர்களுக்கு சாதாரணமான ராஜதானியொன்றிருக்கி றது. அன்னகரத்தில் அரசுபுரிந்துகொண்டிருந்த அரசர்களில் சிவபக் தர்களில் சிறந்தவராயும் சாந்தகுணமுடையவராயும் பூமியில் பிரசித்த னாயும் உக்கிரபாண்டியனென்றொரு அரசனிருந்தான். அவ்வரசனானவன் அடிக்கடி தினந்தோறும் அச்சிகதாபுரத்தில் நின்றும் புறப்பட்டு மதுராபுரத்தை அடைந்து சுந்தரேசுவர மகாலிங்கத்தை தெரிசனஞ்

செய்துபோட்டு திரும்பவுந் தன் பட்டணம்வந்துகொண்டிருந்தான். அப்படிப்பட்ட அரசனுக்கு பரமசிவனுடைய தெரிசனத்தால் மிகுந்த காலமானது க்ஷணம்போல்சென்றது. பிற்பாடு ஒருகாலத்திலொருதினம் அந்த உக்கிரபாண்டியனானவன் நல்ல மதங்கொண்ட தன் பட்டத்துயானையின்மீதேறி மதுராநாயகனான சொக்கலிங்கத்தை தெரிசிப்பதற்காகச் செல்லுங்காலத்தில் நடுவழியில் அரசனுடைய அந்த யானையானது உலகிலிருக்கின்ற சகலப்பிராணிகளுடைய பூர்வபுண்ணியத்தினால் தகயப்பட்டதுபோல் பூமியின்கண் கரைமுட்டி விளையாடுவதுபோல் கீழே கொம்புகளைக் குத்திக்கொண்டுவிழுந்தது. 31

அப்படிக்கிவிழுந்த யானையை அவ்வரசன்பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியத்துடன் யானையில்நின்றும் பூமியிலிறங்கி யானைவிழுவதற்குக் காரணமின்னதென்று ஆலோசித்ததிலொன்றும் புலப்படவில்லை. பிற்பாடு அரசனானவன் தன்னுடைய குலத்துக்கு முக்கியமான தெய்வமாகிய சாஸ்தாவை மனதில்நினைத்தான். 33

பிற்பாடு அவ்வரசனுடைய முன் பில்சாஸ்தாவானவர் பிரத்தியக்ஷராய் யே அரசனே நீ மனவருத்தப்படாதே இப்பொழுது சீக்கிரத்தில் உனக்கு மங்களமுண்டாகப்போகிறது யென்னன்புடைய அரசனே நீசவடிவுடைய ஒரு சிவபக்தனைப் பார்க்கப்போகிறாய். அவனாலாச்சரியமான பரமசிவனுடைய சரித்திரமானது உன்னால் கேழ்கப்படப்போகிறதுயென்று சொல்லிவிட்டு அவ்விடத்தில் தானே மறைந்துவிட்டார். 35½

பிற்பாடு உக்கிரபாண்டியனானவன் மனதில் பரமசிவனை தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவ்வரசனுக்கு யெதிரில் நீசவடிவுடையவனாயும் தேவன்போல் விளங்குகின்றவனாயுமிருக்கிற ஒரு புருஷனானவன் தோன்றினான். உடனே அரசனுடைய அடிகளில் தண்டம்போல்விழுந்து வணங்கினான். அப்பொழுது அரசனானவன் தன்னடிகளில் வணங்கினவனாயும் விபூதி உருத்திராக்கங்களைத் தரித்திருப்பவனாயுமிருக்கிற அன்னீசனைப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அவனைநோக்கி நீயார் யெங்கேயிருந்துவருகிறாய் யெவ்விடத்திலிருப்பவன் இப்பொழுது யென்னிடம்வந்த காரியமென்ன உன்னுடைய முகத்தைப்பார்த்தால் யேதோ ஒரு ஆச்சரியமான சமாசாரஞ்சொல்லப்போகிறவன்போல விளங்குகிறது. உன்னுடைய வசனத்தைக்

கேழ்க்கவிரும்புகிறேன் ஆச்சரியசித்தனாயிருக்கிற யெனக்கு உன்னுடைய சமாசாரத்தை நன்றாய் விளங்கும்படி சொல்லென்றுகேட்டான்.

இந்தப்பிரகாரமரசனால் கேட்கப்பட்ட நீசவடிவுடைய மணிக்கிரீவனானவன் தானினைத்துவந்த காரியம் நிறைவேறிவிட்டதென்று நினைத்து அரசனை மறுபடியும் வணங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு உக்கிரபாண்டிய அரசனைநோக்கி ஓயரசனே நான் நீசகுலத்தில் ஜெனித்தவன் இவ்விடத்தி னின்றும் இரண்டு கூப்பாடுதூரத்தில் கொஞ்சம் நிருதிதிக்கில் மனோகரமான புன்னாகவனமொன்றிருக்கிறது. அதில் சீவன்முக்தி புரநாயகனான பால்வண்ணநாதருடைய பூசைக்காக அரசனால் செய்யப்பட்ட சிவனுடைய நந்தவனபூமியை யென்மனதுப்படி நன்றாய் சீர்திருத்துகிறவன் அந்த சிலாக்கியமான நந்தவனத்தை பரிபாலிப்பதற்காக அப்பூமியையெங்கும் மண்வெட்டியால் வெட்டினேன் அப்பொழுது அவ்விடத்தில் புற்றொன்று காணப்பட்டது. அதை யென் சாதி வழக்கப்படி மண்வெட்டி நுனியால்வெட்டி சீர்திருத்தினேன் அப்புற்றில் தைவீகமாயும் வெட்டப்பட்டு இரத்தத்துடன்கூடிய வாலையுடைய ஒரு நாகமானது காணப்பட்டது. அந்த சர்பத்துடன்கூடியதாயும் இதற்குமுன் பார்க்காததாயுமிருக்கிற லிங்கரூபமாயிருக்கிற பரமசிவனையும் பார்த்து இந்த ஆச்சரியத்தைத் தங்களிடந் தெரியப்படுத்துவதற்காக வந்தேனென்று சொன்னான். 46

பூகைலாசமான்மியத்தில்

பதினோராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] ।
𑌵𑌚𑌨𑌂 [illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨ ॥

𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 [illegible] ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

[illegible] ।
𑌇𑌤𑌿 [illegible]𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ॥ ௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible] ।
[illegible]𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கக ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஉ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ க௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ க௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ க௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] |
[illegible] || ௨௩||

[illegible] |
[illegible] || ௨௪||

[illegible] |
[illegible] || ௨௫||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௨௭||

[illegible] |
[illegible] || ௨௮||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௩௦||

[illegible] |
[illegible] || ௩௧||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] || ௩௩||

[illegible] |
[illegible] ||௩௪||

அநாதத்வாவஸாநோ ஸ்ஸ்வேதப்ரியஸ்த்தஹா தநஃ |
ஸ்வஹஸ்ஜஸ்வெஸ்ஸஸ்வஷம் தத்வகாரஹ || ௬௫||

தஸ்மிந்காலெ மஸ்தாயா தேவஸஜ்ஜிதைஷம் ஸ |
ஸ்ஹாரயொாஸ்ஸ்வவம்கதந்யஸ்த்வஸாயிகாரிணஃ ||

த தஸ்யஸக்ஷஸம்ஸ்ருஷ்தமிஷஸ்திஸஹாதிந |
ஷிமவ்ருதிவயோஸ்வஸ்ரஸ்ரா ஸ்ஹாரரஸ்ரு ரெதாநவஃ ||

க்ருஷஸஸ்ஹஸ்ஸவியிவந்யாயசமஜேஜாவஸ்தி |
க்ஷத்ரஸமஸ்ஹஸஹஸாவியா ஸவாஸகர வண ||

ஸ்ஜஸ்ரவ்ஸிஷஸ்ஸிஸ்ரம்ஷவெத்ரக்ஷி ஷதவ்யோ |
உஸ்ஸவம்கா ஸஹாஸ ஸவெஷஸிஷவெஸ்வஸ்ஹ || ௬௯||

உஸ்ஸவாஜேதஸஸவஸரவஸ்ஹஸ்ஸம்தஷ்டராநஸஃ |
அகாரயஹார ஸ்யஷி ஸிஷிரந மெஸ்ஸயஸிஸ்ஸிஃ || ௭௦||

ரயம்ஸஹாஜஸ்தவஸ்வெஸ்வாஸாஷி தயாஷியி |
ரயொஸ்ஸவஸஹாஸம்ஸ்ஹாரஸவஸ்வஸ்வதிஸ்ஸஃ|| ௭க||

வஜ்ரதீதிஷ்யோம் ப்ரக்ஷாஸவெஸதெஸவாஷிநஃ |
ஸதார தநயாதஸா ஸ்த்ஸம்ஸம்ஷிசக்ஷவஃ || ௭௨||

ஶ்ருயாதாஷ்ஸரம்ச ந்தெஸவெஸிஸய ய ஃ |
ஸஸாவெத்ஸஹாஸஸெ ஸஸ்ஸவம்ஸஸஷிவதிஃ || ௭௩||

ஸ்யஹஜ்ஜஸஸிஜ்ஞாவஸஹாஜந்ஜஸ தநஃ |
ஜமாஸஸ்வரம்தஸ்ஸாஸெஸநயாஷிஸஸந்திதஃ || ௭௪||

தநாஸ்ஸஸ்திஹாரா ஸ்வஸாந ஸ்ரா ஸிஹாயஸஃ |
தமெஸ்ஸ்வஸ்ஸஸ ஸ்வ்யாநாஷி ஸஸஷி ஸம்ஸ்ய தஃ ||

ஸஸ்ரீமெஹாஜமாஸாயஸம் மஹாவஸாநம்ஸஹ ஸ்ரம் |
அஷிநீவாக்ருதிவெஸ்யயம்ஸணிர்ஜெவாமணாயிவஃ || ௭௬||

த்ருஷ்டாகஹேம ரத்ருபிவஹாநமாநருதஃ ।
தக்ஷிணாவிதிஜஷ்டோவாஷாவஸ்ஸதாநவி ॥ ௪௭ ॥

வெயவமதாவாதிஷம்தீம்ரகவதஸ்வாரவெஸவம் ।
உஹொஸ்ஸவவெவஸ்ய க்ருத்ஸ்ஸ்ரஹஸிஹஜா ॥ ௪௮ ॥

ஸுகணாகுவொஸவம் ப்ருஷ்டம்ஸாதாம்ஷ்யஸ்யாநிஜாதா
நியாயவவிரஜ்ராவாவகுக்ஷம்ஸமெயஷி ॥ [பெ ।

ஸவமெஜநவயெபிவஸாவாகூகாம்க்ஷிணீ । [ஞும் ॥
வசியஜநக்ஸிதேவம்ரண்யைஹரிகேஶாஸஙிதாஷ்ய

ஸஹெத்ரவாமிதிவ்யம்செஹஷஸ்ராஜஸ்வாவிஹிஃ ।
வஸஞீவாவிதஸ்ஸாநக்ஸாவம்ஹாஜநாஜிகா ॥ ௫௧ ॥

வத்ரீகநிருதஸிம்சிஹவிறதக்ஷாஸிதாஸதீ ।
வம்வாக்ஷம்ஹர ஹதஜவத்ஸ்யாநவகவகம் ॥ ௫௨ ॥

காஞம்நிமநஹஹாஷ நஹஜம்தீஹக்ஷராமகா ।
தாஷாவியாயகஹகாணீவதயெவரஹஸிதாஃ ॥ ௫௩ ॥

வணவம்நீஸ்வாஸஹாகாயம்நிவஸம்த்ராகஹாவந ।
ஸம்ஜ்ஞதஷ்டநநஶாஸிஜ்ஞாதாம்ஶம்வஹிஷணீஶரஃ ॥ ௫௪ ॥

ஸஹஜெஶ்யாஷிஜஹெநரநெஹ்ஷஸ்யாஹஜாதவாஶரஃ ।
ஹதஷஜவவெஹாயாம்வாரஷ்டஸ்யாவகாம்ஷணாம் ॥

உநஹ்யஹஜக்ஷெஶஸ்யாநத்ருதிஸயஹ்ஸதஃ ।
ஸவமெராக்ஷதெதஸ்யாநாதஷ்டம்ஹஹயதநஃ ॥ ௫௬ ॥

விஶஸ்யணீநம்தம்ஹாகரஹமணஸ்யஶஹமெநஃ ।
ஶமெவாவிஸாக்ஷம்ஹாவஹவயும்வத்யாஸஹம் ॥ ௫௭ ॥

விஷ்ணுக்ஷாநஷிநவஶாவத்ரீகம்யாத்ரிநியகஃ ।
வணவம்ஶம்ஷுஜஷயாஶம்வம்ணயிஸ்வாகஹாவந ॥ ௫௮ ॥

ஜஷ்டங்கெ த்ர்யாஸதாஜ்ஞா நவஸிவப்ராம்ஸொ ஹொராக்ஷவக்ஷவச |
ஸயாஸ்ராதவார தொஹசீஸாவஸவஷம்கார ஸயா: || ௫௯ ||

ஜ்யம்காராஸ்ராவாரஸாய்ய க்ஷாஹீ திவம்தயா |
ஷ்ரவஸ்நவத நஸாஞாவாவத்ராஸஷிதரிவ: || ௬௦ ||

தஜெதாநிவஷ்ரத்யெயா ராசஸ்வாச நஸ்ய நயநஜயம் |
உதீருயதாசாத்வா க்தாநிஜுயாயெயாஜிதெவத: || ௬௧ ||

ததஸஸவஷதஸம்ஸாவஷ்யாஸாக்ஷாசக்ஷதொஜநி |
தஜெவஷஸநா நம்ஷஸாயாம்வீக்ஷாஸாயாஸதீ || ௬௨ ||

அஸக்தாகிசஷிவெஸஷம்வக்தாசாஸீஷிஜாம்ஷநா |
கிம்ஷிஷிஜம்ப்யஸ தெவாதெவக்ஷிஷ்டாவாசசக்ஷ்கம் || ௬௩ ||

உவாவவாசவீ தாயசகிம்சிசக்தாதிவாசவக்ஷம் |
வராஹணீ ||

த்ராஹ்ம் நஜொஷகெஸாயவொசாஷிரஷிஷக்ஷாவெஷ || ௬௪ ||

ஶாசரஸெவிஷ்ரவஞாயவாசதெவாயதெநச: |
ஷிரிஜாகாஞதெஷஸவஷிவஷாணவதயெநச: || ௬௫ ||

ருத்ராஞஸவநரவாயஸாதாராசாயதெநச: |
ஸவிதாநம்தரவாயஸவெஸாயநஜொநச: || ௬௬ ||

ஷ்ருதிவாகெக்ஷசஷ்ராயஜெ்ராதிஷாவதயெநச: |
இதி க்ஷாசஹாதெவாவ்ஜிஷ்ணவததவரம் || ௬௭ ||

ஹஷஷசஷதவாஜெஷாஸம்காரம்ஹொகஸகா |
ஹஷவம்க்ஷம்ஷ்ரவீதாவிஜதெநக்ஷீக்ஷவச வெயஷி || ௬௮ ||

தவஸாஜொக்ஷெவாஹம்வாம்ஷொவாம்ஷாசஹாதநாம் |
இதிஷ்ருக்ஷாவஷக்ஷஸ்ராஹஷவாஜஷிரிஜாசவம் || ௬௯ ||

𑌆𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௭௦॥

𑌨𑌾𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௭௧॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௨॥

𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௭௩॥

𑌨𑌾𑌥𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ॥ ௭௪॥

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍈 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥ ௭௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌹𑍍𑌯𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லுகிறார் : கேளுங்கள் முனிவர்களே இந்தப்பிரகாரம் அந்த மணிக்கிரீவனால் சொல்லப்பட்ட வசனத்தைக்கேட்டு யானை கொம்பு குத்தி விழுந்ததைப்பற்றி வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அரசனானவன் இந்த சுபவார்த்தையை நீசனால் கேட்டு புதுமையேயென்று மனவருத்தத்துடன் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற சண்டாளனைப்பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியமுடையவனாய் சரீரமெல்லாம் புளகாங்கிதனாய் வெகுகாலம் மனதிலாலோசித்தான். 2

நம்முடைய யானையானது கீழே விழுந்ததும் உடனே காரணமில்லாமல் இந்த நீசனைக்கண்டதும் இதுவெல்லாமேதோ காரணமில்லாமலுண்டாகமாட்டாது. ஆகையாலிவனால் காண்பிவிக்கின்ற ஆச்சரியத்தை நன்றாய்ப் போய்ப்பார்ப்போம். இந்தப்பிரகாரம் நினைத்து மகாதேவனான சுந்தரேசுவரனை மனதில்தியானித்துக்கொண்டு புரோகிதரோடு கூடியவனாய் அந்நீசனைப்பார்த்து முன்செல்லென்று சொல்லிவிட்டு பரமசிவனுடைய பக்தனால் சொல்லப்பட்ட மார்க்கத்தோடு சகல சைனியங்களுடன் புன்னைவனத்தையடைந்தான். 5½

பிற்பாடு அவ்வனத்தில் தெய்வீகமான ஒரு தடாகத்தையும் பெரிதான ஒரு புத்தையுங்கண்டு அடங்காத ஆச்சரியத்தையடைந்தான். பிற்பாடு தடாகத்தைப்பார்த்ததினாலுண்டான ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கினவனாயிருக்கிற அரசனானவன் ஸ்நானஞ்செய்வதற்காக தடாகம்வந்து சேர்ந்தான். 1½

அந்த உக்கிரபாண்டியனானவன் அந்த தடாகத்தின்கரையில் போய் நின்றுகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது தன்னுடைய தெரிசனகாரியத்துக்கு விரோதமில்லாமல் உயர்ந்த சத்தத்துடனாகாயத்திலொரு அசரீரவாக்குண்டாச்சுது அஃதெப்படியெனில் ஓய் பிரபுவாகிய அரசனே நீ தினந்தோறும் பக்தியுடன் மதுராநாயகரான சுந்தரேசுவரரை தெரிசிப்பதற்காக ரொம்ப வருத்தத்துடன் போய் வந்துகொண்டிருக்கிற உன்னுடைய சிரமத்தை மீனாக்ஷிசமேதரான சுந்தரேசுவரரானவர் ஆலோசித்து அதிக சந்துஷ்டராய் யாதொரு லிங்கமானது

இவ்விடத்தில் மறைவாகயிருந்ததோ அந்தத் தன்னுடைய லிங்கத்தை தெரிசனஞ்செய்துவைத்தார். இந்தவனத்தில் உன்னால்பார்க்கப்பட்ட இந்த லிங்கமானது சாமான்னியமில்லை வெள்ளியங்கிரிவாசனாகிய பரமசிவனே தானாகவே பிரத்தியக்ஷமாக சான்னித்தியமாயிருக்கிறார். முன்னாலேதானே இவ்விடத்தில் அனாதியான தன்னுடைய சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தை தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பார்வதிக்கு தெரிசனங்கொடுத்தார். சிவன் விஷ்ணு மதபேதத்துடன்கூடியவர்களாயும் பிரகஸ்பதி பகவானுடைய வசனத்தினால் தவஞ்செய்த சங்கபத்மர்களுக்கு யென்னுடைய புத்திரூபமாயும் மங்களமாயும் சிவவிஷ்ணு ஐக்கியமாயுமிருக்கிற அந்தரூபத்தை தரிசனங்கொடுத்தாரதினாலவர்களுடைய பேதபுத்திநீங்கி யெப்பொழுதும் பரமசிவனை சேவித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் தானே வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த சங்கபத்மர்களால் பல்லுக்களால் வெட்டி நிர்மிக்கப்பட்ட தடாகமிது இந்தஸ்தலமானது ஆதியில் புன்னைவனமென்றும் பூகைலாசமென்றும் விளங்கியது உன்னாலிது முதல்கொண்டு ஸ்ரீராஜபுரமென்று முலகில் விளங்கப்போகிறது முப்புரங்களையெரித்த பரமசிவனுடைய இந்தஸ்தலத்துக்கு மூன்றுவிதமான பெயர் ஆகையாலிந்த நாகதீர்த்தமென்ற தடாகத்தில் நீ தினந்தோறும் விதிமுறைப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பரமசிவனுடைய தரிசனத்தையுஞ்செய்துகொண்டு சிகதாபுரமென்ற உன்னுடைய பட்டணத்தில் வசித்திருந்து கொஞ்சகாலத்தில் மோக்ஷத்தை அடையப்போகிறாய். 17½

இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன அசரீரவாக்கை அரசன்கேட்டு சந்தோஷித்தனாய் அந்த மகாலிங்கத்தை பிரகாசமாக வெளிப்படுத்தி அந்தப்புத்தையும் பிரகாசப்படுத்தி யெப்பொழுதும் அப்பரமசிவனுடைய கதைகளையே கேட்பதில் அன்புடையவனாய் சத்தியசந்தனாக சிவராதர் முதலான பிராம்மணசிரேஷ்டர்களால் சூழப்பட்டவனாக அந்தப் புன்னாகவனத்தில் அனேகஞ் சிற்பிகளினால் கெர்ப்பக்கிரகம் அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம் நிருத்தமண்டபம் முதலான மண்டபங்களுடன் ஒன்றுக்கொன்று தொடாமலும் பெரிதுகளாயும் முக்குணங்கள்போன்ற மூன்றுதிருமதில்களுடன்கூடியதாய் பரமசிவனுக்கு ஆலயத்தையும் அப்புன்னாகவனத்தை நகரமாகவும் நாலுதிக்கிலும் நாலுவாயில்களோடும் நாலுதிக்கிலும் நாலுகோபுரங்களினால் விளங்குகின்றதாயும் நான்குவீதிகளுடன்கூடியதாயும் நிர்மாணஞ்செய்தான்.

பிற்பாடு அந்நகரத்திற்கிழக்கில் பிரசன்ன கெணபதியையும் அக்கினி மூலையில் சண்டகணபதியையும் தெற்கில் விக்ன அந்தாவையும் நிருதியில் சித்திதாயகனையும் மேற்கில் மங்களகெணபதியையும் வாயுதிக்கில் வரதகெணபதியையும் வடதிக்கில் வீரகணபதியையும் ஈசானதிக்கில் காமதனையும் பிரதிஷ்டைசெய்தும் பரமசிவனுடைய ஆலயத்தினுடைய கூடாரவாயிலில் நின்றும் கிழக்கில் பிரமஸ்தானத்தில் அனேக விசித்திரமாக விமானம் வேதிகையுடன்கூடிய மங்களகரமான மண்டபமொன்று நிர்மித்தான். பிற்பாடு யெவ்விடத்தில் தன்னுடைய யானையானது விழுந்ததோ அவ்விடத்தில் பட்டணத்துக்கு இரண்டு நாழிகைவழிக்கெக் கிழக்கில் தங்களூர்க்குக் குலதெய்வமாகிய சாஸ்தாவுக்கு ரொம்ப சிலாக்கியமாயும் மிகுந்த அழகுடன்கூடிய ஆலயமொன்று நிர்மித்து அதில் சாஸ்தாவையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அவ்விடத்தில் நின்றும் மண்ணெடுத்துக்கொண்டுவந்து அனேகம் மகாரிஷிகள் பிராம்மணர்கள் பெந்துக்கள் மந்திரதந்திரங்களில் சாமர்த்தியமுடைய அனேகம் பெரியோர்கள் இன்னமுமிதரமான அனேக ஜனங்களோடு வேதகோஷம் நாநாவிதவாத்தியகோஷத்துடனும் கோமதிசங்கரேசுவரரென்ற திருநாமங்களையுடைய சுவாமியம்மன்களுக்கு கும்பாபிஷேக மகோற்சவத்தையுஞ்செய்து சூரியன்முதல் சண்டேசுவரன் வரை பரிவாரதேவதைகளையுங் கிரமமாக பிரதிஷ்டைசெய்து பிற்பாடு அரசனானவன் கரிவலம்வந்த நகரிலிருந்து வேதசாஸ்திரங்களில் சமர்த்தர்களாயுஞ் சைவாகமசூக்குமங்களை அறிந்தவர்களாயும் மகான்களாயும் ஆசாரமுடையவர்களாயும் பரிசுத்தர்களாயுஞ் சிவபக்தர்களாயுமிருக்கிற பிராம்மணசிரேஷ்டர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு அனேகங்குளங்கள் நஞ்சை புஞ்சை முதலான பூமிகளை சீவனத்திற்காகக் கொடுத்து அவர்களை காமியாகமவிதிப்படி பூசைசெய்துவரும்படி ஏற்படுத்தினார். அந்த பிராம்மணர்களெல்லோரும் ராஜாவினால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாய் அதிக பக்தியுடையவர்களாயுந் தினந்தோறும் கோமதிசங்கரேசுவரர்களுக்கு விதிப்பிரகாரம் பூசைசெய்துவந்தார்கள். 34

பிற்பாடு உக்கிரபாண்டியனானவன் மகாத்மாவாயும் அந்ததேசத்துக்கு அரசனாயும் தனக்கும் மேலரசனாயுமிருக்கிற பிரகத்துவசபாண்டியனுடைய அனுமதியால் சகலகாரியங்களையும் நடத்திவந்தான். அப்படியிருக்குங்காலத்தில் சிலாக்கியமான வசந்தருது வந்துசேர்ந்தது அப்பொழுது சித்திரைமாசத்தில் அரசனானவன் பெரிதாயுஞ் சிறப்

புடன் ரதோத்ஸவஞ்செய்வதற்கு தன்னுடைய அதிகாரிகளை நியமித்தான். 36

பிற்பாடு அரசனானவன் அதிசிலாக்கியமான தினத்தில் மங்களமான திதியில் சுபநக்ஷத்திரத்தில் சுபலக்கினத்தில் ஆலயத்தில் நின்றும் நாலுகூப்பாடுதூரத்தில் கிழக்கில் சாஸ்தாவினாலயத்தில் நின்றும் மிருத்திகையையெடுத்து யானையின்மஸ்தகத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்டு ஆலயமடைந்து மகோற்சவத்திற்காக விதிப்படி அங்குரார்ப்பணஞ்செய்து சிவபக்தர்களாயும் வித்வான்களாயுமிருக்கிற சிவதீக்ஷிதர்களோடு துவசாரோகணஞ்செய்து மகாவைபவங்களோடு சிறப்பாக உற்சவத்தை நடத்தினான். உற்சவத்தினுடைய கடைசியில் அதிக சந்தோஷத்துடன் கூடிய உக்கிரபாண்டியனானவன் சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களாயிருக்கிற அநேகஞ் சில்பிகளினால் சாஸ்திரோக்தமாக மிகுந்த அலங்காரத்துடன் அம்மனுக்கும் சுவாமிக்கும் பெரிதான இரண்டு இரதம் நிர்மித்தான். அப்பொழுது உக்கிரவர்மபாண்டியனானவன் பரமசிவனுக்கு பெரிதான இரதோத்சவம் நடத்துகிறான். இரதம் ஓடுகிறதென்ற பிரசித்தியை அத்தேசவாசி செனங்கள் சகலருங் கேட்டு அந்த நாகதீர்த்தத்தையு முத்ஸவத்தையும் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆசையுடன் வெகுதூரங்களிலிருந்து ஸ்திரீகள் புத்திரர்கள் பெந்துக்களுடன் அன்னகரமடைந்து உற்சவத்தையுந் தீர்த்தத்தையும்பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தார்கள். 42½

பிற்பாடு உக்கிரவர்மபாண்டியனானவன் பரமசிவனுடைய உத்சவத்தை முடித்துவிட்டு அத்தேசத்தரசனாகிய பிரகத்துவசபாண்டியனிடம் விடைபெற்று சகலசைனியங்களுடன் பெரிதான தன்னுடைய நகரையடைந்தான். 44

அதுமுதல்கொண்டு அவ்வரசனானவன் ஆலாசிய க்ஷேத்திர யாத்திரையைவிட்டு அந்தப் புன்னைவன க்ஷேத்திரத்தில் தானே தினந்தோறும் பரமசிவனை தெரிசித்து வெகுகாலம் வசித்துவந்தான். பிற்பாடு சரீரத்துடன் அதிசிலாக்கியமான சிவபதத்தையடைந்தான். பிற்பாடு நீசவடிவுடைய அந்த மணிக்கிரீவனும் சரீரத்தைவிட்டுவிட்டு சிவ கணங்களுக்கு நாயகனாக மறுபடியுஞ் சிவலோகத்தையடைந்தான். அப்பொழுது அந்த தக்கிணையென்ற ஸ்திரீயானவள் யேழாவது ஜன்மத்தில் யேழுபுத்திரர்களை யடைந்து வைதவியத்தை யடைந்திருந்தாள் ரொம்

பவிருத்தாப்பியத்தை யடைந்து பூர்வஜன்மத்திலச்செய்த புண்ணியங்களினால் உக்கிரபாண்டியனால் பரமசிவனுக்கு மகோத்ஸவம் நடத்தப்படுகிறது என்று கேழ்விப்பட்டு அந்த உத்ஸவத்தையும் அந்தப்பட்டணத்தின் சிறப்பையும் பார்க்கவேண்டுமென்று சிவபதத்தையடையவேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவளாய் சம்சார வாழ்க்கையில் விரக்தியுடையவளாக புத்திரர்களை தன்னுடைய கிரகத்தில் தானே வைத்துவிட்டு இந்த பூகைலாச ஸ்தலமடைந்து அந்தஸ்தலத்தி லெப்பொழுதும் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற சிவபக்தைகளான பெண்கூட்டங்களுடன் சேர்ந்து அந்தஸ்தலத்தில் பெருக்கி மெழுகிக் கோலங்கள் போட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்திலேத்தானே புதத்திருக்கிற இடத்திலின்றுங் கொஞ்ச தூரத்தில் பக்தியுடன் கூடியவளாயிருந்துகொண்டு தியானத்துடன் மகாமந்திரமான பஞ்சாக்ஷரத்தை செபஞ்செய்தும் மகேசுவரனை பசித்துக்கொண்டு காலங்கழித்து வந்தாள். 52½

பரமசிவனுக்கு சந்தோஷமுண்டாவதற்க்காக அனேகம் பணிவிடைகளை மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் செய்து வந்தாள். 53

இந்தப்பிரகாரம் யெப்பொழுதும் சிவகைங்கரியங்களினால் காலங்கழித்துவருகிற அந்த பிராம்மணஸ்திரீயினுடைய முன்னால் அவளுடைய சித்தசுத்தியை அறிவதற்காக ஒருக்கால் சங்கனென்ற நாகராஜாவானவன் வேறொரு ஜனங்களுடைய கண்களுக்கும் புலப்படாமல் அந்ததக்ஷிணையின் கண்களுக்குமாத்திரம் பிரத்தியக்ஷமாக தினந்தோறுமவள் செபஞ்செய்யும் போது தன்னுடைய படத்தை உயரத்தூக்கிக்கொண்டு அவளுடைய கண்பார்வையில் நிருத்தனஞ்செய்து கொண்டு வந்தான். 55½

அப்படிக்கி நிருத்தனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற சர்ப்பத்தைப் பார்த்து அந்ததக்ஷிணையானவள் கொஞ்சங்கூட பயப்படாமல் விசுவாசம் வைத்து அந்த சர்ப்பத்தை மெள்ளக்கைகளினால் தடவிக்கொடுத்தாள் சங்கனும் அதிகசாத்துவிககுணத்துடன் தினந்தோறும் அவளுடன் பயமில்லாமல் விளையாடிவிட்டு மறுபடியும் புத்தையடைந்திருந்தான் இந்தப்பிரகாரந் தக்ஷிணையானவள் பணிவிடையால் சங்கனை சந்தோஷப்படுத்திவைத்துவிட்டு ஒரு தினம் தன்னுடைய அபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக பரமசிவனை தியானித்துக்

கொண்டு தபசுசெய்தாள் பிற்பாடு பகவானான சங்கரேசுவரனானவர் அபயம் வரம் மான் கண்டகோடாலிகளைத் திருக்கைகளிலேந்தி பார்வதியுடன் கூடியவராய் பிரசன்னமான முகாரவிந்தத்துடன் அந்த ஸ்திரீயினுடைய யெதிரில் பூமியில் பிரத்தியக்ஷரானார் பிற்பாடு அந்த தக்ஷிணையானவள் நிஷ்டையில் நின்றும் மனதைத்திருப்பி சுபாவசித்தத்துடன் மூடியகண்களைத் தூக்க ஆரம்பித்தாள் அப்பொழுது தெய்வச் செயலாலுண்டான நித்திரையால் கண்கள் நன்றாய் மூடிப்போய்விட்டது பிற்பாடு பரமசிவனானவர் அவளுடைய ஸ்வப்னத்தில் தோன்றினார் அப்பொழுது அந்தப்பதிவிரதையான ஸ்திரீயானவள் அந்தப் பரமசிவனுடைய தெரிசனத்தினாலுண்டாகிய ஆனந்தமாகிய அமிருதத்தை பானஞ்செய்து பரமசிவனிடத்தில் தன்னுடைய மனோபிஷ்டங்களைக் கேட்பதற்குச் சக்தியற்றவளானாள் பிற்பாடு கொஞ்சநேரஞ் சென்று தெய்வானுகூலத்தால் கண்ணை விழித்து பரமசிவனுடைய திருவடி முதல் சிரசுவரை திருமேனி முழுவதும் தெரிசித்தாள் பிற்பாடு அதிக சந்தோஷத்துடன் கூடிப்பிரார்த்திக்கிறாள் உக்கிரகேசனும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யாகிய நேத்திரங்களையுடையவராயும் பிரசன்னராயும் வாமதேவராயும் பார்வதீபதியாயும் தேவநாயகனும் ஆதியந்தமில்லாதவனும் ஆத்மாராமனும் சச்சிதானந்த ரூபியாயுஞ் சர்வேசுவரனும் வேதவாக்கியங்களினால் அறியப்பட்டவராயுஞ் சகல தெய்வ ரூபங்களுக்கு ஆதாரனுமிருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன் இந்தப்பிரகாரந் தக்ஷிணையானவள் சந்தோஷத்தினால் தடுமாறின வாக்குடன் உலகங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமத்தைச்செய்கின்ற மகாதேவனைப்பார்த்து ஹேபகவானே பரமசிவஸ்ந்தரி சென்மமெடுத்திருக்கிற யென்மீதில் அனுக்கிரகஞ்செய்யும் மகான்களுடைய அபேக்ஷையை யொற்ற உம்முடைய சாலோக்கிய பதவியை நானிச்சிக்கிறேனென்று பிரார்த்தித்தாள் இந்தப்பிரகாரம் பிரார்த்தித்த தக்ஷிணையின் வசனத்தை பரமசிவன் கேட்டு தேவியினுடைய முகத்தைப்பார்த்தார் உடனே தேவியானவள் வரங்கொடுக்கும்படி நாயகருக்கு அநுமதி கொடுத்தாள் பிற்பாடு பரமசிவனானவரந்த பிராம்மண ஸ்திரீயைப் பார்த்து யே பெண்ணே நீ யெப்பொழுது நம்முடைய நாசதீர்த்தத்தில் சரீரத்தை விட்டுவிடவேண்டுமென்ற யெண்ணத்துடன் ஸ்நானஞ் செய்கிறயோ அப்பொழுது நம்முடைய சாலோக்கியத்தை யடைவாயென்று ஆக்ஞாபித்துவிட்டு மகத்தான அந்த லிங்கத்தில் தானே

மரைந்தார் அஸ்திரீயும் கனவில் கண்ட விருத்தாந்தத்தை யதார்த்தமாக நினைத்து சரீரத்தைவிடவேண்டுமென்று மெண்ணத்துடன் நாக தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சரீரத்தை நீங்கி சிவரூபத்தை யடைந்து கைலாசஞ்சென்று நந்திகேசுவரர் முதலான சிவகணங்களுடன் சஞ்சரித்து சுகமாக வசித்தார். 73½

இந்த அத்தியாயத்தைப்படித்ததினாலுங் கேட்டதினாலும் முத்தியைக் கொடுப்பதற்கு கோமதியுஞ் சங்கரேசுவரரும் கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகையாலிந்த மேன்மையான ஸ்தலத்தினுடைய பெருமையானது மெவனால் வர்ண்ணிக்கக்கூடும் ஆயிரமுகமுடைய ஆதிசேடனால் கூட வர்ண்ணிக்கமுடியாது மென்குருவாகிய வியாசபகவானிடமிருந்து மென்னால் கேழ்க்கப்பட்டதை மெனக்குத் தெரிந்தமட்டும் சொன்னேன் இன்னமந்த புண்ணியமான ஸ்தலத்தில் மெதுகளைக்கேட்டமாத்திரத்தினால் மனுஷியர்களுடைய பாபக்கூட்டங்கள் இந்த உலகில் தானே நாசத்தையடையுமோ தனதானியாதிகளான சம்பத்துக்களையுமடைவார்களோ அப்படிப்பட்ட சகல தீர்த்தங்களுடைய வைபவத்தையும் பர்வதத்தினுடைய பெருமையையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னார். 78

பனிரெண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஜூ நயஃ ||

ஸாெதஸாெதஃஹாஹாரஜஹூவா்ாணொஷ்விவக்ஷூண |
நதூவிஜபுாயதெதஸாகம் ஸுவாஸிவகூமாஹுதம் || க||

தத்ரூாயாமிரெரவிெவஸவஞுதஃஸஜ்வம் |
வக்ஷூஃஹுஸ்ரூஶெஷகூயவ்யாஸாஸாஃெவெஃதெ|| உ||

ஜகூரூஃெது்ரஃஙிஸிஸாெஃதாெ கஸ்ரார்ணூவாஸிஹிஃ |
வக்ஷூாரஸ்ஹெதத்ரூமிெரரஃஜலவெவெஸவெ | ங||

ஸாவாகூாதீஃஜ்ஹமவாஙுஸக்திஸாரெஃஹாஃஜிஃ |
ஜமஃஹூஞஹநவயம்ஸெவஞாகதிஃஹுக்ஷயா || ச||

தத்ரூஹூஸ்ஹாயஃம்ராரவாஙிஜாதஃவாம்ஸூரறு|| தாநு||
வாஷ்ஹிதாநுஸாஹெஞாவெதாநுவிவித்ரூாம்பரஸம்ஹூ

ஶிவஷிக்திகூராணீஹவாஷாணீவஹஞாஙிவ |
உவஹாராணீஸம்தூஸாஜஶஸீகூாவஷிெநஷிஞெ || ரு||

ஜவபூவியயாஃஹாதெவஷிக்திஙிஷிதூஃாநவெ |
வாஷாதீநூவஹாராணீஸம்மஹூவதவொாவஞாஜ ||

ஹாவம்ஹுாவ்யூவகெஞாஸம்மகூாஸாம்பம்திரொவநம் |
கூராராயஶிவெஸஜஹாஙிதூம்தஜ்கூஸாஃஹிஹிஃ || அ||

வணவம்மதெபஹதியளகஃாவிவநவாஞுகாஃ |
ஆரொகூாதீவகூஷிதாஃஹுஸாநமாஹிணஃஜிம் || கூ||

ஆகூஷூதாஞகூலெவபுஸூஃஹவாராஜஹாவயம் |
ஸதிநயம்ஸூஃாஃஹூஃமபுஷிஹாஸவாஹாஃ || க0||

ஜமஃஜவாதஸூஸநஃநஃஜிஃஹுக்ஷயா |
ஜயவீக்ஷூஃெநஃகேமவபூம்க்ஷபூதாவநவாஞுகாஞு|| கக||

ஏவம் ஸ்தி²தே தே³வதே³வஸ்ய ப்ரஸன்னே ஆதிஜக்³முஷு |
த்³ருஷ்ட்வா வஹ்நிஸ்ததா² வாக்யம் ப்ரத்யுவாசைவ ஸாத்வதீம் ||

ஸ்வயம் ப்ராப்தா ப⁴வானாய ப³ந்தி⁴வேஷ்டிதமானஸம் |
ஸம்ஸ்தவ்யானி வாஸ்யாணி வேதவேதார்த²தா³னி ச || ௧௧ ||

ஸம்க்³ருஹ்ய ப்ரயதோ ஹ்யத்ர வதோ த³க்ஷிணாயாமதா |
இதி தஸ்யாக்³ரதோ வ்யக்த்யா ஸமஸ்தம் லோகவேதம் ப⁴ஜேத் ||

வைத்ரோத்ஸவம் யதா² வைஷ்ணவம் ஸ்வேதசந்த³னஜம் மஹம் |
ப³ஸ்யா ஸர்வத்ரைவ வாஸுதே³வஸ்ய ஸங்க³திர்யத: || ௧௫ ||

ஏவ ஏவ தா³நாத்ஸ்வதிஸ்துகம் லேபனாதை³வ்யகாரயே: |
கந்த³ர்ப:காமதே³வநாதே³வதே³க்³ரூபாயாயநா ||

இதி ஸம்ப்ருஹ்ய வஸுதா⁴ ஸ்தி²ராணே லப்⁴யதே ஸதா³ ஸந்தி |
ஸாவதானம் விதி⁴நைவ பூஜயா நீலநீலஸம: || ௧௭ ||

ஸ்வஸ்திகாதே³ கேஷுதா³ தை³வே ஸ்ரஷ்டிரக்ஷாம் ஶிவம் ஸுரம் |
க்ஷமே வீக்ஷ்ய லக்ஷ்மீ பா⁴ஸ்வந்தம் ப²லவராயணம் || ௧௮ ||

கோதே³ந ஸமஸ்தாவிஷ்ணு: பா⁴நவைவ ஸமஸ்த தத் |
த³ந்திவேஷ்டிஜாஸ்வாகம் ஸந்த்யாவலி தே³வதா || ௧௯ ||

பத்ரம் த³ந: க்ருபயா ஸ்வயம் ஹி வ்ருக்ஷவத்திஷ்டதி வ்ருதா |
தத்ர த்ர்யம்ப³க ஸ்வாகம் ஸம்ஜ்ஞா வ்ருக்ஷோ ஹவேதி ச ||

இதி ஶ்ருத்வா த³ஶமம் ப்ராப்ய ஸாபம் பரதா³ரணம் |
விதை³க்தா பதபாதோ³ஹ்யாதே³வம் ப்ராப்யாஜிதயா பா⁴த:||

வேதா³ஹ்யாந்தரநஸா ஹகா ஸாபம் விஜ்ஞஜைவ |
காஸ்ஸாத்³யாஸாதாணி தேஷு த³க்ஷா த்³ருக்ஷிஷு ||

ரிக்த்யமந்த்ராதிவேத³ந தே³வதாஸம் ப்ராப்ய த³:விதா:|

𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌥 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌂𑌗𑌿𑌕𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌕𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍀𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௨௮ ॥

𑌤𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌶𑌾𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌪𑌾𑌪𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌷𑌿𑌷𑍀𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑌪𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇𑌵𑌃 ॥ ௨௯ ॥

𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌿𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌵𑌿𑌟𑌪𑍀 𑌹𑌮𑍍𑌕𑌾 𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌷𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌿𑌤𑌰𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌮𑌧𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌮𑍇𑌦𑍋𑌦𑍇𑌤𑌾 𑌪𑌸𑍍𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌯𑍋𑌮𑌰𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥ ௩௧ ॥

𑌶𑌨𑌕𑌾 𑌸 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌮𑌂𑌹𑌾𑌵𑌮𑍍𑌜𑌕𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ ௩௨ ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌯𑌾𑌤𑌟𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ ௩௩ ॥

𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥ ௩௪ ॥

ஶ்ரவணே நாதநம் கர்ணம் தஸ்யைவ மமாத்மக: ।
தமம் ஶம்ஸ்யஸ்வநோ ப்ரத்யபாயார்ப்யமாமயம் ॥ ௧௫ ॥

..... ஸ்வநாராப்ரக்ஷஸ்தமாதேவ த்ர ஸ்வஜாதிபி: ।
பாக்ஷப்ராம்வம் விமாநேயவைகண்டேஸாயவநம்மத: ॥

மவிகா தேவாம்ரவேண விஸ்காரும் ஸ்வஜாதிபி: ।
தத்ரைவ சநிவப்ராய மாயாமாநமயாத்த: ॥ ௧௭ ॥

காஶ்மீரே கம் வித்ர்கரமு ஜாதோஸி யதிநாம் வர: ।
தவஹாயாதமே தேந க்ருதமத்வமஜயா ப்ரிய ॥ ௧௮ ॥

மஹ்காநாம் ச ஸவேப்ஷாமண்ரஸி ஸாம்ப்ரதம் ।
பம்பவாஸநயா ஸ்ரஸ்ந பவமாநம்மேந பநே ॥

கப்ரேஷம் ப்ரம் த்ர அளேப்ணமத்யம்பர்ஷேமாமப்ரதம் ।
பம்பம் தர்தபா தேந ஶத்வஸம் த்ர யஶோபர்ரா ॥

கயர்நாமம் ப்ரஸந்நோஸ்மி ப்ரஹ்மாஸிஷ்டம் தவாநக ।
வரதோ மம் ப்ரமாஸ்யாமி யத்த்ஸ்வம் ந ஸம்ஶய: ॥ ௨௧ ॥

இத்யாகர்ண்ய ஸ்ததோ விப்ர: தேவதேவேந ஶம்பு நா ।
ஹர்ஷாப்ரஸ்ரஸம்த்ரஷ்டா தேவம் ப்ராம்ஜலிரப்ரவீத் ॥

வரதோ யதி மே தேவ ஸர்வலோகப்ரியங்கர ।
ப்ரத்யக்ஷமபி மே தேவ ஸ'மா கமஹ்த்ரஸ்த்ரிமேத் ॥ ௨௩ ॥

கமாபிமபி நாசாயோ ந பதிஷ்ய கமா ச ந ।
தஸ்மாத்ஹ்தம் தவாநயம் ஸமாகாஸ்லிமேமதிம் ॥ ௨௪ ॥

தேமி மே ப்ருதநிஷ்ய மிகடாக்ஷணாவீக்ஷ்ய ஶாபிம ।
கநஸ்த்வம் மமாஸிஷ்டம் நாஸ்தி ஸம்ப்ரதி ஶங்கர ॥ ௨௫ ॥

இதி ஸம்ப்ராத்தோ தேவோ மமமாஸமர்வாம்பர்ஜ: ।

ஈர்ஷ்யாலுர்க்லிஷ்டசித்தஶ்ச க்ருபயா பரிவர்ஜித: ॥ ௪௬ ॥
ஶ்ருண்வன் ஸ்ருஷ்டிகதாம் தஸ்ய ஸம்ப்ராப்னோதி பரம் பதம் ।
க்ருபாநிதேஸ்ததோ ரம்யா ஸ்தாநாப்யாந்ஸுவிஸ்தரா ॥ ௪௭ ॥

தஸ்யா தக்ஷிணதீரே து தேஜோலிங்கம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।
வஸாமி ஸததம் தத்ர ஸர்வதேவநமஸ்க்ருத: ॥ ௪௮ ॥

தஸ்ய தக்ஷிணத: காகா ஜலம் தத்ர விராஜதே ।
தஸ்யா தக்ஷிணதீரே ச ப்ரணவாக்யா ஸமாஹிதா: ॥

வர்ததே தத்ர ஹேமாத்ரிர் யமஶாஸநதாயக: ।
பாபிநோ யேஷு தத்ராம் நாஶ தஸ்மாத்ஸ்யாம்ஸுராவந: ॥

தக்ஷிணே வர்ததே சித்ரா தாம்ரவர்ணா ஸுராப்ஸரா: ।
வஸதே தத்ர கந்தர்வா: பவித்ரா ஸப்ததீர்தக: ॥ ௫௧ ॥

ஸர்வாம்ஶயம் ஸமாஶ்ரிதம் சைவ வர்ததே நித்யஶ: ।
நேத்ராம் ஸ்யாமமே தத்ர ஸர்வதேவிவிபூஷிதா ॥ ௫௨ ॥

வர்ததே தத்ர சைவ ஶதசக்ராய பராஶிவா ।
யோகீந்த்ர ஸஹா ஸுக்ஷ்மாவிதா வர்ததே ப்ரியா ॥ ௫௩ ॥

ஸர்வஸம் ததா தேவ்யா பரமேஶ்வரநிவாஸித: ।
தத்ர கங்கா ஸமாபன்னா ச லிங்கவேதித: ॥ ௫௪ ॥

பாபாநாம் தாபஹா தேவா நித்யமேவ ஸமாஜிதை: ।
யத்யாஸம் ஸர்வஸர்வே சைவாஸ்தி தீர்த்தவாஸிநா ॥

தபோவிதர்பே சைவ யக்ஷா ஸம் ஸர்வஸமந்ததா: ।
ஶாபம் தா ச ஸஹ்யம் கம் கஸ ஸாம்யம் ஸகீர்தீக: ॥ ௫௬ ॥

கந்தர்வகீர்த்தவேசாத்ர ஸர்வஶாந்தவஶாந்தேந ।
ஸேவநாதாசநாக்த்தே ச ஸஸக்யம் தஸ்யவிஷ்ணுதி ॥ ௫௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨ ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௩ ॥

இதி ஶ்ரீப⁴விஷ்யோத்தரபுராணே
ஹரிகேஶவநமாஹாத்ம்யே
த்ரயோத³ஶோऽத்⁴யாய:

முனிகள் கேட்கிறார்கள்.

புராணங்களில் சமர்த்தராயுஞ் ஸகலமுந்தெரிந்தவராயு மிருக்கிற ஓ ஸூதரே! சிவகதையாகிற அமிருதத்தைப் பானஞ்செய்தா லெங்களுக்கு திருப்த்தி வரவில்லை. அந்த ஸ்தலத்தில் மாயாகிரி யென்ற பர்வதத்தினுத்பத்தியையும் அதினுடைய பெருமையை

யும் ஒன்று விடாமல் லெங்களிடம் கருணை வைத்துச் சொல்லக்கட வீரென்று சௌனகாதிமுனிவர்களால் கேழ்க்கப்பட்ட சூதமுனி வரானவர் மாயாகிரியினுத்ப்பத்தி பெருமைகளையுஞ் சொல்லத் துடங்கினர்.

கேளுங்கள் முனிவர்களே! முன்னொருகாலத்தில் ஸகலமகான் மியத்துடன் கூடிய பக்திசாரரென்ற ஒரு முனிவரானவர் பொன்னு லகைப் பார்க்கவேணுமென்ற விருப்பத்துடன் நந்தனவனமார்கமா கச்சென்றார். அவ்வனத்தில் நல்ல புஷ்பங்கள், பலங்கள், நாநாவிதங் களான வஸ்திராபரணங்களுடன் நிரைந்துபிரகாசிக்கின்ற மந்தாரை பாரிஜாதம் முதலான தேவதருக்களைப்பார்த்து, இவ்விடத்தில் சிவப் பிரீதிகரங்களான மலர்களுங்கனிகளும் பதார்த்தங்களுமிருக்கிறது கள். நாமிது முதல் தினந்தோறுங்கொய்து கொண்டுபோய் பரம சிவனைப் பூஜைசெய்யவேண்டுமென்று மனதில்கருதி தன்னுடைய தபோபலத்தினால் அன்னந்தனவனத்தில் நின்றும் புஷ்பம் முதலான உபகாரங்களை தினந்தோறுங்கிரஹித்துக்கொண்டு பூமியையடைந்து கைலாயஞ்சென்று மிகுந்தபக்தியுடன் முக்கண்ணுதலாகிய அம்பி கையுடன் கூடிய பரமசிவனை ஆராத்தித்து வந்தார். இப்படிக்கி வெகுகாலஞ்சென்ற ஒருதினம் அன்னந்தனவனத்தில் மலர்கள் முத லானதுகளைக் கொய்துகொண்டிருக்கிறமுநியை அக்காவலாளிகள் கண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் கூடியவர்களாய் அந்த முனிவருடைய தாடியைக் கையினால்பற்றி இழுத்துக்கொண்டு அவரை தேவரா ஜாவின் சபைக்கிப்போகிறவழியில் கொண்டு போனார்கள். அப்பொ ழுது நடுவழியில் நந்தனவனத்தினுடைய அழகைப்பார்க்கக்கருதி தேவராஜாவானவன் ஐராவதத்திலேரிக்கொண்டு அம்முனிவருக்கு யெதிரில்வந்தான். பிற்பாடு முனிவருடைய தாடியைப்பற்றி இழுத் துக்கொண்டு வருகிற வனபாலகரைக்கண்டு வெகு சீக்கிரமாக அவர் களைப்பார்த்து இதென்னென்று கேட்டான். அப்படிக்கிக்கேட்ட இந்திரனுடைய வசனத்தைக்காவலாளிகள் கேட்டுயெங்களுக்கெல்

லாம்நாயகனுயிருக்கிற அரசனே இவன்ரொம்பக்கெட்டவன். திருடன். எப்பொழுதும் முனிவேடம்பூண்டு நந்தனவனத்திலிருக்கிற மலர்களையும் வஸ்திராபரணம் முதலான உபகாரங்களையுந் திருடிக்கொண்டு போகிறான். இப்பொழுது இவனை தாங்கள் தெண்டிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படிக்கிச் சொன்ன காவலாளிகளுடைய வசனத்தை தேவேந்திரன் கேட்டு, மூவுலகிலுமிருக்கிற சம்பத்துக்களை அனுபவிப்பதினாலுண்டாயிருக்கிற மதத்தினாலும் பிரபுத்துவத்தினாலும் மாயாசுரனுடைய வரத்தினாலும் மோகித்திருக்கிற மனம் புத்தியையுடையவனாய் கோபத்தினால் கொஞ்சஞ்சிரித்து அம்முனிவரை நோக்கி, அடேய் டேதுன்மதியுடைய பிராம்மணனே! நீ எங்கே இருப்பவன். நீ யார். ஏன் நம்முடைய உத்தியானவனத்தில் திருடனும். சொல்லுயில்லாவிட்டால் நானுன்னைத் தண்டிப்பேன் என்று சொன்னான். இந்த பிரகாரஞ் சொன்ன இந்திரனுடைய வசனத்தை பக்திசாரமுனி கேட்டு, தான் செய்தது குற்றமென்று மனதில்நினைத்து, லஜ்ஜையினால் மனமிடிந்து ஒன்றுமிந்திரனுக்கு பதில்ச்சொல்ல சக்தியற்றவனாக பரமசிவனை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு, வாயை மூடி நின்றான். பிற்பாடு தான் தேவராஜனாகயிருந்தாலும் வெகுசாந்தராய் சிவனையே பக்திபண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அம்முனிவரை நோக்கி, அதிக கோபத்துடன் மறுபடியும் ரிஷிவேடம்பூண்டிருக்கிற அடே பிராம்மணா! நான் கேட்டதிற்கு உத்திரஞ்சொல்ல மனமில்லாதவனாய் நம்முடைய சன்னிதானத்தில் விருதாவாக மரம் போல நிற்கிறாயல்லவா? ஆகையால் நீ புத்திரர்கள் பெந்துக்களுடன் பூமியில்ச் சென்று மரமாகக்கடவாயென்று சபித்தான். மகாபயங்கரமான இந்திரனுடைய சாபத்தைக் கேட்ட பக்திசாரமுனியானவர் இந்திரனுடைய உத்திரவினால் வனபாலர்களிடமிருந்து விடுபட்டு வைராக்கியத்தினால் பொறுமையடைந்த மனத்துடன் அந்த தேவராஜாவுக்கு மறுசாபங்கொடாமல் மலர்கள் முதலானஸகல ஸாமான்களையுமக்காவலாளிகளிடங்கொடுத்து விட்டு, வெறுங்கையுடன் அதிவேகமாக நடந்து கைலாயமடை

க்துமனவருக்கத்துடன் பத்திராஸனத்தில் பார்வதியுடன் வீற்றிருக்கின்ற ஒருநாளும் நாசமற்ற பரமசிவனை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஸன்னிதானத்தில் நின்றார். பிற்பாடு பரமசிவனானவர் அதிகதுக்கத்தை யடைந்தவராய்த் தன் முன்னிற்கின்ற பக்திஸாரமுனியைப் பார்த்து, ஓய் நம்முடைய பிரியமுள்ள முனியே நீ யேன் நம்மைபூஜைசெய்யாமல் வெருங்கையுடன் துக்கித்து நிற்கிராய். யென்ன காரணமென்னிடஞ் சொல்லென்று கேட்டார். இந்தப் பிரகாரம் பரமசிவனால் கேழ்க்கப்பட்ட முனிவர் துக்கத்தினால் தயப்பட்ட வாக்குடன் தன்னுடைய விருத்தாந்தத்தை எல்லாமாதியோடந்தமாக பரமசிவனிடம் தெரியப்படுத்தினார்.

கேளுங்கள் பிராமணர்களே! பிற்பாடு உலகங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கின்ற சங்கரனானவர் அம்முனியின் வசனத்தைக் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடனும் கருணையுடனும் அந்த பக்திஸாரமுனியைப்பார்த்து, நீ நம்முடைய பக்தர்களுக்குள் சிறந்தவன். நீ துக்கப்படாதே. உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகப் போகிறது. ஸந்தேகமில்லை. உனக்குச் செய்யப்பட்ட குற்றமுஞ் சாபமுமெனக்குச் செய்யப்பட்டது. நிச்சயம். ஆகையாலவன் தேவேந்திரனாகயிருந்தபோதிலும் அசுரசிரேஷ்டர்களால் பீடிக்கப்பட்டு அவசியம் சீக்கிரமாக திரிலோகசம்பத்துக்களையும் விட்டொழிந்து ஸ்வர்க்கத்தில் நின்றுந்தள்ளுபடப்போகிறான். நீயோ வென்றால் பூர்வத்தில் புஷ்பவனத்தில் நல்ல நிழல் தளிர்களுடன் கூடியதாயும் தன்னினமான அநேகம்விருக்ஷங்களினால் சூழப்பட்டதாயும் மலர்களுடன் கூடிய புன்னைமரமாக வசித்தாய், ஒருகாலத்தில் சிவபூசகரான ஜைமினிமுனிவரானவர் நல்ல மத்தியானவேளையில் சூரியகிரணங்களினால் தபிக்கப்பட்டு அந்த வழியாக அவ்விடம் வந்தார். அவர் மண்டுகநதியையும் உன்னுடைய குளிர்ச்சியான நிழலையும் பார்த்து, அன்னதிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மனோகரமான உன்னுடைய நிழல்த்தலத்தில் விபூதிருத்திராக்ஷங்களை யணிந்து

கொண்டு மலர் களிகளைப் பறித்து உட்கார்ந்துகொண்டு பக்தியுடனென்னை பூஜித்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அந்த மஹாமுனிவருடைய களைப்பைப் போக்குவதற்காக அவருடைய சரீரத்திலிருக்கிற விபூதியை நாலுவாக்கிலும் வீசிப் பரத்திக் கொண்டு சுழல்க்காற்றடித்தது. அப்பொழுது நீ உன் பெந்துக் களுடன் அந்தமுனிவர் சரீரத்திலணிந்திருந்த விபூதியால் பூசப் பட்டாய். உடனே நீ அந்த விருக்ஷரூபத்தை விட்டு தேவரூபத்தோடு கைலாயத்திலிருக்கிற உத்தியானவனமடைந்து வெகுகாலம் உன்னினத்தாருடன் வஸித்துக்கொண்டிருந்து, பூர்வத்தில் ரிஷி சிரேஷ்டரான சைமினிபகவானுக்கு நீ நிழல்கொடுத்தபலத்தினால் காசீப்ரதேசத்தில் பிராம்மணவம்சத்தில் ரிஷிசிரேஷ்டனாக ஜனித்தாய். ஏ பக்தனே! உன்னுடைய நிழலில் முனிவர் என்னைப் பூஜை செய்தமையால் என்னுடைய அடியார்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானாய். ஏ பிராம்மணோத்தமனே! பூர்வஜென்மத்தில் விருக்ஷமாகயிருந்த வாஸனையால் தேவேந்திரனிடங்கேளாமல் சபலபுத்தியினால் நந்தனவனத்தில் யென்னுடைய பூஜைநிமித்தம் புஷ்பம் முதலானதுகளைக் கொண்டு வந்தாய். பூர்வத்தில் மரமாகயிருந்தமையால் முன்போலவே அந்த இந்திரனால் சபிக்கப்பட்டாய். இப்பொழுது நானுனக்கு வரங்கொடுப்பவனாக பிரஸன்னனாயிருக்கிறேன். நீ கொஞ்சங்கூட பாபமில்லாதவன். உனக்கு என்னென்ன வரம் வேண்டுமோ அந்த மனோபீஷ்டமான வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்; தருகிறேன். ஸந்தேகமில்லை. என்று ஆக்ஞாபித்தார்.

கேளுங்கள் பிராம்மணர்களே! பிற்பாடு இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனாலாக்ஞாபிக்கப்பட்ட பக்திஸார முனியானவர் அதிக ஸந்தோஷத்துடன் அஞ்சலிசெய்து கொண்டு ஸகல உலகங்களுக்கும்பிரியத்தைச்செய்கின்ற ஓ தேவனே! எனக்கு வரங்கொடுப்பவராகயிருக்கும் பக்ஷத்தில் நான் விருக்ஷ உருவத்தை அடைந்திருந்தாலும் உம்முடைய பக்தியானது எனக்கு எப்பொழுதுமிருந்துமேயானால் நானெந்தக்காலமும் கெடுதியடையமாட்டேன். தாழ்மை

யையுமடையேன். ஆகையால் எப்பொழுதும் உம்முடைய சிலாக்கியமான பக்தியையும் உம்முடைய ஸமீபத்திலேயே யிருப்பையும் அமிருதப்பெருக்குடன் கூடிய உம்முடைய கடாக்ஷத்தினலென்னைப் பார்த்து எனக்குக்கொடும். இதைத்தவிர வேறே இப்பொழுது அபீஷ்டங்களொன்றுமில்லை என்று பிரார்த்தித்தார்.

இந்தப் பிரகாரம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட தேவதேவனானவர் புன்னகையுடன் கூடிய முகாரவிந்தத்துடன் கூடியவராயிருந்த கருணையுடன் அம்முனியை நோக்கி, ஏ முனிசிரேஷ்டனே! கேளும், நீ விஷ்ணு பர்வதத்திர்க்கு தெற்கில் என்னுடைய ஜடாபாரத்தில் நின்றுமுண்டான கிருபாநிக்ஷேபகெங்கையானது இருக்கிறது. அதினுடைய தென்கரையில் நான் தேஜோலிங்கஸ்வரூபனாக விராட்டினுடைய சுந்திமுனையிலெப்பொழுதும் வஸிக்கிறேன். அதற்குத்தெற்கில் ஜெயந்தனுடைய பாபத்தை நிவிர்த்திசெய்த சாகநதியிருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கில் பிரணவகிரி என்ற பர்வதமிருக்கிறது. அதில் யமனைக்கூட ஆக்ஞைசெய்கின்ற விநாயகர் வஸிக்கிறார். கீழ்த்திக்கில் க்ஷேத்திரபுரமென்ற ஸ்தலமானது இருக்கிறது. அதற்கு மேற்கில் பெரிதான வனமொன்றிருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கில் தாம்பிரபர்ணிக்கு ஸகியாகிய மங்களகரையான சித்திராநதி யிருக்கிறது. மேற்கில் திரிகூடபர்வதமிருக்கிறது. அதற்குக்கிழக்கில் மாவனத்தில் அப்புமயமான மகாலிங்கமிருக்கிறது. இதுகளுக்கெல்லாம் நடுவில் விஸ்தாரமான வெளியான பூமியிருக்கிறது. அதில் மங்களகரையான நம்முடைய தேவியானவள் கோமதி என்ற திருநாமத்துடன் எப்பொழுதும் பக்தர்களுக்கு அபீஷ்டங்களைக் கொடுத்து இரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். நானுமப்படியே அத்தலத்தில் பிருதிவிலிங்கரூபியாய் தேவியுடன் வஸிக்கிறேன். ஆகையால் நீ அந்தஸ்தலஞ்சென்று, இதற்கு முன் நல்லவாசனையுடன் கூடிய மலர்கள் முதலானதுகளினால் எப்பொழுதும் என்னைப் பூஜித்துவந்தமையால், என்னுடைய மகாலிங்கத்தின் ஸமீபத்தில் வாஸிக்கின்ற மலர்கள், இலைகள், துளிர்கள், பழங்களுடன் கூடிய புன்

னமாமாக பவித்து உன்னினத்தார்களாகிய விருக்ஷங்களுடன் எப்பொழுதும் எனக்கு ஸந்தோஷஞ்செய்து வைக்கிறவனாக நிழலைக் கொடுத்து வஸித்துக்கொண்டிரு. உன்னுடைய அடியில் ஜலம் வார்த்து உன்னைப்பூஜைசெய்து தரிசித்து பூஜித்தவர்களுக்கு என்னுடைய அபிஷேகம், அர்ச்சனை, தரிசனம், பஜனஞ்செய்த பலன் கிடைக்கும். ஏ நண்பனே! என்னுடைய வைபவம் போலவே நீயும் மேன்மையுடையவன். உனக்கும் எனக்கும் பேதமில்லை. எவர்கள் புஷ்பம் முதலானதுகளினால் உன்னை பக்தியுடன் பூஜை செய்வார்களோ அவர்கள் என்னைப் பூஜைசெய்த பலத்தை யடைந்து ஸகல அபீஷ்டங்களையுமடைவார்களென்று ஆக்ஞாபித்தார். பிற்பாடு இப்படிக்கு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட முனிசிரேஷ்டரானவர் மறுபடியும் பரமசிவனை வணங்கி, ஓ ப்ரபுவே! இதுகாலம்வரை இந்தக் கைலாயத்தில் தானே என்னால் நீர் பூசிக்கப்பட்டீராகையால் என்பேரில் கருணைகூர்ந்து இவ்விடத்தில்தானே என்னையிருக்கும்படி உத்திரவளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். இந்தப்பிரகாரம் பக்திஸாரமுனிவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பரமசிவனானவர் அவரை நோக்கி, புன்னகையுடன் மறுபடியுங்கருணையினால் ஓ முனியே! இந்தக்கைலாயத்துக்கும் அந்தக்ஷேத்திரத்திற்கும் பேதமில்லை. அந்த க்ஷேத்திரம் பூகைலாஸமென்று நிரெம்ப பரிசுத்தமானது. இது உண்மையே. ஸந்தேகமேயில்லை. உனது ஸ்வஜாதிகளுடன் துரிதமாகப் போய்ச்சேரென்று இனிமையாகச்சொன்னார். இந்தப் பிரகாரம் பரமசிவனுடைய இன்பமான வாக்கியங்களினால் அனுப்பப்பட்ட பக்திஸாரமுனியானவர் தான் செய்த தோஷத்தை மனதில் கருதி சங்கரனை நன்றாய்வணங்கி, விடைபெற்றுத் தன்னினங்களுடன் எந்த இடத்தில் லோகமாதாவான கோமதியானவள் அடியார்களை பரிபாலித்து பிரசித்தியடைந்து கொண்டிருக்கிறாளோ அந்த பூகைலாஸக்ஷேத்திரமடைந்தார். 63

பதிமூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

[illegible]ऽध्यायः

॥ ऋषयः ॥

अथ तत्क्षेत्रमाहात्म्यं ऊचुः शौनकादयः ।
श्रुत्वा सर्वविशेषेण [illegible] महादेवे ॥ १ ॥

इति संप्रार्थितो विप्रैः [illegible] पौराणिकोत्तमः ।
स्वयं सर्वं तदा वक्तुमारेभे कथां शुभाम् ॥ २ ॥

॥ सूतः ॥

शृण्वन्तु ऋषयः सर्वे कथां कल्मषनाशिनीम् ।
अथ तत्र महेशस्य लिङ्गस्य स्थानसंस्थितः ॥ ३ ॥

यथापूर्वं शिवाज्ञ[illegible] शापमुक्तस्य [illegible] ।
हिरण्यकश्यपं हत्वा ब्राह्मणः केसरोऽभवत् ॥ ४ ॥

उपोष्य[illegible] वस्त्रालंकारभूषणम् ।
[illegible] तत्संप्रीतः [illegible] ॥ ५ ॥

[illegible] शङ्करं [illegible] ।
तत्र [illegible] वसति [illegible] ॥ ६ ॥

[illegible] तत्र तपस्व वाचयन् ।
सेवन्ते शङ्करं नित्यं [illegible] ॥ ७ ॥

[illegible] तस्यास्य क्षेत्रस्यैव ।
[illegible] शङ्कर क्षेत्रेऽवतत् ॥

हरिकेश[illegible] [illegible] ॥
[illegible] श्रवणं [illegible] ॥

[illegible] ।

உபாநவாநாம் ஸித்தாவேவ க்ஷீரோதம் ஜீவநவஷ்யஹ் ||௧௦||

ஸர்வஷ்ரா த்ருநயாஸர்வதீர்தாஸீஷவேத வேவ |
ஆஹ்லா தீர்தயம் ஸர்வேக்ஷ்ய க்ஷீரவஸிண்ணுஸ்ரோவஷ்ஹ் ||

ஸரவதாஸீஷ்வேவ்வேநவ ஸர்வலோதகவிதம் ஸர: |
இதி ஜீராக்ஷாவஸர்வாராநுஸவ ந்யாநுவேஷுயிக்ஷாரஸாதஹ் ||

ஸயவேதவாஸ்ரும் ஸம் ஸ்வஸ்ய ஶதவாநு விக்ஷதாநவ: |
ராஜாஸீதவர்வாணாம் வேவ வஜ்ரகாவேயாதஸாஸர்வ: ||

லிங்கபிக்ஷா வஸர்வவிவேவேதவ்வதாநாம் வராஜயே |
உபாநவாநாம் ஶவேணஸ்யாகம் வாதூஸம் விரதாவஸக ||

தத வாதாஸ்லிஸ்ஸ்யூநாதஸர்வாணாம் வ்ருதிஸா: கிரு |
வஜ்ரகாயஸ்ய கந்யாஸாஷிக்ஷ் காதரவிவிணீ ||௧௫||

தாம் யஜூராஸ்ரீதநயே ததள கந்யாஷ்ஹாநத: |
தாம்ஶ்ருஸீக்ஷா தயா விரதே யஜூராஸிஸ்வஸம் விரஹ் ||௧௬||

அத தஸ்யாம் ஸஸ்வாதயோ நாத தாநவவம்ஶஜ: |
ஜாத: வீத்ராவகிஷ்டாஸீதுவேஸ்வஸ்ர: ஸஸாஸத ||

ஸிதவஜம் தத: ஷாவ்ய ப்ராயது ப்ராஷ்மணஜஜ்ஹ் |
ஸ்வாஸம் நிர்ஜ்ய விபிநா விரம் வேஸாவி துவேஸ்வாஜ ||௧௮||

தீவேண தவஸா ப்ராஷ்மஸம் தர்வேஷ்ட ஸம்ஸவா ஸநு: |
ஆவிஸ்ருபய தந்தேஷ்ஸ்ய வர்வதா வாக்யதஷ்ருவீக ||௧௯||

அநேந தவஸா வாஸும் ஷ்டவேஸாஸமிஸாஶத: |
வரம் வ்ருணீஷ்வ தாஸ்யாமி தாஸ்யாமீஷ்டம் வ தாநவ ||௨௦||

ப்ராஷ்மணஸ்ய வவஸ்ஸ்ரக்ஷா ததா தாநவவம்ஶவ: |
ஷ்ணத்ய ஷ்ராம்ஜஸிஸ்ருபக்ஷா வாக்யதேதவாவ ஸஹ ||

परतो यदि चेद्ब्रह्मस्थानं जेतुं गणाधिपैः ।
उपसंहारकीर्तनायायाश्च सर्वयजेत् ॥ ௨௨ ॥

यया हीता सर्वयज्ञेषु सर्वे प्रोक्ताश्च सात्वताः ।
तां श्रुत्वैव पावनीं पूजां यज्ञीयं च ते सर्वैः ॥

इति पूर्वोक्तमार्गेण तत्रैव दानवेन कल्पिते ।
परं तत्रैव श्रुत्वा च तत्रैव सन्तर्पयेद्धविः ॥

ततस्सर्वं निवेद्याथ सन्ते ब्राह्मणान् सकलान् ।
पात्रेषु श्रुत्वा तत्रैवं सर्वस्वजलेनैव परिपूतः ॥

होमादि सर्वं समाप्य सम्पूर्णाहुतिं तथैव ।
सम्प्रोक्षणं सम्पूर्णं सर्वाधिकं सम्यक् कृत्वा तदा प्रशस्ते ॥ ௨௬ ॥

प्रणामं सुप्रभाते तु परितः परिवारितः ।
कुम्भस्थेन जलेन तु बिम्बं च प्रोक्षयेत् ॥ ௨௭ ॥

सम्पूर्णं देवं प्रतिष्ठाप्य यागशालायां सन्निधाय ।
प्रोक्षयेत् तत्रैव देवस्य नानाविधं वेदपाठ-
तः ॥ ௨௮ ॥

सर्वं ब्राह्मणघोषेण पूरितस्सर्वदिक्षु तु
वैदिकैः ।
निवृत्य स्वस्तिवाचनं पुण्याहं याजयाजियज्ञ विधाय ॥

उभयोर्विष्णुयोरेव समाराधनं पूजयोस्तयोः ।
पञ्चसूक्तजपं तत्र पञ्चगव्यं पुण्यं च ॥ ௩௦ ॥

अर्चकः पूर्वदिशि स्थित्वा सर्वे जप्त्वा सर्वविधैः ।
अस्त्रेण तन्त्रमार्गेण शक्तिस्थं सप्ततयः ॥ ௩௧ ॥

आयाति यागेष्वेव पूर्णाहुतिश्च पुष्पाञ्जलिः ।

सर्वेष्वेतेषु [illegible] प्रवर्तते ।
एवं [illegible] र्मिथो [illegible]योः ।
जयः पराजयो वापि यस्य कस्यापि च द्वयोः ॥ ௧௧ ॥

नाहश्च कस्यापि [illegible] शुल्कं [illegible]
जिरे ।
तथा भवति [illegible] ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

यस्य यस्य च [illegible] ।
तत्र तत्र [illegible] ॥ ௨௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௪௩ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௭ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௪௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௫ ॥

[illegible] ।

[illegible] ‖ ௬௬ ‖
[illegible] ।
[illegible] ‖ ௬௭ ‖
[illegible] ।
[illegible] ‖
[illegible] ।
[illegible] ‖ ௬௮ ‖
[illegible] ।
[illegible] ‖
[illegible] ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முனிகள் கேழ்க்கிறார்கள்.

ஓய் ஸூதரே! பிற்பாடு அந்தபக்திஸாரமுனியானவர் அந்த க்ஷேத்திரமடைந்து என்ன செய்தார் அந்தச்சகல விருத்தாந்தத்தையும் ஒன்றும் விடாமல்ச் சொல்லுமய்யா வென்று கேட்டார்கள். இந்தப்பிரகாரம் ரிஷிகளால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட புராணிகோத்தமான ஸூதமுனிவர் மறுபடியுமந்தஸ்தலத்தினது சுபமானகதையைச் சொல்லத்துடங்கினார்.

ஓய் முனிவர்களே! சகலபாபங்களையும் நிவர்த்திக்கின்ற கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். பிற்பாடு அந்த பக்திஸார முனியான பிராமணன் அத்தலத்தில் மகேசுவரலிங்கத்துக்கு ஈசானத்திலிருந்து கொண்டு தேவேந்திரனுடைய சாபத்தை நினைத்

துக் கைக்கொண்டு எப்படி தனக்கு முன்னாலே பரமசிவனாலுக் ஞாபிக்கப்பட்டதோ அப்படியே பூமியில் முனியாக முளைத்து புன்னைவிருக்ஷமாக ஆனார். 4

அம்முனிவரானவர் தன்னிடமுண்டாகிற தேன் புஷ்பங்கள் கனிகள் இலைகள் தளிர்கள் வண்டுகளுடைய ரீங்கார ஒலிகளாலும் கோமதிதேவியையும் சங்கரேசுவரரையும் எப்பொழுதும் ஸ்நானமர்ச்சனை நிவேதனம் குடைபிடித்தல் சாமரங்களுஞ் செய்து கொண்டு புன்னைமரரூபமாக அந்தஸ்தலத்திலிருப்பவும் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படியே அவருடைய இனத்தார்களும் அந்த ஸ்தலத்தில் தானே புன்னை மரங்களாக ஜெனித்து அந்த பக்திமானா ருடன் எப்பொழுதும் பரமசிவனை ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிறார் கள். அந்தக்காரணத்தால் அந்தஸ்தலத்துக்குப் புன்னைவனமென்ற பெயருண்டாச்சுது. இதற்கு முன் பரமசிவனால் தேவிக்கும் உக் கிரபாண்டியனுக்கும் பக்திசாருக்கும் பூகைலாஸக்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்பட்டபடியால் மகரிஷிகளெல்லோருமிந்த ஸ்தலத்தை பூகை லாஸமென்று சொல்லுகிறார்கள். கேளுங்கள் முனிவர்களே! இந் தப்பிரகாரம் புன்னைவனத்தின் வரலாற்றைச் சொன்னேன். இனி மேலிந்திரனுடைய கதியைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். 10

முன்னொருகாலத்தில் அநுதி புரமாகிய களாவனக்ஷேத்திரத் தில் அசுரர்களுக்கு மரணமுண்டாகாமல் எப்பொழுதும் சீவித் திருக்க வேண்டி பால்நிறைந்த தடாகத்தை சுக்கிரபகவான் நிர் மித்தார். அத்தடாகமானது தேவர்களால் வேண்டிக்கொள்ளப் பட்ட பரமசிவனால் சுத்தஜெலமாகச்செய்யப்பட்டது. பிற்பாடு சுக்கிரபகவான் பால்நிறைந்த தடாகமானது சுத்தஜலமாகயிருப் பதைக்கண்டு அந்தத் தடாகம் பரமசிவனால் சுத்தஜலமாச்சுதென்று அறிந்து, ஸகல அசுரர்களையும் பாதாளஞ்சொல்லும்படி அனுப்பி விட்டு அதிக மனவருத்தத்துடன் தனியே தன்னுடைய ஆசிரமஞ் சென்றார். அப்பொழுது வச்சிரகாயனென்ற மகாசுரனானவன் அசு ரர்களுக்கெல்லாம் அரசனாக ஆனான். அந்த அசுரராஜனானவன் ஸகல அசுரக்கூட்டங்களுடன் தேவர்களை ஜெயிப்பதற்காக அனேக விதமான ஆலோசனை செய்து கொண்டு பாதாளத்தில்தானே

வசித்தான். அப்பொழுது பாதாளவாசிகளான ஸகல அசுரர்களுக்கும் பிரபுவாகிய வச்சிரகாயனுக்கு மனதுக்கிசைந்த ரூபந்தரிப்பவளாக விகடி என்ற பெயருடைய ஒருகன்னிகையுண்டானாள். அக்கன்னிகையை யெக்ஞியராஜனென்பவர் விவாகஞ்செய்துகொண்டு அவளுடன் வெகுகாலஞ்சுகமாக ரமித்து வந்தார். 16

பிற்பாடு அந்த விகடியினிடத்தில் அசுரர்களுக்குள் சிரேஷ்டனாக மகாமாயனென்ற ஒரு புத்திரன் ஜெனித்தான். அந்த மகாமாயனானவன் தவஞ்செய்கின்ற விதிகளை நன்றாய்ப் பிதாவினாலுபோதிக்கப்பட்டவனாக இமயமலையையடைந்து சுவாசத்தை யடக்கி மலரோனாகிய பிரம்மாவை மனதில் தியானித்து விதிமுறை வழுவாமல் வெகுகாலந்தவஞ்செய்தான். 18

பிற்பாடு அந்தக் கடினமான தவத்தால் பிரமதேவன்ஸந்தோஷமடைந்து அன்னவாகனமேறி அந்த அசுரனுடைய முன்னால் பிரத்தியக்ஷமாகவந்து ஏ! அசுரசிரேஷ்டனே! உன்னுடைய தபசினால் நான் ஸந்துஷ்டனாக உனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறேன். உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள் என்றருளினார். 20

பிற்பாடு மாயாஸுரன் பிரம்மாவின் வசனத்தைக்கேட்டு ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி அஞ்சலிசெய்து கொண்டு ஓய் பிரமதேவரே! தாங்கள் எனக்கு வரங்கொடுப்பவரே யானால் யுத்தத்திலிந்திரனை ஜெயிப்பதற்கும் எதினால் சராசரங்களான உலகங்களெல்லாம் பயப்படுமோ அப்படிப்பட்டமயன் சம்பரன் மாரீசனிவர்களுடைய மாய்கைக்கும் மேலான மாயாபலத்தையும் ஒருபிராணிகளாலும் ஜெயிக்கமுடியாத வரத்தையுமெனக்குக்கொடுமென்று கேட்டான் 25

இந்தப் பிரகாரம் அஸுரனால் கேழ்க்கப்பட்ட பிரம்மதேவரானவர் நீ கேட்டுக்கொண்டபடியெல்லா முண்டாகுமென்று வரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அப்பொழுதே அந்தர்த்தானமடைந்தார். பிரம்மா போனபிற்பாடு விகடி புத்திரனான மகா மாயாஸுரனானவன் விரைவில் பாதாளஞ் சென்று அவ்விடத்திலிருக்கிற தன்னுடைய ஸகல அஸுரர்களால் சூழப்பட்டவனாக நகாரபடகம் சங்கங்கொம்பு தப்பட்டை முதலான றணபேரிகள் முழங்க குலமிருப்புல

க்கை தெண்டங்கத்தி கேடயம் வேல் வில்பாணங்களுடன் இரத கெஜதுரகபதாதிகளால் சூழப்பட்டவனாக பெரிதான அட்டகாஸத்தினால் சுவர்க்க மத்திய பாதாளத்தை கிழித்துக்கொண்டு பொன்னுலகஞ் சென்று தேவேந்திரனை யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். 27

பிற்பாடு தேவராஜாவானவன் மகாமாயனுடைய சேனைகளின் சப்தத்தைக்கேட்டு பிராம்மணனுக்குச் செய்த தோஷத்தினால் ஏவப்பட்டவனாக ஸகல தேவஸைனியங்களுடன் தன் பட்டணத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டு சீக்கிரமாக யுத்தத்திற்காக சத்ருவைப்போயெதிர்த்தான். பிற்பாடு இந்திரன் அஸுரர்களிருவர்களுடைய ஸைனியங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று மயிர்க்கூச்சலிடும்படியான நெருங்கிய யுத்தமுண்டாச்சுது. 30

தேராளிகளோடு தேராளிகளும் யானைப்பாகர்களுடன் யானைப்பாகர்களும் குதிரைகளோடு குதிரைகளும் காலாள்க்களோடு காலாள்க்களும் ஆயுதங்களோடு ஆயுதங்களும் கைக்குட்டுகளோடு கைக்குட்டுகளும் அஸ்திரங்களோடு அஸ்திரங்களும் இப்படிக்கி எதிரிக்கி எதிரியாக இரு ஸைன்னியங்களும் தொந்துவயுத்தஞ் செய்தார்கள். இப்படிக்கி இந்திரனுக்கும் மகாமாயனுக்கும் ஆயிரம் வருஷஞ்சென்றது. இவ்விருவர்களிலொருவருக்காவது ஜெயமாவது அபஜெயமாவது உண்டாகவுமில்லை. யுத்தத்தில் சத்துருவை ஜெயிப்பதற்க்குச் சமயங்கிடைக்கவுமில்லை. 33

யுத்தமானது அவ்வண்ணமிருக்கையில் மகாமாயாஸுரனானவன் பிரம்மாவினால் கொடுக்கப்பட்ட மாயாபலத்தினால் இந்திரன் முதலான ஸகல தேவர்களையும் கட்டியுருட்டினான். பிற்பாடு அசுரனுடைய மாய்கையினால் கட்டுண்ட தேவேந்திரனானவன் ஸகல தேவர்களுடன் பூமியில் தானே விழுந்துவிட்டான். 35

பிற்பாடு யுத்தத்தில் விழுந்து கிடக்கின்ற இந்திரன்முதலான தேவர்களை மகாமாயன் கண்டு இவர்கள் மரணமடைந்தார்களென்று நிச்சயித்து பேரீ படகம் முதலான வாத்தியதொனிகளுடன் பயங்கரமான சிங்கநாதங்கள் ஜெயகோஷங்களுடன் பெரிதான இரதத்திலேறி இந்திரனுடைய புஷ்பகவிமானத்தை யபகரித்துக் கொண்டு அவனுடைய மகுடத்தையும் பிடுங்கி தன் சிரசில் தரித்துக்கொண்டு

அவனுடைய அமராவதி பட்டணஞ்சென்று சுதர்மை என்ற ஸபையில்ப் பிரவேசித்து இந்திரனுடைய சிங்காதனத்திலிருந்துக்கொண்டு எந்த எந்த ஸ்தானங்கள் எந்த எந்த தேவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்ததோ அந்தந்த ஸ்தானங்களில் தன்னுடைய அசுரர்களை நியமித்து சராசரங்களடங்கிய மூவுலகங்களையும் அதிக ஸந்தோஷத்துடனாண்டுவந்தான். 40

பிற்பாடு இந்திரனானவன் ஸகல தேவர்களுடன் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்து தன்னுடைய மகுடமானது அசுரனால் அபகரிக்கப்பட்டதென்ற லச்சையுடன் அஸுரனால் ஸ்வர்க்கலோகமானது அடையப்பட்டதென்று கோபத்தினால் ஸகல தேவகணங்களோடு விரைவாக மறுபடியுஞ் சத்துருவையுத்தத்திற்கு அழைத்தான். 42

யுத்தத்திற்காக அழைத்த இந்திரனுடைய சத்தத்தை மாயாசுரன்கேட்டு அதிககோபமடைந்து மாயாபலத்துடன் கூடியவனாய் பயங்கரமான யுத்தஞ்செய்து நசுக்கினான். பிற்பாடு இந்திரன் முதலான ஸகலதேவர்களும் பக்திஸாரமுனிக்குச் சாபங்கொடுத்த குற்றத்தினால் பலங்கெட்டு அப்பொழுது அஸுரர்களுடைய முன்னிற்கமாட்டாமல் நடுக்கமுடைய சரீரத்தையுடையவர்களாய் பத்துத்திக்குகளிலும் பயத்துடனோடி இப்பொழுது எவ்விடத்திலொளிந்து வசிப்போமென்று மறைவான இடந்தேடினார்கள். 46

பிற்பாடு மாயாஸுரனானவன் பயத்துடனோடுகின்ற தேவர்களைப் பார்த்து கலகலவென்று சிரித்து ஸிம்ஹநாதங்களுடன் ஜெயசப்தத்துடன் ஸகல அஸுரக்கூட்டங்களோடு மறுபடியும் இந்திரபுரியில் பிரவேசித்து சுதர்மை என்ற ஸபையையடைந்து சிங்காதனத்திலிருந்து வெகுகாலம் தேவலோகத்தை ஆண்டுவந்தான். 48

அப்பொழுது அஸுரராஜாவானவன் ஸகல அஸுரர்களையுமழைத்து ஓய் அசுரர்களே! நீங்கள் எந்த எந்த இடங்களில் தேவர்களைக்காண்பீர்களோ அந்தந்த இடங்களில் அவர்களைத் தேடிப் பிடித்து நன்றாயடியுங்களென்று உத்திரவு செய்தான். அப்படியே அசுரராஜாவின்னாக்ஞையினால் தானவர்களெல்லோரும் ஆயுதபாணிகளாய்ப் பூமியிலந்தந்த இடங்களிலும் தேவர்களைத்தேடித்திரிந்தார்கள். 50

இந்திரனானவன் தேவகணங்களோடு சிவனடியாருக்குச் செய்த குற்றத்தினாலுண்டாகிய பாபத்தினால் ஸ்வர்க்கத்தை இழந்து அஸுரர்களால் பீடிக்கப்பட்டவனாக தேவர்களையும் விட்டு ஒண்டியாக மறைவான இடத்தைத் தேடிக்கொண்டு ஏதோ ஒரு வனத்தில் சுனையிலிருக்கின்ற தாமரைமலரிலொளிந்திருந்தான். 52

அப்படியே தேவர்களும் சத்ருவின் பயத்தினால் அந்தந்த இடங்களிலும் ஒளிவதற்கு இடந்தேடிக்கொண்டு இந்திரனைவிட்டு ஒருவர் போனவழி ஒருவருக்குத் தெரியாமல் பத்துத்திக்குக்களிலுமோடி ஒளிந்திருந்தார்கள். காமதேனுவுஞ் சுரபியும் ஸகல தேவப்பசுக்களுடன் சூழப்பட்டு அசுரர்களால் செய்யப்பட்ட கஷ்டத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல் பூகைலாஸ ஸ்தலமடைந்து தேவகன்னிகைகளினுருத்தரித்து கோமதி தேவிக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டு வசித்தன. இப்படிக்கி காமதேனு சுரபிகளுக்கு தேவவருஷத்தில் நாலுவருஷஞ்சென்றது. அப்பொழுது தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடந்த யுத்தத்தையுந் தேவர்கள் ஓடியதையும் நாரதமுனிவர் பார்த்து அதிக ஸந்தோஷத்துடன் பிரம்மலோகமடைந்தார். 57

பிற்பாடு நாரதமுனிவரானவர் வெகுகாலம் ஸத்தியலோகத்தில் வசித்துவிட்டு ஒருக்காலிந்திரனுடைய ஸமீபஞ்சென்று, ஏ இந்திரனே! என்னை நாரதமுனி என்பதாக அறி. உனக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்வதற்க்காக வந்திருக்கிறேன். இத்தாமரைமலரில் நின்றும்வெளியில் வா. உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்படியான காரியமொன்று சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார். 59

இந்தப் பிரகாரஞ்சொன்ன நாரதருடைய வசனத்தை தேவேந்திரன் கேட்டு, அத்தாமரை மலரில்நின்றும் வெளியில் வந்து லச்சையினால் தலையை வணங்கிக்கொண்டு நாரதருடைய முன்னின்றான். பிற்பாடு மகாயோகியாகிய நாரதமுனிவர் தன் முன்வணங்கிநிற்கின்ற இந்திரனைப்பார்த்து, ஏ இந்திரனே, பூர்வத்திலுன்னால் சிவபக்தனும் மகாயோகியாயுமிருக்கிற பத்திஸாரமுனிக்கிக் குற்றஞ்செய்யப்பட்டபடியால் அசுரனிடத்தில் நின்றும் அபஜெயம் நேரிட்டது. சிவபக்தனுக்குச் செய்த அபராதமானது பரமாத்மாவான பரமசிவ

னுக்குச் செய்ததாகும். பரமசிவனானவர் ஸாக்ஷாத் பக்தரூபராய் விளங்குகிறார். பக்தனுக்குச் செய்த குற்றம் பரமசிவனுக்குச் செய்ததாகும் ஆகையால் சிவாபராதத்தினுடைய நிவிர்த்திக்காக ஒரு உபாயஞ் சொல்லுகிறேன். கேளும். எந்த ஸ்தலத்தில் பரமசிவனானவர் தானே தன்னுடைய சங்கரநாராயண ஸ்வரூபத்தை திவ்யமாகவும் அத்புதமாகவுந் தரிசனங்கொடுத்தாரோ அப்படிப்பட்ட பூகைலாஸமென்றும் புன்னைவநமென்று ஒரு ஸ்தலமிருக்கிறது. அத்தலத்தில் ஒருநாளும் நாசமில்லாத பிருதிவிமயமான லிங்க மிருக்கிறது. நீ ஸகல தேவகணங்களுடன் அந்த ஸ்தலஞ்சென்று நாக தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ் செய்து கோமதியையுஞ் சங்கரேசுவரரையும் ஸேவித்துக்கொண்டு வெகுகாலந்தவஞ்செய். பிற்பாடு கொஞ்சகாலஞ் சென்று சங்கரேசுவரரானவர் கோமதி தேவியுடன் மகாலிங்கத்தில் நின்றும் பிரத்தியக்ஷராய் உனக்கு சத்துரு ஜெயத்தையுங் கொடுத்து முன்போலவே ஒருவராலுமண்டக்கூடாத ஸ்வர்க்கத்தையுங் கொடுப்பார். சீக்கிரமாக அந்தஸ்தலஞ்செல்லென்று இந்திரனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, பிரம்மபுத்திரனை நாரதரானவர் வீணையைமீட்டிக்கொண்டு பிரமலோகஞ் சென்றார். பிற்பாடு நாரதருடைய வசனத்தினாலிந்திரனானவன் தன்னுடைய தேவகணங்களுடன் புன்னைவனமடைந்து நாகதீர்த்தத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து அனேக பூஜாசாமான்களுடன் சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையும் ஆராதித்து அநேகவருஷம் அந்தஸ்தலத்தில் தானே விருதோபவாஸங்களுடன் தபஸ்செய்து வந்தான்.

பதினொன்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

“ஸ்ரீவாணீபூஷணம்” பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌕𑍇𑌶𑌵𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍—

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌠𑍋𑌰𑍋 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿 𑌸𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌶𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥ ௧ ॥

𑌪𑍁 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃—

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍋 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌦𑍀𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑌧𑌾𑌮 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌦𑍇𑌦𑍀𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௮ ॥

𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 [illegible] 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇 ॥௯॥

𑌗𑍋𑌮𑌤𑍀𑌨𑌾𑌥 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 [illegible] 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇 ॥௧௦॥

𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑌿𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌬𑍍𑌜 [illegible] ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 [illegible] 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇 ॥௧௧॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 [illegible] 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇 ।௧௨।

𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨 [illegible] 𑌵𑍃𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 [illegible] 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇 ।௧௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌗𑍋𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧௪ ॥

[illegible] 𑌗𑍋𑌮𑌤𑍀𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ।
[illegible] ॥ ॥௧௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௭॥

[illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃 ।
[illegible] ॥ ॥௧௮॥

[illegible] 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣 [illegible] ॥ ॥௧௯॥

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 [illegible] ।
[illegible] 𑌗𑍋𑌮𑌤𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ ॥௨௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௨௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௩௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௩௪ ॥

தஸ்யாஸ்த்வேவ தேதவ்யா நேத்ராபிஶ்ச ஶக்யதே ।
தேவீ தத்ராக்ஷிகாடாக்ஷ்ய தயா தேஷ்ட்ய ஹோராஸர்வ ॥௧௫॥

கலஶோத்பவ பஶ்ய க்ஷம் தேஜோ ஸாம்ப தம் ஜவாஸ் ।
இத்யுக்த்வா ஸோதீ தாதர் வக்ஷோவேஷயாமிணீ ॥ ॥௧௬॥

வித்ருமேவ ஸம்ஸ்ஸ்நிக்தா ஸுநகேஶவிராஜிதா ।
வல்லவாம்பநேத்ராஸ்யவர்ணஸம்த் நிஹாநநா ॥ ௧௭ ॥

பீவரோத்துங்கவக்ஷோஜா பீதகௌஶேயவாஸிநீ ।
ரணத்கங்கணஹஸ்தாப்ஜா கஸ்தூரீதிலகோஜ்ஜ்வலா ॥ ॥௧௮॥

பிம்போஷ்டீ ஸுததீ ஸுப்ரூ: ப்ரஸன்னாஸ்யா கம்புகந்தரா ।
தாடங்கயுக்மஶோபாட்யா காஞ்சீஹாரவிபூஷிதா ॥ ॥௧௯॥

பாதநூபுரஶோபாட்யா தநுமத்யா க்ருஶோதரீ ।
ஷோடஶாப்தாக்ருதிஸ்ஸம்ஸ்த்ரா ஸர்வாத்ரா ஸர்வவிஹாரிணீ ॥ ௨௦ ॥

காருண்யம் கரோ யுக்தா த்வஷ்டாஹாடகவணிநீ ।
காமேஶ்வராதிமேராப்யந்தம் க்ருத்வா பர்க்ருதம்ஜஸா ॥ ॥௨௧॥

தேஜோஜ்ஞானகீஸா வாரயந்தீ மதாம் கரோஸ்து ।
யத்ராஸர்வதிஷ்டத் தஸ்யாஹிதேவதாயந ॥ ॥௨௨॥

பயாவேகஸ்யாஸர்வம்ஜ ஸ்தர் ஜோகதாயாவிதோஹிநீஸ்து ।
தேதேஹ்ய காமேபாணாத்: பே ராவாவ வரவக்ஷஸ்து ॥ ॥௨௩॥

உப்ரதகம் ததே ஸந்தேஶாத்தம் யோஷிததாநய ।
காவாவ கஸ்ய வக்ஷீதி ஜ்ஞாத்வா ஶீவ ஜாதகேஸ்து ॥ ॥௨௪॥

இத்யாஜ்ஞப்தா தேவ்யா ஸஜீவம் வரவக்ஷஸ: ।
ஸுமத்யாவோவதிஷம் தாம் வக்ஷீ ரப்ரவயாமிணீம் ॥ ॥௨௫॥

ஶர்வாணீ நாரீ ஸமேதேத்யம்த: பூத்வதி க்ஷாணதேந்ர்வாஸ் ।
காவா க்வா கஸ்யாவா வக்ஷீ தேவதாமஹ்வ தேஜேஸ்து ॥ ॥௧௬॥

தத்க்ஷ்வா ஜநநம் நாதேயாமஹ்வஸிவேதத்வ ।
ஊாநயேம்த ப்ரஸாதேந தேஷ்ஜேயா ஹவிஷ்யதி ॥ ॥௨௭॥

𑌆𑌹𑍂𑌯𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌵 𑌨𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 ॥௪௮॥

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌦𑍂𑌤 𑌕𑌂 𑌮𑌮 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵 ॥ ॥௪௯॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌨𑌵𑌾𑌣𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌹𑌰𑍇 ।
𑌸𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍇 ॥ ௫௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑍂𑌤𑍋 𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑍍 ॥ ௫௧ ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 ॥ ௫௩ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌯𑌯𑍌 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿 ॥ ௫௫ ॥

𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌿 ।
𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌮𑍇𑌵 ॥ ॥௫௬॥

𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌿𑌹𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌵𑌹𑍃𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௭ ॥

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ।
𑌅𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ௫௮ ॥

𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍇𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌶𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 ॥ ॥ ௫௯ ॥

𑌕𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑍃𑌮𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑌃 ॥ ॥ ௬௦ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௧ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௨ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௩ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௪ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௫ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௭ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௮ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௬௯ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௭௦ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௭௧ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௭௨ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௭௩ ॥

𑌦𑍇𑌹𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌟𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ॥ ௭௪ ॥

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍌𑌰𑍋 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௫ ॥

𑌪𑌾𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌮𑍍 ॥ ௭௬ ॥

𑌕𑌟𑌾𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌦𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௭௭ ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ௭௮ ॥

𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑍋𑌽𑌧𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ ௭௯ ॥

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌷𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑌹𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ॥ ௮௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌦𑌾𑌶𑌿𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌂𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍋𑌷𑌤𑌃 ॥ ௮௧ ॥

𑌅𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌵 𑌜𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌵𑌯𑍋𑌹𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌦𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌷𑌦𑍇𑌦𑌿𑌂𑌪𑍁𑌦𑌾𑌤𑌵𑌿 𑌦𑌦 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌃 ॥ ௮௨ ॥

𑌦𑌸𑌹𑍇𑌤𑍍𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌷𑍍𑌵 𑌶𑌦𑍇𑌤𑍋𑌽𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌪𑍂𑌨𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌦𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ॥ ௮௩ ॥

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍇𑌣𑍇𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌹𑍁𑌯𑍋 𑌦𑌦 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌯 ॥ ௮௪ ॥

𑌇𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌕𑌤𑍁𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑍇𑌦 𑌦𑌦𑍇𑌦𑌵𑌚 ।
𑌅𑌪𑌾𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑍋 𑌨𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑌵𑌮𑍍 ॥ ௮௫ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑍇𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௮௬ ॥

अनुज्ञाप्य महादेवं स्वर्गलोकमवाप्य सः ।
त्रैलोक्यसम्पदं प्राप्य सर्वलोकमवाप्नुयात् ॥८७॥

अथ देव्या मुखं वीक्ष्य शङ्करश्चन्द्रशेखरः ।
मम प्रिये महाभक्ते मम वाक्यानुकारिणि ॥ ॥८८॥

ब्रह्मादीन्द्रमहाभागे यस्य क्षेत्रे मनसि स्थितम् ।
तत्सर्वं ते प्रवक्ष्यामि लोकानुग्रहहेतवे ॥८९॥

इत्युक्ता पार्वती देवी शङ्करेण तदा विभुम् ।
प्रणम्य साञ्जलिर्भक्त्या नाथमेवं व्यजिज्ञपत् ॥ ॥९०॥

गन्धर्वदेवर्षिभिः प्रभावान्मद्गर्भया ।
निर्मितो माययाऽस्मात्तु वायव्ये गिरिसत्तमः ॥ ॥९१॥

तस्य प्रभावो वक्तव्यः सदैवास्य पार्श्वयोः ।
दक्षिणोत्तरयोः पूर्वं कृते घोरक्षणे मया ॥९२॥

तीर्थद्वये तयोरेव माहात्म्यं कथ्यतेऽत्र हि ।
एवं प्रपन्नायां देव्यां स शङ्करेशः कृपानिधिः ॥९३॥

देवि त्वद्गर्भया मायासृष्टो गिरिवरो महान् ।
मायागिरिरिति प्रोक्तो लोकेषु प्रथितो भवेत् ॥

तस्य दर्शनमात्रेण तत्स्पर्शनेन च ।
सर्वपापविनिर्मुक्ताः मुक्तिं विन्दन्ति मानवाः ॥ ॥९५॥

अम्बेन यत्कृतं तीर्थं पर्वतस्याग्रतस्त्वया ।
अम्बतीर्थमिति ख्यातं सर्वपापहरं परम् ॥ ॥९६॥

ये तीर्थे तत्र मज्जन्ति जन्तवस्ते मम प्रिये ।
सर्वान्कामानवाप्येह कैलासप्रियाश्च भवन्ति हि ॥ ९७ ॥

दक्षिणे पर्वतस्यास्य यत्तीर्थं वै त्वया कृतम् ।
गवां संरक्षणायैव धेनुतीर्थमिति प्रथम् ॥९८॥

लोके भवतु कल्याणि तत्तीर्थं ख्यायतां तव ।
पर्येत्सर्वसौभाग्यं सारूप्यं ते भवेद्ध्रुवम् ॥

இதி தத்த்வா வரம் தஸ்மை ஶங்கரேஶ꞉ க்ருபாநிதி꞉ ।
தயா தேவ்யா ஸஹைவாஸாவந்தர்தாநம் ஜகாம ஹ ॥ ௧௦௦ ॥

ஸூத꞉—

தஸ்மாதஸ்ய ஸுரேஶஸ்ய புந்நாகாரண்யஸஞ்ஜ்ஞகே ।
ஶ்ரீமதஸ்ய ஹிமேஶாயாபிமதிர்த்யவவாஹக꞉ ॥ ॥ ௧௦௧ ॥

மாயேஶ்வராஸுரத்ருஷ்டா தேவதேவேந்த்ரஸம்ஸ்திதா ।
ஹரிகேஶாஸுரஸ்யாஜ்ஞாவஶீதஸ்ய ஶத்ருஸ்ய ததா த்விஜா꞉ ॥

யுத்தாயாபி ததஸ்தூர்ணம் ஶிவஸ்ய வஸதிஸ்தலம் ।
தபா ப்ராக்ஷம் தத்வம் தஸ்யோபவ நஸம்ஶய꞉ ॥ ॥ ௧௦௨ ॥

ஷஷ்டோத்யாயமம் நாஸ்த்வம் நாஸ்தி நாஸ்தி ஸ்தரே꞉ ।
ஸவேஷு ஹாவாஸ் ப்ரஶம்ஸ்யந்தி ஸவமுஸந்த்ரக்ஷயோ ஹரேக꞉ ॥

இதி ஶ்ரீ ஹரிகேஶாரவந மாஹாத்ம்யே

ராயாபிஶிவேஶ்வரஜயேந்த்ரஸம்பத்யை ப்ரஸம்வாதம் நாம

ஷஷ்டோऽத்யாய꞉ ॥

முனிகள் கேழ்க்கிறார்கள் ஓய் சூதமுனிவரே தங்களைப்போலொற்றவர்கள் உலகங்களுக்கு அனுக்ரகஞ்செய்வதற்காகவே சஞ்சரிக்கிறார்கள் சங்கரேசுவரரானவர் இந்திரனுக்கு எப்படி பிரத்தியக்ஷரானார் பரமசிவன் பிரசன்னராய் என்ன வரங்கள் கொடுத்தார் அதையெல்லாமெங்களுக்கு விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டும் இந்தப்பிரகாரம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சூதரானவர் அந்த ரிஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினார். (2) இந்தப்பிரகாரம் வெகுகாலஞ்சென்றபின் மாயாசுரனுடைய தூதர்களிந்திரன் புன்னைவனத்தில் வசிக்கிறானென்றறிந்து அதில்னின்று அவனை துரத்தவேண்டுமென்று ஆயத்தர்களாக அந்தஸ்தலத்துக்கு சமீபத்தில் கூப்பிடுதூரத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள் அந்த அசுரர்களுடைய

வரவைக்கேட்ட இந்திரனானவன் அதிக துக்கத்துடன் சங்கரேசு வரரையுங் கோமதியையு மடிக்கடி வணங்கி தேவியுடன்கூடிய பரமசிவனை இந்தஸ்தோத்திரத்தினால்த்துதித்தான் (5) தேவதே வனையு மூலகங்களுக்கு நாயகனையுஞ் சகல உலகங்களுடைய பீடை களை நிவிர்த்திசெய்பவனாயுமிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூட்டங்க ளிடமிருந்து பயந்த என்னை கருணையுடன் பரிபாலியு மும்மை வணங்குகிறேன். புன்னைவனநடுவில் வீற்றிருப்பவராயும் தாமரை க்கண்ணனால் பூஜிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூ ட்டமிடமிருந்து பயந்தவென்னைக்காப்பாற்றுமும்மை வணங்குகி றேன். சரத்காலசந்திரன்போல்ப் பிரகாசமுடையவராயுஞ்சரணம டைந்தவர்களிடமன்புடையவராயுமிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூ ட்டமிடமிருந்து பயமடைந்த வென்னைக்கருணையுடன் காப்பாற் றும் உம்மை வணங்குகிறேன். காலனுக்குக்காலனையுங் கருணைக்க டலாயும் மன்மதனுக்கு சத்துருவாயும் கிருபைக்கு இருப்பிடமா யுமிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூட்டமிடமிருந்து பயந்தவென்னைக் கருணையுடன் காப்பாற்றும் உம்மை வணங்குகிறேன் கோமதிநா யகனையுங் கோவிந்தனால் வணங்கப்பட்டவராயும் ஆனந்தரூபியாயு மிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூட்டமிடமிருந்து பயந்த வென்னைக் கருணையுடன் காப்பாற்றும் உம்மை வணங்குகிறேன். பினாகமெ ன்ற வில்லை யுங்கண்டகோடாலியையும் மானையுந்தரித்த கரகமல ங்களையுடைய சங்கரனே அசுரக்கூட்டமிடமிருந்து பயந்த வென் னைக் கருணையுடன் காப்பாற்றுமும்மை வணங்குகிறேன். ஸகலத் துக்குமீசனையும் மஹாதேவனையும்சராசரத்துக்கும் ஈசனையும்திரி புரங்களுக்கு அந்தகனையுமிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூட்டமிடமி ருந்து பயந்தவென்னைக்கருணையுடன் காப்பாற்றுமும்மை வணங் குகிறேன் யானைத்தோலையுடுத்தவராயு மிடபத்தி லாரோகணிப்ப வராயுமிருக்கிற சங்கரனே அசுரக்கூட்டமிடமிருந்து பயந்தவென் னைக் கருணையுடன் காப்பாற்றுமும்மை வணங்குகிறேன் (13) இந் தப்பிரகாரம் இந்திரனானவன் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தவளவில் சங்க ரேசுவரரானவர் மிகுந்த கிருபையுடன் தன்னிடப்பாகத்திலிருக்

கின்ற கோமதிதேவியை நோக்கி மஹாமாயாரூபிணியாயும் என்
னுடைய மாயாசக்தியாயுமிருக்கிற ஏகோமதி இதற்கு முன்னிந்
திரனானவன் நம்முடைய பக்தனுக்கு சாபங்கொடுத்ததினாலுண்
டான நம்முடைய கோபத்தினால் நன்றாயசுரராஜனால் பீடிக்கப்ப
ட்டான் இப்பொழுது அவன் செய்த குற்றத்திற்கு இவ்வளவு
சிக்ஷைசெய்தது போரும்போரும் நம்முடைய பக்தனுக்குச்செய்
தகுற்றமும் அதினாலுண்டாகிய நம்முடைய கோபமும் இந்தஸ்த
லத்திலந்த இந்திரன் நம்மிருவர்களையும் எப்பொழுதும் ஸேவித்
துக்கொண்டு ஸ்தோத்திரங்கள் பூசைகள் செய்ததினாலவனுக்கு
நிவிர்த்தியாய்விட்டது. அசுரர்களிடமதிகபயத்தினால் ஸ்துதிசெ
ய்து பூசைசெய்கிறானாகையால் மாயாபெலத்துடன் கூடியவர்களா
யுமதிகபயங்கராளாயுமிருக்கிற அசுரர்களை தஹித்து ஓடிப்போ
கும்படி செய்து நீ இந்திரனைக் காப்பாற்றென்று உத்திரவுகொடு
த்தார் (18½) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனாலாக்ஞாபிக்கப்பட்டவளா
யிருக்கிற கோமதிதேவியானவள் பரமசிவனைப்பார்த்து அப்படி
யேசெய்கிறேனென்று பதிலுத்தரங்கொடுத்துவிட்டு தன்னுடைய
சகியாகிய சுவாலாமாலினியை அழைத்து ஏ சுவாலாமாலினிகே
நீ அக்கினிமயமான கோட்டைரூபத்துடன் இப்புன்னைவனத்தில்
சுற்றிலுஞ்சூழ்ந்துகொண்டு எந்த அசுரர்களிவ்வனத்தில்ப்பிரவே
சிப்பார்களோ அந்த துன்மதிகளை தஹித்து விரட்டிவிடென்றுத்
திரவுசெய்தாள் (21½) பிர்ப்பாடிந்தப் பிரகாரந்தேவியாலாக்ஞாபி
க்கப்பட்ட சுவாலாமாலினியானவள் அப்பொழுதே புன்னைவனத்
தில் சுற்றிலும் அக்கினிக்கோட்டையுருவத்துடன் சூழ்ந்துகொ
ண்டு அவ்விடம் வந்த அசுரர்களை தேவியினுத்திரவின் பிரகாரந்த
ன்னுடைய சுவாலையினால் தஹித்தாள் (23) அப்படித்தஹிக்கப்ப
ட்ட அசுரர்களப்புன்னைவனத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு சக்தியற்ற
வர்களாய்ச் சந்தேகமுற்று மருபடியுமசுரர் கோனிடஞ்சென்று
ஓயரசே இந்திரன் புன்னைவனத்திலொளிந்துகொண்டிருக்கிறான்
நாங்களெல்லோருமவ்விடஞ்சென்றோம் உள்ளே செல்லவொட்டா
மல் பெரிதான அக்கினியானது எங்களைத்தகிக்கின்றது நாங்கள்

காரணமின்னதென்றறியோம் இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தங்களி டந்தெரியப்படுத்தினேனென்று சொன்னார்கள் (25½) இந்தப்பிர காரந்தூதர்கள் சொன்ன வசனத்தை மஹாமாயாசுரன் கேட்டு அதிககோபமடைந்து தன்னுடைய அசுரசேனைகளினால் சூழப்ப ட்டு பெரிதான இரதத்திலேரி அதிகவேகமாக புன்னைவனஞ்செ ன்று சுற்றிலுமண்டக்கூடாததாயுமதிபயங்கரமாயுந் தஹிக்கின்ற தாயுமிருக்கிற அக்னிகோட்டையைக்கண்டு இது யாருடைய மா யை அக்கினிகோட்டை ரூபமாயிருக்கிறது ஆகையாலிதை நம்மு டைய மாயாபெலத்தினாலிப்பொழுதே நாசஞ்செய்துவிடுவோமெ ன்று மனதில் நினைத்து தன்னுடைய மாயையினால்ப் பெரிதான மேகங்களை சிருஷ்டித்து யானைத்துதிக்கைக்கு ஒப்பான செலதா ரைகளுடன் மின்னலிடிமுழக்கங்களுடன் மஹாபயங்கரமாக வரு ஷிக்கச்செய்தான். அந்த மழையினால் சுவாலாமாலினிகையானவ ள் அடிக்கப்பட்டவளாய் அசுரனுடைய மாயையினாலபஜெயம டைந்து மறுபடியுமம்பிகையின் சன்னிதானம் வந்து அவளைவண ங்கியஞ்சலிசெய்துகொண்டு யே தேவி நானுன்னுடைய ஆக்ஞை யால் அக்னிக்கோட்டை ரூபத்துடன் சகல அசுரர்களையும் தகித் து விறட்டிவிட்டு சொலித்துக்கொண்டிருந்தேன். பிற்பாடு மகா மாயனென்ற அசுரராஜன் வந்து தன்னுடைய மாயையினால் அதி கமாக மழையை வருஷிக்கச்செய்து யென்னுடைய ஜ்வாலையை அவித்துவிட்டான் ஆகையாலந்த துன்மதியாகிய மகாமாயனு டைய மாயையானது கடக்கமுடியாதது ஆகையாலுன்னால்த்தான வன் செயிக்கப்படுவன் வேறொருவர்களாலுமவனை செயிக்கமுடி யாதென்று தெரியப்படுத்தினாள் (34½) இப்படிச்சொன்ன சுவா லாமாலினியின் வசனத்தைக்கேட்ட தேவியானவள் யே சகியே என்னுடைய சாமர்த்தியத்தினாலிப்பொழுதே சீக்கிரமாக அந்த மகாசுரனை செயிக்கிறேன் பாரென்று சொல்லிவிட்டு கோமதிதே வியானவள் மின்னல்கொடிபோல் மனோகரமாயும் மேகம்போல் கறுத்த கூந்தலையுடையவளாயும் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற கடை க்கண்களினால் பிரகாசிக்கிற நிறைமதிபோன்ற முகத்தையுடைய

வளாயும் பெரிதுகளாயுமுன்னதங்களாயுமிருக்கிற இரண்டுதனங்களையுடையவளாயும் பொன்னிறமான பட்டாடையுடையவளாயும் சலசலவென்று ஒலிக்கின்றவளைகளையுடைய கரகமலங்களையுடையவளாயும் கஸ்தூரி திலகத்தினால் பிரகாசிப்பவளாயும் கொவ்வைபழம் போன்ற அதரங்களையுடையவளாயும் வரிசையான பற்களையுடையவளாயும் விற்போன்ற புருவங்களையுடையவளாயும் யெள்ளுப்பூபோன்ற நாசியையுடையவளாயும் சங்குபோன்றகண்டத்தையுடையவளாயும்இரண்டு குழைகளிலுமிரண்டு தாடங்கங்களை யுடையவளாயும் அரைஞாணரங்களினாலலங்கிருதையாயும் திருவடிகளிலணிந்திருக்கின்ற நூபுரங்களினால் பிரகாசிப்பவளாயுஞ் சிற்றிடையுடையவளாயும் மிலேசானவயிறை யுடையவளாயும் பதினாறுவயதுள்ளவளாயும் நடுஇளமைப்பருவ முடையவளாயும் பொருமையுடையவளாயும் உருக்கிவார்த்ததங்கம் போன்ற நிறமுடையவளாயுமிருக்கிற இடைக்குலப் பெண்வடிவந்தரித்து மாயாவிளையாட்டுடன் கூடியவளாய் பசுமேய்க்குங்கோலை கையில்பிடித்து காமதேனுமுதலான பசுக்களை பிராகிருதப்பசுக்களாகச்செய்துகொண்டு அந்தப்பசுக்கூட்டத்தை மேய்த்துக்கொண்டு மெள்ளமெள்ள நடந்துயெந்தஇடத்தில் மாயாசுரனிருக்கிறானோ அவ்விடத்தைநோக்கி அவனுக்கு யெதிர்முகமாகச்சென்றாள் (42) பிர்பாடுமாயாசுரனை வனுலகங்களை யெல்லாம் மாயையினால் மோகிக்கும்படி செய்கின்ற அந்தேவியைக்கண்டு மோகமடைந்து மன்மதபாணத்தினால் பீடிதனாக காமுகனென்ற தூதனை நோக்கி அடே தூதா நீ நம்முடைய உத்திரவினால் இந்தப் பெண்ணிடஞ்சென்று அவள் யார் யாருடைய புத்திரி யென்றறிந்து அந்தஸ்திரீயை சீக்கிரமாக யென்னிடமழைத்துவா வென்றுத்திரவு செய்தான் .(44)பிற்பாடிந்தப்பிரகாரம் அசுரராஜனாலுத்திரவுகொடுக்கப்பட்ட காமுகனெனவன் தேவியின் சமீபஞ்சென்றவளைப்பார்த்து யே பெண்ணே நான் சொல்லுவதைக்கேள் அந்த அசுரர்கோனை மகமாயனைவரெனகமுமாக நீ யார் யாருடையபுத்திரி யென்னுடயசமீபம்வந்து செரென்றுன்னைக் கேழ்க்கிறார் ஆகையா

ல் நீ உன்னுடைய பிறப்பையும் பெயரையுஞ்சொல்லிவிட்டு யென்னோடு வந்தயேயானல் அசுரராஜாவின் கிருபையினலுனக்கு ரொம்ப நன்மையுண்டாகும் சீக்கிரம் வாவா பதிலுத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாதே யென்று சொன்னன். (47½) இப்படிச்சொன்ன தூதனுடைய வாக்கியத்தை அந்த கோமதி கேட்டு கொஞ்சம் நகைத்து மதியாமல் விளையாட்டாக அதிக கெர்வத்துடன் அடே அசுரதூதனே நான் சொல்வதைக்கேள் அசுரராஜனுக்கு காட்டில் சஞ்சரிக்கின்ற யென்னுடைய பிறப்பும் பெயருங் கேட்டிப்பொழுது யென்ன பிரயோஜனம் அவருடைய சமீபத்தில் யெனக்கென்னவேலை இப்பொழுது நான் வரமாட்டேனென்று பதிலுத்தரஞ்சொன்னள் இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்ட தேவியின் வார்த்தையை அசுரதூதன் கேட்டு திரும்பவுமதிகவேகமாக அசுரர்கோனிடஞ்சென்று தான் போய்வந்த விருத்தாந்தத்தை நடந்தபடி தெரிவித்தான். (51) பிறப்பாடு அசுரராஜாவானவன் தூதன் வசனத்தைக்கேட்டு கோபத்துடன் கூடியவனய் தன்னுடைய சேனைகளோடு பிடாலமுகனென்ற தண்டத்தலைவனை மறுபடியும்ந்தஸ்திரீயின் கூந்தலைப் பிடித்திழுத்து வரும்படி யேற்படுத்தினனந்த பிடாலமுகனு மப்பொழுதே சகலசேனைகளுடன் தேவியினிடஞ்சென்றனப்படி வராநின்ற அசுர சைனியத்தை கோமதீதேவி பார்த்து புன்னகையுடன் பசுக்கூட்டத்தை மேய்த்துக்கொண்டு படர்ந்த பாரைத்தலத்திலுட்கார்ந்திருந்தாள் (53½) பிற்பாடு பிடாலமுகன் தேவியைப்பார்த்து அடியே துஷ்டே உன்னை கூந்தலில்க் கைப்போட்டிழுத்துக்கொண்டு போவதற்காக வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தேவியின் சமீபத்திலோடினன் அதுகண்டு தேவியானவள் கையிலிருக்குங் கோலையோங்கி விளையாட்டாக முகவாய்க்கட்டையில் விரைவுடனிடித்தாள் யிடித்த வேகத்தினல் பிடாலமுகனகாயத்தில் வெகுதூரம் விரட்டப்பட்டவனக அந்த ஆகாயத்தில் நின்றுங் கீழே பூமியில் விழுந்து முகூர்த்தகாலம் மூர்ச்சையடைந்திருந்து மருபடியுஞ் சீக்கிரமாக யெழுந்திருந்து இவள் மகாதுஷ்டை இவளைக் கொல்லவேணும்

அப்படி இருந்தாலுமிருக்கட்டும் இப்பொழுதிவளை கூந்தலைப்பிடித்திழுத்து நம்முடைய யஜமானடியில் கொண்டுபோவோமென்று நினைத்து சகலசேனைகளுடன் சிங்கனாதஞ்செய்துகொண்டு அந்த தேவியின் சமீபத்தில் விரைவுடனோடினன் அப்படிக்கித் தன் முன்னோடிவருகின்ற பிடாலமுகனை தேவிகண்டு புன்னகை கொண்டு கையிலிருக்குந் தண்டத்தை கிருகிருவென்று சுழற்றியந்த அசுரசைனியத்திலெரிந்தா ளக்கொள்ளிக்கட்டைபோலப் பிரகாசிக்கின்றதாயுந் தேவியாலெரியப்பட்டதாயுமிருக்கிற தண்டத்தில்நின்று மனேக சூலங்கள் சக்கரங்கள் இருப்புலக்கைகள் கத்திகள் தோமரங்கள் பாணக்கூட்டங்கள் இன்னமுமனேக மகாஸ்திரங்கள் சஸ்திரங்களும் சொலிக்கின்ற அக்னிபோல் காந்தியையுடையதுகளாய் நூருகோடி யாயிரங்கோடிகளாக அடிக்கடி உத்பத்தியாய் பிடாலமுகன் முதலான சகல அசுர சைனியத்தையும் தலை கால் கைகளை கண்டங்கண்டமாக வெட்டி நாசஞ்செய்தது (64) அவ்வசுரர்களில் சிலர் தலையறுபட்டும் சிலர் கைகளறுபட்டும் சிலர் கால்களறுபட்டும் சிலர் இடுப்புத்துடைமார்களறுபட்டும் இரத்தங்களைக்கக்கிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்துவிட்டார்கள் சில அசுரர்கள் தேவியின் தண்டத்தில்நின்று முண்டாகின்ற மகாஸ்திரங்களைப்பார்த்து பயந்து வேகமாக ஓடி முன்போல் பாதாளத்தில் நுழைந்தார்களப்பொழுது யுத்தகளத்தில் மகாமாயனொருவன் தவிர வேறொரு அசுரருமில்லை வெறுங்களமாயிற்று (67) பிற்பாடு மகாமாயாசுரன் தேவியின் மாயாபராக்ரமத்தைப்பார்த்து இவளதிகமாயையுடன் கூடியவள் நம்முடைய மாயைக்கும் மேலான மாயையையுடையவள் நாமிப்பொழுதிவிடத்திருலிந்தோமேயானல் நம்மையுங் கொல்லுவள் சந்தேகமில்லையென்று மனதினலாலோசித்து ஒருவருக்குந்தெரியாமல் மாயையில் மறைந்துகொண்டு புன்னைவனத்துக்கு வாயுதிக்கில் பூமியில் விஸ்தாரமான பிலத்துவாரமொன்று செய்து அதினுள் பிரவேசித்து அந்த தேவியைக் கொல்லவேண்டுமென்று மனதில்க்கருதி மறைவாகயிருந்து மலரோனை யுத்தேசித்து யாகஞ்செய்தான் (70½) பிற்

பாடு சக்ரநாயகியான கோமதியானவள் அந்த மகாமாயனுடைய யாகவிருத்தாந்தத்தை யறிந்து மாயாரூபிணியான துர்க்கையை யழைத்து யேதோழி துற்கே மகாமாயனானவன் பிரமாவை உத்தேசித்து யெவ்விடத்தில் வேள்விசெய்கிறானோ நீ யவ்விடஞ்சென்று அந்த அசுரனந்த பிலத்துவாரத்தில் னின்றும் மருபடியுமெப்படி வெளிவாமாட்டானோ அப்படியே மாயையை மலைரூபமாகச்செய்து அதினாலவனை மசித்து அம்மலையை பாதாளம்வரைசென்று அந்த பிலத்துவாரத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கும்படி செய்துவிட்டு விரவிலென்னிடம்வந்து சேரென்று உத்திரவழித்தாள் (74½) தேவியாலிந்தப்பிரகாரமுத்திரவுகொடுக்கப்பட்டு சகல துக்கங்களையும் நாசஞ்செய்யப்பட்ட துர்கையானவளந்தஇடத்தில் மகாமாயாசுரன் பிலத்துவாரஞ்செய்து மறைவாக வேள்வி செய்கிறானோ அவ்விடஞ்சென்று தன்னுடைய மாயயைப் பர்வதமாகச்செய்து அதையெறிந்து அதினால் மகாமாயாசுரனை மசித்து அம்மலையினால் பிலத்துவாரத்தையுமடைத்து அதை அவ்விடத்திலேத்தானே ஸ்தாபித்துவிட்டு அட்டகாசஞ்செய்துகொண்டு மருபடியுங் கோமதியிடம் வந்து நடந்த விருத்தாந்தத்தை தெரியப்படுத்திவிட்டு அவளுடைய பக்கத்திலிருந்தாள் (78) பிற்பாடு தேவியானவள் சந்தோஷத்துடன் தன்னுடைய நாயகனான சங்கரேசுவரரை பக்தியுடன் தலையால் வணங்கி சுவாமீ சங்கரனே உம்முடைய ஆக்ஞாப்பிரகாரம் நான் மகாமாயாசுரனை செயித்தேன் ஆகையால் நீர் என்னுடன் பிரத்தியக்ஷராய் தேவேந்திரனுக்கு சுவர்க்கசம்பத்தைக்கொடுத்து இப்பொழுதே சுவர்க்கத்துக்கனுப்பிவையுமென்று தெரியப்படுத்தினாள் (81) இந்தப்பிரகாரம் கோமதிதேவியால்த் தெரியப்படுத்தப்பட்ட சங்கரேசுவரரானவர் மகாலிங்கத்தில் நின்றும் பிரத்தியக்ஷராய் இந்திரனை நோக்கி யே இந்திரனே உன்னுடைய பூஜையாலும் ஸ்துதியாலும் தவத்தினாலும் நாங்களிருவரும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தோம் என்னுடைய கோபத்தில்நின்றும் வெளிப்பட்டாய் என்னுடைய பக்தனுக்குச்செய்த தோஷத்தை நான் நிவூர்த்திசெய்றுவிட்டேன் நம்முடைய ஆக்

ளைப்பால் உன்னுடைய சத்துருவை தேவியானவள் சங்கரித்துவி
ட்டாளாகையால் நீசகலதேவகணங்களுடன் யெப்பொழுதும்போ
ல் சுவர்க்கத்தையடைந்து பயமில்லாமல் ஆண்டுகொண்டிரு இனி
மேல் நம்முடைய பக்தர்களுக்காவது நமக்காவது அபராதஞ்செ
ய்யக்கூடாது செய்தயேயானலிப்படியேயுண்டாகும் சந்தேகமி
ல்லை நிச்சயமென்றுக்ஞாபித்தார் இந்தப்பிரகாரம் பரமேசுவரனால
க்ஞாபிக்கப்பட்ட தேவராஜன் தேவகணங்களோடு கோமதியையு
ஞ் சங்கரேசுவரரையும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி விடைபெ
ற்று தேவலோகமடைந்து மூவுலகங்களிலுள்ள ஸம்பத்துக்களை
யு மடைந்து தேவலோகத்தை யாண்டுவந்தான், பிற்பாடு சங்க
ரேசுவரரானவர் தேவியின்முகத்தை நோக்கி மகாபராக்கிரமத்
தையுடைய யென்றுபகியே நீயென்னுடைய ஆக்ஞையை யனுசரி
த்து செய்கிறவளாகையாலுலகங்களுக்கு அனுக்கிரஹஞ்செய்வதற்
காக உன்னுடையமனதிலென்னென்னவரம் வேண்டுமென்று நி
னைத்திருக்கிறயோ அந்த அபீஷ்டத்தைக்கேள், சர்வாபீஷ்டங்க
ளையும் தருகிறேனென்று சொன்னார். இந்தபிரகாரம் சங்கரேசு
வரால் கேழ்கப்பட்ட கோமதியானவள் பரமசிவனை வணங்கி அ
ஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஓ யென்னுயகனே என்னுடையப் பிரபா
வத்தினால் துர்க்கையால் மாயைபாலசுரன் ஜெயிக்கப்பட்டான்.
அந்தமாயையானது இதின்னின்றும் வாயுதிக்கில் பர்வதமாக இ
ருக்கிறது அதற்குமாகாத்மியஞ்சொல்லவேண்டும் அப்பர்வதத்து
க்கிரண்டு பக்கங்களிலுந் தெற்குவடக்கில் நான்பசுக்களை பரிபாலி
ப்பதற்காக இரண்டு தீர்த்தங் களுண்டுபண்ணியிருக்கிறேன் அது
களுக்கும் மகாத்மியங் கல்ப்பிக்க வேண்டுமென்று தெரியப்படுத்
தினாள் (93½) இப்படிக்கிதெரியப்படுத்திய தேவியின் வசனத்தை
க்கேட்ட சங்கரேசுவரரானவர்யேதேவி உன்னுடையதுர்க்கையா
ல் மாயையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பர்வதமூலகில் பிரசித்தமாக
ப்பிக்கட்டு மதையாரொருவர் தரிசனஞ்செய்கிறார்களோ வலம்
வருகிறார்களோ அவர்கள் சகலபாபங்களில் நின்றும் விடுபட்டு
முக்தியையடையட்டும். யெந்ததீர்த்தம் பர்வதத்திற்கு வடக்கில்

உன் தண்டத்தினால் தோண்டப்பட்டதோ அது தண்டதீர்த்தமாகும் அதில் ஸ்நானம் செய்கிறவர்கள் பாபங்களில் நின்றும்விடுபட்டு சகல அபீஷ்டங்களையுமடைந்து உன்னுடைய அடியார்களாவார்கள், அப்பர்வதத்திற்கு தெற்கில் பசுக்களைக்காப்பாற்றுவதற்காக யெந்ததீர்த்தஞ்செய்யப்பட்டதோ அதுதேனுதீர்த்தமென்றுலகத்தில் விளங்கும் அதில் ஸ்னானம் செய்கிறவர்கள் சகலபாக்யங்களையு மடைந்து உன்னுடைய சாரூப்யத்தையு மடைவார்கள் சந்தேகமில்லை. இந்தபிரகாரம் தேவிக்குவரங்கொடுத்துவிட்டு அந்ததேவியுடனந்தர்தானமடைந்தார். (101) சூதர் சொல்லுகிறார் ஆகையாலத்தலத்திற்கு புன்னைவனமென்றும் பர்வதத்திற்கு மாயாகிரியென்றும் பெயருண்டாச்சுது, ஓய் பிருமணர்களே அத்தலத்தை பரமசிவன் பூகைலாசமென்று சொன்னதினால் அத்தலம் பூகைலாயமென்று மாச்சிது உங்களாலென்னிடம் யாதொரு பரமசிவனுடைய மகத்தான சரித்திரமானது கேள்க்கப்பட்டதோ அதையெல்லாம் சத்தியமாகயென்னால் சொல்லப்பட்டது. இதில் சந்தேகமேயில்லை. இந்த அத்தியாயத்தை படித்ததினாலும் கேட்டதினாலும் சகலபாபங்களும் நசித்து சகல சத்ருஜெயமுண்டாகும் (105)

பூகைலாஸ மான்மியத்தில்
பதினைந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று

ஸூத:—

ஹவாத்ய ப்ரஶா ஸூதே ஸஞ்ஜாத லோகபாவாஸஹிஷ்ணவ: ।
தஸ்மிந்தஷ்டே வராரோஹே தத்ரைவ நதீ தீர்தராஜ ஸம்ஸிவா ॥
காஞ்சீநாதேஷ்ட தேஷு பரோ மஹாதேவஸ்ய ஸாவகேக: ।
வக்த்ரஸ்ய ப்ரலோகேஷு ஸம்பந்தம் ஷ்டம்யுதே நம:॥ ॥௨॥

ஞவதீ³ர்க்ஷா தீ³ர்க⁴நிரோஷா ஜுஷ்டிஷ்டபுஷ்ப ஹ்ருவாதி³பி⁴꞉ ।
உக்தாநாம் ஶ்ருதிவாக்யாநாம் தாத்பர்யம் தத்ஸமஸ்து ॥௩॥

த்⁴ருதஜ்ஞா ஸதா³யிநாமேதத³ஸ்மா ஸ்வக்தேஸ்வவஸ்து தே ।

ஶ்ருதி꞉ ।

யாஷாஹிதே ப்ரஜாபதி ஸம்பத்ஶ்ருதிவாக்யாநாம் மேஷம் ஸ்ருதி ॥௪॥

ஸ்வப்ரேஷா ஹிதஸ்வஸ்வாஸ்ய ஹேயம் ஸ்வாப்யம் தயா ஸ்வதே ।
ஸக்ஷ்யாதி³த ஶ்ருதிவாக்யாநி நாதி³பி⁴꞉ காரணேஷு ॥ ॥௫॥

ஶ்ரவணேந ஶ்ரத்³த⁴யா யாக்ஷ்யாஸ்யாநேந வேத³ஸா ।
ஜ்ஞாநித்தமஹோபாஸ்தா மோக்ஷம் விதே³ஸ்வாந்தரம் ॥ ॥௬॥

ஸாமிநீபதயாஶாந்தம் தேஜஸம் ஸ்வஸ்தித꞉ ஸதா³ ।
ஸாக்ஷிரூபாத்மஶிவம் ஸ்வஷ்டம் ஸ்வாத்மாநமதீ³யயே ॥ ॥௭॥

ராக³த்³வேஷதஹாஸ்வம்ஹோப ஸ்வாதர்ஹ்யாக்ஷிதோம்ஶாம்ஸி꞉ ।
ஸ்வப்ரேஷ்யஜயம் ரவேஷ்வா꞉ ஸ்வாதஸ்வாஸ்ய ஶ்ருஹேதாத³ஸ்து ॥அ॥

ஸுதம் ஸம்ய்யாநிகம் வாத³ தஸம்ஶாரவேத்³யஹாஸ்வாதே³ ।
ஶம்பா⁴தீநியமாதாதா³மேஷஜத்³யாம் ஶிவஶிதாஸ்தித꞉ ॥ ॥௯॥

ஸதா³ஸ்வீதஸ்த்³ரதா³நி ஸவ்யாநிவ யதா²க்ஷ்தே ।
க்ருபாத்³ஸ்யம் ஶிவம் ஶம்த்³ர்வ ஶிவாம் ஶிவம் ॥ ॥௧௦॥

ஸோமேதே பஶுபதிமிதியேஶம்ஸம்ஸாரமேதஸ்வதோஷயஸ்ய
கோஷாஹிணீரயம் ஸர்வஸாரவிதவாக்ஷ்யம்
கோஷாணீயமேரம் த்ரிதஜ்ஞாஸ்தநம் தீ³ணேதம் ।
கோஷாணீயமேரம் ஷ்யநஷம் ஸர்வஷம்ஷேஶாஸம்
ஶ்ரீ ஶம்கரம் ஹரிஹராவ்ரு தநம் நதோஸ்மி ॥ ॥௧௧॥

ஸாமஶாஸ்வலிநாம்ஶணே தஸ்வேஶம்
ஸாமஶாஸ்தஜஶத தம்ஜாஜஸ்விஷணாத³ஸ்து ।
ஸாமஶாஸ்தஸ்வநம் ஸாமாஹாஹிதவேஸ்வம்
ஶ்ரீ ஶம்கரம் ஹரிஹராவ்ரு தநம் நதோஸ்மி ॥ ॥௧௨॥

ஶ்ரீராஜநாத பார்ஶ்வஸ்தமதம் ஶிவார்யம்
ஶ்ரீராஜராஜவர்மஸேவித பங்கஜாங்க்ரிம் ।
ஶ்ரீராஜராஜதமிரள க்ருதநித்யவாஸம்
ஶ்ரீஶங்கரம் ஹரிஹரார்யதநயம் நமாமி ॥ ॥௧௩॥

காம்பீர்யவாரிகணஶீதல வம்ஶ வந்த்யம்
காம்பீர்ய ஶௌர்யவரமௌக்திக ஜந்துஹேதும் ।
காம்பீர்ய வ்ருத்திதநவதிக்ருத கௌதமீஶம்
ஶ்ரீஶங்கரம் ஹரிஹரார்யதநயம் நமாமி ॥ ॥௧௪॥

பீதாம்பரம் ஸ்தவராவிகஞ்ஜஜ ஸேவ்யமாநம்
பீதாம்பராஹிஜடிலங்கவரஶ்வயாங்கம் ।
பீதாம்பராரியரகாஞ்சிததீல நாயம்
ஶ்ரீஶங்கரம் ஹரிஹரார்யதநயம் நமாமி ॥ ॥௧௫॥

ஶங்கரம் ஸஸ்துதவிஜ்ஞவம் பாதுஸ்தோத்ர கௌதமீம் ।
புண்யஶ்ரீரவஸாக்ஷ்யா பாணிஜ்ஞுஹி: காம்ஹஸம்ஹவ: ॥ ॥௧௬॥

காம்போஜஜாதி விபுதேந்த்ரவரஹி ஸேவ்யமாநா
காம்ஹாம்ஶவ்ருத்திகாவயத்யுடநதாவஶ்யா ।
ஜம்போஷி ஸ்ருக்கரஸஶிவிக்ருதபங்கஜாங்க்ரி:
ஶ்ரீகௌதமீஶிஶுதந: பாப்ரபாஷாணகுலிஶித்தி: ॥ ॥௧௭॥

விஶ்ராவிதாஸஞ்ஜீவஸம்பூதாஸப்ராம்ஶீ
வீணாரவாநந்தவிகாவிதமேஷதுஷ்கா ।
விஶ்வக்ஷயாவிதஜநாக்ஸாக்காஞ்சீகாஞ்சா
ஶ்ரீகௌதமீஶிஶுதந: பாப்ரபாஷாணகுலிஶித்தி: ॥ ॥௧௮॥

ப்ரஹ்லாதகோஷ்டஜிநீதீக்ஷித தஜஹர்ஷா
ஸம்ஹாரஹீந ஸர்வேஷகாதமேதந: ।
தஷாரதார்யஸுதேநாஹர கண்டஹாரா
ஶ்ரீகௌதமீஶிஶுதந: பாப்ரபாஷாணகுலிஶித்தி: ॥ ॥௧௯॥

ஶ்ரீகாம்ஶாஶ்ரீதஶகண்டாம்ஶா ஜடாகிரீடா
ஶ்வேதாகூஷ்மாண்டலிப்தீ ஷிதகக்ஷ்ருஜலிம்பா ।
ஷீகாரவிம்தூதூலைநேத்ர ஶைலக்ஷ்ருபாம்பா:
ஶ்ரீ கோதீ ஜ்ஞிஶகா: பாராஷாஸ்யா ஹிஸிஷு ॥ ॥உ0॥

ஶ்ரீ ஶாஜ்ஞிதேவ தேவஸ்ரீக ஜ்ரத ஜ்ஞிவ ஜ்வ ஜ்ரக்தா
ஶ்ரீ வாணீகோடி கரதேஜ்ஞித வாதுவத்ரா ।
ஶ்ரீ ராஜநாத பாரிதஸ்ய நிவாஸவேஸ்மயா
ஶ்ரீ கோதீ ஜ்ஞிஶகா: பாராஷாஸ்யா ஹிஸிஷு ॥ ॥உக॥

க்ரூம் ஜ்ராம்வஷ்டாதிவபத்ராஹ்ராம் கோதீஶம்கரேஶ்வரா ॥ ॥உஉ॥
க்ருவிஹத்ரிய தஹாஹ்ம்ஹாக ஷ்யிதள தள பாரகேதாதே: ।
தூதவடஹாவம் தேவஸ்தோத்ராஹ்ராதோவபொாஹத்ரஶ்வ ॥உ௩॥

ஸம்தேதாஷோஹ்ருதூவீஷ்டம் கிம்விதேத்யஜ்ஞிதவஷ்யிதஷ்ட ।
வதூஹாஸ்ராஜிதகஸவத்தித்ரபொாவந்தோநீம் வத்ரகி ॥ ॥உ௪॥

இதி வ்ருஷ்டஸ்தோதாஹஸ்த்ரஶ்ஶம்ஹாதேநவ கஜ்ராம்ஜலி: ।
ஷாதிநுஸவஜஹணாய தவஹக்திரவம்வடா ॥ ॥உ௫॥

தஹ்ரதேவஸதூதேவதூதவ்ராதது ஜ்ரதேயநா ।
கஷ்யிநுவஷோஷஸதயே நத்ருதநம் ததூஶத்ய ॥ ॥உ௬॥

க்ரூடோக்ரநடநம் தேது்ரக்ரதாசேயத்ராஷ்யிபாரம்தக ।
ஷணவதாதேக்ராயதாநிநா ஶம்கரோரோடாகஶம்கர: ॥ ॥உ௭॥

வாதேகம்வீதவாதுஸஞநதத்ர ஸஸஹாவதி: ।
வஹ்விதர்ஹஸரேம்தூ ஜ்ராதேதே ஜ்ரஸகஸஹாம்கணஸம்ஷ்யித:உ௮
வீணாவேணாதேஜ்ரதூம்ஹாஜ்ஞி காம்ஸ்ரதாடெயாநித: ।
வைஶாநேர்தவஸ்ர்ஹிம்ஹஸ்ர வாஸாதூம்தரேதாஜிஜா:உ௯

வதத்ரிதே ஸகஸஹாநாதத்வதாம் தஜ்ரயாயநா ।
க்ரூடோக்ரநடநம் தஸ்ரகம்ஹயொாநிதத்ரஹாதாநி: ॥ ॥௩0॥

நிதஜ்ராநம்தூவாராஶள ஸாம்ஜஸீ: பாரதஷ்யித: ।
தூஶத்ரநாஜெ தஹாதேவ நடநஸ்ராஹாதூ்ரவெ ॥ ॥௩க॥

ஶ்ரீநாராயணமிதி ப்ரஸித்தமஹிமா நந்தநாதஸ்ய ।
உதிதோ ரிபுவிதாரணே நாமதீர்த்தாவதாரகஸ் ॥ ||௧௨||

ஶ்ரீமந்தம் ஸ்துதம் நதம் நவம் த்வம் ஸாக்ஷிதம் ।
ஸாத்ய ப்ரவணப்ரகாஶம் ஸித்தநாமதேயம் ப்ரவரதரம் ||௧௩||

வக்த்ரேஷு ஸர்வமங்களாயதஸ்ஸமஸ்தஸூக்ஷ்மஸ்ய ।
ஜிதிவிக்ரமதாவேதேவ ஸுகநா ஸுமனஸம் ஸுதம் ॥ ||௧௪||

ஸுநிஷேவித ப்ரஸந்நம் ப்ரவரதரமதித்ரதம் ।
ஸுபாதீதிதம் ஸந்தம் மாதாபிதாஸுகநிஸ்தம் ॥ ||௧௫||

ஸம்ஸ்த்ரீத்ரதமவித்யுதம் ஜயந்தம் ।
மதிஷ்ட ப்ரநாராயணம் மேவ ஸ்ரீஸ்ப்ரதம் தத் மாயமேந ||௧௬||

ஸர்வஜ்ஞா நமாயோத்பவம் தேஜோவிராஜமாநா ।
ஸுதேஜஸ்ஸமஸ்தலோகஸம் ஸத்வமேவ நமஸ்யம் ॥ ||௧௭||

இதி ஶ்ரீநாரம் தந்நமஸ்ய ஸர்வஸ்மரம் ।
மாநஸ ப்ரஸீததேவஸ்ஸர்வாத்மனம் ஸத்தம் ॥ ||௧௮||

ஸ்தோத்ரம் ஶ்ரேஷ்ட்ரஜ விஸ்யாஸ்ஸமாதநம் ।
தேவாஸ்த்ரஸ்ய ஸ்துவம்ஸ்ரீஸோயம் ॥ ||௧௯||

ஸ்ருதம் ।

ஶரணார்தம் ஸுநயஸமேஷ தத் வரஸமதம் ।
தஸ்ய ஸர்வஸ்ய நமஸ்தஸ்ய தேஜஸ்தத் விஶ்ருதம் ||௨௦||

ஸர்வஸம்பத்ஸமஸ்தம் ஸமாவாதாரணி ।
ஸ்ரீஸ்தம் ஸர்வபாவ ஶிவஸாய ப்ரதாயிநீ ॥ ||௨௧||

ஸதாவரம் ஸ ஸர்வஜ்ஞீஸ்தம் ஸர்வஜ்ஞ ।
ஸர்வதேவ ஸுராஜீவ் ஸுஜனம் ஸுரவேதிஸ ||௨௨||

ஸ்ரீம் ஸர்வ ஶரணாகதம் ஸர்வஸ்ய ஸதேத ।
ஸர்வதேவ ஸுஜநே தேவீ மஹாத்மா ॥ |௨௩|

ஸர்வாய ஸர்வதீர்த்தாநாம் யோக்ஷிணம் ஶ ।

[illegible] ॥௪௪॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௪௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௪௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௪௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ।௪௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௪௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥௫௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௫॥

[illegible]
[illegible] ॥௬௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௬௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௭௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௭௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௭௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮௰॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮௩॥

ப்ராகாரே ரம்யஶிரோ ரேத்ய ராஜ்ஞம் கரோது வாயுஜ |
உபாஸ்ய த்ரு ஸாஹஸ்ர ஸஹஸ்ர கல்ப பாஸிதஃ || ||௮௪||

ஸத்ரிகைலாஸமாஹாத்ம்யே ஷோடஶோத்யாயஃ |
இதி ஶ்ரீபவிஷ்யோத்தரபுராணே
ஸத்ரிகைலாஸமாஹாத்ம்யே
ஷோடஶோத்யாயஃ ||

முனிகள் கேழ்க்கிறார்கள் ஓய் சூதரே தங்களைப்போலொற்றவர்கள் உலகத்தாருடைய பாபங்களைசகிக்காதவர்கள் ஆகையால் அந்த ஸ்தலத்தில் முன் சொல்லப்பட்டதுகளைத்தவிர வேறே தீர்த்தங்களிருக்கிறதுகள் அதுகளுடைய பெயரென்ன யென்னகாரணத்தினுலுண்டாச்சுதுகள் அதுகளுடைய வைபவங்களோடு ஒன்றுகுறையாமல்ச் சொல்லக்கடவீரும்மை வண்குகிறோம் யெங்களுடைய சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யுமென்று பிரம க்ஞானிகளான சவுனகாதிரிஷிகளால்க் கேழ்க்கப்பட்ட சூதமுனிவரானவர் இதற்குமுன் சொல்லப்பட்டதைத்தவிர மற்ற தீர்த்தங்களுடைய உத்பத்தியையுமதுகளுடைய மான்மியத்தையும் நிஷ்டையிலிருந்து தியானித்து முனிவர்களுக்கு சொல்லத்துடங்கினர் (3½) ஓய் முனிவர்களே நீங்கள் தீர்த்தங்களுடைய மான்மியங்களைக்கேட்டதால் யென்னுல் பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட புண்ணியபலமெனக்குக்கிடைத்தது இதாதீர்த்தங்களையும் அதுகளுடைய பெயர்களோடும் காரணங்களோடுமிப்பொழுது சொல்லுகிறேன் மனசில் சாக்கிருதையுடனும் விசுவாசத்துடனுங் கேளுங்கள் ஒருகாலத்தில்க் கும்பமுனிவர் பிரம்மபுத்திரியான லோபாமுத்திரையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அவளுடன் பொதிகைமலே போவதற்காக அக்னிஹோத்திரத்துடன் ஓரிரவில் பிரயாணப்பட்டு அந்தவனத்தின் வழியாக சங்கரேசுவரரை தெரிசனஞ் செய்துகொண்டு

போவதற்காக புன்னைவனம்வந்தார் அப்பொழுது சூரியனுனவர் கிரணங்களோடு விடியற்காலத்திலுதையமானர் அதுகண்டு அகஸ்தியமுனிவர் காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகர்மங்களைமுடிப்பதற்காக மிகுந்த ஆச்சரியமான புன்னைவனத்தில் நிருருதிமூலையில் பாதாளத்தில் நின்றுங்கெங்கையை வரவழைத்து சகலநித்தியகர்மங்களையும் கிரமாகமுடித்துவிட்டு அந்தாலயமடைந்து சங்கரேசுவரரையுங் கோமதிஅம்மாளையும் நமஸ்கரித்து பஞ்சரத்தினமென்ற அனேக ஸ்தோத்திரங்களோடு கூடிய ஐந்தைந்து சுலோகங்களினல் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார் (10½)பூமியை இரதமாகக்கொண்டவராயும் பிரம்மாதிதேவர்களால் பூஜிக்கபபட்டவராயும் பாதிசரீரத்தில் பார்வதியைதரித்தவராயுங் மூன்றுகண்களையுடையவராயும் மேருவை வில்லாகத்தரித்தவராயுஞ் சந்திரன்போன்ற காந்தியையுடையவராயும் சங்கரநாராயணரென்ற திருமேனியையுடைய சங்கரேசுவரரை வணங்குகிறேன் (11½) புன்னைவனத்தின் நடுவில் வசிப்பவராயும் சர்பங்களை நல்லபூஷணங்களாக அணிந்தவராயும் யானைத்தோலையுடுத்தவராயு மிந்திரனல் சேவிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற சங்கரேசுவரனை வணங்குகிறேன் (12½) ஸ்ரீராஜபுரமத்தியிலிருப்பவராயுங் குபேரனல் வணங்கப்பட்டவராயும் வெள்ளியங்கிரியி லெப்பொழுதும் வாசஞ்செய்யப்பட்டவராயும் சங்கரேசுவரனை வணங்குகிறேன் (13½) கங்காஜலத்துளிகளால் குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை சிரசில்த்தரித்தவராயும் சுப்பிரமணியனுகிற நல்முத்துக்கு உத்பத்திகாரணமாயும் கங்கைபோன்றதெளிவான குணமுடைய கோமதிக்கு நாயகனுயும் சங்கரநாராயணரூபியான சங்கரேசுவரரை வணங்குகிறேன் (14½) நீலமேகவண்ணனுலும் மலரோனுலுஞ் சேவிக்கப்பட்டவராயுஞ் செஞ்சடை கண்ட கோடாலி மானையுந்தரித்தவராயும் நீலமேகம்போன்ற காந்தியையுடைய தேவிக்கி நாயகனுயும் சங்கரநாராயண ரூபியான சங்கரேசுவரனை வணங்குகிறேன் (15½) இந்தப்பிரகாரஞ் சங்கரேசுவரரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்துவிட்டு மறுபடியுங்கோமதியை ஸ்

ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார் (16½) பிரம்மதேவன் முதல் சகலதேவர்களாலுஞ் சேவிக்கப்பட்டவளாயுங் கலசங்கள்போன்ற ஸ்தனபாரத்தால் வணங்கிய இடையையுடையவளாயும் இந்திரனால் பூஜிக்கப்பட்ட திருவடிகளையுடைய வளாயுமிருக்கிற கோமதியானவள் நமக்கு புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கட்டும் (17½) வித்தியா விலாசமாகிற இரத்தினத்திற்கு பெட்டிபோல் விளங்கிறவளாயும் விஞ்ஞானத்தில் பிரியமுடையவளாயுந் தெளிந்தசந்திரன் போன்றமுகத்தை யுடையவளாயும் மின்னல்களைக் கூடவிறட்டுகின்ற காந்தியையுடையவளாயு மிருக்கிற கோமதியானவள் நமக்கு புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கட்டும் (18½) சிந்தாமணி ரத்தினங்களால் பிரகாசிக்கின்ற மனோக்ஞமான ஆபரணங்களையுடையவளாயும் தன்னைவணங்குகிற யேழைகளைக் காப்பாற்றுவதில் காமதேனுவாயும் மந்தாமாலையால் விளங்குகின்ற திருக்கழுத்தையுடையவளாயு மிருக்கிற கோமதியானவள் நமக்கு புருஷார்த்தங்களைக்கொடுக்கட்டும் (19½) குளிர்ச்சி பொருந்திய இளம்பிறையாலலங்கரிக்கப்பட்ட சடாகிரீடத்தை யுடையவளாயும் வெண்மையான இடபவாகனருக்கு பத்தினியாயும் குறுநகைகொண்ட முகமண்டலத்தை யுடையவளாயும் மலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற நேத்திரங்களினின்றும் பெருகின்ற கருணாமிருதத்தை யுடையவளாயுமிருக்கிற கோமதியானவள் புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கட்டும் (20½) இலக்குமீபதி முதலான தேவர்களால் கோஷிக்கப்பட்ட திவ்வியசரித்திரத்தை யுடையவளாயும் கோடி ஸ்ரீதேவிசாசுவதிகளால் பிடிக்கப்பட்ட திருவடித்தாமரைகளை யுடையவளாயும் ஸ்ரீராஜபுரநடுவில் விளங்குகின்ற உப்பரிகையில் வசிப்பவளாயுமிருக்கிற கோமதியானவள் நமக்கு புருஷார்த்தங்களான தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கட்டும் (21½) இந்த இரண்டு ஸ்தோத்திரங்களினாலுங் கோமதீ சங்கரேசுவரர்கள் அகஸ்தியமுனிவரினெதிரில் மகாலிங்கத்தில் நின்றும் பிரத்தியக்ஷர்களானார்களப்பொழுது பரமசிவனானவர் கும்பமுனியைநோக்கி யேமுனீ

வனே நீ செய்த இரண்டு துதிகளாலும் யெங்களுக்கு சந்தோஷமுண்டாச்சுது உன்மனதிலென்ன அபிஷ்டமோ அதைக்கேள் தருகிறேனென்று சொன்னார் இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனால் கேள்க்கப்பட்ட அகஸ்தியரானவர் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு சகல உலகங்களுக்கும் நாதரான ஓய்சுவாமி யெனக்கு யெப்பொழுதுமும்முடைய பக்தியானது நழுவாமலிருக்கவேண்டு மதுதவிர யிப்பொழுது இந்தப்பிரதோஷ சமயத்திலும்முடைய நடனத்தைக் காண்பிவிக்க வேண்டுமந்த நடனத்தை நான்தெரிசித்து கிருதார்த்தனாகிறேனென்று முனிவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சங்கரேசுவரரானவர் சத்ச்சபையில் நின்று பிரம்மா விஷ்ணு இந்திரன் முதலானவர்களோடு வீணை புல்லாங்குழல் மத்தளம் வெண்கலக்கைத்தாளலபங்களோடு சபாபதியாக இடதுகாலைத்தூக்கித் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு நடனஞ்செய்தார் (22½) கேளுங்கள் பிராம்மணர்களே அந்தசபைக்கு சத்சபையென்றுபெயர் அதானது மகாலிங்கத்துக்கு ஈசானதிக்கில் பிராகாரத்துக்குள் உருக்கிவிட்டதாம்பிரமயமாக இப்பவும்பிரகாசிக்கிறது பிற்பாடு அகஸ்தியரானவர் பரமசிவனுடைய நிருத்தனத்தைத் தெரிசித்து ஆனந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு முன்னின்று நடனதெரிசனத்தின்கடைசியில் பரமசிவனை நோக்கி ஓய்மகாதேவ நானிப்பொழுது உம்முடைய நடனத்திலானந்த சாகரத்தில் மூழ்கினேன் நடனத்தை நிருத்துமென்று முனியால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பரமசிவன் நடனத்தை விட்டொழித்தார் பிற்பாடு அகஸ்திய முனிவர் பரமசிவனைப்பார்த்து ஓய்தேவனே இப்பொழுது இந்த புண்ணியஸ்தலத்தில் பாதாளத்தில் நின்றுமென்னால் வரவழைக்கப்பட்ட கங்காதீர்த்தத்திற்கு மாகாத்மியஞ்சொல்லக் கடவீரென்று பிரார்த்தித்தார் (32½) இந்தப்பிரகாரமகஸ்திய முனிவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பரமசிவன் நகைத்து முனியைநோக்கி யேரிஷிசிரேஷ்டனே உன்னால் பாதாளத்தில் நின்றும் வரவழைக்கப்பட்ட தீர்த்தமானது பூமியில் அகஸ்தியதீர்த்தமென்று பிரசித்

தியாயிருக்குமந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கிற மனுஷியர்க ளுக்கு ஞானமுமாயுளுந்தே சௌகிருத்தியும் ரோகநிவர்த்தியு ம ந்தியகாலத்தில் சுவர்க்கபதவியும் முக்தியுமுண்டாகு மென்றுத் தமமான மாகாத்மியத்தை யனுக்கிறகித்தார் (37) இந்தப்பிரகார ஞ்சங்கரேசுவரர் அகஸ்தியருக்கு வரமழித்துவிட்டு கௌரிதேவி யுடனுமிடபவாகனத்துடனும் அந்தர்த்தானமடைந்தார் பிற்பா டு மகாதேசோவானை அகஸ்தியமுனிவரானவர் ஆச்சிரியத்தினா ல் முகமலர்ச்சி யுடையவராய் லோபாமுத்திரையுடன் பொதிகை மலையையடைந்தார் (39) மறுபடியுஞ்சூதர் சொல்லுகிறார் கேளு ங்கள் முனிவர்களே அந்த அகஸ்தியதீர்த்தமானது அந்தப்புன் னைவனத்தில் அந்த மகாலிங்கத்துக்கு நிருதிதிக்கில் கூப்பாடு தூ ரத்தில் பாதாளத்தில் நின்றும் வரப்பட்ட கெங்கையாக யிருக்கிற து அதில் ஸ்நானஞ்செய்கிறவர்களுக்கு சகலபாபங்களையும் போ க்கடித்து சிவசாயுச்சியத்தையுங் கொடுக்கும் சந்தேகமில்லை(41) இன்னமும் பைரவ தீர்த்தமொன்றிருக்கிறது அதினுடைய பெ ருமையைச் சொல்லுகிறேன் முன்னொருகாலத்தில் தேவியைப்பூ ஜை செய்வதற்காக பைரவரால் சூலத்தினால் வெட்டப்பட்டது அ தானது மகாலிங்கத்துக் கீசானதிக்கில் பைரவருக்கு நிருதியிலி ருக்கிறது பைரவர் தேவியைப்பூஜைசெய்து முடிந்தவுடன் தே வீ பிரத்தியக்ஷமாயந்த தீர்த்தங்களினாலெந்த ஸ்திரீயாவது பு ருடனாவது பாலனாவது விருத்தனாவது தன்னையபிஷேகஞ் செய் துகொள்ளுகிறானோ அவன் பூதப்பிரேத பிசாசபாதைகளாலுங் குஷ்ட குற்மாதி ரோகங்களாலும் சத்துருக்களுடைய பில்லி சூ ன்யங்களாலும் விடுபட்டு திடதேகமுடைய வனாவானென்று பைரவருக்குப் பலங்கொடுத்தா ளாகையாலந்த பைரவ தீர்த்தத் தில் பூதம் முதலானதுகளால்ப் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் குஷ்ட ரோகம் முதலானதுகளால்ப் பீடிக்கப்பட்டவர்களு மகத்தியம் ஸ்நானஞ்செய்ய வேண்டுங்கேளுங்கள் பிராம்மணர்களே இன் னமுமந்த ஸ்தலத்தில் சூரியனால் நிர்மிக்கப்பட்ட தீர்த்தமொன்

திருக்கிறது சொல்லுகிறேன் முன்னொருகாலத்தில் தக்கனுடை ய வேழ்வியில் வீரபத்திரனால் சூரியனுடைய பல்வரிசையானது பலாத்க்காரத்தினால்த் தகற்கப்பட்டது பிற்பாடு கொஞ்சநாள்ச் சென்றபின் சூரியனானவர் சிவசாபத்தில் நின்றும் விடுபட்டு இந் தப்புன்னைவன ஸ்தலம் வந்து சேர்ந்தார் தனக்கு முன்பாக மகா லிங்கத்திற்குத் தென்கிழக்கிலொரு தீர்த்தம் நிர்மித்து அதில்ஸ் நானஞ்செய்து சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையு மாராதித்து அவர்களிடமிருந்து தான் பல்லில்லாதவராக இருந்தாலும் தனக் குப்பிரியமான பதார்த்தங் கெட்டியாக இருந்தாலும் தன்வாயில் ப்போனமாத்திரத்தில் மெதுவாக ஆகவேண்டுமென்று வரத் தையும் தன்னுடைய தீர்த்தத்திற்கு ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களு டைய பாபத்தை நிவிர்த்திசெய்யுந் தன்மையையும் ரோக நிவிர் த்தியு முண்டாக்கும்படியான மகிமையையு மடைந்தார் (51) அது முதல் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் சூரியனானவர் ஆயிரங்கிர ணங்களோடு தக்ஷிணாயனத்திலு முத்தராயணத்திலு முத்திர நக்ஷத்திரத்தி னிரண்டாவது பாதத்தையும் உத்திரட்டாதி நக்ஷ த்திரத்தின் முதல்ப்பாதத்தையு மடைந்தகாலங்களில் தன்னு டைய உதயத்தில் தன்னுடைய கரங்களினால் மகாலிங்கத்தைத் தொடுகிறார் மறுநாள் உதயத்தில் நாசமில்லாத சங்கா மகாலிங்க த்தைப் பூஜைசெய்கிறார் இந்தப்பிரகாரம் விதிப்பிரகாரமொன்ப து நாளுதயத்தில்ப் பூஜைசெய்துவிட்டு அந்த நக்ஷத்திரங்களு டைய நான்காவது பாதம் மூன்றாவது பாதத்தையுங் கிரமமாக அடைந்து பத்தாவது தினம் பரமசிவனிடம் விடைபெற்று பரம சிவனாலநுக்கிரகிக்கப் பட்டவராக சிவாக்ஞையை சிரசில்க் கிரகி த்துக்கொண்டு போகிறார் இந்தப்பிரகாரம் வருஷந்தோறும் த க்ஷிணாயன முத்தராயன மிரண்டுகளிலும் நடந்துவருகிறார் அந்த சூரியன் பூஜை செய்கிறகாலமானது சிவ சூரிய புண்ணியகாலமெ ன்று பெயர் அந்த இரண்டு காலங்களிலும் யாரொருவர்களந்த சூரிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து சங்கரேசுவரரையுங் கோம

திமையுந் தெரிசனஞ்செய்கிறார்களோ அந்த மகாத்மாக்கள் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களை யடைவார்கள் (58) பிற்பாடு அந்தலத்தில் மகாலிங்கத்துக்கு அக்கினி மூலையில் அக்கினிதீர்த்தமொன்றிருக்கிறது அதினுடைய பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் பிராகாரத்துக்குள்ளக்கினி திக்கில் முன்னொரு காலத்தி லக்கினியானவர் தன்னுடைய சூலத்தினால் தீர்த்தமுண்டாக்கி யந்த புனிதமான ஜெலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விதிப்படி சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையும் பூஜைசெய்து அவர்களிடமிருந்து தான் யெதை பரிசிக்கிறானோ அது அசுத்தமாக இருந்தாலும் சுத்தமாகவுஞ் சிலாக்கியமுமாக வேண்டுமென்று வரம் பெற்று சகல பாபங்களில் நின்றும் வெளிப்பட்டார் அப்பொழுது அக்கினியால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட கோமதி சங்கரேசுவரர்களிருவரும் யே சூரியனே உன்னுடைய தீர்த்தத்தில் யெந்த மனுஷியன் ஸ்நானஞ்செய்கிறானோ அவன் அதிக காந்தியையும் பாபமோசனத்தையு மடைந்து புனிதனாகிறான் நிச்சயம் (62½) ஓய் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே தேவர்களுக்கெல்லாந் தேவர்களான கோமதி சங்கரேசுவரர்களிருவருமந்த அக்கினிக்கி இந்தப்பிரகாரம் வரங் கொடுத்துவிட்டு அந்தர்த்தானமடைந்தார் களாகையா லந்த தீர்த்தத்தின் வைபவமானது யாரால் வர்ணிக்கப்படு மதில் ஸ்நானஞ்செய்கிறவர்களுக்கு சகல பாபங்களும் நிவர்த்தியாகுந் தேசசு விருத்தியாகு மதற்கு அக்கினி தீர்த்தமென்று பெயர் மகாலிங்கத்துக் கக்கினி திக்கிலிருக்கிறது அந்த பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தை புரோக்ஷிப்பதாலுந் தெளிப்பதாலும் அசுத்தங்களா யிருப்பதெல்லாம் பரிசுத்தங்களாகுமிது நிச்சயமே (66) பிற்பாடு கௌரீ தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் மனதை ஒரே நிலைமைப்படுத்தி விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள் பிராம்மண சிரேஷ்டர்களே முன்காலத்தில் கருவை நகரிலரசுபுரிந்து வருகிற பாண்டிய வம்சத்தில் பிரசித்துவசனென்று பெயர்பெற்ற ஒரு பாண்டிய அரசன் தென்திசையிலுள்ள சகல பிரஜைகளேயும் பரிபாலித்து வந்தான் அவ்வ

ரசன் சந்ததியில்லாதவனாக புத்திரனை யடையவேணு மென்ற இச்சையுடன் அதுலாம்பிகையையும் பால்வண்ணநாதரையும் பக்தியுடன் பூஜித்து மனதில் தியானஞ் செய்துகொண்டு தன்னுடைய பட்டணத்தில்த் தானே வசித்துவந்தான் இப்படிக்கி வெகுகாலஞ் சென்றொரு நாளிரவில் அரசன் பால்வண்ணநாதரை தியானித்துக்கொண்டு படுக்கையில்ப் படுத்து நித்திரைசெய்தா னக்காலத்தில் பால்வண்ணநாதரானவர் அதுலாம்பிகையுடன் சொப்பனத்திலெழுந்தருளி பிரகத்துவச பாண்டியனைப் பார்த்து யே யரசனே இதற்குத் தெற்கில்ப் புன்னைவனத்தில் நான் தேவியாகிய அதுலாம்பிகையுடன் கோமதி சங்கரேசுவரரென்ற திருநாமத்துடன் பிருதிவிலிங்க ரூபமாக வெகுகாலமாக வசித்துக் கொண்டிருக்கிறேனிப்பொழுது உன் வம்சத்தில்ச் செனித்தவனாயுஞ் சிகதரபுரத்தைப் பரிபாலிக்கின்ற உக்கிவர்மாவென்ற அரசனவ்விடம் வந்து யெங்களுக்காலயம் நிர்மித்து எங்களை தினந்தோருந் தெரிசனஞ் செய்துகொண்டு போகிறான் நீயுமிப்பொழுதே யவ்விடஞ் சென்று க்ஷேத்திரத்தை விசாலமாக நிர்மித்து யென்னையு மம்பிகையையும் பூசைசெய்துகொண்டுவா உனக்கு அம்பிகையானவள் புத்திரனைக் கொடுப்பா ளென்றரசனுக்குச் சொல்லிவிட்டு மறைந்தார் (76) பிற்பாடு பிரகத்துவச பாண்டியன் நன்றாய் விடிந்தவுடன் சொப்பன விருத்தாந்தத்தை மனதில் நினைத்து பாரியை பெந்துக்களுடன் பிராம்மணர்கள் மந்திரிகளோடு சகல சேனைகளால்ச் சூழப்பட்டவனாக சகல வாத்திய கோஷங்களுடனி ரதமேறி சீக்கிரமாக பஞ்சகுரோசத்தைக் கடந்து புன்னைவனம் வந்துசேர்ந்தானவ்விடம் வந்திருக்கிற தன்னுடைய தாயாதனாகிய உக்கிரவர்மாவை க்ஷேமம் விசாரித்து சிலாகித்து அவனிடமன்பு பாராட்டினனந்த உக்கிரவர்ம பாண்டியனுங் கருவை நகராசனாகிய பிரகத்துவச பாண்டியனை வணங்கி க்ஷேமம் விசாரித்து சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையும் விதிமுறைப்படி பூசை செய்துவிட்டு பிரகத்துவச பாண்டியனை நமஸ்கரித்து விடைபெற்று அவ்வி

5

டத்தினின்றுஞ் சிகதாபுரஞ்சென்றான் பிற்பாடு பிரகத்துவச பாண்டியனானவன் ஒருவருஷ மிடைவிடாமல் சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையு மாராதித்துக் கொண்டு க்ஷேத்திரத்தை விசாலமான அநேகம் மண்டபங்கள் பிராகாரங்கள் விமானங்களோடும் விஸ்தாரமாகச் செய்தந்த நகரத்தில்த்தானே ராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு புத்திரலாபத்தை இச்சித்து தன் ஸ்திரீயுடன் சேனையுடனும் வசித்துவந்தான். (84)

கைலாஸ மான்மியத்தில்
பதினாறாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮॥

𑌸𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌂𑌶𑌾𑌸𑌨𑍀𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑍀𑌂 ।
𑌵𑌾𑌤𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍀𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ ॥௯॥

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌶𑌶𑍀𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌧𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌂 ॥ ॥௧௦॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌦𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑌯 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌗𑌤𑌂 ॥ ॥௧௧॥

𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌂𑌶𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌂𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌦𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥ ॥௧௨॥

𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑌾𑌧𑍋𑌪𑌵𑍍𑌯𑌵𑌂𑌸𑌪𑍁𑌪𑌾𑌵𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑌂 ।
𑌸𑌪𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌰𑌂𑌵𑌰𑌂 ॥ ॥௧௩॥

𑌜𑌨𑌕𑍍𑌷𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑌦𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌶𑍁 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌿𑌵𑌂 ॥ ॥௧௪॥

𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌶𑍋𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌪𑍁𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌦𑌵𑍇𑌵𑌾𑌲𑌂𑌬𑍇𑌜𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍋𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌶𑌂𑌕𑌰𑌂 ॥ ॥௧௬॥
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌮𑌧𑍍𑌵𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌰𑌾𑌜𑌾 ।

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌦𑌾𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌕𑍋𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 ।
𑌅𑌬𑌂𑌧𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌶𑌰𑌣𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑌾𑌶𑍀𑌃
𑌜𑌟𑌾𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌰𑌾𑌜𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 ।
𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌸𑍋𑌰𑌵𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௧௮॥

𑌸𑌂𑌦𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌜𑌾𑌶𑌰𑍂𑌕𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿 𑌸𑌂𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍂 ।

[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரார்யம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௧௯॥
[illegible]
[illegible] ।

[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௨0॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரார்யம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௨௧॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௨௨॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரார்யம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௨௩॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரம் தம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௨௪॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
ஶ்ரீஶங்கரார்யம் ப்ரணமாமி நித்யம் ॥ ॥௨௫॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌾𑌂
𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌮𑍀𑌰𑌕𑍇𑌶𑌾𑌂 |
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 || ||௨௬||

𑌗𑍌𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌂
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 |
𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑌮𑍀𑌶𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 || ||௨௭||

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌂𑌜𑍁𑌲𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌂
𑌮𑌂𑌗𑌲𑍍𑌯𑌦𑌾𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂 |
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 || ||௨௮||

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌂
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 |
𑌗𑌂𑌗𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 || ||௨௯||

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑌣𑍈𑌕𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 |
𑌗𑌂𑌗𑌾𑌸𑌖𑍀𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 || ||௩௦||

𑌸𑌾𑌂𑌬𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌮𑍍 |
𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌦𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 || ||௩௧||

𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 |

வித்ருமவம் த்ராம்வி ஷிதவு ஹாவாம்
ஶ்ரீ ஶ க்ரீம் க்ஷாம் புணேத்ரிநித்ருஷ் ॥ ॥௧௨॥
இதிஸ்துவ ஸ்வாமிணொ தேஶ ஶ க்ஷாவஸம் தஷ்டேநவன ॥௧௩॥
பாரஷ்யரம் கடாக்ஷாஹ்ராம் வீக்ஷ்யேணவவஸஷிதம் ।
மொசீஶம் கரள தத்வஸமொரேவளவஹூதஸ்ய ॥ ॥௧௪॥
ஸம்வீக்ஷ்யேமேஶாநோ மொசீம் வாக்யேவுவீக்ஷ ।
ஸஷ்டாஜாதஸ்நளஸ்த்ரா பூஜயஸ்வஸம்தம்வுதி ॥ ॥௧௫॥
தத்ராவாம்ஸம்தம்த்ராத ரேஷ்ராவொமெத்யவசேஸ்வஷிமெ ।
இத்யுக்தேவெதவெ த க க்ஷாமெவீவஸம்சேஷம் ॥ ॥௧௬॥
ஸொவாவஷீம் ராஜாநம் ராஜணாவாம் புமெதாஷீதள ।
தவஸாவபூஜயாதஹ்யம் தாஸ்யெதத்யஸமெதாசேயா ॥ ॥௧௭॥
ஸதத்ராரஹ்யெதவத்த ஸஹஸ்ராவஸவீஷ்டித ।
ஜநயிஷ்யதிஸஸ்வஸ்தம் ஹஷ்வத்தவீரநிதஃ ॥ ॥௧௮॥
ஹஜேம்த்ரநஹரம்ஜெவமெந்த ரீத்ராஜ்ஞவாஸஹம்கரா ।
காஶ்ரீரமெணஸவிமெத ஷமெவஷ்க்ஷாபுஸாததஃ ॥ ॥௧௯॥
ஸம்தக்ஷ்ரநம்ஜசேத த்ரவஸ்யவரமெதாஶிவா ।
ஸயராஜாஸஸம்தமெஷ்டா மெதஶீம்மெதவம்வஹம்கரம் ॥ ॥௨௦॥
புணேவ்யபுராஸஷ்டிக்ஷா வ ஸ வத்தக்ஸமெஶநிக்ஷஃ ।
வநணிஷ்ஜவரம்புராவ்ய க்ஷீரவணஷ்வநிஸ்துஷாம் ॥ ॥௨௧॥
பு ணேய்ஸக்த்ரதமெதெ வ தாக்ஷிணாத்யாந்துவு ஹாஸயக்ஷ ।
ஸமராஜ்ஞத்ரம்தஹஷிணேய்ராம் புூமெணஷ்காமெஷஸமெதாஜநி ॥
க்ரீம்த நஹரம்மெஸாஷி ஷீரம் வீஜயக்ஷம்ஜரஃ ।
ஸ்வாஷயக்ஷஸயசேஷ்டாத்ரா க்ஷீரவமெணஷ்நிஸஷ்ததஃ ॥ ॥௨௩॥
ஷிமெத்ராரநஷேரம்வீவு ரஃ ஹளரீதீஷ்யஷஸ்யமெஷஹவ ।
உதீரிதம்சேபாமெவாத்யதீஷ்யஷ்வஸம்தாநதம்ஶிவம் ॥ ॥௨௪॥
ஶ்ரீயராமெராஹ்யதம்ஶஷம் ஹூதவாயாநிவத்தஷ்கம் ।
ஸவஷ்ஶத்ரக்ஷ்யகரம்ஶம்யெ க்ஷூத நிவாரணம் ॥ ॥௨௫॥

தஸ்மாத³வஶ்யம் ஸ்நாதவ்யம் த³ந்தே ஜநிஷஹஸ்ரஶ: |
தே³வி தே ப்ரம்யஸ்ய தே³வி நித்யம் த்வம் ஸாம்ப்ரதே³வ || ||௪௬||

இத்த²ம் த்வம் ப்ரீதிர்விஷ்ணும் யதே³ந்தே³ நவப்ரஜயஸ்வ |
தஸ்மாத் த்வம் தே³ஹி ஸம்ப்ரஜாயும் தே³வஸாஸநாத் ||௪௭||

ஸர்வபாபக்ஷயகரம் த³க்ஷிணம் ஸர்வமோஹநம் |
ஶத்ருக்ஷயகரம் சைவ ஶிவேந கதி²தம் புரா || ||௪௮||

தத³த்³ தே³வ்யுபஸ்தா²யாஸ் ஸர்வாநுகாரோ ந வாக்யாஸ் |
இத்யுக்த்வா ஸ்வயம் ப்ரத³க்ஷிணீக்ருத்ய
ஹஸ்தாப்⁴யாம் ஸ்ப்ருஶந் த³ந்தயோர் வத³தி |
க்ருதக்ருத்யோ ராஜா நந்த³யாமாஸ
ஸ்வாந்த்³ பார்வதீக்ருபயா பாத³ரேணும் ஶிரஸா || |௪௯|

இதி ஶ்ரீப⁴விஷ்யோத்தரபுராணே
ப⁴க்தகேஶவாஸதா³மாஹாத்ம்யே
ஸப்தமோऽத்⁴யாய: ||

அப்படி இருக்குங்காலத்திலொருக்கால் சங்கரேசுவரரானவர் தேவியைப்பார்த்து யே தேவி இவ்வரசனானவன் இந்த சுவதேசாதிபன் பிரகத்துவசனென்று கீர்த்திபெற்றவன் தன்னுடைய வம்சத்திற்கு சந்ததியை விரும்பி பக்தியுடன் நம்மையாராதித்து வருகிறானாகையால் பிராணநாயகியே யென்னுடைய ஆக்ஞையினாலவனுக்குச் சந்ததியைக் கொடென்றுக்ஞாபித்தார் (2½) பிர்ப்பாடு இப்படிக்காக் ஞாபிக்கப்பட்ட தேவியானவளப்படியே ஆகட்டுமென்று பதிலுத்தரங் கொடுத்துவிட்டு அவ்வரசனுடைய யெதிரில் பிரத்தியக்ஷயாய் யே அரசனே உன்னுடைய தவத்தினாலும் பூசையினாலும் நான் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தேனுனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்கேள் தருகிறேனென்று சொன்னாள் (4½) இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்ன தேவியின் வசனத்தைஅரசன்கேட்டு அடிக்கடி தடிபோல் பூமியில் விழுந்து வணங்கி யஞ்சலிசெய்

துகொண்டு ஆனந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவனாகியே பக்தஜ
னங்களுக்கு கொடுக்கின்ற தேவி உன்னை வணங்குகிறேன் நீ யெ
னக்கு சந்தானத்தைக்கொடுத்து யென்னை கிருதார்த்தனாகச் செ
ய்யவேணுமென்று பிரார்த்தித்தான் (7) இந்தப்பிரகாரம் அரசன் பிரார்த்தி
த்த உடன் கோமதி தேவியானவள் கருணையாகிற அமிர்தம் பெ
ருகின்ற கடைக்கண் பார்வைகளால் தானிருக்குமஸ்தானத்திற்
க்கு வடக்கிலீசானமாக பாதாளத்தில் நின்றுஞ் ஜலரூபியான
கங்கையை வரவழைத்து அரசனை நோக்கி யே அரசனே யிந்ததீர்
த்தமானது யென்னுடைய கருணையால் நிறைந்தது கௌரிதீர்த்த
மென்று பெயர்பெற்றது நீ யிதில் தினந்தோறும்ஸ்நானஞ்செய்து
யென்னுயகரையுமென்னையும் பூசைசெய் நானொருதினம்வந்து சந்த
தியைக் கொடுக்கிறேனிந்த தீர்த்தமானது புண்ணியமாயுஞ் சகல
பிரதிபந்தகங்களை நிவிர்த்தி செய்கிறதாயும் புத்திரன் சம்பத்துக்
களைக் கொடுப்பதாயும் சகலவியாதிகளையும்நிவிர்த்தி செய்வதாயு
மாயுளைக்கொடுப்பதாயுஞ் சகலபாதைகளையும்நிவிர்த்தி செய்வதா
யுஞ்சகல பாபங்களையும் நிவிர்த்தி செய்வதாயுஞ்சகலகாரிய சித்தி
யையுங்கொடுக்குந் தன்மையையுடையதென்றுசொல்லிவிட் டந்த
ர்த்தானமடைந்தாள் (13) பிற்பாடு ராஜாவானவன் அந்தமகாதீர்
த்தத்தில் பத்தினியோடு ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசுவரரையுங்
கோமதியையும் பூசைசெய்து கொண்டு அந்த ஸ்ரீராஜபுரத்தில்த்
தானே கொஞ்சகாலம் வசித்துவந்தான் கேளுங்கள் பிராம்மணர்
களே பிற்பாடொருகாலத்தில் சங்கரேசுவரரானவர் கோமதிதேவி
யானவர் கோமதிதேவியுடன் குருநகைகொண்ட முகாரவிந்தத்து
டன் மகாலிங்கத்தில்நின்றும் பிரத்யக்ஷமானார் அப்படிக்கி ஆச்ச
ரியவடிவுடையவராய் கோமதியுடன் பிரத்தியக்ஷராயிருக்கிறன்
சங்கரேசுவரரை பிரகத்துவச பாண்டியன் கண்டு பிரதிக்ஷிணஞ்
செய்து வணங்கி யஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்கி
றான் மனதுக்கு கட்டாதவராயு மின்னபடியென்று விளங்காதவ
ராயு மனேகரூபராயு மாதியாயும் பரமாயுங்கருணை நிறைந்தவரா
யுஞ் சிவமென்ற திருநாமமுடையவராயும் பரிபூர்ணராயு மானந்

தம்மையராயுஞ் சகலத்துக்கு மீசராயுமிருக்கிற சங்கரேசுவரனை யெப்பொழுதும் வணங்குகிறேன் (17½) நடுவான் இளமைப்பருவத்துடன் கூடியவளாயும் மேகம்போலப் பச்சையாய் மனோகரமான திருமேனியையுடையவளாயுஞ் சடாமகுடத்தில் விளங்குகின்ற இளம்பிறையைச் சூடியவளாயுங் குறுநகைகொண்ட முகாரவிந்தத்தையுடையவளாயு மிருக்கிற ஸ்ரீசங்கரியாகிய வுன்னை யெப்பொழுதும் வணங்குகிறேன் (18½) உம்மை வணங்குகின்ற அடியார்களுடைய இஷ்டத்தைக் கொடுப்பதில் சாக்கிரதையுடையவராயுங் கோடிசந்திரனுடைய காந்தியையுடைய யழகான திருமேனியையுடையவராயுந் தேவர்களுடைய சந்தோஷத்திற் கிருப்பிடமாயும் மூன்று திருக்கண்ணுடையவராயு மிருக்கிற சங்கரேசுவரரான உம்மை யெப்பொழுதும் வணங்குகிறேன் (19½) நன்றாய் விகசித்தசி வந்த உல்பலமலரையுடைய கரகமலத்தையுடையவளாயும் பாதிமதிபோன்ற நெற்றியை யுடையவளாயும் நீலோற்பலங்கள் போன்ற விஸ்தாரமான கண்களை யுடையவளாயு மிருக்கிற சங்கரியாகிய வுன்னை வணங்குகிறேன் (20½) சொலிக்கின்ற ரத்தினங்களையுடைய சர்ப்பங்களாலலங் கிருதராயுஞ் சடாமண்டலத்தில் இளம்பிறையைச் சூடியவராயும் புலித்தோலுடுத்தியவராயு மிருக்கிற சங்கரேசுவரராகிய வும்மை வணங்குகிறேன் (21½) செம்பருத்தம்பூ போன்ற வஸ்திரத்தினால் விளங்குகிறவளாயுஞ் சணசண வென்றொலிக்கின்றவளை களையுடைய இரண்டு கரங்களையுடையவளாயும் விலைமதிக்கக்கூடாத இரத்தின காந்தியையுடைய கண்டாபரணத்தை யுடையவளாயு மிருக்கிற சங்கரபத்தினி பாகிய உன்னை வணங்குகிறேன் (22½) தனக்குத்தானே அழகினாலதிகமாகப்பிரகாசிப்பவராயும் விளையாட்டாக மேருவை வில்லாகத் தரித்த கரத்தையுடையவராயுஞ் சரத்கால சந்திர காந்தியையொற்ற மந்தகாசத்தையுடைய வராயுமிருக்கிற சங்கரேசுவரரான உம்மை வணங்குகிறேன் (23½) தனக்குத்தானே சௌந்தரியத்தினாலதிக காந்தியையுடையவளாயும் மேருவின் சிகரங்களையொற்ற

தனபாரங்களை யுடையவளாயுஞ் சரத்கால சந்திரிகையையொத்த மந்தகாசத்தை யுடையவளாயு மிருக்கிற ஸ்ரீசங்கரபத்தினியாகிய யுன்னை வணங்குகிறேன் (24½) மகாவிஷ்ணுவின் நேத்திரத்தினா லர்ச்சிக்கப்பட்ட பாதகமலங்களை யுடையவராயும் நெற்றி நேத்திராக்கினியால் மன்மதன் கொழுப்பை யடைக்கினவராயும் விபூதிப்பூசினாலுண்டாகிய காந்தியால் பிரகாசிப்பவராயு மிருக்கிற சங்கரேசுவரனாகிய உம்மை வணங்குகிறேன் (25½) அதிக சமர்த்துடையவளாயும் வித்தியாரூபிணியாயுங் காமகலையில் நிபுணையாயுங் காமேசுவரருக்கு நாயகியாயும் பர்த்தாவின் சரீரத்தை யிருப்பிடமாகக் கொண்டவளாயும் மங்களகுணத்துடன் கூடியவளாயும் மனோகரமான அலங்காரத்தை யுடையவளாயு மிருக்கிற ஸ்ரீசங்கரபத்தினியாகிய யுன்னை வணங்குகிறேன் (26½) இடபத்திலேறுகிறவராயும் யானைத்தோலை யுடுப்பவராயுங் கோவிந்தனுடைய பாதி சரீரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடையவராயுங் கைலாயமலையில் வாசஞ்செய்பவராயும் பார்வதிக்கி நாயகராயுமிருக்கிர ஸ்ரீசங்கரேசுவரராகிய உம்மை வணங்குகிறேன் (27½) மாயாரூபிணியாயும் பரையாயும் மனோக்ஞமான வாக்ச் சாமார்த்திய முடையவளாயும் புன்னகையால் பரமசிவனை சந்தோஷப்படுத்தி வைப்பவளாயும் பக்தர்களிட மன்புடையவளாயும் பரமசிவனுடைய தர்மபத்தினியாயு மிருக்கிற ஸ்ரீசங்கரியாகிய யுன்னை வணங்குகிறேன் (28½) வேதாந்தத்தினா லரியத்தகுந்தவராயுங் களங்கமற்றவராயும் அரூபியாயுமுலகங்களுக்கு மேலானவராயுஞ் சகல குணங்களிலுஞ் சந்தித்தவராயுங் கங்கையைத்தரித்தவராயுங் கேவலதத்துவ ரூபியாயுமிருக்கிர உம்மை வணங்குகிறேன் (29½) வேதாந்தத்தினா லரியப்பட்டவளாயுங் களங்கமற்றவளாயுஞ் சரீரமற்றவளாயு முலகங்களுக்கு மேலானவளாயுஞ் சகல குணங்களிலும் பற்றுடைய வளாயுங் கங்கைக்குத் தோழியாயுங் கேவலதத்துவ சுவரூபிணியாயு மிருக்கிற சங்கரநாயகியான உன்னை வணங்குகிறேன் (30½) அம்பிகையுடன் கூடியவராயுமுல

கங்களுக்குக்காரணகாரியருபராயுஞ் சங்கன் பத்மனென்ற நாகங்களால் வணங்கப்பட்டவருயும் பாத்துக்கு பரனுயுஞ் சந்தானத்தைக்கொடுப்பவருயுஞ் சங்கரநாராயணனென்று பிரசித்திபெற்றவருயுமிருக்கிற சங்கரேசுவனுகியயும்மை வணங்குகிறேன் (31½) சந்தானத்தை கொடுப்பவளாயுஞ் சகல ஜனங்களினுல் வணங்கப்பட்டவளாயுமிந்திராணி முதலிய தேவமாதர்களின் கரங்களினுலர்ச்சிக்கப்பட்டவளாயுங் குபேரனுல்வணங்கப்பட்டவளாயு மியற்கையான பிரபாவத்தை யுடையவளாயுமிருக்கிற சங்கரபத்தினியாகிய யுன்னையெப்பொழுதும் வணங்குகிறேன். (32½) இந்தப்பிரகாரமரசன் துதிசெய்தவளவில் கோமதி சங்கரேசுவரர்கள் கேட்டு சந்தோஷித்தர்களா யொருவற்கொருவர் கடைக்கண்களினுல்ப்பார்த்துக்கொண்டு மந்தகாசத்துடனிருவர்களும் புளகாங்கிதர்களானுர்கள் (34) பிற்பாடு சங்கரேசுவரரானவர் கோமதியைப்பார்த்து யேதேவி இவ்வரசனுனவன் சந்ததியைவிரும்பி நம்மிருவர்களையும் பக்தியோடு பூசை செய்தானுதலிலாலிப் பொழுது தானேயே பிராணநாயகியே நாம் சந்ததியைக்கொடுக்கக்கடமைப்பட்டவர்களென்று பரமசிவன் சொன்னாது கேட்ட கோமதியானவளப்படியே செய்வோமென்று ஸம்மதித்து மன்னவனைநோக்கி யே அரசனே யுன்னுடைய தவத்தினுலும் பூசையினுலும் நாங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தோமுனக்கிப்பொழுது புத்திரனைக்கொடுத்தேன் இதுமுதலுன்னுடைப் பத்தினி கர்ப்பந்தரித்து நல்லபுத்திரனைப்பெருவள் நீயுன் பத்தினியுடனுஞ் சைன்யங்களுடனுங் கருவை நகரையடையென்ருனுபித்து குங்குமம் விபூதியையும் பிரசாதமாகக்கொடுத்துவிட்டு தேவிபானவள் சங்கரேசுவரருடனந்தர்த்தானமடைந்தாள் பிற்பாடு பிரகத்வஜ பாண்டியனுனவன் மிகுந்தசந்தோஷமுடையவனுப் சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையும் வணங்கிப்பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தன் பத்தினியுடனுஞ் சைனியங்களுடனும் மருபடியுந்தன் பட்டணமடைந்து பால்வண்ணநாதரையுமதுலாம்பிகையையும் பக்தியோடு வணங்கி அவ்விட

த்தில்த்தானே யெப்பொழுதும்போல் தென்திசையிலுள்ளப்பிர
ஜைகளையாண்டுவந்தான். பிற்பாடு அரசன் மனைவி கர்ப்பந்தரித்து
பத்துமாதம் நிறைந்த உடன்யவளிடம் விசயகுஞ்சரனென்றொரு
புத்திரன் ஜெனித்தானவன் பிதாக்களுக்குப்பிற்பாடு பால்வண்
ணநாதரிடம் பக்தியோடு வெகுதர்மசாலியாக கருவை நகரைவெ
குகாலமாண்டுவந்தான். ஓய்முனிவர்களே உங்களுக்கிப்பொழுது
கௌரீதீர்த்தத்தினுத்பத்தியையும் மாகாத்மியத்தையுஞ் சொன்
னேனந்த தீர்த்தமானது சந்தானம் மங்களமாயுளாரோக்யம் பரி
சுத்த பூதபிசாசுகளாலுண்டாகிற வாதை நிவிருத்தி சகல சத்ரு
நாசம் சல்லியசூன்ய நிவிருத்திகளையுங்கொடுக்கு மாகையாலிந்த
தீர்த்தத்தில் மானிடர்களவசியமாய் ஸ்னானம் செய்யவேண்டும்
(459) கேளுங்கள் பிராமணோத்தமர்களே அந்தக்ஷேத்திரத்தில்
மகாலிங்கத்திற்கு நிருதிதிக்கில் சங்கரதீர்த்தமென்றொரு தீர்த்த
மிருக்கிறது அதானதீந்திரதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெற்றது யெப்
பொழுதிந்திரன் பரமசிவனைப்பூஜை செய்தானோ அப்பொழுது ப
ரமசிவனுடைய பூஜைக்காக அவருடை யாக்ஞையாலிந்திரனால் நி
ர்மிக்கப்பட்டது அத்தீர்த்தமானது சகலபாபங்களையும் நிவிர்த்தி
செய்யுமென்றும் மோக்ஷம் சகலநன்மை சத்துருநாசமிவளவையுங்
கொடுக்கப்பட்டதென்று பரமசிவனால் முன்னாலேயே சொல்லப்ப
பட்டிருக்கிறதாகையாலந்ததீர்த்தத்திலெவன் ஸ்நானஞ் செய்கிறா
னோ அவன்சகல மனவிருப்பங்களையுமடைவானென்று சொன்ன
சூதமுனிவரை சவுனகாதி முனிவர்கள் பார்த்துபக்தியுடன் தலை
யால் வணங்கி ஓய் சூதமுனிவரே உம்முடைய முககமலத்தினின்
றும் பெருகாநின்ற கதையாகிற தேனை சாப்பிடவேண்டுமென்றா
சையையுடைய யெங்களை பரமசிவனுடைய கதையினால் மறுபடி
யும் புனிதர்களாகச்செய்யுமென்று பிறார்த்தித்தார்கள். (49½)

ஸ்ரீகைலாஸ மான்மியத்தில்
பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌸𑌂𑌤𑌃 ।

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
[illegible] ॥௧॥

[illegible] ।

𑌋𑌷𑌯𑌃 —

𑌸𑍂𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 [illegible] ॥௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩॥

[illegible] 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌾 [illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௪॥

[illegible] ।

𑌸𑌂𑌤𑌃 ।

[illegible] ॥ ॥௫॥

[illegible] ।
[illegible] ௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧0॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௰॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௫॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌪𑍀𑌯𑌸𑍀 ॥ ॥௨௬॥

𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌂𑌸𑌕𑍇 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍋𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ ॥௨௭॥

𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥

𑌮𑌯𑍂𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑌸𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌶𑌿𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌯𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾 ॥ ॥௩௦॥

𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌋𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘 ॥ ॥௩௧॥

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌿 𑌯𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌯 ॥ ॥௩௨॥

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌨𑌪𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌜𑌸 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌵𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 ॥ ॥௩௩॥

𑌨𑍃𑌪𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌤𑌕𑌃 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥ ॥௩௪॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௩௫॥

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑌤𑌤𑌂𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋𑌯𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ॥௩௬॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌨𑌤𑌃 ।
𑌨𑍃𑌪𑌪𑍍𑌰𑌬𑌾𑌧𑌿𑌨𑍀𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍋𑌸𑌤𑌸𑌵𑍇𑌦 ॥ ॥௩௭॥

𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇𑌯𑌾𑌰𑌾𑌶𑌾𑌂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌪𑌦𑍇𑌵𑌣𑌵𑌾𑌹𑍍𑌨𑍀𑌃 ॥ ॥௩௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௪॥

[illegible] । ॥௨௫॥

இதி ஸ்ரீ பவிஷ்யோத்தரபுராணே ஸ்ரீபுந்நாகவந
மாஹாத்ம்யே அஷ்டாதஸோத்யாயஃ ।

சூதர் சொல்லுகிறார் சிவபக்தியில்ச் சிறந்த ஓய் முனிவர்களே இன்னமுமந்தப் புன்னைவனத்திலொரு அரசன் காகம் விருகனிருவர்களிலொரு அரசனுடைய சரித்திரம் பெரிதாயுள்ளது அதைக்கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சொன்னார்ப்பொழுது ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் ஓய் சூதரே இந்தப்புன்னைவனத்தின் மகிமையை உம்முடைய முகமாகக் கேட்டபோதிலும் நாங்கள் திருப்தியை அடையவில்லை அரசன் காகம் விருகனென்று சொன்னீரே அவர்கள் யாரெங்கே ஜெனித்தவர்கள் யென்னசெய்தந்தஸ்தலத்தில் அபீஷ்டத்தையடைந்தார்களதையெங்களுக்கு யதார்த்தமாகச் சொல்லுமென்று கேட்டார்கள் (3½) இந்தப்பிரகாரம் நைமிச முனிவர்களால்க் கேழ்கப்பட்ட பௌராணிகருக்கு

ன் முதன்மையான சூதரானவர் சகலத்தையும் மனதினாலாலோசித்துக்கொண்டு முனிவர்களை நோக்கிச் சொல்லத்துடங்கினர் (௩௭) முன்னொருகாலத்தில் காவேரி தீரத்தில் நிசுளாபுரமென்ற பட்டணத்திற் க்குநாயகனும் விபீஷணனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட மகாவிஷ்ணுவானவர் லங்கைக்குச் செல்லுகிறவர்போல் யெந்த அர்சனுடைய பிதாவின் தபசினாலிழுக்கப்பட்டு அயோத்தியா நகரத்தைவிட்டு உபயகாவேரியின் மத்தியஸ்தலத்தை யடைந்து அக்காவேரி தீரத்தில் வசிக்கின்ற சகலபிராணிகளுக் குந்தவப்பலனை க்கொடுப்பதற்காக விபீஷணனுக்கொரு சங்கேதஞ்செய்து அவருடைய மனோபீஷ்டத்தையுங் கொடுத்து அதிகப்பிரயாசத்தினால் விபீஷணனை லங்கைக்கனுப்பிவிட்டு அத்தலத்தில்த்தானே யோகநித்திரையுடன் சேஷசயனத்தில் சயனித்துக்கொண்டாரது முதல் அத்தலத்தை ரெங்கஸ்தலமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்களோ அஸ்தலத்தில் வசிப்பவனும் யுத்தரங்கத்தில்த்தன் பெயரை உண்மையாகச் செய்பவனும் பிரபாவத்தைப்பார்த்த சகல அரசர்களுக்கும் சிரேஷ்டனும் கருணை நிறைந்தவனும் விஷ்ணுவின் பாதகமலங்களைப் பூசிப்பவனுஞ் சத்தியத்திலன்புடையவனுஞ் சத்தியவாக்காயுஞ் கலகுணங்களும் பொருந்தியவனும் பராக்கிருமசாலியாயுந் திக்குப்பாலர்கள்போல் பூமிக்குப்பாலகனும் வீரசேகரனென்றொரு சோழராஜனன் வனத்தேசத்தில் பிரஜைகளை பரிபாலித்து வந்தான் அவ்வரசன் நாள்தோறுமிரவி லரண்மனையில் நின்று வெளிப்பட்டு வேடம் மாரியன்னகரில் நகர் சோதினைசெய்துகொண்டு வந்தானவ னொருநாளிரவில் பூர்வஜன்ம பாபபலனை யனுபவிக்கின்றகாலமானது நேரிட்டதால் நல்லிருளில் பெருமழையும் பெய்தந்தக் காலத்தில் வேரிடஞ்செல்லமுடியாமல் தெய்வானுகூலத்தாலொரு பிராம்மணன் கிரகத்தையடைந்தா னக்கிரகத்தில் அந்தப்பிராம்மணனவன் மறுநாள்த்தன்னுடைய மாதாவுக்கு சிரார்த்தம் செய்வதற்காக கடைத்தெருவில் நின்றுமனேக போஜன சாமான்களை வரவழைத்தா

னைதக்கண்டு முன்செய்த தீவினையாலரசன் பசியால் வருந்தி மெ துவான வசனத்துடன் பிராம்மணனுடைய வேலைக்காரர்களை யா காரம் வேண்டுமென்று கேட்டா னப்பொழுதவர்கள் சூராலர சன் வேடம்மாரி வந்திருக்கிற னென்றறிந்து பிராம்மணனுடைய அனுமதியில்லாம லவ்வாசனுக்குக் கனிகிழங்கு முதலான திரவிய ங்களைக் கொடுத்தார்கள் (௰௭) பிரப்பாடாசன் அதைவாங்கிப்புசி த்துவிட்டு மனதில்ச்சந்தேகத்துடன் தன்னரண்மனை சென்றான ப்பொழுது சயனக்கிரகம் வந்தவனைப் தேகத்தில் நடுக்கத்துடன் கூடிய அரசனை அவனுடைய தேவிபார்த்து அதிகபயத்துடனர சனை நோக்கி ஓய் நாயகனே இந்திரவிலெங்கே போனீர்கள் யெ ங்கே சஞ்சரித்தீர்கள் தாங்கள் முன்போலில்லையே யாதோ ஒ ரு விகாரமாக இருக்கிறீர்களே பிராம்மணர்களுக் கேதாவது கெ டுதிசெய்தீரா வேறேயேதாவது நியமமாக வைத்திருந்த அவர்க ளுடைய பதார்த்தங்களை கிருகித்தீரா க்ஷத்திரியனைக்கொன்றீரா தனவானான வைசியனை தரித்திரனாகச்செய்தீரா தனக்குறியதர்ம த்தை செய்துவந்த சூத்திரனை தண்டித்தீரா பெரியோர்களைத்தெ ரியாமல் அவமானித்தீரா புண்ணிய கதைகளையும் அதை வாசிக்க ப்பட்டவர்களையும் நிந்தித்தீரா இப்பொழு தென்ன காரியஞ்செ ய்தீர் அப்படிக் கேதாவதுண்டானால் நடந்தபடி சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டாள் (௨௩௭) இந்தப்பிரகாரந் தேவியால்க் கேள்க்க ப்பட்ட அரசனானவன் தேவியைப் பார்த்து யே தேவீ பசியினால் இந்தப்பாபமானது நேரிட்டது ஆனாலுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளு நானின்னகரி விரவில் சஞ்சரிக்கும்போது காற்றுடன் கூடிய ம ழையைக்கண்டொரு பிராம்மணனுடைய கிரகத்திலொதுங்கினே ன் அப்பொழுது நான் பூர்வத்தில்ச் செய்த பாபத்தினாலதிகப் ப சியுண்டாச்சுது அப்பொழுது மறுநாள் பிதுற்க்களை யுத்தேசித் து பிராம்மணர்களுக் குபயோகப் படுத்துவதற்காக பிராம்மண னுடைய வேலைக்காரர்களால்க் கொண்டுவரப்பட்ட ஆகாரபதார் த்தத்தைக் கேட்டேனந்த வேலைக்காரர்களென்னை இன்றொன்ற

ரிந்து அக்கனி கிழங்குகளை யெணக்கு நிரம்பக்கொடுத்தார்க ளந் தக் குலநாசஞ்செய்கின்ற பிராம்மண சொத்தை நான் வாங்கிப் புசித்தேனிதைப் பார்க்க வென்ன கெட்டகாரியமிருக்கிறது (29ஂ) யெந்தத்திரவியம் பிதுர் கார்யத்துக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ அதை நான் புசித்துவிட்டேன் அது தேவசொத்து மாத்திரமல்ல அதை ருத்திரனுடைய சொத்தாகவுஞ் சொல்லப்படுகிறது அதைக்ஞானத்துடன் புசித்தவனுக்கொரு நிவர்த்தியுங்கிடையாது அது முதல் என்னுடைய இருதயமானது நடுங்குகிறது யெவன் சிவசொத்தையாவது விஷ்ணு சொத்தையாவது புசிக்கிறானோ அவன் மனுஷியர்களுக்குள் ளெரிந்து போட்டவன் நூறு ஜென்மம் நாயாகப்பிறந்து ரௌரவாதி நரகத்தையடைவன் (32ஂ) இப்படிக்கி அரசன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவன் வாயால் நுறைகளை கக்கிக்கொண்டு பூமியில்ப் படுக்கைபல்த் தானே சரீரம் நடுங்க நினைவில்லாதவனாகி விழுந்துவிட்டான் பார்க்க பயங்கரனாயிருக்கின்ற அவனை அவனுடைய மனைவியானவளொரு முகூர்த்தகாலம் வரைப்பார்த்து நாயகன் அபஸ்மாரமென்ற வலிப்பு நோயையடைந்திருக் கிறானென்று நினைத்தாள் பிற்பாடு அந்த வீரசேகரசோழன் புத்தி சுவாதீனத்துடன் கூடியவனாய் நாணமுற்றவனாயும் வாயை மூடிக்கொண்டு அப்படுக்கையில்த் தானே ஒரு தடையுமில்லாமல் விடியற்க்காலம் வரை நித்திரை செய்தான் பிற்பாடுதயத்தி லெழுந்திருந்து ஸ்நாநா னுஷ்டானங்களைச் செய்துபோட்டுப் புரோகிதருடன் கொலுமண்டபமடைந்து மந்திரிகளுட னாலோசனை செய்துகொண்டு தன் புத்திரனாகிய நிருபசூடாமணியை தன்னுடைய ஸ்தானத்தி ல்ப்பட்டங் கட்டிவைத்தான் பிற்பாடு அரசன் அனேகமான ஸ்நானமந்திர ஓமங்களைச்செய்து மநத அபஸ்மார ரோகம் நிவர்த்தியாகவில்லை (37ஂ) பிற்பாடந்த விஷ்ணுபக்தனான அரசனானவன் உலகத்திலுள்ள சகல விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்கள் சென்று தரிசனஞ்செய்தும் பயங்கரமான தன்னுடைய அபஸ்மார ரோகந்தீரவில்லை யென்றறிந்து ஒரு சிவ

பக்தருடைய வசனத்தால் பக்தியுடனுலகிலுள்ள சகல சிவாலயமுஞ் சஞ்சரித்தும் அபஸ்மார ரோகமானது நிவிர்த்தியாகவில்லை (39௭) பிற்பாடு அவ்வரசன் தென்சமுத்திர தீரத்தில் அனந்தபுரத்தி லரவணையில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற பத்மநாபனை தெரிசிப்பதற்காகத் தென்திசையை நோக்கிச் சென்று திருவனந்தபுரத்தில் திடமான விருதத்துடன் நியமமாக மத்ஸ்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாற்கடலானது மந்தர பர்வதத்தால் கடையும் பொழுது அதிகக் கலக்கமுற்றதினால் அதைவிட்டு விட்டு தென்சமுத்திரக்கரையை யடைந்தவர் போலிருக்கின்ற விசுவரூபியான ஆதிசேஷனில் பள்ளிகொண்டிருக்கிற பத்மநாபனை தரிசித்தானவனாலும் அவ்வரசனுடைய அபஸ்மார ரோகமானது நிவர்த்திக்கப்படவில்லை (43௭) பிற்பாடரசனானவனிந்த துர்க்கிரகம் இந்த ஜன்மத்தில் நிவர்த்தியாகமாட்டாது சரீரத்தோடுதான் நிவர்த்தியாகுமென்று நினைத்து தன்தேசத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று பிரப்பட்டான். (44௭)

ஸ்ரீகைலாஸ மான்மியத்தில்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

𑌋𑌷𑌯𑌃 ।

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑍂𑌤 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍈𑌕 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ॥ ௧ ॥

𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌵𑍀𑌰𑌸𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯 ॥ ॥ ௨ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌸 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌶𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ ॥ ௩ ॥

𑌶𑍈𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ।
𑌶𑍈𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌯𑌃 ॥ ॥ ௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௫ ॥

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ॥ ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௧௭

𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌣𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌜𑌨𑍁𑌃 𑌸𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌿𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌷𑌕𑌃 ।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌶𑍇𑌖𑌨𑌾𑌲𑍀 𑌨𑌶𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌾𑌲𑍀𑌶𑍀𑌲𑌿𑌖𑌃 ॥ ॥௨௦॥

𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑌨𑍁 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌕 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌲𑍀 𑌤𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌲𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀𑌵𑌦𑍇 ॥ ॥௨௨॥

𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌤𑍇𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ।
𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌣𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍃𑌹𑌪𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨௩॥

𑌕𑌾𑌶𑍀𑌕𑍋𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍀𑌪𑌾𑌲𑌤𑌾 𑌸𑌣𑌵𑍈 ।
𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌲𑌵𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃 ।
𑌕𑌣𑍍𑌵𑍀𑌤𑍇𑌨𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌦𑍇𑌵𑍁 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍋 ॥ ॥௨௫॥

𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌦𑌾𑌂𑌤𑍇 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 𑌵𑌾𑌨𑌤𑌂 ।
𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌵𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌮𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑌂𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌲𑍀 𑌤𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 ॥ ॥௨௭॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌵𑌲𑍋𑌕𑌦𑍀𑌕𑌂 𑌦𑌾𑌪 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌪 𑌤𑍀𑌦𑌾𑌸𑌦𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂𑌸 𑌶𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌯𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௮॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌨𑌾𑌮𑌤𑍀𑌥𑍇𑌷𑍁𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌪𑌾𑌨 𑌮𑌾𑌕𑌰𑍇 ।
𑌪𑌨𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ ॥௨௯॥

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌜𑌪𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌶𑍍𑌪𑍀𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌶𑌿𑌵𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌦𑍇𑌨𑌸𑌃 ॥ ॥௩௦॥

𑌵𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌾 𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾 ।

க்ருபயா பரயாவிஷ்ட: ஸம்வாக்ஷ்ய ஶிவாகிரஜ: ॥ ॥௯௧॥
ஸமீக்ஷ்யாஸ்ய ஸ்மிதம் விதே மஹேஶ்வர தயாநிதி: ।
ஸத்ருஶ்யாய நிஜம் ரூபம் யாகோ ஶபயதுகம் ॥௯௨॥
யயோசிதம் ஸமர்ச்ய விநீதாய ஶேஷா நிதே ।
தத்தார்திகம் ஶாந்த்யோ ஷஶேஷம் ஸர்வாஹ்ருதயே ॥ ॥௯௩॥

இதி ஶ்ரீ பவிஷ்யோத்தரபுராணே ஹாலாஸ்யமாஹாத்ம்யே
ஶ்ரீ ஸுந்தரேஶ்வர ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

முனிவர்கள் கேள்க்கிறார்கள் ஓய் வியாச சிஷ்யராகிய சூதரே உம்முடைய முககமலத்தில் நின்றும் பெருகாநின்ற கதையாகிய அமிர்தத்தை யெங்களுக்குச்சொல்லுமந்த வீரசேகர சோளனுக்கு அபஸ்மார ரோகமெந்த க்ஷேத்திரத்தில் எப்படி நிவர்த்தியாச்சுது இந்தரோக நிவர்த்தியா லெந்த ஸ்தலமானது உலகத்தில்ப்பிரசித்திபெற்றது சிவஸ்தலங்களிலா விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களிலா அனேகவிதமான சிவக்ஷேத்திரங்களிலும் விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களிலு மின்னமும் மகாபாபங்களை நிவர்த்தி செய்யத்தக்க மேலான ஸ்தலங்களிலும் ஸ்நானதான தெரிசனங்களைச் செய்து வந்த அரசனுக்கு ஏனந்த அபஸ்மாரரோகம் நிவர்த்தியாகவில்லையோ அப்படிப்பட்ட பெரிதான பாபமானது உடனே நிவர்த்திசெய்ய முடியாதென்று தோன்றுகிறது என்று கேட்ட சௌனகாதி முனிவர்களை நோக்கி சூதர் சொல்லுகிறார் (5௭) கேள்க்கிறவர்களுடைய சகல பாபங்களையும் நாசஞ்செய்யத்தக்க மகாத்மாவான அரசனுடைய சரித்திரத்தை ஒன்றுவிடாமல்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் அவ்வரசன் தன்தேசம் போகவேணுமென்ற எண்ணத்துடனந்த அந்தஸ்தலத்தையும் தரிசனஞ்செய்து அடிக்கடி பிரார்த்தித்து அனேகவிதமான சிந்தையுடன் சென்றான் அப்படிக்கிச் செல்லும்பொழுது நடுவழியில்ப்புன்னைவனத்தைக்கண்டான் அப்

பொழுது தான் கொண்டிருந்த ஸ்தலயாத்திரை முடியுங்காலமும் வந்தது அக்காலத்தில் அப்புன்னைவன ஸ்தலத்தில் ஜனங்களுடைய மகாகோலாகலத்துடன் நடக்கின்ற சைத்ரோர்ச்சவத்தை தரிசிப்பதற்காக சகல சைனியங்களோடு அத்தலம் வந்துசேர்ந்தான் (9½) அஸ்தலத்தில் நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து மூன்றுநாள் வசித்து கோமதி சங்கரேசுவராளுக்கு அவரவர்கள் சக்திக்கித் தக்கபடி தனங்கள் ரத்தினங்க ளாபரணங்களை சமர்ப்பித்தால் சங்கரேசுவரரானவர் வரங் கொடுப்பவராகப் பிரத்தியக்ஷமாய் அபஸ்மாரரோகம் முதலான சகல கஷ்டங்களையும் நிவர்த்திசெய்வரென்று அரசன் கேட்டு அப்படியே விதி முறைப்படி நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தன்னிடம் எவ்வளவு தனம் ரத்தினங்க ளாபரணங்களிருந்ததோ அவ்வளவையும் அந்த பரமசிவனுடைய சன்னிதானத்தில் சமர்ப்பித்து சர்வேசுவரரான சங்கரேசுவரரை தண்டம்போல் விழுந்து நமஸ்கரித்தான் (13½) பிற்பாடு சங்கரநாயகியாகிய கோமதியையும் வணங்கி புற்றுக்குள் வசிக்கின்ற சர்பராஜாக்களான சங்கபத்மர்களையும் நமஸ்கரித்து விட்டு சிவசன்மாவென்ற ஒரு வேதியனது கிரகஞ்சென்றான் (15) அந்தப்பிராம்மணன் முகமாக தீர்த்தஸ்நாநம் முதலான அந்த ஸ்தலத்தின் பெருமைகளைக் கேட்டுத் தான் முன் விஷ்ணு பக்திசெய்து கொண்டிருந்தபலத்தினாலரசனுக்கு பரமசிவனிடம் அதிக பக்தியுண்டாச்சுது (16) பிற்பாடு அரசனானவனந்த பிராம்மண சிரேஷ்டனைபஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய மகிமையை யெனக்குச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான் உடனே அந்த பிராமமணன் அரசனுடைய பக்தியால் வசப்பட்டு அப்படியே ஆகட்டுமென்று மந்திரராஜமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகிறதற்காரம்பித்தார் (18) ஓ அரசனே கேள் சொல்லுகிறேன் நான் பூர்வத்தில் பாபங்களை நாசஞ்செய்வதாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிறபஞ்சாக்ஷரத்தின்மகிமையை அகஸ்தியமகாரிஷியினிடமிருந்து கேட்டேன் ஆனவிதை விஸ்தாரமாகவும் ரகசியார்த்தங்களோடும் விசேஷமாகச்

சொல்வதற்கு நூறு வருஷமானாலும் பிரகஸ்பதிபகவானாலுங் கூட முடியாது (20) முதலாவது இந்தமந்திரத்தின் மகிமைபரமசிவனுக்குத்தெரியும் இரண்டாவது சுப்பிரமணியரறிந்தார் மூன்றாவது பிரம்மதேவன் நான்காவது விஷ்ணு ஐந்தாவது இந்திரன் பிற்பாடு தேவகுரு பிற்பாடு சுக்கிரபகவான் பிற்பாடு சிலரிஷிகளும் அம்மகிமையைத்தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் அவர்களிடமிருந்து சிலர்கள் தெரிந்து கொண்டார்களவர்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள் அகஸ்தியர் வாமதேவர்சாபாலிகாசிபர் மாற்கண்டேயர் வசிஷ்டர்கண்ணுவர் பிருகு அங்கிரசு கௌசிகர் அத்திரி துர்வாசர் சக்தி கௌதமர் காத்தியாயனர் புசுண்டர் யாக்ஞ்யவல்கியர் காலவர் சுமந்து நாரதர் வால்மீகி பாராசரர் இன்னும் அனேகமுனிசிரேஷ்டர்களும் பஞ்சாக்ஷரமகிமையை அறிந்தவர்கள் அவர்களுக்குள் அகஸ்தியருமதை அப்பியசித்தவர் (25) அகஸ்தியரானவர் இந்தப்புன்னைவனத்தில் வசிக்கின்ற சதாசிவனான சங்கரேசுவரரிடமிருந்து இந்த மந்திரத்தை த்தெரிந்து கொண்டு இப்புன்னைவனத்தில் பரமசிவன் சக்தியோடு வசிப்பதையுமறிந்து பரமசிவனுடைய சகல ஸ்தலங்களிலும் அந்த ஸ்தலம் பூகைலாசமென்றெண்ணி அதற்குச் சமீபமான பொதிகைமலையில் வசித்துக் கொண்டு மாதந்தோறுமமாவாசையன்று பிராகிருதப் பிராம்மணன்போல ரூபந்தரித்து வந்து நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கோமதிசங்கரேசுவரர்களை தெரிசனஞ்செய்து விட்டு மறுபடியுமிருப்பிடம் போய்ச்சேறுகிறார் (29) அந்தபிராம்மணோத்தமராயும் சகலப்பிராணிகளிடத்துங்கருணையுடையவராயுமிருக்கிற அகஸ்திய முனிவர் ஒருக்கால் பிராம்மண ரூபியாய் சிவபக்தர்களுக்கெல்லாம் தாசனாயிருக்கிற யென்னைப் பார்த்து அதிககிருபையுடன் பஞ்சாக்ஷரத்தை விஸ்தாரமாகவும் ரகசியார்த்தங்களோடு மெனக்குபதேசித்துவிட்டு தன் சுயரூபத்தையுங்காண்பிவித்துவிட்டு மலயபர்வதஞ்சென்றார் (32) நான் அகஸ்தியரிடமிருந்து மெப்படியுபதேசஞ்செய்துகோண்டேனோ அம்படியே வணக்கமுனை-

யவனைப் மகாத்மாவாயிருக்கிற உனக்கு பஞ்சாக்ஷரமென்ற மகா மந்திரத்தைத் தருகிறேன். (33)

ஸ்ரீகைலாஸ மான்மியத்தில் பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸூத: ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧॥

ஶிவஶர்மா ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௧௦॥

உச்சாரயேத்வா ஸ்வவாசா ஶ்ருத்வா வா விஜாநத: ।
பஞ்சாக்ஷரபரோ யஸ்து ஸ ஸர்வதுஃகநிவர்தக: ॥ ॥௧௧॥

பஞ்சாக்ஷரேண ஶ்ரேஷ்டம் ந்யாஸாதிந்யாஸபூர்வகம் ।
ஜபேஜ்ஜப்யம் ச நியதம் ஸம்ஸாரோத்தாரகாரணம் ॥ ॥௧௨॥

நஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவாதாநாம் தந்த்ரேஷு வ்யாபகஸ்தயா ।
யத்ர குத்ர ஸ்திதேநாபி ஜப்தவ்யோ ஹீஷ்டஸம்பத: ॥ ॥௧௩॥

விஶிஷ்டதீர்த்தஸ்தாநாநாம் ப்ரஸாரோ தாநிஹோச்யதே ।
ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி தாநி ஸ்தாநாநி காநிசித் ॥ ॥௧௪॥

கேதாரம் நைமிஶம் காஶீம் குருக்ஷேத்ரம் ச வைதிகாம் ।
ப்ரபாஸஞ்ச ப்ரயாகஞ்ச பிண்டாரகமநந்தகம் ॥ ॥௧௫॥

ஶ்ரீ ஶைலபர்வதாரண்யம் தண்டகாரண்யமேவ ச ।
காஞ்சீதீர்த்தம் ச சைவ ஸத்யோஜாதாதிகம் ததா ॥ ॥௧௬॥

ஶ்ரீ ஶைலம் வேங்கடம் ஶ்ரீ ஶைலம் ஹாடகாநநம் ।
ஶிவஶக்தீபுரம் சைவ தேவதாஸ்தாநமேவ ச ॥ ॥௧௭॥

அருணாசலம் தடாகம் ச வ்யாஸாரம் ததா ।
ஶ்ரீ ஶைலம் ச புரம் சைவ விரிஞ்சிபுரம் ததா ॥ ॥௧௮॥

ஹாலாஸ்யநகரம் சைவ வடாரண்யம் ததா ।
காலஹஸ்திபுரம் சைவ வ்ருத்தாசலம் ஶிவாலயம் ॥ ॥௧௯॥

கும்பகோணம் கஜாரண்யம் மத்யார்ஜுநமேவ ச ।
ஏதாநி ஸர்வஸ்தாநாநி ஶ்ரேஷ்டாநி ச ॥ ॥௨௦॥

ததாபி புண்யஶக்திஶ்ச ஸர்வஶக்தி ஶங்கர: ।
ஸர்வஸந்நிஹிதஶ்சாபி ஸர்வத்ர ஸர்வதோ ஹித: ॥ ॥௨௧॥

ஸர்வேஷு க்ஷேத்ரம் ச பூஜிதஶ்சாபி நாயக: ।
ஏதேஷு ஸர்வஸ்தாநேஷு ஶ்ரீ ஹாடகாநநம் ॥ ॥௨௨॥

உத்தமம் ச மஹாபாபநாஶநம் ஸர்வதா ஶுபம் ।
ஸர்வாபத்து ஜபேத்யஸ்து ஸர்வஸித்திம் ஸ யாதி ஸ: ॥ ॥௨௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩0॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௧॥

[illegible] ।

𑌰𑌾𑌜𑌾 ।

[illegible] ॥௩௨॥

[illegible] ।

𑌶𑌿𑌵𑌶𑌰𑍍𑌮𑌾 ।

[illegible] ॥ ॥௩௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௫॥

[illegible] ।

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌨𑍀𑌶𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ ॥௧௬॥
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧௭॥
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌿𑌤𑌾𑌹𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥௧௮॥
𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌵𑍀𑌜𑌸𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌧𑌃 ॥௧௯॥
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥௨௦॥
𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑍀𑌵𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌮𑍁𑌦𑌮𑍍 ॥௨௧॥
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌸𑍍 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌯𑌾𑌮𑌹𑌸𑍇𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௨௨॥
𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌹𑌸𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌿 ।
𑌯𑌜𑌾𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌜𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌸𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌸𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌿 ॥ ॥௨௩॥
𑌮𑌹𑍇𑌤𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌃 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌂𑌸𑌵𑌃 । ॥௨௪॥
𑌇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌃 ।
𑌸𑌵𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵 ॥௨௫॥
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌿 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌰𑌵𑌤𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾 ॥ ॥௨௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

சூதர் சொல்லிகிருர் பிர்ப்பாடு இந்தப்பிரகாரம் சிவசன்மா வானவர் வீரசேகரனைப்பார்த்து அவன் செய்கிற பணிவிடையால் சந்தோஷமடைந்து சொல்லுகிருர் யே வீரசேகரனே நான் சொல்லுவதை சாக்கிருதையுடன் கேள் ஏழுகோடி மந்திரங்கள் மகா மந்திரங்கள் அதுகளுக்கெல்லாம் ராஜ பஞ்சாக்ஷரம் அதுபோல வே அதுகளுக்கெல்லாம் பலத்தைக் கொடுப்பவர் சகல தேவர்க ளுக்கும் மேலான பரமசிவன் பதக்கிரமங்களோடு கூடியதாயும் ஆறு சாஸ்திரங்களுடன் கூடியதாயு மிருக்கிற இருக்கு முதலான நான்கு வேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இதிகாசங்களும் பிராம்மணியம் முதலான நான்கு வர்ணங்களும் பிரமசரியம் முத லான நான்கு ஆசிரமங்களும் சிவஸ்வரூபமான பஞ்சாக்ஷரத்தில் நின்று முண்டாச்சுது (4½) மனுஷியஜன்ம மெடுத்து சுகமின்ன து துக்கமின்னதென்று அறிவுள்ளவன் இந்தப் பஞ்சாக்கரத்தை அரியாவிட்டால் அவனை இரண்டுகால்ப் பசுவாகச் சொல்லப்படுகி றது யெவன் சிவமந்திரத்தையறியாமலும் சிவபக்தி யில்லாமலும் வீபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்துக்கொள்ளாமலுமிருக்கிறானே அவன் மானிடர்களில் யெறிந்து போட்ட கடையன் அந்த துராத்மாவை க்கண்ணால்ப் பார்த்தால் சூரியனைப் பார்க்கவேண்டும் சுமங்கலி யையாவது அக்கினியையாவது பசுவையாவது பிராம்மணனையா வது பார்த்துவிட்டு விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும் இல்லா விட்டால் பதிதனாவான் யெவன் தலையில் வீபூதிபூசி ருத்திராக்ஷந் தரித்துக் கொள்ளவில்லையோ மனதில் பஞ்சாக்ஷரத்தை நினைக்க வில்லையோ அவன் சஞ்சரிக்கின்ற பிணம் (9) சிரௌதஸ்மார்த்த கிரிகைகளைச செய்கிரவர்களாக நூறுபிராம்மண சென்மமெடுத் தாலுமவர்களுக்கு பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரங்களினால்த் தான் திட மான பக்தியுண்டாகும் ஓய் முனிவர்களே சண்டாளனாக இருந் தாலும் நாய்மாம்ஷம் புசிப்பவனாக யிருந்தாலும் சூத்திரனாகயி ருந்தாலும் பஞ்சாக்ஷரபரனாக இருந்தால் அவன்தான் ரிஷிசிரே ஷ்டன் (11) சம்சாரதுக்கத்தில் நின்றுங் கரையேற்றுகின்ற இந்த

பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரத்தை நியாசத் தியானங்களோடு நியமத்துடன் எந்த இடத்திலிருந்து செபஞ்செய்தாலும் பலனைத் தருமானாலும் செபஞ்செய்வதற்கு இப்பூமியின் கண் இன்ன இன்ன ஸ்தலங்கள் முக்கியமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். (13½) ஓ அரசனே அந்த சிவஸ்தலங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள், கேதாரம், நைமிசாரண்யம், காசி, குருக்ஷேத்திரம், அவந்தி, பிரபாசதீர்த்தம், பிரயாகை, சித்தாசிரமம், பதரிகாரண்யம், மலையாசல மகாஞ்சி, திரியம்பகம், சப்தகோதாவரி தீரம், ஸ்ரீசைலம், வேணுவனம், புன்னைவனம், கருவைநகர் தேவஸ்தானம், தாருகாபுரம், வில்வவனமென்ற விஷ்ணுபுரம், வாசவபுரம், ஸ்கந்தபுரம், பிரமபுரம், மதுரை, தென் திருவாலீசுவரமாகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், காளஹஸ்தி, விருத்தாசலம், சிதம்பரம், கும்பகோணம் திருவானைக்காவு, அருணாசலமிதுகள் மனோபீஷ்டங்களைக் கொடுக்கத்தக்க பரமசிவனுடைய ஸ்தலங்கள், (20) அப்படியிருந்தபோதிலுமிந்தப் புன்னைவனத்தில் சங்கரேசுவரரானவர் பூர்ணசக்தியுடன் சந்துஷ்டராயும் தாமசமில்லாமல் அபீஷ்டத்தைக் கொடுப்பவராயுமிருப்பதாலும் அத்தலமானது பூகைலாயமென்றுலகில் பிரசித்தி பெற்றிருப்பதாலும் சகல ஸ்தலங்களுக்குள் அப்புன்னைவனமுத்தமமென்று பகவானான அகஸ்திய முனிவர் சொன்னார் (22½) ஆகையாலித்தலத்தில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யெவன் லக்ஷம் உருச்செபிக்கிறானோ அவன் நினைத்த பலன்களையடைவன் இந்தஸ்தலத்தில் சங்கரேசுவரரானவர் தன்னை பக்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கு தன்னை யொருவரு மறியமுடியாத யேதாவது ஒரு உருத்தரித்து பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரத்தை யுபதேசிக்கிறார், (24) மனுஷியனானவன் இந்த இடத்தில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுத்தேசித்துக்கொண்டு மற்ற யெந்தவிடத்தில் வசித்தாலும் மரணமடைந்தாலும் அவன் மோக்ஷமடைகிறான் சந்தேகமில்லை பஞ்சாக்ஷரமதி ரகசியம் அகஸ்தியரால் சொல்லப்பட்டது இஸ்தலத்தில் யெந்தப்பிராணியையும் பிராணன் போகுங்காலத்தில் சங்கரேசுவரரானவ

ர் தேவியோடு தானே ப்ரத்தியக்ஷராய் அந்தப்பிராணியின் வல் லதுகாதில் இந்த மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்கிறார் அதினாலவன் சகல பாபங்களையும் உதறிவிட்டு பரமசிவனுடன் ஐக்கியமடைகி றான், நிச்சயம் (27½) யெவர்கள் உதயத்திலெழுந்து புன்னைவன ஸ்தலத்துக்குப் போகிறேனென்று மூன்றடி யெடுத்து வைக்கிரா ர்களோ அவர்கள் காசியாத்திரைக்கும் மேலான பலனை யடைகி ன்றார்கள் யெவனந்தப் புன்னை வனத்தில் மோக்ஷத்தை இச்சித்து சிரமப்பட்டாவது வசிக்கிறானோ அவன் வேறொரு பிரயத்தன மி ல்லாமலே முக்தியடைகிறான், (29½) இத்தலத்தில் ஒரு பிடியன் னம் யெவன் கொடுக்கிறானோ அவன் இகத்தில்ச் சகல போகங்க ளையுமனுபவித்து சிவசாரூப்பத்தை யடைவன் இப்பொழுது யெ ன்னால்ச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாக்ஷர மான்மியத்தை கேட்டமாத் திரத்தில் சகல பாபங்களும் நசித்துவிடும் அதிரகசியம் பரிசுத்த மானது (31½) யென்று சொன்ன வேதியரை நோக்கி அரசன் ஓ ய் சிவசர்மாவே உம்மால் பஞ்சாக்ஷரத்தின் மகிமையானது நன் றாய்ச் சொல்லப்பட்டது இன்னமும் ருத்திராக்ஷத்தின் மகிமை யையுந் தங்களிடம் கேழ்க்கவேணுமென்று கேட்டான் சிவசர்மா சொல்லுகிறார் யே அரசனே ருத்திராக்ஷத்தைக் குறித்து நீயிப் பொழுது கேட்ட உன்னுடைய புத்தியானது பரமசிவனிடம் ந ன்றாய்ப்பற்றியிருக்கிறது அந்த ருத்திராக்ஷ மகிமையைச்சொல்ல அந்த சங்கரசுவரமே சக்தியுள்ளவர் அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் அகஸ்தியர் யெனக்கு உபதேசித்ததை யுனக்கு தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன் முன்காலத்தில் பரமசிவன் முப்புர அசுரர்களால் கஷ்டமடைந்த தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராக அவ்வசுர ர்களை சங்கரிப்பதற்கு வெகுகாலம் கண்களை மூடி நிஷ்டையிலிரு ந்து இரவும் பகலுமாலோசனை செய்தமையால் நேத்திரங்கள் மூ ன்றுங்கலங்கி அதுகளில் நின்றுங்கண்ணீர் பூமியில் விழுந்தது சி வனுலாக்ஞாபிக்கப்பட்டு அந்தக்கண்ணீரில் நின்றும் ருத்திராக்ஷ விருக்ஷங்களுண்டாச்சுதுகள் அதுகளில் வர்ணங்களினால் பனி

ரெண்டு பேதங்கள் வெண்மையாக யிருப்பது பிராம்மணஜாதி பொற்கொன்றை வர்ணமானது க்ஷத்திரியஜாதி இவ்விரண்டு நிறமுங்கலந்தது வைசியசாதி கருப்பாகயிருப்பது சூத்திரசாதி ஒரு முகமுள்ள ருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்தால் குலைசெய்த பாபம் நிவிர்த்தியாகும் இரண்டுமுகமுள்ளதைத் தரித்தால் கோவைக்கொன்ற பாபமும் மூன்று முகமுள்ளதைத் தரித்தால் ஸ்திரீ ஹத்தி செய்தபாபமும் நான்கு முகமுடையதைத் தரித்தால் மனுஷியனைக் கொன்ற தோஷமும் ஐந்து முகமுள்ளதைத் தரித்தால் புசிக்கக்கூடாததைப் புசித்த தோஷமும் ஆறு முகமுள்ளதைத் தரித்தால் பிரம அத்தி முதலான பாபமும் ஏழு முகமுள்ளதைத் தரித்தால் திருடின தோஷமும் எட்டு முகமுள்ளதைத் தரித்தால் குரு தல்பகமனஞ்செய்த தோஷமும் பத்து முகமுள்ளதைத் தரித்தால் பைசாசபாதையும் பதினொரு முகமுள்ளதைத் தரித்தால் மற்ற எல்லாபாபத்தையும் நிவிர்த்தி செய்யும் பனிரெண்டு முகமுள்ளதைத் தரித்தால் இகபலத்தையும் மோக்ஷபலத்தையும் தானம் யாகஞ்செய்த பலத்தையுங் கொடுக்கும் சில மகாரிஷிகள் இந்த ருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய ஸ்தானங்களையும் அதுகளுக்கு தேவதைகளையுஞ் சொல்லுகிறார்கள் பகவானான அகஸ்தியரானவர் சகல ருத்திராக்ஷங்களுக்கும் பரமசிவனே தேவதை சரீரமெல்லாம் ஸ்தானம் யெப்படியாவது யெவனாலும் ருத்திராக்ஷமானது தரிக்கப்பட்டதானால் சகலபாபங்களையும் நாசஞ்செய்துவிடும் என்று யெனக்கு உபதேசித்தார், (46)

பூகைலாய மான்மியத்தில்
இருபதாவது அத்தியாயம்

ஸூத: ॥ பஞ்சாக்ஷரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ருத்ராக்ஷஸ்ய ச வை
[ஶைவஸ்ய ।
ஸவீர்யமேவைதத் ராஜா ஶ்ருத்வா ஸம்ப்ரீத: தமாநஸ: ॥௧॥

அம்ருதம் ஶிவஶக்த்யோர்ணைர்வ்யூஹஸம்வர்ணிதம் பரம் ।
ஶ்ருத்வாஶ்சர்யபரீதாத்மா ஹ்ருஷ்டரோமா ந்ருபேஶ்வர: ॥௨॥

ராஜா ॥ ஶிவஶக்த்யனுக்ரஹவத்பக்தானந்த: பஞ்சாக்ஷரமஸ்த்யேவ ।
ராகலக்ஷ்யலக்ஷணஶாஸ்த்ரம் ஶ்ருதம் காரணயோகிதம் ॥௩॥

ஶ்ரோதும் ஸங்கீதஶாஸ்த்ரம் த்வத்த: ஶ்ரீயவீ ।
இத்யுக்த: ஶிவஶக்திப்யாம் தச்சக்திம் வீக்ஷ்ய ஶங்கர: ॥௪॥

ஸப்தஸ்வராஸ்த்ரயோ க்ராமா வர்ணாலங்க்ருதயஸ்ததா ।
ஶிவஶக்தீ ॥ ஶ்ருணு பூப வக்ஷ்யாமி யத்ப்ருஷ்டம் த்வயா புரா
[வததம் ॥௫॥

ப்ராரம்பே ஸ்வரலக்ஷணம் ஸப்தஸ்வரகம் வ்ரஜேத் ।
கானானாம் லக்ஷணம் வேதஶாஸ்த்ரேஷு நர: ॥௬॥

ஸர்வேஷாம் நிரயம் யாதி யாவதுக்தம் ஶிவாகரா ।
தஸ்மாத்ஸங்கீதமேவைஷ பஞ்சைவாஹி விஶிஷ்யதே ॥௭॥

ஸ்வரராக ராகராகாணாம் ப்ராணாத்யவதானாக்ருதம் ।
ஶிவாஜ்ஞயாஸ்யபஞ்சஸ்ய தேஹ காரணவைஸாத்ருஶ்யம் ॥ ॥௮॥

விரஜாதேவீகணஸமயபாத்ர ... க்ஷீண: ।
ஔஷாதஸனாஜ்ஞிஜமஹஸ்ய பாயம் தேவதேவ தேவதேவ: ॥ ॥௯॥

ஸத்யக்ருஹவஸம்பஸ்ய பாயம் வ்யக்ஷய ஹவாரிணா ।
அஜானாம் பாயம் ... ஸர்வதம் ஸ்துதிமேத ஜ்யம் ॥ ॥௧௰॥

கோரபேதேஷு ஶப்தாதேஷு ஸம்பந்த்ய ஶப்தவானதிர ।
ஸ்வராணாம் காதா: க்ருத்வா ஸவபாயம் ஶங்கத: ॥ ॥௧௧॥

நாயிகாவிஶேஷாஶ்ச விஶேஷாச்ச நிவேஶஜ: ।
ததேதத்த்ரயம் ஸர்வேபாயம் விவிததேஶஜை: ॥௧௨॥

பரதேன ... தத்ர வ்ருஷ்டிம் ச யத்ருச்சயா ।
தேவாலயம் ஸங்கீர்ணம் ததாஜ்ஞயா ॥ ॥௧௩॥

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌜𑌾𑌤𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥௧௪

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌯𑍍𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌂𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌚𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌦𑍇𑌷𑍁 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌸𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌚 ॥ ॥௧௭॥

𑌆𑌨𑌾𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌤𑍁𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ ॥௧௮॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌦𑍀𑌯𑍁𑌤 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௧௯॥

𑌶𑍁𑌲𑌤𑌂𑌸𑍁𑌲𑍍𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌾𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌨𑌕𑌂 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾 ॥ ॥௨௦॥

𑌸𑌾𑌪𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑌾𑌦𑌂 ।
𑌤𑌯𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑌯𑍁𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍇𑌵𑌲𑍀 ॥ ॥௨௧॥

𑌨𑌹𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 ।
𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌧𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾𑌸𑍍 ॥ ॥௨௨॥

𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌂𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌤 ।
𑌮𑌿𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑍇𑌵𑍇𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌰𑌸𑌾𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑍇 ॥ ॥௨௩॥

𑌉𑌪𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌂𑌹𑌂𑌸𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌯𑍁𑌤𑌂𑌵𑌾𑌵𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌷𑍍𑌸𑌾𑌜𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌤𑌂𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌸𑍍𑌯𑌕𑌤𑌃𑌪𑍂𑌣𑍍𑌯𑌂 ।
𑌸𑍇𑌵𑌿𑌕𑍇𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌯𑌨𑌂𑌤𑌸𑍀𑌶𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௨௫॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌣𑍇𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾 𑌉𑌹𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑌶𑍋𑌵𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁 ॥ ॥௨௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩௯॥

आर्ष्टाव परयास्त्रा प्रोक्ष्य ह्रीयसंयुतः ।
राजा ॥ शङ्करायतनस्थस्य तस्मिन्संशोभने ॥ ४०

मन्दारारण्यवासाय सहिताय प्रियतये नमः ।
त्रैलोक्यराजतं दिव्यं शक्त्यासंयुक्तायवै ॥ ४१

उच्छ्रितं विष्णुवामेन सहितेकेशवाभ्रजे नमः ।
प्रयुक्त्याशापूर्णासंयुक्ता निजायपि ॥ ४२

मन्दारवनवासाय राजराजनायके नमः ।
त्रयोक्षतस्मिन्दिव्यासंसर्वे तयेवयपि ॥ ४३

पञ्चसृष्टिदिव्यसंसारायहनाय ते नमः ।
नमोस्तुते सहिताय सृष्टिस्थित्युपसंहारकर्त्रे ॥ ४४

साक्षिणे सर्वलोकाना मध्यस्थाय ते नमः ।
सर्वदेवस्वरूपाय सर्वेश्वराय धायिने ॥ ४५

सर्वनाथाय यज्ञ तारिणे नमः ।
[illegible] ॥ ४६

[illegible] ।
[illegible] ॥ ४७

[illegible] ।
[illegible] ॥ ४८

[illegible] ।
[illegible] ॥ ४९

[illegible] ।
[illegible] ॥ ५०

श्री राजनगराधीशस्य [illegible] ।
[illegible] ॥ ५१

[illegible] ।
[illegible] ॥ ५२

ததஸ்ஸ த்ருப்தி ஸம்ஜாதா ஶிவஶர்மாயணா: ।
வஸ்ருவசஸ்தத்ரோ ஹா ஶிஶ்ருதராஜயே ॥ ॥௫௩॥

ஶ்ருத்வா தச்சதச்ச பஞ்சாக்ஷர வீரசேகர ஶ்ருவசித: ।
ஶ்ருண்வதாம் வதாம் நாஸ்தி ரோபவீயாவ பஞ்சாக்ஷதாம் ॥ ॥௫௪॥

ஸம்க்ஷரச்சிதே வாவியானு ஹோஷாஜ்ஞ ஸ்ஸோஶோக்ஷ்யசேஶ்வரம் ।
ஸஜ்ஜிஸஜிதாசத்ர்யாஸ்ஸ்க்ஷ்ய தத்வோதக வாரிநம் ॥ ॥௫௫॥

இதி ஸ்ரீஸவிசெஷ்யோத்தரவர்ணே ஸ்ரீசிவகோஶ
மாஹாத்ம்யே ஏகவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

சூதர்சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே அந்த வீர சேகரசோளனுனவன் பஞ்சாக்ஷரம் ருத்திராக்ஷங்களுடைய மகிமையைக்கேட்டு அதிக சந்துஷ்டனுய் சத்குணமுடைய குருவாகிய அந்த சிவசன்மாவைப் பார்த்து ஆனந்தக்கண்ணீருடன் புளகாங்கிதனுய் ஓய்குருவே தங்களால்ச்சொல்லப்பட்டபஞ்சாக்ஷரத்தினுடையவும் ருத்திராக்ஷத்தினுடைவும் மகிமையைகேட்டேன் விபூதியின் மகிமையைக்கெழ்க்க ஆசையாயிருக்கிறது அதைச் சொல்லுமென்று கேட்டான் (3) இப்படிக்கி அரசனுல்க்கேழ்கப்பட்ட சிவசர்மாவானவர் அரசனுக்கு சிவனிடம் பக்தியிருப்பதைப் பார்த்து அவனுக்கு விபூதிமகிமையைச் சொல்லத்துடங்கிஞர் ஓய அரசனே யெவனொருவன் குருவினனுமதியில்லாமல்சிவபூஜை ருத்திராக்ஷதாரணம் விபூதிதாரணஞ்செய்து கொள்ளுவுனே அவன் பாபியாய் நரகத்தைபடைவான்எவன் பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய உண்மையையறியாமல் தன்படியாக யெவனுக்காவது உபதேசித்தால் அவன் அந்த சிஷ்யனேடு சூரிய சந்திரர்களுள்ளவரை நரகத்தை யனுபவிப்பன் (6) ஆகையால் நீ விபூதிருத்திராக்ஷந்தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய கிரமத்தையுஞ் சிவபூசாக்கிரமத்தையும் யென்னிடங்கேட்டபடியால் நீ புத்திமான்களில்ச் சிறந்தவன்யெந்த விபூதியானது சிவாலயத்திலிருக்கிறதோ அதையும்

திரேதாக்கினியிலுண்டாகிறதோ அதையும்விரசாஓமம் செய்து உண்டாகிறதோ அதையும் சகல ஜனங்களுந்தரித்துக்கொள்ளலாமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள் (8௯) ஔபாசனவிபூதியை ஔபாசனஞ்செயதவனே தரித்துக்கொள்ளவேண்டும் சமிதாதானவிபூதியையந்தப்பிரமசாரியேதரித்துக்கொள்ளவேண்டும் அக்கினிஹோத்திரவிபூதியை பிராம்மணர்களெல்லோருந் தரித்துக்கொள்ளலாம் சிவலிங்கத்துக்கு முன் பரிசுத்தமான இடத்தில் நல்லதினத்தில் கோமயங்களை சேகரித்துவைத்து விபூதிசெய்தால் அதை சகலஜனங்களுஞ் சந்தேகமில்லாமல்த் தரித்துக்கொள்ளலாம் விபூதிதரித்துக்கொள்வதில் இன்னாரின்ன தேசத்தார்தான் தரித்துக்கொள்ளலாமென்ற விசேஷமான அதிகாரங்கிடையாது சகலத்திராளுந் தரித்துக்கொள்ளலாம் சகல தேசஸ்தர்களும் மோக்ஷார்த்திகளும் விபூதி தரிக்துக்கொள்ளவேண்டும். (12) நெற்றியில் விபூதியைத் தரிப்பதால் நெற்றிக்கண்ணையும் தலையில்த்தரிப்பதால் இளம்பிறையையும் கழுத்தில்த் தரிப்பதால் ஆலகாலவிடக்கருப்பையும் புயங்களில்த் தரிப்பதால் கண்டகோடாலிமானையும் இடுப்பில்த் தரிப்பதால் யானைத்தோலையும் அங்கமெல்லாந் தரித்துக்கொண்டால் சிவசாரூப்பியத்தையுங் கொடுக்கும் பிரம்மா விஷ்ணு இந்திரன் முதலான சகலதேவர்களும் முனிவர்களும் விபூதியைத் தலையால் வணங்கித் தரிக்கும்பொழுது மனுஷியர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதென்ன இருக்கிறது முதலாவது பரிசுத்தனாகத்தானே விபூதியைக் கையிலெடுத்து பிராம்மணனால் வேதமந்திரங்களினாலும் சூத்திரர்களானால் ஆகமமந்திரங்களினாலும் விதிப்பிரகாரம் அபிமந்திரித்துக் குழைத்து சிரசுமுதல்ப் பூசிக்கொள்ளவேண்டும் (16௭) பிற்பாடு இரண்டு கனிட்டைகளையும் அங்குட்டங்களையும் வெளியில்விட்டு மற்ற மூன்று விரல்களினால் நெற்றி, மார்பு, வயிறு, கழுத்து, தோள்கள், பின்கழுத்து, விலாப்புரங்கள், பிற்பாடு சகல உருப்புகளிலும் பக்தியுடன் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும் பிற்பாடு அவர்களுக்குரிய

கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும் விபூதி தரிக்காவிட்டால் செய்தக ர்மங்களெல்லாம் பலனில்லாமல்போய்விடும் ஆகையால் மனுஷி யனானவன் பரிசுத்தனாக சிரௌதத்தினாலோ சூத்திரத்தினாலோ ஸ்மார்த்தத்தினாலோ உண்டான விபூதியை திரிபுண்டரமாகத்தரித் துகொண்டு பிற்பாடு சொல்லப்போகிறவழியாகசிவபூசை செய்ய வேண்டும் (20) சரீரிகளுடைய பூசையால் பரமசிவன் சந்தோஷ மடைவதுபோல தானந்தவமுதலானதுகளினால் சந்தோஷமடை யமாட்டார் மோக்ஷத்தைவிரும்புகிரவர்களுக்கும்போகத்தையிச்சி ப்பவர்களுக்குஞ் சிவபூசைதானிகத்திலும் பரத்திலும் பலன்கொ டுக்கச்சக்தியுள்ளது வேறேயெந்ததேவதைகளை பூசைசெய்தாலுங் கிடையாது பரசிவனுடைய பூசாவிதியை உனக்குக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் மலைகளினுச்சிவநதிக்கரைசுத்தஜலத்தடாகமி துகளில் மண் மணல் கல்லோகப்பளிங்கு முதலானதுகளால்ச் செய்யப்பட்ட லிங்கமல்லது பாணலிங்கத்தையாவது பரிசுத்த மனதுடன் பூசை செய்ய வேண்டும் தன்னால் செய்யப்பட் ட மண் மணல் மயமான லிங்கத்தை பூசைமுடிந்தவுடன் தள் ளிவிடவேண்டும் பிராம்மணர்களுக்குப்பூசையானது வேதோக்த மாகச் சொல்லப்பட்டிது ஸ்திரீகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் ஆக மோக்தமாசச்சொல்லப்பட்டிது அந்தந்தவிதிப்படி சோடசோப சாரத்தினால்பரமசிவனுடைய சரணாரவிந்தங்களை பூசைசெய்தால் அப்பூசையானது இஷ்டபலத்தைக்கொடுக்கும் யெவன்சிவனைப் பூசைசெய்யாமல்புசிக்கின்றானோ அவன் பாபத்தைப்புசிப்பவனாகி றான் (27) யெந்த அரசன் பரமசிவனைப்பூசை செய்யவில்லையோ அவன்கரையில்லாதசம்சாரக்கடலில்முழுகிஅலைவன் யெவன்சிவா ர்சனஞ்செய்யவில்லையோ அவன் ஆத்மவதைசெய்துகொள்ள அ ஞ்சமாட்டான் மனுஷியனானவன் ஒரு மூச்சுவிட்டு மருமூச்சு வி டுவதற்குக்கூடசக்தியற்றவன் அப்படிக் கிருந்தபோதிலும் தான் நித்தியமாக இருப்பவனெனறெண்ணி பரமசிவனை ஆராதிக்கிறா னில்லை ஆகையால் சத்தியமாயும் சகலருக்குமனுகூலமாயும் சார

மாயுமிருப்பதை அடிக்கடி சொல்லுகிறேன் (30) சாரமில்லாத சம்சாரவாழ்க்கையில் பரமசிவனுடையபாதகமலங்களைப்பூசிப்பதே சாரம். எவன் சிவனை அனுதாவுபண்ணி வைதிககர்மத்தைச்செய்கிறானோ அது விதிவழிவாமல் நடத்தப்பட்டபோதிலும் அதற்கு கெடுதியே உண்டாகும் ஆகையால் சகல ஜனங்களும் பரமசிவனை முக்கியமாக பூசைசெய்துவரவேண்டும் (32) விஷ்ணுபிரம்மா இந்திரன் முதலான சகலதேவர்களாலுங் கொண்டாடத்தக்கபரனை சங்கரனே சகலஉலகங்களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமானபலத்தைக்கொடுப்பவர் ஆகையால் நீ விபூதிருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்து மூன்று காலங்களிலும் சிவனைப்பூசைசெய்துகொண்டுசிவப்பிரீதியான கிரியைகளையுஞ் செய்துகொண்டு நானுபதேசித்தப் பிரகாரம் ஒரேமனதாய் பரிசுத்தனாக ரிஷிச்சந்தசு அங்கனியாசங்களுடன் சர்வதேவமயனானசதாசிவனை மனதில்தியானித்துபஞ்சாக்ஷரத்தைசெபஞ்செய். எப்பொழுதும்மனதில்தாரணைசெய்யென்றுசொன்னார் (35)இந்தபிரகாரஞ் சிவசர்மாவால்சொல்லப்பட்ட வீரசேகரனைவன்இவ்வுலகமெல்லாம் சிவனைத்தவிரவேறில்லை யென்றுநினைத்து சிவபக்தர்களுக்குள் முதன்மையானான் பிர்ப்பாடு அரசனானவன் பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரத்தை பிராம்மணனிடமுபதேசித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில்த்தானே ஒரு பக்ஷத்துக்குள் லக்ஷமுருச்செபித்தான் பிர்ப்பாடு அபஸ்மாரரோகத்தில் நின்று விடுபட்டுப் பாபமற்றவனுய் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் பரமசிவனை யன்புடன் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தான் (39) சங்கராரயு மிளம்பிறைதரித்தவராயும் புன்னைவனத்தில் வசிப்பவராயும் சகல பூதங்களுக்கும் பதியாயும் தேவிக்கு சங்கரநாராயணரூபத்தைக் காண்பிப்பதற்ககக்கைலாசம்விட்டு இவ்விட மெழுந்தருளிபவராயும் சங்கபத்மர்களுக்கு தெரிசனங்கொடுத்தவராயும் சர்வதேவமயராயும் சிருஷ்டிஸ்திதிசங்காரங்களைச் செய்பவராயுமிருக்கிற உம்மை நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன் இந்தப்பிரகாரம் ராஜாவினுல் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட சங்கரேசுவரரானவர் தன்னை தியானித்துக்கொண்டிருக்கிற

அந்த அரசனுடையமனதினின்றும் அவனுக்கு முன்பிரத்தியக்ஷ ரானர் (46½) அப்பொழுது சாக்ஷாத்தாயிருக்கிற பரமசிவனை யரசன் பார்த்து ஓய் ஸ்வாமி இதுமுதல் யென்வம்சத்தில் எவ்வளவு புருஷர்கள் ஸ்திரீகளிருக்கிறார்களோ இனிமேல் செனிக்கப்போகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் சௌக்கியமுடையவர்களாயும் உம்முடைய பக்தியுடையவர்களாயும் உம்முடைய கிருபையினால் பனிக்கவேணும் யெனக்கும் அந்தியகாலத்தில் உம்முடைய ஸாமீப்பியத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்று வரங்கேட்டான், (49½) பிற்பாடு பிரபுவாகிய சங்கரேசுவரரானவர் அரசன் கேட்டதெல்லாமப்படியே உண்டாகுமென்று வரங்கொடுத்துவிட்டு அந்தர்த்தானமடைந்தார் பிற்பாடுவீரசேகர சோளனானவன் பரமசிவனிடம் வரம் பெற்றுக்கொண்டு மகாபரிசுத்தமாக ஸ்ரீராஜபுரத்தில் நின்றும் திரும்ப பிரயாணமாய் தன்னுடைய நகரமடைந்து தன்னுடையபத்தினியையும் புத்திரனாகிய ராஜசூடாமணியையும் பார்த்து அந்த புத்திரனை மந்திரிகளோடு அந்த தேசத்திலரசனாகிய நியமித்துவிட்டு தன்பத்தினியுடன் தபோவனஞ்சென்று யெப்பொழுதும் பரமசிவனை தியானித்துக் கொண்டு வசித்தான், (5½) அதுமுதல் அவ்வரசனுடையவம்சத்தில் செனித்தவர்களெல்லோரும் சிவபக்தியுடையவர்களாய் ஆனார்கள் அவர்களால் அந்ததேசமெல்லாம் சிவாலயத்தில் அன்புடையவர்களானார்கள் இப்போழுது வீரசேகரனுடைய சரித்திரமானது சொல்லப்பட்டது இதானது சகல ரோகங்களையும் நிவிர்த்திசெய்யப்பட்டது இதைக்கேழ்கிறவர்கள் படிக்கிறவர்களுடைய ரோகபீடைகளெல்லாம் நிவிர்த்தியாகும் அந்த அரசனால்ச்செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தைப் படிக்கிறவர்கள் அவ்வரசனைப்போலவே இகத்தில் சகலயோகங்களையுமனுபவித்து அந்தத்தில் சிவசாலோக்கியத்தை யடைவார்கள்,

ஸ்ரீசைலமான்மியத்தில்

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥௧॥

[illegible]
[illegible] ॥௨॥

[illegible]
[illegible] ॥௩॥

[illegible]
[illegible] ॥௪॥

[illegible]
[illegible] ॥௫॥

[illegible]
[illegible] ॥௬॥

[illegible]
[illegible] ॥௭॥

[illegible]
[illegible] ॥௮॥

[illegible]
[illegible] ॥௯॥

[illegible]
[illegible] ॥௧௦॥

[illegible]
[illegible] ॥௧௧॥

[illegible]
[illegible] ॥௧௨॥

[illegible]
[illegible] ॥௧௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௰ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௬ ॥

ஜயந்தேதம் ப்ரஸன்னாஜ்ஞாம் ஶ்ருத்வா ஶேஷோ யோகவேஷ்ட்ருதி ।
த்ரிலோகேஶ்வரீம் க்ருத்வா தத்ர ஸர்வானலங்க்ருதா: ॥ ௨௭॥

விராஜந்தீம் ஸ்வயம் தேவீம் வர்ணைர் ஸந்ததாம் ஶுபாம் ।
நத்வா ப்ரஹ்ம ஸுதாம் தேவீம் வராபயகராம் தயாவதீம் ॥ ௨௮॥

தக்ஷிணே சைவ வாமே ச தேவீ நத்வா ப்ரஹ்மவிஷ்ணுகா ।
வஹன்தீ சாமரம் ஶுக்லம் காந்தாரூபேண ஸம்யுதா ॥ ௨௯॥

வராபயகரா ஹஸ்தா ஸ்திதா க்ஷீராப்தி ஶோபிதா ।
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தா ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருதா ॥ ௩௦॥

தயா ஸஹ ப்ரஹ்மா ஸ்வயம் ப்ராஹ்மணைர்வேதபாரகை: ।
ஸம்ஸ்துதா பரமா தேவீ ஸர்வலோகைகமாதர: ॥ ௩௧॥

நிர்மலா ஸர்வபூதானாம் ஜ்ஞானதா ஶுபரூபிணீ ॥ ௩௨॥

ஹம்ஸவாஹனமாரூடா வீணாபுஸ்தகதாரிணீ ।
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி புராணானாம் ஸாரபூதா ஸனாதனீ ॥ ௩௩॥

வராபயகரா ஶுப்ரா ஸர்வாபரணபூஷிதா ।
ஹம்ஸவாஹினி தேவேஶீ ஸர்வஶாஸ்த்ர விஶாரதா ॥ ௩௪॥

அத ஸம்ஸேவ்ய தாம் தேவீம் ஜயந்தீம் ஸர்வமங்கலாம் ।
க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ஸ்துத்வா ப்ரணம்ய ச புன: புன: ॥ ௩௫॥

தத: ஸா ப்ரீதமனஸா ப்ராஹ தம் ஸ்ம்ருதிஸம்யுதா ।
ஸர்வேஷாம் ஹிதகாமா ச ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருதா ॥ ௩௬॥

க்ருபயா பரயா யுக்தா ஸர்வபூதஹிதே ரதா ।
யஜ்ஞேஶ்வரீ ஸ்வயம் தேவீ வரதா ஸர்வகாமதா ॥ ௩௭॥

ஜயந்தீ ஸர்வதா தேவீ ப்ரீதா ஸா ஜகதம்பிகா ।
ஸர்வமங்கலதா ஸ்வாஹா ஜயஶ்ரீ வரதாயினீ ॥ ௩௮॥

க்ருபா ஸமேதா ஸர்வேஷாம் பூஜிதா ஸர்வதா ஶுபா ।
ஶ்ரீதேவீ ஸர்வலோகானாம் பரமா ப்ரீதமானஸா ॥ ௩௯॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன தஸ்யா வை வ்ரதமுத்தமம் ।
தத்ஜ்ஞாத்வா நரோ நித்யம் வாஞ்சிதம் லபதே த்ருவம் ॥ ௪௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௧ ॥
[illegible] ॥ ॥ ௪௨ ॥

இதி ஸ்ரீ ஸ்காந்தே புராணே ஸேது
மாஹாத்ம்யே அஷ்டாவிம்ஶோத்யாய: ।

சூதர் சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே புலஸ்திய புத்திரனாகிய விசிரவசுவென்ற முனிவர் தெய்வசோதினையால் சந்தியாகாலத்தில் கலவி செய்வதற்காக பிரார்த்தித்த தன்னுடையஸ்திரீயைகலவிசெய்தார் அம்முனிவரிடமிருந்து அஸ்திரீயினிடத்தில் தன்னுடையபெயரினால் மூன்றுலகத்திலும்பிரசித்தியடைந்தவனும் அரக்கர்களுக்கெல்லாம் அரசனுமிருக்கிற ராவணனனவனுண்டானான் அவன் கெட்டவேளையில்ச் செனித்தமையால்ச் சகலதேவர்களசுரர்கள் முதலானவர்களாலும் மரணமில்லாமல் வரம்பெறுவதற்காக பிரமதேவனைக் குறித்து தவஞ்செய்தான் அத்தவத்தினால்ச் சந்துஷ்டரான பிரமதேவனிடமிருந்து அப்படியே மானிடரைத்தவிர மற்றவர்களால் மரணமில்லையென்ற வரத்தைப் பெற்று அதிபலத்துடன் உலகங்களையெல்லாம் நடுங்கும்படி செய்தான் (4) அவனால்ப் பீடிக்கப்பட்ட சகல உலகங்களுக்கும் நன்மை செய்வதற்க்காக பரமசிவனுடைய உத்திரவினால் மகாவிஷ்ணுவானவர் பூமியில் இராமனென்ற திருநாமத்துடன் மானிடரூபந்தரித்தார் அவர் பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்வதற்காக பத்தினியாகிய சீதையுடன் தண்டகாரண்யஞ்சென்று சித்திர கூடபர்வதப் பிரதேசத்தில் சுகமாக வசித்தார் (6) அவர் ஒருதினம் சீதையின் மடியில்த் தலைவைத்துப் படுத்து நித்திரை செய்யுங்காலத்தில் சமயம் பார்த்திருந்த இந்திர புத்திரனாகிய செயந்தன் காகவடிவெடுத்து அச்சீதையின் மனோகரமான ஸ்தனப்பிரதேசத்தைத் தன்

கூர்மையான மூக்கினால்கொத்தினான் பிற்பாடு சானகியானவள் பயந்து ஸ்ரீராகவனை யெழுப்பினாள் உடனே ஸ்ரீராமன் நித்திரை விட்டெழுந்து அதிககோபமடைந்து இஷீகமென்றபாணத்தினால டிபட்ட செயந்தனானவன் காகவடிவத்தைவிட்டு சுயரூபத்துடன் சரணமடைந்தவரிடம் அன்புடைய அந்தஇராமனைத்தானே சரணமடைந்தான் பிற்பாடு தர்மரூபியான ஸ்ரீராமனானவர் அவனை இந்திரபுத்ரனென்றறிந்து தன்னுடைய அந்த ஒருபாணத்தினால் அவனுடைய ஒருகண்ணைப்பறித்து அந்தபாணத்தைத்தானே அடக்கிக்கொண்டு பாபபுத்தியாகிய ஜயந்தனிடம் அன்புடையவர் போலிருந்தார் (11௨) அதுமுதல் ராமத்துரோகத்தினாலும் சீதையை அவமதித்ததாலும் உண்டானபெரியபாபமானது அவனைவிடவில்லை தனக்குத்தானே தேடிக்கொண்ட உபாதியை அந்த செயந்தன் மரைவான ரூபத்துடன் வெகுகாலம் தானே அனுபவித்து வந்தான் பிற்பாடு அந்தகாக்கை உருவும் அதினாலுண்டான வலிப்புரோகமும் சகிக்கமுடியாமல் அநேகதீர்த்தயாத்திரை செய்ததினும் தனக்கு சுகமுண்டாகவில்லை, (14) பிற்பாடு ஒருவருமில்லாதசமயத்தில் தன் பிதாவின் அரண்மனை சென்றுபிதாவாகிய இந்திரனை வணங்கி அவனெதிரில் தலைகுனிந்து நின்றான் அவ்விந்திரன் புத்திரனைப்பார்த்து அவனுடைய பாபம்நிவிர்த்தியாவதற்காக காசிமுதலானஸ்தலங்களில் யாத்திரை செய்து வைத்தும் சுகப்படவில்லை, (16) பிற்பாடு ஒருக்கால் அந்த செயந்தன்வாயில் நின்றும் பெருகிய இரத்தத்தினால் சரீரமெல்லாம் பூசப்பட்டவனாகி காகம் போல் சத்தித்து நினைவுதடுமாறி விகாரமான ரூபத்துடன் தன் சுவாதீனமில்லாமலிருப்பதை இந்திரன் கண்டு இவன் தன்னால் தேடிக்கொண்ட துர்ச்செய்கையாலிக்கஷ்டமடைகிறானென்றறிந்து அந்த தோஷம் நிவிர்த்தியாவதற்காக ஜயந்தனைப் பார்த்து அடே புதல்வா நீ இந்தக் காக்கை உருவத்துடன் உபாதியால் கஷ்ட மடைந்துகொண்டிருப் பதற்குக் காரணம் யானறிந்தேன் பரமசிவனுடைய அம்சனாக இருக்கிற மகாத்மாவான மகா

விஷ்ணுவானவர் உலகத்திற்கு அனுகூலஞ்செய்வதற்காக தசரத சக்கிரவர்த்தியின்கிரகத்தில்அவதரித்திருக்கிறார் ஆகையாலந்தராமபாணத்தால் உண்டான வியாதியில் நின்றும் பரமசிவன் தான் காப்பாற்றவேண்டும் அந்தப் பரமசிவனானவர் தேவியுடன் கைலாசபர்வதத்தைக் கூட விட்டுவிட்டு அந்த பூகைலாச ஸ்தலத்தில் சகல ஜனங்களுக்கும் வரத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு நித்தியமாக வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார் [20½) அவர் சகலப் பிராணிகளுக்கும் சுவர்ணாபரணம் பணத்தினால் சந்தோஷமடைந்து அபீஷ்டத்தைக்கொடுப்பதுபோல் வேறொன்றினாலும்சந்தோஷமடையமாட்டார் ஆகையால் நீ இந்தக்காக்கை வடிவுடன் இதோ யென்னுடைய ரத்தினகசிதமாய் சுவர்ணமயமான மாலையைக் கொண்டுபோய் அவருக்குக் காணிக்கையாக சமர்ப்பித்து அவரை சரணமடைந்தையேயானால் அந்த ராமபாணத்தினாலுண்டான இந்த ரோகமானது நிவிர்த்தியாய் ராமதோஷமும் நீங்கி காக்கை ரூபமும் நீங்கும் சந்தேகமில்லை ஆகையாலிவ்விடமிருந்து அந்த ஸ்தலஞ் செல்லென்று சொன்னான் (23½) அதைக்கேட்டு செயந்தன் அப்படியே தன் பிதாவினுடைய மணிமயமான சுவர்ணமாலையை வாங்கிக்கொண்டு பூகைலாச ஸ்தலஞ்சென்று நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து கோமதியையுஞ் சங்கரேசுவரரையுந் தியானஞ்செய்து பூசைதவமுஞ் செய்துகொண்டு அவ்விடத்தில்த்தானே வெகுகாலம் வசித்தான் (25) ஒருக்கால் ஆகாயத்தில் சங்கரனுடைய வாக்கியமான ஆகாயவாணியானது ஜயந்தனைப்பார்த்து அடேஜயந்தா இந்தப் பிரகாரம் பரமசிவன் ஆக்ஞை செய்திருக்கிறார் கேள் உனக்கு அதிக க்ஷேமமுண்டாகும்மேல் திசையில் திருகூடபர்வதத்தில் கௌதமருடைய கன்னிகை வருணனைநாயகனாக அடையவேணுமென்ற இச்சையினால் வெகுகாலமாகத்தவஞ்செய்கிறாள் நீ யவளிடஞ்சென்று அவளை நதீரூபிணியாகவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள் உடனே யவள் நதீரூபிணியாக ஆவாள் அன்னதியை உன்னுடைய கூற்மையான மூக்கினால் வழிவெட்டி அவ்வழியாகமகத்தான பெருமையையுடைய கிருபா

நிக்ஷேபையென்ற மகாநதியை அடையும்படி செய்துவை அக்கௌதமியாகிய நதியானவள் சகியாகிய அந்த நிக்ஷேபநதியுடன் கலந்து சீக்கிரமாக சமுத்திரமடையட்டும் நீயும் ஜலரூபிணீயாய்ச்செல்லுகின்ற அக்கௌதமியுடன் பின் சென்று அன்னதியை நிக்ஷேபமகாநதியில்ச்சேர்த்து விட்டு அன்னதியில் பரிசுத்தமான ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தயேயானால் நீ பாபத்தில் நின்றும் விடுபடுவாய் உன்னுடைய தவமும் பலமடையுமென்றுசொல்லிநின்றுவிட்டது (32½) அந்த ஆகாயவாணியைக்கேட்ட இந்திரபுத்திரனானவன் அப்படியே அக்கௌதமகன்னிகையைப் பிரார்த்தித்து நதிரூபமாக பூமிக்குக்கொண்டு வந்து அன்னதியின்மங்களமான ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சங்கமேசுவரரையுங் கோமதியையும் பூஜைசெய்து வந்தான் பிற்பாடு பரமசிவன் பிரத்தியக்ஷமாய் செயந்தனுடைய பாபத்தைமோசனஞ்செய்துவிட்டு தேவியுடனந்தர்த்தானமடைந்தார் (35) பிற்பாடு செயந்தன் பரமசிவனால் பாபநிவிர்த்தியடைத்து காக்கைவடிவைவிட்டு வலிப்புரோகதினால் விடுபட்டவனாகசங்கமேசுவரருக்கு சுவர்ணமயமான ரத்தினமாலையையுங்காணிக்கையாக சமர்ப்பித்து விட்டுதேவசரீரத்துடன் திவ்வியவிமானமேறி தேவராஜனால் பிரகாசிக்கின்ற சுவர்க்கமடைந்தான் (37) ஓய்பிராம்மணோத்தமர்களே ஜயந்தனால்க்கொண்டுவரப்பட்ட கௌதமபுத்திரிநதிரூபமாக பூமியையடைந்து ஜயந்தனுடைய பாபத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொண்டு கிருபாநிக்ஷேபகங்கைக்கு தோழியாக அம்மகாநதியில்க்கலந்து சமுத்திரராசனுக்குபத்தினியாகப்பவித்தாள் அதினால் அன்னதிக்கு காகநதி யென்றும் கௌதமியென்றும் பெயருண்டாச்சுது (39) அன்னதிசெலத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தமாத்திரத்தில் கோமதி சங்கமேசுவரர்களுடைய அனுக்கிரகத்தால் ஜனங்களுடைய சகலபாபங்களும் நசித்துப்போய் விடும் அக்கௌதிமியானவள் பரமசிவனுடைய ஆக்ஞையினால் இந்தஸ்தலத்தில் நின்றும் ஐந்து கூப்பாடு தூரத்தில் வடக்கில் நதியாகப் பிரவகித்துக்கொண்டிருக்கிறாள் (41)

பூகைலாஸ மான்மியத்தில்
இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥க॥

[illegible]
[illegible] ॥உ॥

[illegible]
[illegible] ॥ங॥

[illegible]
[illegible] ॥ச॥

[illegible]
[illegible] ॥ரு॥

[illegible]
[illegible] ॥சு॥

[illegible]
[illegible] ॥எ॥

[illegible]
[illegible] ॥அ॥

[illegible]
[illegible] ॥கூ॥

[illegible]
[illegible] ॥கO॥

[illegible]
[illegible] ॥கக॥

[illegible]
[illegible] ॥கஉ॥

[illegible]
[illegible] ॥கங॥

𑌋𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤 𑌪𑍀𑌠𑌿𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌟𑌿𑌤𑍇𑌶𑌵𑌃
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍂𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿𑌯𑌃 ॥௧௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌗𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍀𑌯𑍀𑌷𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑍇𑌤𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯𑍋𑌹𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌕𑌾𑌲𑍀 𑌨𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑌵 ॥௧௫॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌉𑌰𑌤𑌃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥௧௬॥

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌨𑌵𑌦𑌾𑌸𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑍇 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌦𑌘𑍍𑌨 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥௧௭॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍀𑌵𑌸𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௧௮॥

𑌮𑍇𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇 ॥ ॥௧௯॥

𑌤𑌥𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥௨௰॥

𑌦𑍇𑌷𑌯𑌃 ।

𑌜𑌾𑌤𑌸𑌂𑌕𑌰𑌜𑌾𑌤𑍇𑌯𑌪𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵 𑌪𑍋𑌂𑌯𑌦𑍇𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌕𑌰𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌯𑌨𑍍𑌪𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥௨௧॥
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌹𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌕𑌯𑌂𑌵𑍍𑌯𑌧𑌿𑌃 ।
𑌕𑌵𑌾𑌪 𑌨𑌾𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂𑌹𑌸𑍍𑌪𑍁𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌯𑌵𑌿 ॥ ॥௨௨॥

𑌪𑌂𑌵𑌕𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍 𑌸𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ।
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑌾𑌧𑌾𑌮𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵 ॥ ॥௨௩॥

𑌪𑌾𑌰𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌦𑌾𑌨𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌸𑌃 𑌕𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾 𑌵𑌸𑍍 ॥௨௪॥

𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌂 𑌕𑌯𑌾𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑌕𑌾𑌂𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌪𑍁𑌗𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌕𑍍𑌤𑍀𑌯𑍁𑌸𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌹𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌙𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌰𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥௨௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨௭॥

[illegible] ।
[illegible] ।௨௮।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௧॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

சூதர்சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே நிக்ஷேபநதிக்கரையில் சூத்திரனுக்குஸ்திரீயிடஞ்செயனித்தவனும்யெப்பொழுதும் பாபத்தையே செய்கிறவனும் யெப்பொழுதும் பிராம்மணர்முதலானவர்களை தூஷிப்பவனும் சகல ஜனங்களினாலுந் திக்காரஞ்செய்யப்பட்டவனும் கொடியவனும் விருகனென்ற பெயரையுடையவனொருவனிருந்தான். அவன் அன்னதிக்கரையிலோரிடத்தில் எலிகளைப்பிடிப்பதற்காக வளைகளை மண்வெட்டியினால் வெட்டி அந்தவளையில் நின்றும் வரப்பட்ட எலிகளைகண்ணியினால் அனேகமாகக்கொன்றும் அவனுக்கு திருப்த்தியுண்டாகவில்லை (3) பிற்பாடு அந்த விருகனானவன் அந்த வளையிலின்னமுமனேகம் எலிகளிருக்கிறதென்று நினைத்து மண்வெட்டியினால் மறுபடியும் பாதாளம்வரை வெட்டிப்பார்க்கவேணுமென்று வெட்டினான் அதில் தாம்பிரபாத்திரம் நிறம்ப இருக்கின்ற புதையலைக்கண்டான் உடனே மிகுந்த குதூகலத்துடன் ரகசியமாக யெடுத்து தன் கிரகஞ்சென்றான். (5) பிற்பாடு அதிக தனத்தை யடைந்து

அந்த விருகனானவன் தனக்குத்தானே சந்தோஷமடைந்து நீசகன்னிகைக்கு சூத்திரனிடஞ் ஜெனித்த வனானபடியால் இழிவான புத்தியுடன் கூடியவனாகத் தன்னுடைய இழிவான பிரப்பை மரைத்து ஒரு சூத்திரஸ்திரீயை மணந்து பணக்கொழுப்பினால் எவி விற்க்கின்றதையும் விறகு விற்க்கின்றதாயு மிருக்கின்ற பிழைப்பு வேலைகளைவிட்டு தன்னிடமிருக்கின்ற தனத்தைக்கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெளிப்படுத்தி கடைத் தெருவில் ஒரு வைசியனிடம் விசுவாசத்துடன் கொடுத்து வைத்து அவனிடமிருந்து தினந்தோறுங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பணத்தை வாங்கி வேசிகளுக்கும் நாடகக் காரர்களுக்கும் அக்கிரமமாகச் சிலவு செய்தான் (9) பிதா மாதா புத்திரன் பத்தினிகளுடைய முகத்தைக் கூடப் பார்ப்பது கிடையாது எப்பொழுதுந் துஷ்டர்களுடன் சகவாசஞ்செய்துகொண்டு ஒருக்காலும் ஒரு தர்மமுஞ்செய்யாதவனாக அவ்வளவு தனத்தையும் பிரயோஜனமில்லாமல் சிலவழித்து அழித்துவிட்டான் (10½) பிற்பாடு பணமெல்லாம் நஷ்டமடைந்ததினால் அதிக துக்கத்துடன் கூடியவனாய் சரீரமிளைத்து தன் மனைவி மக்களினத்தார் களாலும் உறவினர்களாலும் நிந்திக்கப் பட்டவனாகவும் நாணமற்றவனாகவும் துன்மதியாகவு மானான் மருபடியும் முன் செய்துவந்த தொழிலினால் பெண்டு பிள்ளைகளை வளப்பவனாக தினந்தோறும் விறகுசுமந்து ஸ்ரீராஜபுரஞ் சென்று அதை விற்று அந்தத்திரவியங்களினால் வயர் பிழைத்துக்கொண்டு தன் பணமழிந்துபோன பெரியதுக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனாக இருந்தான் (13½) பிற்பாடு ஒருநாள் விருகனானவன் விறகுப்பாரத்தை வி பதற்காக ஸ்ரீராஜபுரஞ்சென்று வீதிகளெங்குஞ்சஞ்சரித்து விறகு பாரத்தை விலை கூறினான் அப்படி விலை கூறியும் அந்தப்பட்டணத்தில் ஒருவரும் வாங்கவில்லை சூரியனஸ்தமானமாகும்வரை பசியினால் வருந்தி சஞ்சரித்தமையாலவனுக்கு மிகுந்த களைப்புண்டாச்சுது இரவு காலமும் வந்துவிட்டது (16) அதற்குப்பிற்பாடு இரவுகாலம் வந்தவுடன் விருகனானவன் ஆகாரமில்லாதவனாய் விறகுபாரத்தைச்சுமப்பதற்கு சக்தியில்லாதவனாகவும்

அதிகப்பசியினாலும் தாகத்தினாலும்வருத்தமுற்றவனாகவும் விறகு பாரத்தை வீதியிலொரு இடத்தில் வைத்துவிட்டுத் தண்ணீர் குடிப்பதற்காக தீர்த்தமடைந்து அக்கரையில்த். தடுமாறிவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அப்பொழுதங்கிருந்த நன்றியுள்ள ஜனங்கள் விருகனை மூர்ச்சையடைந்திருக்கிறானென்றறிந்து நாகதீர்த்தத்தில்நின்றும் ஜலத்தையெடுத்து அவன்முகத்தில் தெளித்தார்கள் அப்பொழுது தெய்வவசத்தினால் அந்த விருகனானவன் அக்குளக்கரையில்த்தானே சரீரத்தை விட்டுவிட்டு அந்த நாகதீர்த்தஜலம் பட்டமாத்திரத்தினாலேயே சிவசாரூப்பியத்தையடைந்தான் (20) என்று சொன்ன சூதமுனிவரின் வசனத்தைக்கேட்டு சொன்னகாதிமுனிவர்கள் அச்சூதரைப்பார்த்து ஓய் முனீந்திரரே அந்த விருகன் கெட்ட சாதியில் செனித்தவனாகவுஞ் சகலபெந்துக்களாலும் தள்ளுண்டவனாகவும் எலிகள்முதலான பிராணிகளைக்கொன்று சீவித்தவனாகவுமமகாபாதகனாகயிருந்தும் அவனுக்கு எப்படி ஸ்ரீகைலாசஸ்தலத்தில் ராத்திரியில் வாசமும் நாகதீர்த்தஜலத்தினுடையபரிசமும்அன்னாகதீர்த்தக்கரையில் மரணமும் அதினால் சிவசாரூப்பியமும் எப்படிகிடைத்தது அந்த விருகனானவன் தன்னுடைய பட்டணத்தைவிட்டு இந்தப்பட்டணம் வந்து என்ன காரணத்தினால் விரகு விற்றுக்கொண்டிருந்தான் தன்னுடைய பட்டணத்தில் நீதிபாலகனான அரசனிருக்கும்போது அப்பட்டணத்திலவன் எப்படி வசித்தான் யதார்த்தத்தையறிய விரும்புகின்ற எங்களுக்கு அதையெல்லாம் நன்றாய்ச் சொல்லுமென்று கேட்டார்கள் (24½) இந்தப்பிரகாரங் கேழ்க்கப்பட்ட சூதரானவர் தன் குருவால் தனக்குச்சொல்லப்பட்ட அந்த விருத்தாந்தத்தையெல்லாம் நன்றாய் மனதில் நினைவுசெய்துகொண்டு அன்னாக தீர்த்தத்தின் மகாத்மியத்தையும் அந்த பட்டணத்தினுடைய மேன்மையையும் அத்தேசஅரசனுடைய விருத்தாந்தத்தையும் அம்முனிவர்களுக்குச்சொல்வதர்க்காரம்பித்தார் [26]மகாபுத்திசாலியாகிய நீங்கள் நல்லகேள்வி கேட்டீர்கள் நன்று நன்று கல்மஷமற்ற மனத்தர்களாகிய உங்களுக்குச்சொல்லாமல் ஒளிக்கத்தகுந்தது இப்பூ

மிமேலென்னயிருக்கின்றது ஆகையால் உங்களுக்கு சந்தோஷமு ண்டாவதற்காக அவசியமாகச்சொல்லத்தகுந்ததே அப்படியிருந் தாலும் இந்தபூகைலாஸக்ஷேத்திரத்தினுடைய மகிமையையும் இ ந்த நாகதீர்த்தத்தினுடையமகிமையும் வாக்கினால்சொல்லிமுடியா து கோமதி சங்கரேசுவரர்களுடையசன்னிதானமும்அப்படிப்பட் டது அதனால் தான் நீசனும் பாபியாயும் இருந்த விருசனுக்கு சிவசாரூப்யம் கிடைத்தது ரிஷி சிரேஷ்டர்களாயிருக்கிற நீங்கள் ஸந்தேஹிக்கவேண்டாம் பிராணிஹிம்ஸை செய்துகொண்டிருந் தவனும் துற்செய்கையையுடையவனும் இருந்த அந்த விரு சன் தன்னகரத்தரசனுடைய தண்டனைக்காகபயந்து தினந்தோ றும் பகல் நேரமெல்லாங் காட்டில் அலைந்து திரிந்து விறகு பாற மெடுத்து ஸ்ரீராஜபுரத்தில் விற்று இரவுதோறும் தன்பட்டணத் தில் தன்கிரகமடைந்துவசித்துக்கொண்டிருந்தான் [3௰௬]

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌸𑍂𑌤𑌃 ।

𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥௬॥

[illegible] |
[illegible] || ||௭||

[illegible] |
[illegible] || ||௮||

[illegible] |
[illegible] || ||௯||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௦||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௧||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௨||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௩||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௪||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௫||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௬||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௭||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௮||

[illegible] |
[illegible] || ||௧௯||

பஶ்சாத்வர்திகம் தஸ்ய வித்த வொவஹஶாகிதஃ ।
ஸஸ்யஸ்த்வஃ ஶுக்லா வகிதாஸாஸகணவியோஃ ॥ ॥௨௦॥

கியாயவாணீஸம் த ஸஹாஜம் வாவஜிதிதி யா ।
வதம் ஸ்வஶிவெத்ஸ்வெவெஷம் க்ஷாஸமெவஷிகஃ ॥௨௧॥

ஸஹாயதநயோஹ்ருக்ஷா தத த்ராநாம் கவஸிநாம் ।
ஸவீயம் வ்ராவ்ருஶஹாதா வித்ராவ்ர தஜத்தஸ்ரதம் ॥ ॥௨௨॥

சகிஷ்ஷஷ வண கிம் விஜ்ஷ நீவிஷி தாநநஃ ।
சுயதெஸ்வாஸஹாம் தெஷாம் ஹாரீதொநாதாவஸஃ ॥ ॥௨௩॥

உவாவஶிவராதஸ்ர தநயாவ நிவெ ஹஷ்ணீஷு ।
வாவெதாம் தஹாவெதாஸவதாவஸஸம்தாம் ॥ ॥௨௪॥

ரெரொகஷாஷவாவக்ஷதகரொதஹமெஷவதக ।
யத்ரயம் ஶிவராதொஸஷிவஹக்ஷாஹ ணீகமெ ॥ ॥௨௫॥

நஜாகஃ வாதயெவாவம் ஹவகஷ்ர தஜிஷம் வநஃ ।
விதத்ராதரகமெராஷ்ஷ்ருதிரம் ஷஶவ்ரவ்ஷ்ராநுஶாவரா ॥௨௬॥

கதஸெமெநவதெ த்ராதாஶிவராதெந தெஜஸா ।
த்ராத்ஸம் ஶிவராதெந வா த்ர க்ஷாஹா த்ரஸம் ஶயஃ ॥ ॥௨௭॥

தஶாவிவாக்ஷாக கதுஷெவாவஸ்ர தஹதஸ்தஃ ।
உஷஜிதஸ்ர ஜஶத்ர த்ர நிரயெஸவ்ர வாஜிதஷு ॥ ॥௨௮॥

ஶிவராத ஸதொதாயஸாக வ ாயஶ்ரிகிஸ்ர தாதவ ।
வரதாதக்ஷ்ரெத ஸம் த்ரக்ஷவதாஶஸிஜெயஷா ॥ ॥௨௯॥

வ ஹஷ்ஷதாம் யதொஹஷ்யா ஹாகிஷொகஸெதொஹவாநு ।
ஷம்வெத்ராரநயொகிஷ்த்யம் ஶிவஷ்ராமெநகவெதவொ ॥௩௦॥

ஶஸிஹ்ஷவெவெக் கமெ ராயாதெஸிம் ஹாஸஸாஶிக்ஸா ।
சஶிவஸாநகணவெஷ்ஷ தபாதெகஷ்ஷ ஸாரிக்ஸாவா ।
யகஸ்ர க்ஷா ஹாஸ்ர தஃவம்ஸஃ வாவராஶிவிஷநஶ்ரதி ।
யத ஸாமெநவயாஹம்த தஷ்ரக்ஷாநவிதாநவாநு ॥ ॥௩௧॥

விஶோக ஶ்ருதிநிஷேவிதாம் ஶ்ராவயேத ஜநஸ்ய து ।
யத்ர ஸ்நாநாத் ஸ்ரீபாகஸ்ய நிர்ஜிதகாமஸ் ॥ ॥௧௩॥

ஸப்தஹீநஹநாஷ்ட த்ரீ த்வர்ஷயார்த்ரீ த்வர்ஷஹநாக: ।
யஸ்மின் நிர்ஜநே து ஶ்ருஷ்ட்ரேத்வ ப்ரயாம்பதி ஶங்கர: ॥ ॥௧௪॥

ஶோகாநாந் த்வஸாவம் ஸ்நாநம் ஜாதம் விஶங்கடம் ।
ஸ்நாநாத் ஸக்ருத்ஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்வர்ணவிமாநவருணம் ॥௧௫॥

காத்வா த்ரிவிக்ரம: ஶிவஶோகம் தேவாதி ।
நாமதீஷுவசோ ஸ்நாநா தத்ஸித்ஷீதம் ஶிவம் ॥ ॥௧௬॥

ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிக: ஸ்நாநதீர்த்தாநவ: ।
தீர்த்தஸ்ய ஜநஸ்தம் ஸம்வாக்ஷாரதம் ஶ்ருதி: ॥ ॥௧௭॥

அஷ்டாத்ரஸஹஸ்ரம் வஜ்ராந வ்ருத்வாம் யஶோவிபி ।
ஸவாஶேவிஷ்விஶேஷ ஸ்ராவதி ஶுவ்ரதே நாத ஸம்ஶய: ॥௧௮॥

இதி ஸ்ரீபவிஷ்யோத்தரபுராணே ஸ்ரீவேங்கடாசலமாஹாத்ம்யே
ஏகாவிம்ஶோத்யாய: ॥

சூதர் சொல்லுகிறார் ஓய் முனிவர்களே இன்னமுங்கேட்ட மாத்திரத்தில் சகலபாபங்களையும் நாசஞ்செய்வதாயும் வெகுகாலஞ்சென்றதாயும் மனதை சுத்தப்படுத்துவதாயும் அதிசிலாக்கியமாயுமிருக்கிற ஒருகதைசொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் தேவிகாநதியின் தென்கரையில் பிராம்மணசிரேஷ்டராயும் நல்லபாக்கியசாலியாயும் சத்கர்மங்களையே செய்பவராயும் சத்தியவாக்கை உடையவராயும் பொறுமையுடையவராயும் திடமான தவத்தை உடையவராயும் ஒன்றிலும் இச்சையில்லாமல் சண்ணவதி சிராத்தங்கள் முதலானதுகளைச்செய்பவராயும் மகாபுத்திசாலியாயும் அதிகசம்பத்துடையவராயும் சிவசர்மனென்றொரு பிராம்மணனிருந்தான்.

அன்னதிதீரத்தில் பௌரர், குத்ஸர், பரத்துவாசர், கண்வர்,

கௌண்டின்னியர், ஹாரீதர், வீதிஹோத்திரர், புலஸ்தியர், அங்கிரசு, காமக்னர், வாமதேவர், பௌவனசுவர், காசிபர் இன்னமும் அனேகம்மகாமுனிவர்களும வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் (6) அவர்கள் அடிக்கடி அந்த சிவராதருடைய கிரகத்துக்கு வருவார்கள். சிவராதர் அவர்களுக்கு மனசுக்கு இசைந்தபடி அதிதிபூசைசெய்துகொண்டு வசித்தார். பிற்பாடு தர்மசிந்தையென்று பெயருடைய ஒருஸ்திரீயை விவாகம் செய்து அவளிடம் ஒருபுத்திரனை செனிப்பித்தார் அப்புத்திரனுக்கு கல்மாஷனென்று நாமகரணஞ்செய்தார் (8) அக்கல்மாஷனனவன் யௌவனத்தினால் உண்டான மன்மதவாதையினால் மனவருத்தமுடையவனாக சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான் அவன் பிராம்மணபுத்திரனாகையால் பிதாவினிடம் கொஞ்சம் அடக்கமுற்றவனாக இருந்தான் அந்தக்கல்மாஷனை மகாபிராம்மணரான சிவராதர் ஒருக்கால் யாகஞ்செய்வதற்காக சமித்துக்கொண்டுவரும்படி வனத்துக்கு அனுப்பிவைத்தார் (10) கல்மாஷன் அப்படியே வனஞ்சென்று வேண்டியமட்டும் சமித்துக்களை ஒடித்துக்கொண்டு திரும்பவரும்போது ஒருசேறுக்கு சமீபத்தில் கன்றுடன் வருகின்ற பசுவை அச்சேற்றில் தள்ளிவிட்டான் பிற்பாடு பாதிவனஞ்சென்று தெய்வவசத்தால் மனவருத்தமடைந்தான் பின்பு கன்றுடன் உந்திமட்டுஞ்சேற்றில் விழுந்திருக்கின்றபசுவானது தான் கரையேறுவதற்காவது கன்றை வெளியேற்றுவதற்காவது சக்தியில்லாததாய் அதிகமான கஷ்டத்தை அனுபவித்து தத்தளிக்கின்றதாயும் சேற்றில் விழுந்திருக்கின்றதாயுமிருக்கின்ற கன்றைப்பார்த்துகண்ணீரைப்பெருகவிட்டு விழுந்துவிட்டது. பின்பு கல்மாஷன் வந்து கன்றைக்கரையில்த் தூக்கிவிட்டு செனசஞ்சாரமில்லாத காட்டில் பயத்துடன் கூடியவனாய்த் தானே கொஞ்சம் ஆசுவாசப்படுத்திவைத்தான் பிற்பாடு அந்தக்கன்றானது தாயை நினைத்துக்கதறி அழுதுகொண்டு அவ்வனத்தில் அலைந்தது (15) பிற்பாடு அந்தக் கல்மாஷன் பரலோகபயத்தினால்க் கலக்கமுற்றவனாய் கொஞ்சம் பயத்துடனும் கூடிய

வனாகவும் தனியே சமித்துக்கட்டைத் தலையில்ச் சுமந்து பசியினால் வருத்தமுற்று சாயங்காலம் பிதாவின் கிருஹம் வந்துசேர்ந்தான் (16௭) பிற்பாடு அவனுடைய பிதாவாகிய சிவாராதரானவர் மனவருத்தத்துடன்கூடிய புத்திரனைப்பார்த்து சமாதானவார்த்தையுடன் அடே பால, நீயென்ன கெட்டகாரியஞ்செய்தாய் பயத்தை விட்டுவிட்டு உண்மையாகச்சொல்லு. மனுமுதலான யோகிகளால் அந்தப்பாபநிவிற்த்தியின்பொருட்டு பிராயச்சித்தமானது யதாவத்தாக நினைத்து விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதைச்சொல்லுகிறேனென்று கேட்டார் (18௭) இப்படிக்கி பிதாவினால் கேள்க்கப்பட்ட கல்மாஷனானவன் பயமில்லாமல் சந்தேகமுமில்லாமல் வனத்தில்நடந்த தன்னுடைய விருத்தாந்தங்களை யதார்த்தமாக பிதாவினிடஞ்சொன்னான் (19௭) புத்திரனுடைய விருத்தாந்தத்தைக் கேட்ட சிவாராதரானவர் அதிகபயத்துடன் தேகமெல்லாம் நடுக்கமுடையவராய் இரண்டுகாதுகளையும் கைகளினாற் பொத்திக்கொண்டு மூன்றுதரம் என்னபாபம்என்னபாபமென்றுசொல்லிக்கொண்டு சிவசிவாவென்று கூவி கோஷித்துக்கொண்டு பாரியை புத்திரர்களுடன் அவ்விடத்தில் வசிக்கின்ற முனிவர்களிடஞ்சென்று தன் புத்திரன்செய்த கோஅத்தியாகிய கெட்டசெய்கையை தெரியப்படுத்தி பூமியைநோக்கிக்கொஞ்சந் தலைவணங்கிநின்றார் (22௭) பின்பு அந்த மஹாரிஷிகளுடைய சபை நடுவில் இருக்கின்ற ஹாரீதரென்ற முனிவரானவர் சகலரிஷிகளுக்கும் சம்மதமாயும் சிவராத புத்திரனுடைய பாபத்தை நிவிர்த்தி செய்வதாயும் இருக்கிற ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார். (24) அடே அடேபாபியாகிய கல்மாஷ, இந்த மகத்தான பாபத்தைச் செய்து போட்டயே இந்த சிவாராதரானவர் நாங்களாகிற சிவபக்தர்களுக்குள் முதன்மையானவர் இவருடைய வம்சத்தில் நீ ஜனிக்காவிட்டால் உன்னால்ச்செய்யப்பட்ட இந்தப்பாபமானது உன்னை பதிதனாக்கிவிடும் அதுவுமல்லாமல் பிதுருகுலம்மாதுருகுலங்களில் ஜனித்த முன் பத்து தலைமுறையிலுள்ளவர்களையும் பின் பத்து தலைமுறைகளிலுண்டாகிறவர்களையும் அதப்பதனஞ் செய்துவிடும். (26) ஆகையால் சிவ

ஆதாரனவர் தன்னுடைய தபோதேஜஸ்ஸால் உன்னை இரக்ஷித்தார் அவருக்கு நீ புத்திரனாக இருக்கையால் அவரால் நீ காப்பாற்றப்பட்டாய் சந்தேகமே இல்லை அப்படி இருந்தாலும் நீ பிரத்தியக்ஷமாக மகாபாபத்தைச் செய்தவனாக இருக்கிறாய் ஆகையால்க் கடுமையான பாபத்துக்கு இவ்வுலகில் நரகங்களில் அழுந்தும்படி உன்னால் பாபஞ்சம்பாதிக் கப்பட்டது நீ சிவாராதபுத்திரனாக இருப்பதால் உனக்குயென்னால் பாபத்துக்கு நிவிர்த்தியாக பிராயச்சித்தம் நினைத்து, விதிக்கப் படுகிறது (289) சிவத்தியானத் தினாலேயே ஒரேமனதாயிருக்கிற உன்னுடைய மாதாபிதாக்களான இந்தத்தம்பதிகள் பரிசுத்தர்களாக இருந்தபோதிலும் நீ எதினால் உலகமானது விளங்குகின்றதோ அந்தப் பிராயச்சித்தத்தை நன்றாய்ச் செய்து அதினால் சுத்தியடைந்த உன்னால் மறுபடியுமுலகமானது விளங்கட்டும் எந்த தீர்த்தத்தை மனதில் நினைத்து சிறு கேணியிலாவது சமுத்திரஞ் சேருகின்ற ஆறுகளிலாவது பரிசுத்தமில்லாத இடத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கிற தடாகங்களிலாவது ஆறுகளிலாவது அல்லது சிவஸ்தலமில்லாத இடத்தில் வெட்டப் பட்டிருக்கிற தடாகங்களிலாவது ஆறுகளிலாவது ஸ்நானஞ்செய்கின்ற மனுஷியனுடைய பாபக்கூட்டமானது நசித்துவிடுமோ யெதில்ஸ்நானஞ் செய்யப்போவதற்காக புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற மானிடர்களைப்பார்த்து இப்பூமியில் அவர்களுடைய செனனத்தை எமனானவன் புகழுகின்றானோ தேகத்தையெடுத்த யெவனாவது எப்பொழுதாவது ஒருக்கால் விளையாடுவதற்காகவாவது எந்த தீர்த்தத்திலிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்யவில்லையோ அவன் தேகமெடுத்தவனல்லனோ ஸ்நானஞ்செய்தால் அவன் தேவசரீரியாவானோ யெந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களை சங்கரேசுவரர் பார்த்து அவர்களுக்குத்தபசு முதலானது இல்லாமலே விசாலமான தன்னுடைய ஸ்தானத்தைக்கொடுப்பதற்கு விரும்புகிறாரோ மனுஷியனானவன் யெந்ததீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து எந்த இடத்திலாவது மரணமடைந்தாலும் சிவசாலோக்கியத்தை அடைவனோ அப்படிப்பட்ட சிலாக்கியமான நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து

சங்கரேசுவரனையுஞ்சேவித்து பிற்பாடு புத்தையும் கோமதியையும் வணங்கி அன்னகதீர்த்தக்கறையில் வேறொரு சிந்தையில்லாமல் பஞ்சாக்ஷரமகாமந்திரத்தை தியானபூர்வகமாக விதிப்பிரகாரம் ஆயிரத்திஎட்டுஉரு எவன் செபஞ்செய்கிறானோ அவன் அனேகவிதங்களான பாபங்களில் நின்றும் விடுபடுகிறான் சந்தேகமில்லை (38)

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸூத꞉ ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௨ ॥

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ॥ ௮ ॥

கொரஷம்ஸம் யாதிரோதுரம்ஸெ யொஷிதீஸெஷு ரிஜ்ஜதி ।
உஷயாகஸ்வபுருஷெதஸாதவ யாஸெத்ஸாரம் வஷ்டி ॥ ॥கூ॥

யொ வாரேஸாஸம் ராதௌ தீயெஷு தஸிநஹதரெ ।
ஸாநாஸ்வாஸவிநிஷுதஸயாதி ரஜதாவஷ்டி ॥ ॥க௦॥

வ யாதி வ்ருஷஸம் யாதி தீயெஷ்வஸிம்ஸாதி யொ நரஃ ।
தஸ்ய வர்ணஸ்ய ஹாதுஹம் வக்ரம் நஷ்டி கூஷஃ ॥ ககா ॥

வெதஸம் ஹாரஸ்ய வ ரதஸ்நாக்ஷாரத தீயுகெ ।
ஸம்காரம் வ ணஹஸ்த்ரா வஷ்கம் ஸொதீவி ॥ ॥கஉ॥

தஸிநுஸெஷு வஸ்ஸாத்ர வம்ஸஉயவிதஹவக்தி ।
ஸ ஐயா வஷிதஸ்ஷோம் ஷாஸம் கபுரதீஷிதஃ ॥ ॥கங॥

தெந வவெஷ்வி விதஸவவாஸொத்யாகிநஃ ।
ஹவெயஸ்யவெஸ்ய ஹக்ஷொதஸ்ரம் ததஃ ॥ ॥கச॥

வத வஸ்த்யாதொ ஹக்ஷா விராஜதி தேஹிதயெ ।
ஸவஸாரவஸ்ரெஹெ ஸ வ யாதி ஸவஸோஷக ஜஸ ॥ கரு ॥

வர்ணஸ்யஜஸ்ய ஹதஸஹதிஸதவளாரஷீ ।
வஸுதெ ஸம்காரஸ்வஷாநரஹ ஹகாரஸ்வஃ ॥ ॥கசா॥

தாவகஸ்வதி யஸஸிநு உஸ்ஸம்வா விதஹவதி ।
உஷ்ராதஸ்ய கஷெ ஜாதாஃ விதஸஸ்ய ஸஸதஹஸாஃ ॥கஎ॥

ஸாநஹாவஸெகா நித்யம் நாமதீயெஷு ஸவவியெ ।
தஸ்ய வர்ணஹமம் வக்ரம் ஸக்ரயாகஸ வஸஉரஸவஃ ॥கஅ॥

நக்ஷத்ர ரஷு ஸெஷவதெ நாமதீயெஷு த்ரயொநரஃ ।
ஸவாஸதஸ்ரகாரம் வஸெஸ்ஸ வதரஷர வஷுஸொ ஹவெஸ ॥

ஐதெரவி கிஷிஉகூஷ்ராரி நாமதீயஷுஸ்ய வெஹஷ்டி ।
ஸ ஹண ஹஹஸ்ய தரேஹாத கூஷாஷஸ ஐயா ஸஹ ॥ ॥உ௦॥

ஏராணா ஷெவீம் தவஃகதும் வணாஸஸநெயஷீ ।
ஸூரஸ்யம் வவரோயாதா ஷெவாஸதஸ் ஸயொஷிதஃ ॥ ॥உக॥

தத்ர தே தாபஸா ஜாதா தேவாஸாஸ்த்ரவிபோஷிதாஃ ।
ஶ்ருதாந்யம் வைப்ரஸ்யா ஸ்வஸ்வஶ்ரீவைகாநஸாதிபிஃ ॥ ॥ ௨௨ ॥

உபதேஶப்ரயுக்தா நித்யே தேவாந்யப்ரமுகாயியஃ ।
ததஃஸர்வார்த்ரைவணை தேஷாம் காமாநி வேதிதாந் ॥ ௨௩ ॥

நாமத்யயம் ஸ்வப்ராப்யாய ஸ்வஸ்யநாஸ்திகாந்தநாந் ।
கேவலாத்ஶிவ மத்ப்ரீத்யை ஜாதநித்யமயாநய ॥ ॥ ௨௪ ॥

அநந்தகஸ்யகர்ஷா மஹாத்மாநோ ப்ரஹ்மாத்மநா ।
தபோதி நிஜஸ்மாராமாதிவிகாயாமுபாஸ்ய ॥ ॥ ௨௫ ॥

அயாயம் தீயப்யாத்ராயே ஸங்கல்பாய யாக்த்தந்தி ।
பதிதஃ பயதஃ காலீம் உத்ஷ்டா விஶ்வபாரம் ஶிவம் ॥ ௨௬ ॥

கர்ஷா நிஷ்யோ ஶ்ரீகா வரா ஸம்ஸ்ததோ நமஃ ।
அஷ்டகர்மாணி தீப்யாநி ஸ்வபாவோவஶாநுயே ॥ ௨௭ ॥

ஶ்ரீவைகாநஸஸூத்ரம் ஶாஸ்த்ரம் தோநஸ்தஸ்ய வைமாநஸஃ ।
ஶகாதந்காலீநிநித்யக்தோ வைநாஶ்ரிதஸ்வராதகாந் ॥ ௨௮ ॥

கர்மஷ்டவலிஷ்ட்ராஸ்வாஸ் கோஷ்டதாநந்த்ரேமவந் ।
ஶ்ரீவைகாநஸஸமுஸ்ஸ்வஸ்ய வாதகாதிதி நிஶ்சிதஃ ॥ ௨௯ ॥

ஸாஶ்ரயாத்ருதி யஜ்ஞேத்த ஶிவாதிதாராபவந் ।
வைநதேஷாம் ஸதா நித்யகர்மஸூர்ஷ்வதஸ்யாந் ॥ ௩௦ ॥

தஸ்மாதேவ நிர்மாதஃ க்ருதவிஶ்வஸ்வராவநஃ ।
பதிதஃ காஶ்யாம் திநம் வோர்ஷதி ஶ்ரேஷ்ட நாஜநிவாததேகேஃ ॥

நிமந்த்ர்ய தந்மநாநாஸ் ஶோகஹேமாதிஶிவாமயந் ।
விஜ்ஞாய தாமஹாஸ்வதீப்யாந்நாதவி ॥ ॥ ௩௨ ॥

அயதஃ வாதகா கிஞ்சியிகாஜிதபாதகஃ ।
கர்மாஷஃ க்ரோஶாவாப தீஶம் கமஶஜந்நஃ ॥ ॥ ௩௩ ॥

யம் ப்ராப்ய தஸ்யாம் ஶ்ரீமாந்வைகாநஸஸ்யாநந்தரம் ।
விஶ்வாஸப்ரவக்ஷ்யஸிந்து தீயே ஸ்நாநா வோஹ்யதாஃ ॥

இதம் ஶுபாகாரம் த்ர்யக்ஷம் கிரிஜாபதிம் |
தத: ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்வா யதாவிதி ||௧௫||

அப்யாஸஸ கல்மாஷோ ப்ரஹ்மகைவல்யமுத்தமம் |
ஸம்ப்ராப்தவான் ஶ்ரீகாய்யாயதத்த்வஶங்கரம் ||௧௬||

ஶ்ருதிராஸீத்ததைவ ஸ்வாகஶாத்ருஷிஸத்தம: |
தமேதாத்ருஷ்டாஸணாநீதம் விமாநம் மோக்ஷதாயகம் ||௧௭||

ஆரூஹ்ய ஶிவஸாயுஜ்யம் ஜகாமேநாஸீக்ஷ்ய ஸத்விஜ: |
ததைவ பூர்வதேவம் ஸாயுஜ்யாதிஶோபித: ||௧௮||

அயவிஜ்ஞாபயாமாஸ ஶம்ஸம் கிம்விதாதாரய: |
கல்மாஷோவிப்ரபாவிஷ்ட: காயம்த்ருஷ்ட்வா ஶிவாக்ருதிம் ||௧௯||

கல்மாஷ: |

ஶம்போஸ்ஸுதீர்க்கம் ரூபம் ஸ்யாக்யமிதீரிதம் |
ஸாயுஜ்யமேதஸ்ய ஸத: தபஸாவிஸர்ஜநம் ||௨௦||

அநாத்யஸீய யாத்ராயாம் விஶ்வாஸஶ்ரீமயே |
ப்ரஹ்மகைவல்யாஸ்ஸ பரவிதேஹஸ்ய மாதிதேஹ ஜநநீ ||௨௧||

ப்ரஹ்மகைவல்யமேதத்த்வம் விஶ்வாமோக்ஷதிமாந: |
அநேகாஸ்த்த மோக்ஷஸாதகா: காந்தஸ்ய ஸத்ருஶோபவம் ||

ஸாதிநம்மிதம் விஶ்வம்மிஸஸப்தஸுதேமிந: | ||௨௨||
அநந்த ரூபமாயம் ஸதாமாத்ய தேயக்யோத்தரம்.

இதி ஶ்ரீ பவிஷ்யோத்தரபுராணே
ப்ரஹ்மகைவல்யமாஹாத்ம்யே
பஞ்சவிம்ஶோऽத்யாய:

சூதர் சொல்லுகிறார் கேளுங்கள் முனிவர்களே இந்தப் பிர காரம் மகாமனசுவியான ஹாரீதமுனிவரானவர் சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் அந்தக் கல்மாஷனைப் பார்த்து யே கல்மாஷ நாணிப் பொழுது சொல்லப்போகிற வசனமானது அதிக ரகசியம் அதை

க்கேள் மார்கழி அமாவாசியைம் முதல் தையமாவாசியை வரையி லொருவன் அந்த நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வனே அவன் சிவனாகவே ஆவன் மாகமாசத்தில் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து சிராத்தஞ் செய்தால் பிதுர்க்கள் நன்ராய் திருப்தியடை வார்கள் புரட்டாதி மாதம் அமாவாசியையன்று அதில் ஸ்நானஞ் செய்து தர்ப்பணஞ்செய்தால் மாதா பிதா இரண்டு வம்சங்களிலு ள்ள பிதுர்க்கனெல்லாங் கரையேறுவார்கள் இவ்வுலகில் சகலபோ கங்களையு மனுபவித்து சிவசாயுஜ்ஜியத்தையு மடைவன் கார்த்தி கை மாதத்தில் கறிகாய்களைச் சேர்க்காமல் அல்ப்பாகாரஞ்செய்து கொண்டு அதில் விருதத்துடன் ஸ்நானஞ்செய்கிறவன் சகல பாப ங்களில் நின்றும் விடுபடுவான் ஆவணி மாதம் ஞாயற்றுக்கிழமை யில் அதில் ஸ்நானஞ்செய்கிறவன் ஜீவன் முக்தனாகபவிப்பன் அற் பிசி மாதம் முப்பது நாளும் அதில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவன் சகல மனோபீஷ்டங்களையும் அடைவான். மார்கழி மாதத்தில் அருணோ தயத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவன் சிவபதத்தை அடைவான். தை சங்கிரமதினத்தில் யெவன் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கின் றானோ அவன் சகல பாசங்களில் நின்றும் விடுபட்டு கைலாயத்தை அடைவான் வைகாசி மாதத்தில் அதில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவனு டைய புண்ணியத்தை ஒருவராலுஞ் சொல்ல முடியாது சித்திரை மாசப்பிறப்பு முதல் விருதத்துடன் முப்பது நாளும் அத்தீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து சங்கரேசுவரரையுங் கோமதியையும் வல்மீகத் தையும் தெரிசனஞ்செய்து அந்த அமாவாசியையில் இரண்டு வம் ச பிதுர்க்களையு முத்தேசித்து சிரத்தையுடன் சிரார்த்தஞ் செய் தால் அவனுடைய வம்சத்திலுண்டான பிதுர்க்களனைவரும் சிவ சாலோக்கியத்தை அடைவார்கள் தானும் இகத்தில் புத்திரமித்தி ரர்களுடன் சகல போகங்களையு மனுபவித்து அந்தியத்தில் சிவ சாரூப்பியத்தை அடைவன் அப்படிப்பட்ட புண்ணியவானுடைய நூறு தலைமுறை சந்ததி விர்த்தியாயிருக்கும் அவர்களுக்கு சங்க ரேசுவரர் அனுக்கிரகஞ் செய்வர் அப்படிப்பட்ட நாக தீர்த்தத்தில் பிதுர்க்களை உத்தேசித்து சத்தியன்னமாவது தானஞ்செய்தால்

அவனுடைய வம்ச பிதுர்க்களெல்லோருந் திருப்தியடைவார்கள் அந்த நாக தீர்த்தத்தில் நாள்தோறும் ஸ்நானஞ்செய்கிறவனுடைய பலத்தை அந்தப் பரமசிவன் தான் சொல்லவேணும் அந்த நாகதீர்த்தத்தில் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தன்று ஸ்நானஞ் செய்து சங்கமேசுவரரை தெரிசனஞ் செய்கிறவன் இந்திரனுக்குச் சமானமாவன் அடே கல்மாஷ இன்னமுங்கொஞ்சம் அதிரகசியமாயிருக்கின்ற அந்த நாகதீர்த்தத்தினுடைய பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் சிரத்தையுடன் கேள். முன்னாலே தேவியானவள் தபசுக்காக அப்புன்னைவனம் வந்தபொழுது கூடவந்த தேவர்களெல்லோரும் அந்த ஸ்தலத்தில் விருக்ஷங்களாகவும் அவர்களுடைய ஸ்திரீகளெல்லோரும் கொடிகளாகவும் பவித்து அவரவர்கள் மலர்கள் கனிகளால் கோமதீ தேவிக்கு உபசரித்து வருகிறார்கள் ஆகையால் காத்தானது நாகதீர்த்த ஜலத்தை பரிசித்துக்கொண்டு அடிப்பதால் வளருகின்ற மரம் கொடிரூபிகளான தேவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ஸ்திரீகளுக்கும் முக்தியானது கிடைத்திருக்கிறதென்று அறியென்று சொன்னார். (24) இந்தப் பிரகாரம் மகாத்மாவான ஹாரீத முனிவரால் சொல்லப்பட்ட கல்மாஷனானவன் அப்படியே செய்கிறேனென்று அவரிடந்தெரியப் படுத்திக்கொண்டு பெரியவரான அம்முனிவர் உபதேசித்த வழியாக தீர்த்தயாத்திரைக்கு சங்கல்பித்துக்கொண்டு தேவநதிக்கரையில் நின்றும் பிறப்பட்டான். (26௰) பிற்பாடு கல்மாஷனானவன் தன்னுடைய பாபத்தை நிவிர்த்தி செய்வதற்காக சந்தோஷமுடையவனாய் முதலில் காசிக்குச் சென்று விசுவநாதரை தெரிசனஞ்செய்தும் இன்னும் அனேகந் தீர்த்தங்களுக்குச் சென்றும் அவனுடைய மனதில் பூகைலாசஸ்தலத்தில் தன்னுடைய பாபமானது நிவிர்த்தியாகுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் அவனுடைய பாதகமானது அவனை விட்டொழியவில்லை வேறே ஒரு ஸ்தலத்திலும் பாபம் நிவிர்த்தியாகாமல் கெட்டமன முடையவர்களுக்கு நித்திய கர்மமானது யெப்படி பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதோ அதுபோல இந்தப்பாபங்களுக் கெல்லாம் பரமசிவனைத்

தவிர வேறொன்றும் நிவிர்த்தி பலனைக் கொடுக்கமாட்டாதென்ற புத்தியானது உண்டாய் பூகைலாசஸ்தலத்திலேயே தன்னுடைய பாபமானது நிவிர்த்தியாகுமென்று நிச்சயித்தான் அதினால் தேவநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தும் விசுவநாதரை தெரிசனஞ் செய்தும் ஒரு தினம் முழுவதும் வசித்தும் அவன் பாபங்களினால் விடுபடவில்லை. (30) அவனுடைய பாதகமானது பெரிதாயிருப்பதால் ஆகாரநியமங்களோடு கோகர்ணம் முதல் அனேக ஸ்தலங்களில் தெரிசனம் செய்தும் ஸ்நானஞ் செய்தும் பாபமானது நீங்கவில்லை. பிற்பாடு கல்மாஷன் அகஸ்திய முனிவர் இருக்கும் திக்கிலிருக்கின்ற உத்தமமான பூகைலாசஸ்தலத்தை அடைந்து அதிகவிசுவாசத்துடன் ஸ்நானஞ்செய்து வல்மீகத்தில் வசிக்கின்ற கோமதிநாயகனை சங்கரேசுவரரை தெரிசனஞ்செய்து விதிப்பிரகாரமாக ஏழு பிரதிக்ஷிணஞ்செய்து அத்தலத்தில் தானே வசித்தான் அப்படிக்கு மூன்றுநாள் வசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது தியானஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற அந்தக் கல்மாஷனுக்கு சங்கரேசுவரரானவர் இடபாரூடராக பிரத்தியக்ஷமானார் (36௨) பிற்பாடு சுவர்ணகசிதமான விமானத்தை பிரமதகணங்கள் கொண்டுவந்தார்கள் அதில் கல்மாஷனானவன் ஏறினவுடன் சிவரூபத்தை அடைந்தான் உடனே தன்னுடைய சிவசாரூப்பியத்தைப் பார்த்து சிலாகித்துக் கொண்டு உதாரபுத்தியுடன் சிவரூபமாயிருக்கிற தன்னுடைய சரீரத்தைப் பார்த்து ஆச்சிரியத்துடன் கூடியவனாக பரமசிவனைப் பார்த்து ஓய் சுவாமி சங்காதபசினாலும் கிடைக்கக்கூடாத உம்முடைய ரூபத்துக்குச் சமானமான குற்றமில்லாத இந்த ரூபமானது யெனக்கு யெப்படிக் கிடைத்தது தீர்த்தயாத்திரைகளில் மனமில்லாதவனையும் சிவாலயத்தில் விசுவாசமில்லாதயெனக்கு இந்த ஜன்மத்தில் பூகைலாஸ க்ஷேத்திரத்தைத்தவிர வேறு ஸ்தலத்தில் முக்தி உண்டாகமாட்டாது. (41) இந்த பூகைலாசஸ்தலத்தில் யெனக்கு அதிகமான விசுவாசமுண்டாயிருக்கின்றது அதினால் கோவத பாபத்தில் நின்றும் முக்தி கிடைத்தது உம்முடைய ரூபத்தைப்போல ரூபமானது அனேக தேகத்தையு

டைய எனக்கு எப்படிக் கிடைத்தது அதற்கு உத்தரம் பிரகாசமாகச் சொல்லவேண்டும் அது வேதங்களுடைய அனுக்கிரகம் என்று விஞ்ஞாபனம் செய்தான். (௪0)

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible]
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧0 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ப்ராப்ய தம் ஶங்கரம் த்ருஷ்ட்வா பஶ்சாத்வீக்ஷிதம் ।
நக்ஷத்ர தீர்த்தமாஹாத்ம்யம் கௌதமீதீர்த்ததாயிநீம் ॥௨௪॥

ஶ்ருத்வேதம் ப்ராத்யுதிதம் யஸ்நாத்வா நந்தநஹோஜயேத் ।
ஶங்கரஸ்யஸ்வஸாயுஜ்யம் லப்யதே நைவ ஸம்ஶய: ॥௨௫॥

இத்யேதத் கதிதம் புண்யம் யதா வ்யாஸமுகாச்ச்ருதம் ।
ஶ்ரீ பூகைலாஸமாஹாத்ம்யம் பவதாமிஹ ஶ்ருண்வதாம் ॥௨௬॥

தீர்த்தக்ஷேத்ராதிமாஹாத்ம்யம் யே ஶ்ருண்வந்தி வதந்தி ச ।
தேஷாம் தேவம் வ்ரஜா பக்தி: ஶங்கரே ஜாயதே த்ருவம் ॥௨௭॥

இதி ஶ்ரீ பவிஷ்யோத்தரபுராணே
உபரிபாகே
ஶிவக்ஷேத்ரப்ரஶம்ஸாயாம்
பூகைலாஸமாஹாத்ம்யே
ஷட்விம்ஶோऽத்யாய:

ஶ்ரீ பூகைலாஸமாஹாத்ம்யம் ஸமாப்திமகமத் ।
ஶ்ரீ கௌரீஶங்கரேஶ்வராப்யாம் நம: ।

பரமசிவன் சொல்லுகிறார் அடே கல்மாஷ தபசினாலும் யோகத்தினாலும் யாகத்தினாலும்என்னுடைய சாயுஜ்ஜியமானது அறிதாகயிருந்தாலும் தயாநிதியாயிருக்கிற யெனக்கு யெவன்பேரில் கிருபையுண்டாகிறதோ அவனுக்கு அப்பொழுதே சாயுஜ்ஜிய முக்தியைக் கொடுப்பேன் நிச்சயம் எவன் பூகைலாஸஸ்தலமடைந்து நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தை யெப்பொழுதுஞ் செபஞ்செய்வானோ அவன் யென்னுடைய கிருபைக்குப்பாத்திரனாவான் (24) எவன் இந்த பூகைலாஸமகிமையை என்னுடைய சன்னிதானத்தில் படிக்கிறானோ கேழ்க்கிறானோ அவன் என்னுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரனாகிறான் எந்த மனுஷியன் பூகைலாஸ்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்எவ்

விடத்தில்வசித்தாலும் அவன்என்னுடைய ஸாரூப்யத்தைப் பெறுவான் (4½)பிராம்மணனாயிருந்தாலும் க்ஷத்திரியனாவது வைசியனாவது சூத்திரனாவது பிரதிலோமனாவது அதாவது(உயர்ந்தசாதி ஸ்திரீக்கும் தாழ்மையானசாதி புருஷனுக்குஞ்செனித்தவன) அப்படிப்பட்டவனாவது அவனைத்தவிர வேறு எவனாவது நீசனாவது பதிதனாவது மகாபாபியாவது யோகியாவது உலகவாழ்க்கையுடையவனாவது வித்துவானாவது கல்வியில்லாதவனாவது பிரம்மசரியம்முதலான ஆசிரமத்தி லிருப்பவனாவது ஆசிரமத்தை விட்டவனாவது ஞானியாவது அஞ்ஞானியாவது எவனாகயிருந்தாலும் அந்த பூகைலாஸஸ்தலத்தில் நெடுங்காலம் வசித்துக்கொண்டிருந் தானேயானால் என்னுடைய சாரூப்பியத்தை அடைவான் அப்படியிருக்க மற்றவருக்குக் கேழ்ப்பானேன் (7½) எந்த இடத்தில் செனித்தாலும் என்னுடைய ஸ்தலத்தில் சுபகாரியத்தைச் செய்தானேயானால் அவனுடைய செனனமாவது மரணமாவது என்னுடைய ஸ்தலமாகிய பூகைலாசத்திலேயே உண்டாகும் (8½) எவன் ஆயிரஞ்சென்மமெடுத்து மேன்மேலும் சுபகாரியங்களைச் செய்கிறானோ அவன் தானே என்னுடைய பூகைலாசஸ்தலத்தில் செனிப்பான் நீ பூர்வஜன்மத்தில் வைசியனாக செனித்து எப்பொழுதும் ருத்திராக்ஷங்களைச் சுமந்து ருத்திராக்ஷவிக்கிரயஞ் செய்து வந்தாய் அந்த ருத்திராக்ஷமானது எப்பொழுதும் உன்னுடைய சரீரத்தில் உரசிக்கொண்டிருந்தமையால் நீ புனிதனானாய் அந்த புண்ணியத்தினால் பிராம்மண சிரேஷ்டனான சிவராதனுக்கு புத்திரனாக செனித்தாய் ருத்திராக்ஷஞ் சுமந்ததாயும் சிவராத புத்திரனாயுமிருக்கிற இரண்டுவித புண்ணியத்தினால் உன்னுடைய பாபமானது பறந்துவிட்டது. (11½) இதரங்களான யென்னுடைய ஸ்தலங்களில் சஞ்சரித்தமையால் பரிசுத்தனாக யென்னுடைய அனுக்கிரகத்தை அடைந்தாய் நீ என்றால் இந்த பூகைலாசஸ்தலமடைந்தாய் அதினால் என்னுடைய சாரூப்பியமுங் கிடைத்ததென்றறி என்று கல்மாஷனைப் பார்த்து உத்தரஞ்சொல்லிவிட்டு உக்கிரபாண்டியனுக்கு முக்தியைக் கொடுத்த ஈசனானவர் இடபவாகன

த்துடன் அந்த மகாலிங்கத்தில்த் தானே அந்தர்த்தானமடைந்தார் (16௭) பிற்பாடு சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் முனிவர்களே விருகனென்றால் பூர்வசென்மத்தில் பசுக்களைக்காப்பாற்றுகிற கோபாலனாக இருந்தான் அவன் ஒரு சிவனடியாரிடத்தில் அதிக ஆதரவுடன் பணிவிடை செய்துவந்தான் அந்த பிராம்மணனுடைய பசுவை அதிக அக்கறையுடன் காப்பாற்றி வருவதால் வெகு காலம் மரணமடையாம லிருந்தான். (18) அந்த புண்ணியத்தினால் சிவகிருபைக்குப் பாத்திரனானான் அந்த புண்ணியத்தினாலேயே சிவசாரூப்பியத்தையு மடைந்தான் (19) ஒன்றுந்தெரியாதவனாக இருந்தபோதிலும் ஆகாரமில்லாமல் அந்த ஸ்தலத்தில் ஒருராத்திரி வசித்து நாகதீர்த்தஜலமும் அவன் சரீரத்தில்ப் பட்டதினால் அவன் சிவசாரூப்பியத்தை அடைந்தான். நல்லறிவுடன் சங்கரேசுவரரை தெரிசித்துக்கொண்டு எவன் அந்த பூகைலாசத்தில் வசிக்கின்றானோ அவனுடைய சகலமனோரதங்களுஞ் சித்தியாகும். பரத்தில் சிவசாரூப்பியத்தையும் அடைவான் (21௭) விசேஷமாக உபவாஸம் முதலானதுகளினாலும் தனதானிய திரவியங்களினாலும் அந்த சங்கரேசுவரரை ப்ரீதி செய்துவைத்தால் இச்சித்த பலமானது உடனே கையில்க்கிடைக்கும் (22௭) முதலாவது எவன் வியாழக்கிழமை நாகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து முன்னாலே சங்கரேசுவரரையும் பிற்பாடு புத்தையும் இஷ்டங்களைக் கொடுக்கப்பட்ட கோமதிதேவியையும் நமஸ்கரித்து மனோபீஷ்டத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பாயசான்னத்தினால் பிராம்மணர்களை போஜனஞ் செய்துவைக்கிறானோ அவனுக்கு சங்கரேசுவரரானவர் சகல அபீஷ்டங்களையுங் கொடுக்கிறார் (25) சம்சயமில்லை. இந்தப்பிரகாரம் இந்தப் பரமசிவனுடைய மகிமையானது பூர்வத்தில் வியாசபகவான் முகமாக நான் எப்படிக் கேட்டிருந்தேனோ அப்படியே உங்களுக்குச் சொன்னேன். இந்த மான்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ட உங்களுக்கு என்னால்ச் சொல்லப்பட்ட இந்த பூகைலாசமான்மியத்தை எவர்கள் கேழ்க்கிறார்களோ படி

க்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சங்கரேசுவரரிடத்தில் அசைவற்ற பக்தியானது உண்டாக்கும். நிச்சயம். நிச்சயம். (27)

ஸ்ரீகைலாஸமான்மியத்தில்

இருபத்தாருவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

சங்கரநயினார் கோவில் ஸ்தல புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌂𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 ।
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍀𑌗𑌣𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌗𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 ।
𑌉𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂 ।
𑌕𑌮𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍋𑌟𑌿𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯𑌚 ।
𑌉𑌮𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌯𑌚 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂 ।